

منتدى إقرأ الثقافي

للكتب (كوردي - عربي - فارسي)

www.iqra.ahlamontada.com

رومان

جمشيد خاني مامم

کەھەمیشە با لهگەل خۆیدا دەپىرد

بەختىار عەلپى

بودابه زاندنی جوړه کتېب: سفردانی: (منتدى إقرأ الثقافى)

لتحليل انواع الكتب راجع: (منتدى إقرأ الثقافى)

پرای دائیود کتابیهای مختلف مراجعة: (منتدى إقرأ الثقافى)

www.Iqra.ahlamontada.com

www.Iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردى . عربى . فارسى)

جەمشىد خانى مامىم

كە ھەميشە با لەگەل خۆيىدا دەيىرد

بەختىار عەلۇي

پۇچان
2010

نازنیشان : جهمشید خانی مامم که همیشه با لهگه‌آل خوبیدا دهیبرد
بابت : رقمان
نوسر : به اختیار عالی
ژماره‌ی چاپ: بیکه‌م
تیراز: 10000
نرخ: 4500
ژماره‌ی سپاردن: 1572
به رگ: ثارام عالی
سالی چاپ: هاوینی 2010
چاپخانه: کارف

له بلدوکراوه‌کانی نمندیشه بو چاپ و بلدوکردنه‌مهی کتیب

مافن نهم بهره‌مه پاریزراوه. بهین به زامه‌ندی نوسه‌ر، هیج که‌س و کتیبخانه و چاپخانه‌یه‌ک نهاده‌وهی ولات و دهروهیدا مافن کوپیکردن یان له چاپدانه‌وه نهم کتیبه‌ی نیمه. هدروها که‌س مافن نهوهی نیمه بن ده زامه‌ندی نوسه‌ر نهم بهره‌مه یان بدشیکی بخانه سر توری نینته‌رنیت یان له شیوه‌ی CD و کتیبی خونتراؤدا بو مه‌به‌ستی بازرگانی توماریکات. به پنجه‌وانه‌شده روو به رووی به‌پرسیارنی یاسایی دهینته‌وه.

له سەرەتاي سالى 1979 دا كە جەمشيد خان بۇ يەكەمچار گىرا تەمنى حەفده سال بۇو، ئەو كات بەعسىيەكان له سەرتاسەرى عىراقدا دەستىيانكىرىبۇو بە راوهەدونان و گىتن و ئازاردانى كۆمۈنىستەكان كە تا ماوهېكى كورت لەۋەپەر يەكىك لە ھاوپەيمانه سەرەكىيەكانى «شۆپش و سەرقەكى فەرماندە» بۇون. كەسمان بە دروستى نازانىن جەمشيد خان كەى و چۈن بۇوبۇو بە كۆمۈنىست، بەتاپىت خىللى ئىتمە يەكىك بۇو لەوانەي پېشتر كۆمۈنىستى تىدا هەل نەكەپتىپو... وەك دەلىن جەمشيد بە خۆگىرييەكى كەورە و پالەوانىتىپەكى بىتىپەرە بەرگەي ئەشكەنچەي زىندانەكانى گىرنوو، ئازايىتى جەمشيد و ھىچ نەدرکاندىن وەها ئەفسانەيى بۇون كارىتكەكەن جەلاده كان دەرەھقى ھونەر بىتىپەن و جار دواى جار شىۋازى تازەتر و تۈنەر لە ئازاردانىدا بىگىنەپەر، بەلام بىتەوەسى شىتكى ئەپتۇيان دەستبىكەپەت. بەعسىيەكان ماوهېك جەمشيد لە نىوان گىرتوخانە بەناوبانگ و ترسناكەكانى عىراقدا دەھىتن و دەبەن، پېتىدەچىت ھۆى سەرەكى لاۋازبۇونى جەمشيد خان و لەدەستدانى بۇ كىشى خۆى بگەپتەوە بۇ ئەماوه دۇرپۇدرىزە ئەشكەنچە و بىرىتى كە لە زىندانە جىاوازەكاندا چەشتىپەت. ئەوانەي ئەوەم لە زىندان ھاوپىي جەمشيدبۇون، باس لە دابەزىنتىكى كىتپەر و سەپەر و نانئاسايى كىش لەلای جەمشيد خان دەكەن. من بەئەستەم شىۋە ئەوەم پېش گىتنەكەي لەيادە، ئەو چەند وىتەپەي خان كە مىڭۈپەيان دەگەپتەوە بۇ تەمنى پازدە و شازىدە سالانى ئەو، گەنجىكى خېپلانە نىشانىدەدەن كە شىۋە دۇور نىبىيە لە گوشتنى و هەتا مەيلەتكى پۇونى بەلای قەلەپەيشدا

پووه قوولایی ئاسمان دەیفرینیت و لە کەشكەشانى فەلەكدا لە
ھۆش خۆی دەچىت.

ئەو ماوهىيە جەمشيد لە ئاسماندا بۇوه، نەو كاتى لە بەرزىدا
ماوهەتەوە، چەندى بىریو و چەندى خايەندۇھ ئاشكرا نىبىه. ئاخىز
پاستەخۇ با و گەرداو ئەوييان بەرهە شارى ئىتمە گىتپاوهەتەوە، كە
ھەلبەت لە ھەممۇ چوارقۇرنە ئەنباوه گەردهلىوول و رەشەبا و
سياڭىزە پۇويان تىدەكىد، يان خانى بېھۆش ماوهىيەك بە¹
ئاسماندا كەپاوه و ئەوسا كەوتۇتە سەر زەۋى؟ ئەو پرسىيارىكە
كە ھېچ كەس ئاتۇنىت وەلامىبداتەوە. ئەوهى ئاشكرايە جەمشيد
دوای فېنېتىكى درىز لە زىنداھەوە بە بېھۆشى لە سەر سەربىانى
دوكانىتكى فىتەرى دەكەۋىت و دەممەۋىيائىيەك شاڭىدىك
دەيدۈزىتەوە.

جەمشيد لە بېرىتى تا لە ئاسماندا بۇوەر كۆمۈنىست بۇو،
بەلام ھېننەدە لەو سەربىانەدا نىشتەوە، نىدى كۆمۈنىست
نامىنیت. بايەك كە جەمشيد لە باشدورەوە بۇ باكىور
ھەلّدەگىرت، ئەوە لە بېر جەمشيد دەباتەوە كە جاران چى بۇوە
... نىدرجىرى دىش كە با جەمشيد دەبات، ھېننەدە دەگاتەوە
سەر زەۋى شتىكى گىنكى تىيا دەگۈپىت و خولىيەكى قولل و
شىتانە ئىيا وەردىگەپىت، جار دواي جارىش و لەكەل ھەممۇ
كەوتەخوارەوەيەكدا بەشىكى يادەوەرېيەكانى وندەبن و ھەندىتكى
كالّتر و كالّتردەبنەوە. بە جۆرىك دەگىرت بلېم رەنجى
نوسىنەوەي زيانى ئەم پىاوه، كە ھەرگىز يادى نامىنیت چىيە و
چى بۇوە، ھەندىتىجار بېھۆدە دېتە بەرچاوم.

جەمشيد نىوهپۇيەكى درەنگ دەگاتەوە مالى حيسام خانى
باپىرم. حيسام خان سەرى لەم كۆپە بىتكۈشت و لەپە

دەسۈرمىت كە ھەر پېستىكى ناسكە و بەسەر ھەندىك ئىسىكى بارىكدا وشكىتتەوە. لەگەل نۇوهشدا گەپانوهى جەمشىد، كە چەندىن مانگە بىسەروشۇيىنە، دلى باپىرىم نىقد خۆشىدەكەت، چونكە لە زەمانەدا كە درېنەدىيى بەعسىيەكان تادىتتى بالا و بالاتر دەبىت، كەس بە ئومىدى ئۇوه ئىبىھ هېچ بەندىيەك لە زىندانى ئەوان ئازاد بىت. ئەوانەي بەعسىيەكان دەيانگىن بەدەگەمن بە زىندۇوبى لەزىندان دىتتەوە دەرىئى، بەتاپىتتى گەر كۆمۈنىست بن. سەرەتا حىسام خان وادەزانىتتى بەعسىيەكان شىتكىيان لەسەر كورە بچوکەكەي نەدقۇزىبەتتەوە و ئازادىيانكىرىدۇ، بەلام كە جەمشىد دەلىت من با لەگەل خۆيدا ھەلىگىرتۇم و حىكايەتى كەشتە ھەوايىكەكەي خۆى بەوردى دەگىتىتتەوە، باپىرىم كە پىاۋىتىكى وەسواس و دووگومانە، مەراقى نۇوه دەيگىرىت كە كورەكەي يان دەبىت زىندانى شەكاندېتتى و ھەلھاتېتتى ياخود شىتت بۇوبىتت.

ھەر ئۇ و بۇزە جەمشىد خان لەترسى ئۇوهى نەكەۋىتتەوە دەستت بەعسىيەكان، سەرلەنۈئى خۆى دەشارىتتەوە ... من دوای ئۇ و بۇزە بە ھەفتىيەك، لەگەل سماىلى ئەدib خاندا بۇوم بەياورى جەمشىد ... ئىشى ئىتمە ئۇوه بۇ نەھىللىن «با» جەمشىد لەگەل خۆيدا بەرتىت.

ئۇ تەنبا سىن سال لە من و سماىل گەورەتربۇو، بەلام ئىتمە بە كىش و گەورەمىي چەند جارىك بەسەر جەمشىددا دەشكايىنەوە. من كە بۆيەكمىجار بىنىم، كەسىكى لەپ و قۇپاۋ بۇو لە مەخلىقىك دەچوو لە كاغەزى بۇر دروست بۇوبىتت، پىاۋىتىكى تەنك كە لەسەر لا وەك خەتنىكى بارىك دەردەكەوت، ھەر بەدەزۇوبىك دەچوو ھەوا بىھىتت و بىبات، بەتەنگى دەچوو نەسىم بىجولىتتىت. ئىشى ئىتمە ئۇوه بۇو لە پۇذانى بادا جەمشىد

خان به خۆمانه وه ببەستینه وه نه با با بیفرپنیت. من و سمایل ئامۆزا بwooین، هردووکمان تەمەنمان پازدە سالان بwoo، بەلام دوو سال بwoo لە پۆلی يەکەمی ناوهندی دەرنەدەچووین، کاتىك خزمەكانمان كۆپۈونه و بۆنەوهى بىر لە حالى جەمشید بکەنەوه، ناو خىللى خۆماندا دەنگىدابووهوه، ئەدیب خانى مامم کە كورپە گەورەي حيسام خان بwoo، يەکەمین كاس بwoo كە پېشىيارى زەوهى كرد سمايل بکاتە ياوەرىكى هەميشه بىرا بەدبەختەكەي، دىبارە سەرفراز خانى باوکى منىش بۆنەوهى غەمۇرى و برايەتى خۆى دەربخات، دەم و دەست دىئتە گفت و دەلىت كە ئەويش «سالار» ئى كورپى دەخاتە خزمەتەوه، چونكە كارى چاوهدىرى و پاراستنى جەمشيد بەيەك كەس ناكىرت.

من و سمايل بىكەلكتىن كەسى ناو خىللى خۆمان بwooين ... دوو گەنج، كەس چاوهپوانى شتىكى باش و پاشەپقۇيىكى بپۇنى لى نەدەكردىن. جەمشيد بۆنەوهى نەكەۋىتەوه دەست بەعسييەكان دەببۇ تا ئەوكاتەي چارەيەكى بۇ دەرقۇزەوه بۇوبىكاتە ناوجە ئازادە شاخاوييەكان تا لەدەستى دەولەت و لە چاوى سىخپە نەھىنېيەكان بە دۇرپىتىت، گوندە كونەكەي نىتمەش لە شوتىنېكى سارد و عاسىدا بwoo لە چياكان. هەفتەيەك دواى كەپانەوهى جەمشيد، باوكم منى خستە پىتشى پىكابەكەي خۆى و گۇتى «دەرقىن بۇ بارانتۇك». لە رېڭا بەمنى گووت «لەمۇز بەدواوه تىر لەگەل سمايلي مامە ئەدىيىدا دەبنە پاسەوانى جەمشيد خانى مامت، كە لە زىندان ھەلھاتووه ... جەمشيدى مامت ھەميشه و لەھەر شوتىنېك بىت پىتىسى بە نىوهىيە، نابىت ھېچ كەمترخەيىيەك لە خزمەتكىردن و ھاواركاريدا بىنۇين، چونكە ئەو بۇتە پىاۋىتكى لواز كە با ھەميشه لەگەل خویدا دەييات». من

ئەوکات نەموئىرا ھېچ بلىم و بىرسىم، بەلام ھېچ شتىك لە ماناي ئۇ دوا رىستەيە باپام تىننەگەيشتىم. من پىشتر بەدەگەمن قىسىم لەكەل جەمشىد خاندا كىرىبوو، چونكە كە دەچۈۋىنە مالى باپىرەم، ئۇ دەپەنە كە خۆزى نەدەھاتەدەرى و تىدجار بەخىرەماتنىشى نەدەكىرىدىن، ئۇورەكەشى لەقاتى سەرەوهى مالى باپىرەم وەك قەلەيەكى قايم وابۇو كە جەكە لە خۆزى و ھاۋەلەكانى كەسى تىر نەياندەبىنى ... جەمشىد كە كىرا قوتاپى ئامادەيى كاشتوڭال بۇو. دەبىت بلىم من پىشتر مامە جەمشىدم خۆش نەويستىبوو، نا لە بەرئەوهى كە كەم قىسى ئەكەلدا دەكىرىدىن، بەلکو لە بەرئەوهى نىگايەكى نىدەپەق و تىز و جىدى ھەبۇو، ئۇ دەمىشە بەھانەيەكى ھەبۇو لە بىلندان و بەقىزەوه سەيرى ئىتمەبకات. ھەلبەت شتەكان لە دىدى ئۇرۇھ جۇرىتىكى تىريپون، لە تەمەنى پازىدە سالەوە كاتىك بۇو بە كۆمۈنىست بەچاۋى سووك و بچوک سەيرى براڭانى خۆزى و حىسام خانى باوکى و خزمە نەجىبىزادەكانىشى دەكىرد، بە كەسانى سەمكار و خۇيىخۇرى دەزانىن و نەيدەھېشت كەس بە «جەمشىد خان» باڭىكبات، بەلکو دەبايە پىتىپلىكىن ھاۋېتى جەمشىد... ئۇورەكەشى بە چەند وىنەيەكى گورەى ماركس و ئەنگلەر پازاندۇبووه. ئۇ دەپەنە كە من لەكەل باوكمدا چۈرم بۆ گوندە دېرىنەكەى خۆمان «باراتىك»، ئۇ دەپەنە كۆنەي جەمشىد ھېشتىا ھەر لە خىال و سەرمدا بۇو... كۆمۈنىستىك كە لە بىلندان و بەچوکى سەيرى ئىتمەى خانەدان دەكتات. كە ماشىتەكەى ئىتمە كەيىشتە ئۇرى سمايل و ئەدیب خانى مامى بەر لە ئىتمە لەرىنى بۇون. جەمشىد بەتەنبا لەسەر فەرشىتىكى فارسى پەنگىن لە ناوه راستى ئۇورىتىكى گورەدا لە تەنيشت حىسام خانى باپىرەمەوه دانىشىتىبوو. ئەوکات سال و نىويك بۇو من جەمشىد خانم نەبىنېبۇو، ئىستا بەپۇخسار ھېچى لەو جەمشىدەي جاران

خان به خۆمانه وه بىهستىنەوە نەبا با بىغىرىتىنەت. من و سمايل ئامۇزا بۇوين، ھەردووكمان تەمەنمان پازىدە سالان بۇو، بەلام دوو سال بۇو لە پۆلى يەكەمىي ناوهندى دەرنەدەچۈوين، كاتىك خزمەكانمان كۆبۈونەوە بۆئەوەي بىر لە حالى جەمشيد بکەنەوە، ناوبانگى من و سمايل وەك دوو گەنجى بىپاشەپىز و بىتىش لە ناو خىللى خۆماندا دەنكىدابۇوهو، ئەدىب خانى مامم كە كۈپە گەورەي حيسام خان بۇو، يەكەمین كەس بۇو كە پېشىنیازى بەوهەي كرد سمايل بکاتە ياوهىنىكى ھەمېشەمىي برا بەدبەختەكەي، دىارە سەرفراز خانى باوکى منىش بۆئەوەي غەمخورى و برايەتى خۆى دەرىخات، دەم و دەست دېتە كفت و دەلىت كە ئەويش «سالار» ئى كۈپى دەخاتە خزمەتەوە، چونكە كارى چاوهىتىرى و پاراستنى جەمشيد بەيك كەس ناكىرت.

من و سمايل بىتكەلكتىن كەسى ناو خىللى خۆمان بۇوين ... دوو گەنج، كەس چاوهپوانى شتىكى باش و پاشەپقۇزىكى بۇونى لى نەدەكردىن. جەمشيد بۆئەوەي ئەكادىتىوە دەست بەعسىيەكان دەبۇو تا ئەوکاتەي چارەيەكى بۇ دەلۋىزنىوە بۇوبىكاتە ناوجە ئازادە شاخاوىيەكان تا لەدەستى دەولەت و لە چاوى سىخۇپە نەتىنېيەكان بە دورىتىت، گوندە كونەكەي ئىتمەش لە شۇينىكى سارد و عاسىدا بۇو لە چياكان. ھەفتەيەك دواى گەپانەوەي جەمشيد، باوكم منى خستە پىشى پىكابەكەي خۆى و گۇوتى «دەپقىن بۇ باراتقۇك». لە رېنگا بەمنى گووت «لەمېز بەدواوه تو لەگەل سمايلي مامە ئەدىبىدا دەبنە پاسەوانى جەمشيد خانى مامت، كە لە زىندان ھەلھاتووھ ... جەمشيدى مامت ھەمېشە و لەھەر شۇينىك بىت پىۋىستى بە ئىوهىيە، نابىت ھېچ كەمتەرخەمېيەك لە خزمەتكىدن و ھاوكارىدا بىنۋىتنىن، چونكە ئەو بۆتە پىاوىتى لواز كە با ھەمېشە لەگەل خۆيدا دەبىيات». من

ئۇوكات نەموىپرا ھېچ بلىم و بىرسىم، بەلام ھېچ شتىك لە ماناي ئۇ دوا رىستەيە بايم تىننەگە يىشتم. من پىشتر بەدەگەمن قىسىم لەگەل جەمشىد خاندا كردىبوو، چونكە كە دەچۈوبىنە مالى بابىرىم، ئۇ لە ئۇورەكە خۆى نەدەھاتەدەرى و تقدجار بەخىرەماننىشى نەدەكىرىدىن، ئۇورەكەشى لەقاتى سەرەۋەي مالى باپىرىم وەك قەلائىكى قايم وابوو كە جىڭ لە خۆى و ھاوهەلەكانى كەسى تر نەياندەبىنى ... جەمشىد كە كىرا قوتىنى ئامادەبى كشتوكال بىوو. دەبىت بلىم من پىشتر مامە جەمشىدم خوش نەويىستىبوو، نا لە بەرنەۋەي كە كەم قىسى لەگەلدا دەكىرىدىن، بەلکو لە بەرنەۋەي نىگاپەكى نزد پەق و تىز و جىدى ھەبىوو، ئۇ ھەمىشە بەمانەيەكى ھەبىوو لە بىلندان و بەقىزەۋە سەيرى ئىيمەبىكتەن. ھەلبەت شتەكان لە دىدى ئەۋەھە جۆرىيەتلىرىپۇن، لە تەمەنى پازىدە سالەۋە كاتىك بىوو بە كۆمۈنىست بەچاۋى سووك و بچوک سەيرى براڭانى خۆى و حىسام خانى باوکى و خزمە نەجىبىزادە كانىشى دەكىردى، بە كەسانى سەتكار و خۇينخۇرى دەزانىن و نەيدەھېشت كەس بە «جەمشىد خان» باڭىكىكتەن، بەلکو دەبايە پىتىپەلىتىن ھاۋىئى جەمشىد... ئۇورەكەشى بە چەند وىتنەيەكى كەورەي ماركس و ئەنگلەر پازاندۇبووهە. ئۇ بىزەتى كە من لەگەل باوكمدا چۈرمى بۆ گوندە دېرىنەكە خۆمان «بارانقىك»، ئۇ وىتنە كۆنەي جەمشىد مېشىتا ھەر لە خەيال و سەرمدا بىوو... كۆمۈنىستىك كە لە بىلندان و بېچوکى سەيرى ئىيمە خانىدا دەكتەن. كە ماشىتەكە ئىيمە كەيشتە ئەۋى ئىمەيل و ئەدېب خانى مامى بىر لە ئىيمە لەۋى ئۇون. جەمشىد بەتەنبا لەسەر فەرشىتىكى فارسى پەنگىن لە ناواھەراسى ئۇورەتىكى كەورەدا لە تەنىشت حىسام خانى باپىرمەۋە دانىشىتىبوو. ئەوكات سال و نىويك بىوو من جەمشىد خانم نەبىنېبىوو، ئىستا بەپۇخسار ھېچى لەو جەمشىدەي جاران

نەدەچوو، شىتىك كە نزد جىڭكاي سەرەنجى من و سمايليش بۇو
ئوهبۇو، كە ئەشكەنجهى نزد كەرجى بەوجۇرە ئەفسانەيىه
كىشى مامە جەمشىدى داگىرتىبوو، بەلام ھىچى لە دەعىيە و
غۇرى دانەبەزاندېبۇو. زىندان نەتكۈنىيەبۇو جەمشىد
تىككېشلىكتىنەت، بەلكو بەفىز و بەھەواترى كىرىدىبوو. حىسام خان
كە خانى گەورەشمان پىتەگۇوت روويىكىدە من و سمايل و گۇوتى
«با عسىيەكان ھېتىنە ئازارى جەمشىدىيان داوه، كىشى نەماوه،
كۆپەكەم خەريكە دەبىتتە پۇچىكى بېجەستە. دەبىت تا تۈزۈك
كىش پەيدادەكەت و دۇوابارە وائى لىدىتتە بەزەوبىيەوە بنووسىت.
لەگەلەيدا بن. ھەر كات چووه دەرى ئە خۇتانەوە بىبەستنەوە، لە
پۇزى ئەدا ھەر ئەبىيەنە دەرى. ئىشى ئۇيەيە كە چاودىرى خواردىنى
جەمشىد و تەندىروستى بىكەن. سېھى دىكتور ئەجىب خان دىتىن
بۇئەوەي پىشكەنلىكتى تواوى بۇ بەكتە. توش جەمشىد دىكتور
ئەجىب چى گۇوت و ق جۇره خواردىتكى بۇ نوسىت دەبىت
بىخۇرىت... لېرە من مالى سالىح ھېنديم پاسپاردوو كە پۇزان
نانغان بۆبىكەن و بۇتان بېتىن. ئۇيەش بەھىچ جۇرىك جەمشىد
لەو جىڭكابانە نزىك ناكەنەوە كە سوبای عىراق باروبىنە تىدا
خىستووه... دەبىت چاوه روانبىن تا حکومەت عەفوویەكى تازە
دەرەكەت و ئۇيە دىتىنەوە بۇ شار، تا ئەوكات ھەرچىيەك بۇوە
نابىت لە جەمشىدى مامىتان غافلىن».

ئىشەكە بۇ سمايلى مامىم، كە حەزى لە فيرىبۇونى زمان. و
دانىشتن و كتىب خوتىنەوە بۇو، خوش و ئاسان بۇو. من و
سمايل ھەر دووكەمان رقمان لە مەكتەب بۇو. بەلام سمايل
ئارەزۇرى لە ئىيانى مالەوە و دۇنياى كتىب بۇو، بە پىچەوانەي
منەوە كە دەمويىست كاتى خۆم لە گەپانى ئازاد و سەرەپۇيى و

خانمباریدا بـبـهـمـسـهـرـ سـهـرـهـتاـ حـیـسـامـ خـانـ چـهـنـدـ پـارـچـهـ گـورـیـسـیـکـیـ نـهـسـتـوـرـ وـ کـورـتـیـ نـیـشـانـدـایـنـ وـ گـورـتـیـ «ـهـرـکـاتـ پـینـکـهـوـهـ چـوـونـهـ دـهـرـهـوـهـ دـهـبـیـتـ لـهـ نـزـیـکـیـ جـهـمـشـیدـیـ مـامـتـانـهـوـهـ بـیـقـنـ،ـ هـرـدـوـکـتـانـ یـاـنـ لـایـهـنـیـ کـمـ یـهـکـیـکـتـانـ نـهـمـ پـهـتـهـیـ کـمـهـرـیـ جـهـمـشـیدـیـ بـهـدـهـسـتـوـهـ بـیـتـ وـ تـوـنـدـ بـیـگـرـتـ،ـ نـهـگـرـ پـیـوـیـسـتـیـکـرـدـ نـهـوـیـشـ گـورـیـسـهـکـهـ لـهـ قـهـدـیـ خـوـیـ بـنـالـیـنـیـتـ،ـ نـهـباـ پـهـشـهـبـاـ نـاـسـانـ خـانـیـ کـوـپـمـ لـهـگـهـلـ خـوـیـدـاـ بـیـبـاـتـ...ـ نـهـگـهـرـ باـ نـقـرـ نـقـدـ بـهـمـیـزـیـوـوـ،ـ دـهـبـیـتـ هـرـ دـوـکـتـانـ بـیـگـنـ تـاـ تـوـنـدـ بـهـنـرـدـهـوـهـ بـنـوـوـسـیـتـ...ـ چـوـنـکـهـ گـهـرـ باـ بـیـبـاـتـ،ـ هـرـ خـوـدـاـ خـوـیـ دـهـزـانـیـتـ نـهـمـجـارـهـ چـیـ بـهـسـهـرـ دـیـتـ وـ لـهـ کـوـئـ دـهـکـوـیـتـهـوـهـ»ـ.

جهـمـشـیدـ لـهـسـهـرـهـتـادـاـ بـیـدـهـنـگـ بـوـوـ،ـ بـهـلـامـ دـوـاتـرـ وـمـکـ یـهـکـیـکـ گـالـتـهـیـ بـهـ هـمـمـوـ شـتـهـکـانـ بـیـتـ،ـ سـهـیـرـیـ نـیـمـهـیـ دـهـکـرـدـ وـ سـهـرـیـ دـهـلـهـقـانـدـ وـ هـمـنـدـیـکـ پـسـتـهـ وـ وـشـهـیـ حـیـسـامـ خـانـیـ بـاـپـیـرـهـمـیـ دـوـوـبـارـهـدـهـ کـرـدـهـوـهـ .ـ

نـیـوارـهـیـ نـهـوـ بـقـذـهـمـانـ بـهـوـهـ تـهـواـکـرـدـ،ـ کـهـ هـرـ یـهـکـ لـهـسـهـرـفـراـزـخـانـیـ بـاـوـکـمـ وـ نـهـدـیـبـ خـانـیـ بـاـبـیـ سـعـاـیـلـ دـوـوـ وـانـهـیـ درـیـزـیـانـ دـایـهـ نـیـمـهـ وـ گـورـتـیـانـ نـابـیـتـ نـهـوـمـانـ لـهـ یـادـبـچـیـتـ کـهـ جـهـمـشـیدـ لـایـ نـهـوانـ چـ خـوـشـهـوـیـسـتـ وـ گـرـنـگـهـ وـ گـهـرـ شـتـیـکـیـ لـیـبـیـتـ بـهـ دـلـنـیـاـبـیـهـوـهـ بـاـپـیـرـهـ حـیـسـامـ لـهـوـانـیـهـ حـاشـامـانـ لـیـبـکـاتـ وـ مـوـلـکـ وـ وـهـرـهـسـهـشـمـانـ لـیـحـهـ رـامـبـکـاتـ.ـ دـوـاتـرـ کـهـ منـ وـسـعـاـیـلـ بـهـتـنـیـاـ مـایـنـهـوـهـ،ـ سـعـاـیـلـ رـایـ وـابـوـوـ کـهـ نـهـمـ نـیـشـهـمـانـ لـهـ چـوـونـ بـوـ مـهـکـتـبـ خـوـشـتـرـهـ وـ لـیـرـهـ لـهـ نـاوـ سـرـوـشـتـداـ دـهـتـوـانـیـنـ نـقـدـ شـتـ فـیـرـبـیـنـ،ـ مـنـیـشـ لـهـ خـالـهـداـ هـاـوـرـاـبـیـوـوـمـ ،ـ بـهـلـامـ بـهـجـیـبـیـشـتـنـیـ شـارـ بـوـ مـنـ کـارـنـیـکـیـ نـاـخـوـشـ بـوـوـ،ـ چـوـنـکـهـ دـهـبـوـوـ لـهـ هـمـمـوـ نـهـوـ کـچـانـهـ دـوـوـرـیـکـهـوـمـوـهـ کـهـ پـهـبـوـهـنـدـیـمـ لـهـگـهـلـیـانـدـاـ هـهـبـوـوـ،ـ نـهـمـ جـکـهـ لـهـوـهـیـ لـهـوـ دـوـوـ سـالـهـیـ دـوـایـدـاـ بـهـدـزـیـ سـهـرـفـراـزـ خـانـ وـ هـمـمـوـ

خزمانیشهوه زقد ده‌چوم بُو سینه‌ما و سهیرکردنی فلیمی
هیندی بو بوبو به بهشیکی گرنگی ژیانم. نیستا ده‌ببو
ده‌ستبه‌رداری همه‌موو شتیک بیم و خوم بُو خزمته‌تی یه‌کیک
تهرخانبکه‌م که خوشم نه‌ده‌ویست. نه‌وه کاریکی وه‌ها به‌هادار و
به‌تام نه‌ببو له‌لام.

دانیشتنتی یه‌که‌مان له‌گه‌ل جه‌مشید خان خویدا شتیکی نه‌وتق
نه‌ببو، من ته‌نیا فریای نه‌وه‌که‌وتم سه‌رسام سه‌یری ته‌نکی و
لاوزیبه‌که‌ی بکه‌م، جه‌مشید که‌مینک باسی زیندانی بُو کردن و
گوتنی له کاتی نه‌شکه‌نجه‌دا ئازاری نقدیبووه، به‌لام هیچ که‌س له
دونیادا نبیه بتوانیت به‌زور شتیک له و بستینیت. نیمه له
گه‌رمه‌ی قسسه‌کردندا بوبین که خدیاتیکی تابیه‌ت هات تا به‌پی
گه‌وده‌بی و ته‌نکی جلی تابیه‌تی بُو بکات. له و پوژه‌وه تا
گه‌پاین‌وه بُو شار، جه‌مشیدی مامم جگه له نیمه که پاسه‌وانی
همیشه‌بی خوی بوبین، پزیشکیک و برگدرروویه‌کی تابیه‌تیشی
هه‌ببو. جه‌مشید به‌ده‌نگی که‌ستیک که خوی ده‌زانیت چی ده‌کات
و چی ده‌وتت، به نیمه‌ی گووت هارچیبیه‌کی ویست و دلی به
هه‌رشتیکه‌وه ببو، نیمه ده‌بیت نه‌وه بکین، داوای هارچیبیه‌کی
کرد ده‌بیت جیبه‌جیبکه‌ین، نه‌تینیبه‌کانیشی بپاریزین و هیچ
شتیکی نه‌درکتینین و هیچ پازیکی نه‌بینه ده‌ره‌وه. نه‌وه‌کات
و امدہ‌زانی جه‌مشید ده‌بیت به‌دنی بایپروه دریزه به خه‌باتی
کۆمۆنیستی خوی بدت، به‌لام دواتر تیگه‌یشتم له و باره‌وه
شتیکی له خه‌بالدا نبیه و بگره کال‌تیبکی نقدیشی به
کۆمۆنیسته‌کانی دونیا دیت.

بارانوک خوی گوندیکی بچوک ببو، همه‌موو دانیشتوانه‌که‌ی له ده
مال نینه‌ده‌بپی، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که یه‌که‌م نیواره من و سعایل
په‌تە‌که‌مان له قددی جه‌مشید به‌ست و سعایل سه‌ریکی گرت و

چووین بۇ مزگەوتى گوند تا ئاو بھېتىن... ھاستمکرد جەمشىد نقد حەزى لەۋە يە بە دەورىيەرى گوندەكەدا بگەپتىن و دۇنيا بېتىت، لە دواى مالاوايىكىدىنى لە كۆمۈنیزم، حەزىكى كۆپىر بۇ تىنگەيشتن و تەماشاكرىدىنى سروشت پەپىيەو سەرى. ئەو بېزە كەزەيەكى نزد لَاۋانى ھەبۇو، بەلام ھىنندە نەبۇو بتوانىت جەمشىد بەرزىكاتەوە... جەمشىد خۆشحالانە لە پىشمانەوە دەپقى، پىاۋىنلىكى بچوك و تەنك كە ھامو گوندەكە بە گەورە و مەنالىيەوە ھاتبۇونە سەيرى. ئەو چەند پېرەى لە دىكەدا دەزىيان و لەدایكىبۇنى باوکى جەمشىدىشىيان لە يادبۇو، ھاتن بۇ بەخىرەاتنى و لە نېتىنى ئەو پەتەشىيان پرسى كە سەرېتكى بەردىۋام بە دەست من يان سمايمەلەوە بۇو. جەمشىد بە لۇوت بەرزاپەوە پېتىگۈوتىن «ئەو پەتە بۇ ئەۋە يە لە كاتى رەشەبادا نەفەرم و كەر كىزەلۆكەي گەورە ھات بەپىزمان با نەييات»... جەمشىد لەو قۇناغەيدا حەزى لە تىكەللىبۇن لەكەل خەللىكى سادە و ساكاردا نەبۇو، لە بەرئەوە بەزىزى بىز دەرەوەي گۈند و لە ژىر تېشكى مانگەشەودا بەرەو بەرزاپەكى بچوك سەرىخىستىن و لە سەرتىزپەكى گىرە بچىكەلەيەك وەستايىن... من لەو شەوهەوە ھاستمکرد كە جەمشىد حەزى لە فېپە... لە سەر گىرەكە بە پېتە وەستا و دلىنىابۇوم چاوهپوانى با دەكتار. بەلام جەڭ كە شەمالىيەكى نزد لَاۋاز ھېچى دى ھەلى نەكىد... تا شەو درەنگ جەمشىد ئىئەمى لەۋىدا دانا، بىنەوەي ھېچى ئەوتۇ بلىت، تەنبىا ھەواي پاكى ھەلددەمئى و سەيرى ئەستىرەي دەكىد و بىرى لە شىتىكى نادىyar دەكىرەوە.

بېزى دواتر كە دكتور نەجىب ھات و خانى پاشكىنى، وەك يەكىك لە بەرابەر موعىجىزەيەكى گەورەدا وەستابىت سەراسىمە بۇو، دكتور دواتر ئىئەمى بىرە لاوە و گۇوتى كە دەبىت نزد

ئاگاداربین، چونکه دهشیت توشی نوبه‌تی کتوپری شەپانگیزى بیت، دور نیبه ناو به ناو غەمزکى بىگىت ياخود ھەولى خۆکۈش بىات. دكتور دەيگۈوت كە كىشى پاستەقىنەی جەمشید تەنبا لەسەرىدایەتى و ئەوهى بۇ لەشى دەمىننەتەوە شتىكى وا كەم و ناجىزە لەدەرەوەسى سەنورى پۇونكىرىدەنەوە پېزىشکى و لۇزىكى زانستىيەوە يە. پېشىنارى ئەوهشى كرد كە باشتەرە جەمشید ماوهېك نقد شتى چەور بخوات و كەم بجولىت تا بېينىن ئاخۇز دەرفت ھەيە، كىشى ھەستىتەوە ... بە تىپەپىنى سالان كەم كەم راستى و دروستى قىسەكانى دكتور نەجىب دەركەوت، بەلام تا ئەوكاتەى من دەمناسى، خواردىنى نقد و تىكەلبۈون بە كەيف و سەفا كىشى خانيان نەھىتىنايەوە حىساب و پاستىان نەكىرىدەوە.

دواتى پۇيىشتىنى دكتور نەجىب، جەمشید بە دەم لاقرتى و سووكايدىكىرىن بە دكتورەوە بە ئىمەى گۇوت ھەرگىز نايەوەيت كىشى نقد بىت، چونكە ئارەزۇويىكى نىبى تا ھەتا ھەتايە بە زەۋىيەوە بنووسىت. جەمشید ھەرگىز ئەو دەرمانانەى نەخوارد كە دكتور نەجىب بۇي نوسى، بەلكو ھەر كات بچوپىيايەتە مىزگەوتى گوند حابەكانى دەكىد بە ئاوهپىكەدا. پۇزىكىش ئىمە پىمانزانى فەرمانتىكى توند و بېپەحمانەى پىدىاين تا چىرۇكى كەمەرخەمى و پىزەنگىرنى لە قىسى پېزىشك بۇ كەس نەگىپىنەوە و باپىرە حىسامى لىئاگادارنەكەين.

من و سمايل لەيەكەم پۇزەوە لىيىدەترساین ... گەرجى ئىمە لەو بە ھىزىتر و گەورەتر بۇوىن، بەلام تەنبا بەسەيركىرىن دەيتوانى و امان لىيىكەت ھەموو كارىكى بۇ پاپەپىتىن. ھەر لەسەرەتاوه بە ئىمە گۇوت «گەر باش بىن» ئەوا تەمەننەكى دوورو درىزمان ھەيە پىنكەوە بىبەينەسەر.

من سەرەتا باوەپم نەدەکرد کە با بتوانیت جەمشید خان بفریننیت، بە سمایلم گوت ھەمووی درۆیە، ھەمووی چىرۇكىکى دروستکراوه تا ئىمە لە شار دوورىخەنەوە، گوتوم خانەكان كۆبۈنەوەيەكى نەيتىيان كردۇ و بېپارىيان داوه، من و تو لە بەرچاوى شار ونبکەن، چونكە بە ھۆى دەرنە چۈونى بەردەواممانەوە لە مەكتەب ناو و ناوابانگى خانەواهەكەمان خىستقەتە مەتسىيەوە و ئابىپۇرى تايەفەكەمان بىدوھە. سمايل گوتى هىچ كۆبۈنەوەيەكى نەيتىنى نەكراوه، ھېنند ھەيە لە بەرئەوەي من و تو دوو بىتكەلتكىرىن كەسى ناو تايەفەكەيىن ئەم ئىشەيان پىتسپاردىن كە ھەم گىرنگ و ھەم ئاسانىشە. ئىنجا كەمىتەخەفتىبار سەيرىكىرىم و گوتى «من پىم ناخوش نىيە تا مردىن لەگەل ئەم نىيەپىاوەدا نىشىكەم كە جە لەوەي بە گورىسىتىك بىگرىن ھىچى دى لە ئىمە ناوىت، گەرچى ھەستىتى باشىم نىيە و واتىدەگەم بىزىتكە لە بىۋان بە ھۆى ئەوەوە توشى كارەساتىتىك دەبىن». بەلام لەگەل ئەو تىپوانىنىيە سمايلدا كە ھەم سادەبىن و ھەم تراژىديش بۇو، من دلىبابۇرم نىشەكەي ئىمە لەوە سەختىره و لە داھاتووشدا ژيانىكى وەما ئاسان و سادەمان نابىت، بەلام ئەو كات نەمدەزانى گرفتەكان چىپىن و كىشەكان چۈن دەبىن.

لە ھەفتەي يەكەماندا لە بارانۆك با بەھىچ كلۇجىتكەللى نەكىد. ھوا بەجۇرىك بى سروھ بۇو، جەمشيد نەيدەھېشىت پەتىبىكەين و بىبەستىنەوە، خۆى پىشماندەكەوت و بە ناو كىلڭە و مەزرا و چۆم و پەلە چىنارانى دەوپۇيەردا پىاسەيدەكىد. ئەوەم من ماممەم وەك عاشقىتكى كەورەي كول و مىيە و درەخت ناسى، پىاوىتكى گەرچى نىخېتكى نىدى لەسەر ژيانى مەرۆف داندەنا، بەلام حەزىتكى نىدى لە پىاسە و گەپانى ناو

دهشت و دهر ببو. به‌لام له کوتایی هفتگی دووه‌مدا دارودره‌خت
که‌وتنه جوله و سره‌هتای بایه‌کی به‌هیز ده رکه‌وت، شه‌ویک که با
نقد به‌هیزیوو جه‌مشید پیکیگووتین که ده بیت چه‌ند گوریسمان
ههیه له یه‌کی ببستین و بیبه‌ینه ده‌رئی. من و سمایل سره‌هتا
ترساین و ویستمان به‌گونی نه‌که‌ین، چونکه ره‌ش‌با تا ده‌هات
قایمتر و قایمتر هه‌لیده‌کرد، به‌لام کاتیک دونیا ته‌واو تاریک
دهات و هاممو خه‌لکی باران‌تک خه‌وتون، نقدی لیکردن و به
ناچاری بستمانه‌وه به خومان و هردوو ده‌ستیمانگرت و چی
گوریسمان هه‌بوو خستمانه فه‌رده‌یه‌کی کونه‌وه و له‌گله‌لیدا
چووینه ده‌ره‌وه.

دوای ده‌ربازی‌یونی له زیندانی به‌عسییه‌کان، نه‌وه یه‌که‌مین
چوونه‌وه بار بای جه‌مشید ببو.

من و سمایل سه‌روو لایتی ده‌ستیمان پیبوو که به نوبت
دامانده‌گیرسان... به ناو شه‌ودا تا سه‌ر نه‌و گرده چکلانه‌یه
چووین که پیشتر له پیدانی خوشیشدا نقد پیمان تییده‌که‌وت. با
له‌ویدا و‌ها به‌هیزیوو خه‌ریکبوو من و سمایلیش به‌ریت،
هردووکمان توند جه‌مشیدمان گرتبوو بق نه‌وه با هه‌لینه‌گریت
و له‌گله‌آل خویدا نه‌بیات. که گهیشتنه نه‌وه جه‌مشید گووی
«خوتان توندیگن و من باردهن». سره‌هتا من و سمایل پازی
نه‌بووین به‌ریده‌ین، به‌لام نه‌و هیوریکردن‌نه‌وه و گووی
«مهترسن» نابینن من به دوو په‌تی نه‌ستور به کامه‌ری
هردووکتanhه‌وه به‌ستراوم و گه‌ر باش بمبات ده‌توانن
بمهیتنه‌وه». له ساتیکدا هردووکمان ده‌ستیمان له جه‌مشید
به‌ردا و بق یه‌که‌مجار بینیمان که با چون مرؤثیک له‌سر زه‌وهی
هه‌لیده‌گریت... جه‌مشید له چاوتروکاتیکدا جاریکی دی و‌ک
مه‌خلوقیکی سووک و بیکیش خوی له هه‌وادا بینییه‌وه. به‌وه‌دا

پەتكان كورتبوون، مەوداي دورگە وتنووهى لە نىمە و بەرزبۇنەوەى لە زەوي كەم بىو. لەسەرەوەپا فەرمانى پېتىرىدىن كە دايىرىن و چى پەتمان لەگەل خۆماندا مەيتناوه بىكەين بە يەك و سەرىيکى لە كەمەرى ئەو بىھەستىن و سەرەكەى دىشى لە خۆمان و لە دەستمان بىئالىتىن، لە كاتىكدا سمايل توند جەمشيد خانى گرتبوو، من ھەممۇ گورىسىھە كانم دەرهەيتا و پېتكەوه توند گۈزىمان و لە كەمەرى توندمىرىد و ورده ورده لەگەل سمايلدا، جەمشىدىمان بۇ بەر با بەردا. ئەمجارە مام زۇر لە زەوي بەرزبۇنەوە، پىتر لە بالاى كوشكىتى دوو نەقۇم لەسەر سەرمان وەك كۈلارەيەك كەوتە مەلەكىرىن و وەك بالىندەيەك لەدەورى نىچېرىتىك بىسۈپتەوە بەو چاشتە لەھەوادا دەسۋىرا و دەچوو ... ئەو ساتەبۇو كە باوهەمەيتا كە جەمشيد لەزەتىكى وەها زۇر لە فېنە دەبىنەت، ھەركىز دەستبەردارى نابىت و زىيانى نىمەش بۇ ھەتاھەتايە گىرۈدەي ئەو خواتىتى ئەو دەبىت كە جىبهان لەسەرەوەپا تەماشىبات. جەمشيد لەو بەرزىبەوه كەوتە قىسىكىرىن و پېيگۈوتىن كە جۆرە ھەستىكى ھەيە پېشىر لە ژيانىدا نەبۈوه، ھەستىكە لە خۆشى كەسىكدا كورت ناكىتەوە كە با فەپاندۇيىتى و دەتوانىت لە بالاوه لە خوارەوه بىپانىت، بەلكو ھەستى يەكتىكە كە دلىنابىيە ژيانىكى ھەيە ئەوانى دى نايابنىت و نىشكەللىك دەكەت كەسى دى نايكات و شتگەللىكىش دەبىنەت كە جە لەو كەسى دى نايابنىت. ئەو شەوه بەچەشىنگ زولمەتلىرى و ئەنگوستەچاۋ بۇو، نىمە لەسەر ئەو گىرددەوە و جەمشىدىش بە ھەواوه شتىكى وەها گىرنگمان لىتىيار نەبۇو، بەلام جەمشيد زۇد چېڭىز لەو تارىكىيە قوللە دەبىنى. جەمشيد خان ھەر لە شەۋى يەكمەوه كەوتە خۆرپاھىنان تا لەگەل گۈزىمى باكەدا لەنگەرىگەرت و وابكەت

و هرگه‌پان و جولان و ناپاسته‌گیری خوی پتکخات، بیته‌وهی پهته‌که‌ی بنالوزی و تازاری بدت.

نهو شهوه که گه‌پاینه‌وه بق مآل، جه‌مشید خان نقد دلی خوش ببو، دلنیابوو نهو فرینه‌ی له زیندان، تاکه فپین نه‌ببوه و به‌لکو هه‌موو ژیانی هملی نهوهی له پیشده‌مدایه بفرینت و وهک بالنده بژی. پیموایه هر نهو شهوه گه‌شته نهو بپوایه‌ی که له داهاتوودا به پاستی پیویستی به نیمه ده‌بیت و تیگه‌یشت که ژیانی له نیسته به‌دواوه بهو پایه‌له‌وه به‌ستراوه که من و سمايل له خواره‌وه بقی ده‌گرین. دوای نهو فرینه پهفتاری له‌گه‌ل من و سمايلدا گپا و تاده‌یتوانی دوستانه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردين.

په‌دانی دولتريش له بارانقک و ده‌فره‌کانی ده‌بوبه‌ري هر په‌شه با ببو. جه‌مشید خان گووتی «نم بايهی نیستا هه‌لده‌کات هه‌لیکی باشه که مه‌شقی تیدابکه‌ین، چونکه ده‌بیت من دو شتی گرنگ فیربیم، یه‌کیکیان نهوهیه چون له بادا به ناسماندا بفیم، نهوهی دیکه‌ش چون به زه‌ویدا برقم... پویشتنم به ناسانی له‌سر زه‌وهی، به همان نهندازه‌ی فرینم به ناسماندا گرنگه... چونکه ده‌بیته نابروچونیکی گوره بق من و بق هه‌موو خانه‌دانانی نایه‌فه‌کمان گهر په‌زیک له جینگایه‌کی گشتیدا با بمبات».

کیشه‌ی گوره‌ی نهو سره‌تایه‌مان چوئنیتی و چه‌شنی گوریسه‌کان ببو. نهو گوریسانه‌ی ده‌بايه له پوژدا و بق ناو خه‌لک به‌کاریانبه‌تین، گوریسی نقد کورت بون که جه‌مشیدیان به نیمه‌وه ده‌نووسان، به‌جقریک هه‌نتیجار ده‌بايه وهک سیانه‌یه‌کی پینکه‌وه‌لکاو بپوشتباياناه تا خه‌لک نقد سره‌نجی پهته‌که‌ی نتوانمان نه‌دهن و بايه‌کی خیراش جه‌مشید له ده‌ستانان نه‌فریتنیت.

دواتر ھەموو پۇزىكى بامان بەكاردەھىتىنَا تا تەكىنیكەكانى خۆپاراستن گەشەپېيىدەين و شىيەھەكانى پۇيىشتىنمان بە سروشى خەپەرىن. جەمشىد ناردى ھەم لە شار و ھەم لە ئىزراخەنەوە ھەموو شىيەھەكانى پەت و پەنگەكانىمان بۆ ھات، لەو ماوهەيدا تاقىكىردىنەوەي قايىمى و تواناى كشان و سەرنجىدان لە پەنگى پاپەل و گورىسە جىاجىياكان بۇبۇو بە بشىكى گىنگى ژيانمان. لە ھەموو چۈونە دەزەوەيەكدا خۆى پەنگ و ئاستورى پەتكەكانى ھەلّدەبىزارد و دەبايە ھەميشەش چەند پەتكەنلىكى دېكەي يەدەكمان بۆ كاتى پېتىست پېتىت كە من لە جانتايەكى پەشدا ھەلّمەدەگىتن. لە دەمدەدا سمايىلىش خوليا و خەيالاتى خۆى ھەبۇو، كاتى بەتالى خۆى لە فيرىبۇونى عەرەبى و ئىنگلەيزىدا دەبرىدەسر. ئەوكات جەمشىدېش ناردى و لە شار كتىپى نىدى بۆھەت، يەكتىك لەو كتىبانە ئەسلى چەشنەكانى چارلز داروين بۇو. ئەو چەند مانگەلى باراتقى بىرداھەنەسر، مامم ھەموو كاتى خۆى بۆ خويىندەنەوە ئەو كتىبە تەرخانكرد، چونكە لەساتەكانى فېرىندا بىرۆكەيەك پەپىبۇوە خەيالى و دەبىست تىورەيەكى دىز دابىرىتىت و بىسىەلمىننەت كە مۇۋە لە بالىندەوە گەشەيكىردوھە ئەوھەك لە مەيمونەوە. هەتا چەند شەۋىيەك من و ئەو لە گورپستانى باراتقى بەدزىيەوە ھەندىك گۈپى كۆنمەن سەر باڭدانە بەراوردىيانېكەت كە بە پۇزىكەنەن ئەسلى سەر سفرەكە جىيەمان. ھەر ئەو ماوهەيە كەوتە نامەگۈپىنەوە لەگەل ھەندىك مامۇستاي بايۆلۈزۈيادا لە شار و لەۋىشەوە ئەدرىسى ھەندىك پەروفېسۈرى زانكۆي بەغدادى پەيداكرد كە تايىەتمەندى تىورى گەشەي چەشنەكان بۇون دەرەنjamى كۆي نامەگۈپىنەوە كانىش بۆ مامم مایەى نانۇمىدى بۇو، چونكە مامۇستا و پەروفېسۈرەكان پېتىكرا لەسەر ئەو پېتكۈونن كە

بۆچوونى وەها ھەلەيە و لە پەتىنە شىتىك بەولاوە ھېچى دى نىبىه. دىارە تىورىيەكەي جەمشيد لەسەر سەن بىنەما دامىزابۇو، نقدىبىئى كاتەكەش بەدرىزىي لەگەل سمايىدا لەو سەن بىنەما يە پادەمان و تاوتۇپىياندەكىد. جەمشيد خان پاي وابۇو كە سەيرىكىدىنى مەرۆف بۆ خودا وەك مەخلوقىك كە لەسەرەوە بۆ خوارەوە دەنواپىت و لە بلەندىبىئەوە ئادەمىزازان دەبىنېت، دەگەپىتەوە بۆ يادەوەرى دېرىينى مەرۆف، دەمانىك خۆى توانىيىتى بىفرېت. ئەو پېتىوابۇو خوداى ئاسمان ھېچ نىبىه جەكە لە يادى مەرۆف بۆ باپىرە ئاسمانى و بالدارەكانى خۆى. بەلگەي دووهمىش جەمشيد دەيگۈوت لە ياساكانى داروينەوە وەرىگىرتووە و ئەوەيە كە ئەگەر مانەوە بۆ باشتىرىن و بەھېزىتىرىن بىت، ئەوا مەرۆف بەراورد بەو دېنە بەھېز و بىنەھەمانى لە ناو سروشىتىبابۇون، گەر بالى ئەبوبىت، ھېچ كات باشتىر و بەھېزىت نەبۇوە تا بىتىنەتەوە. بەلگەي سېيەميش خۆى بۇو كە بەبپوای ئەو دەلىلىتىكى زىندۇوە بۆ ئەسلى بالدارى مەرۆف.

گەرجى تىورىيەكەي مامم تابلىيى لواز بۇو، وەك سمايل دەيگۈوت، ئەيتوانىبۇو مەتلىيکى ئەناتومى لە نىتوان مەرۆف و بالىنەكەندا بىدقۇزىتەوە، بەلام ئەو ماۋەيەى لە بارانقى بىردىمانەسەر، بۇوبۇو بە ھەموو ژياني جەمشيد. قىسىمەكىش ئە دەم بەردىۋام دووبىارەيدەكىدەوە ئەوەبۇو كە خەفتېتكى گەورەيە نىنگلىزى نازانىت و ناتوانىت نىزد لە تىورەكەيدا قول بىتىتەوە، چونكە پاي وابۇو لە ئىستىتاي دونىيادا ھەر تىكىستىك بە زمانىتىكى ئەبوبى ئەنسىرتىت نرخى نىبىه، پەزدان چەند جارىكىش دەيگۈوت كە ئەم زمانە خۆرەلاتىيانە ئىيمە زمانى زانست نىن، بەلکو زمانى حوشتر لىخورپىن و ھىستەر بەخىوكرىدن.

لەگەل ھولە نۆرەکانىشىدا جەمشىد خان نېتونى لەو تىورەيە خۇيدا نۆر بچىتە پېشى، بەلام تا دەھات فېپىنى باشتىر و باشتىر دەبۇو، ئىمەش لەگەل جولاندن و شلكرىن و پاكىشانى پەتكەكىدا ئەزمۇونى نۆرترمان كۆدەكىدە. شەۋىيكتىان بە لەيەكەدانى گورىس جەمشىد ئىزىكى سەددەت لە ئاسماندا بەرزىبۇوه، تا زىاترىش بەرزىبايەتەوە كېشى كەمتر و گىتنى ئاسانلىرى دەبۇو، من سەرەتا وام ھەستەكىد كە خانى مام لەوانەيە لە ئاستىكى بەرزىدا بۇھەستىت و بىتسىت، بەلام تا زىاتر بەرزىبايەتەوە لەزەتى زىاترى لە فېرىن دەبىنى، پىر باي خۆشىدەويىست، زىاتر ھەستى بە ناوازەبى خۆى دەكىد. شەۋىيكتى حىسام خانى باپېرەم و باوكم و مامە ئەدىبىشىم كە بەسەردانىكى تايىھەتى لە شارەوە هاتبۇون بۇ لامان، لەگەلماندا هاتن و بەچاوى خۆيان فېپىنى جەمشىد خانىيان بىنى. من لەسر سىماي باپېرەم ھەم خۆشحالى و ھەم نانۇمىتىم بىنېيەوە، باپېرەم بەسەرىك لەوە پانى بۇو كە كوبەكەي دەفرېت، بەلام دەترسا ئەم سىفەتە ھەمۇ شېتىكى تېكبدات و تاھەتاهەتايە پېڭىرىت لەوەي ژيانىكى ئاسايى بىزى. مامە ئەدىبىم يەكەم كەس بۇو كە نۆر پېتى لەسەر ئەو داگرت كە جەمشىد ئابىت بە بۇزۇ و لە بۇشنايىدا بەتىو ئاسمان بىكەۋىت، چونكە خانىكى فېپى دەشىت مايهى گالىتپېتىرىن و لاقىتى بىت، لەوانەشە ترس و سامىكى گورە لە ناو خەلکدا بخاتەوە و بىتتە مايهى تىكچۈنى ئارامى و دروستىرىنى گرفتى ئەخلاقى ئەوتقۇ كە دواتر چارەسەريان ئاسان ئابىت. مامە ئەدىبىم گۇوتى «خەلک ئىز و مەندالىيان ھەيە و ئايانەويىت كەس لەسەرەوە تەماشايانبىكەت». دىيارە ھەر نۇو حىسام خانىش كەوتە سەر قسىمى مام و بېپارياندا من و سمايل بۆمان نېيە لە رۇناكىدا جەمشىد لە بادا بەردهين و كارى وەها دوا ھەلەدەبىت كە بىكەين. جەمشىد لە

بەرچاوى باپىرەم بەسەر زارەكى ملى بۆ بېپارەكان دا و گفتى
بەخشى كە زۆر لە ئىئىمە ناکات لە پۇزىدا ھەلىدەين و بە ئاسماندا
بىغېتىنин.

لە سالى 1980 دا بەعسىيەكان لىپبوردىتكىيان دايە ھەممۇ
ئوانەتى تۆمەتى سىاسىيان لەسەر بۇو. پۇزىك حىسام خان و
باوكم پېنگەوهاتن و ماوهىكى درىز لەگەل مامە جەمشىددا بە¹
تەنبا قىسىمدا يانكىد، پېشتر كەم ئاواها كەنۋەتى داخراو و نەھىنیان
ئەنجامدا بۇو، دواي چەندىن سەھات كەنۋەتى جەمشىد خان بە²
پۇخسارييکى ئانومىيد و كەمك دلگۈرانەوە هاتىدەرەوە. ھەلبەت
جەمشىد لەو كەسانە نەبۇو بىتوانىت ماوهىكى زۆر درىز لە يەك
جىڭىدا بىتىتەوە، ئىئىمە كەرچى لە باراتق كېشەمان نەبۇو، ئەو
چەند مانگەمان بە ئارامى و بىڭىرفت بىردىبۇو سەر، بەلام خان
ورده ورده خارىك بۇو لە ھەممۇ شىتىك وەپىزىدە بۇو. دىيارە مىع
مانايەكى نەبۇو ھەممۇ ژيان لەو گوندە دوور و چەپەكەدا
بىھىنەسەر ... بەلام كە حىسام خانى باپىرەم گۇوتى لە چەند
پۇزى داهاتوودا جەمشىد خان سوود لە لىپبوردىتكەيى دەولەت
دەبىنېت و خۆى تەسلىمەدەكانەوە، من و سمايل بەو ھەوالە
ناسوودە و دلشاد نەبۇوين، بىگە تۇوشى مەراق و دوودلىيەكى
بەرچاوهاتىن. لەگەل جەمشىد خاندا، ژيان لەم گوندە چەپەكەدا
لە شار ئاسانتر بۇو، ئەوهى دەمەنچەيە پېشچاوى خۆم،
ھەرسىكىمان بە دوو پەت پېنگەوه بەستراوين و بە شەقامەكانى
شاردا دەپقىن، يان چوار وەرزى سال قۆلمان لە قولى خاندا
دەبىت و پىاسەدەكەين، بەبىواي من دەبۇوە مايەي قىسىمدايس و
نوكەن و پېنگەننى ھەممۇ خەلک. لەگەل ئەوهەشدا كەس گوئى لە
ترسەكانى من نەگرت. باپىرە حىسام و پېرىز خانى ئەننك
دەيانويسىت چىتەر كورەكەيان قاچاغى كىتون نېبىت، جىڭ لەوهى

ژمارەيەكى نقد لە خانانى خزمان پېيان خۆش نەبوو بە ھۆى
جەمشىدەوە لەگەل دەولەتدا تۇوشى گرفت بىن.

دواى چەندىن مانگ پېتكەوە بىون، بەيانىيەك داود خانى خزمان
كە ھەموو دەمانزانى پەيوەندى لەگەل بەرپرسەكانى حىزىنى
بەعسدا خۆشە، لەگەل باپىرەمدا هاتن بۇ بارانقۇك و جەمشىدەيان
لەگەل خۆياندا بىردى بۇ نەوهى ناونوسىيىكەن تا سوود لە¹
لىبوردنەكە بىيىنت. ھەر ئەو پۇزەش دواى نىوهېق ماشىنىك من
و سمايلى بىردى و بۇ شار.

كە گېشتەمەوە بەردەمى مالى باپىرەم، وەها نامۆبۇوم، وەك
ئەوهى چەندىن سال بىت كىتىۋى بىم و ئەم دىمەن و پۇناكىيانە
شار بەترىستىن، كە لە ماشىتنەكە دابەزىم و تەكانتى بۇ ناو
تەلارەكەي حىسام خان دا، ھىچم لە كوبە نەدەچوو كە كاتى
خۆى شارم بەجىئىشت. ھەستمكىد نەوهى كە تىپەپىوه بۇ
نەبد تىپەپىوه و نەوهشى كە پابوردووھ بۇ نەبد پابوردووھ.

لەگەل جەمشىد خان لە مەيدانەكانى جەنگدا

جەمشىد خان لە بنكەي سەرەكى ئاسايىش خۆى تەسلىمكىرددەوە،
بەلام راستەخۆ ئازادىيان نەكىد، لەۋىيە پېيانگۈوت كە كاتى
سەربازىيەتتىرىۋە و دەبىت بېوات بۇ سوپا... جەمشىد كە
ناشىكرا كەلكى خزمەتكىرنى پېۋەنەبۇو، سەرەتا ئاردىيان بۇ
خەستەخانەيەكى تايىت تا بچىتتە بەر پېشىكىن و بېيىن ئاخىر
بەرگەي سەربازى دەگىرىت. ھەر ئەو ماوهەيى جەمشىد چوو بۇ
پېشىكىن، شەپى كەورەي عىراق و ئىرانيش لە چەند بەرەيەكى

جیاوازه‌وە ئاگریگەت و ھەلگیرسا. گەر ئەو شەپە نەبايە لهوانه بۇو جەمشید بەھۆى لاۋازى و بىكەلکىيەوە له سوپا وەرنەگىرىت، بەلام جەنگ له مەفتەي يەكەمەوە پۇويەكى وەها ترسناڭ و تارىكى ھەبۇو، وايدەكرد ئەو پىزىشكەنەي لە لېزىنەي پىشكىنىدا دادوهن، بە ليشاو خەلکانى پەككەوتە، بىن دەست و قاچ، نىوەكۈر و شىت بخەنە سوپاوه. ئەو دروشەمى پىزىشكە بەعسىيەكان لەو دەمەدا كاريان پىتىدەكرد ئەوە بۇو «ئەگەر ساغىن يان نەخۆش، له جەنگدا دەبىت ھەموو جەنگاوهەرىين و خزمەت بە سەرۆك بىكەين». .

دبارە بارى لهش و توانايى جەمشید وەها تايىيەت بۇو دەكرا لهگەل ھەموو توندوتىزى ئەو ياسايانەدا كە لەخاستەخانەي سەربازى كاريان پىتىدەكرد، له پىشكىنин دەرجىت و له خزمەتى سەربازى ئازاد بىت. بەلام تۇرخى جەمشید بەجەشىنىك دەرەباوەر و سەرنجراكىتىش بۇو پىزىشكە كانى تۇوشى تىپامان و بىركردىنەوەي قولل كەر... كاتىك يەكەجار بۇ پىشكىنин بۇوتىدەكەنەوە و له جەستەي دەپوانى، دەبىين لەشى ئەم پىباوه بارىكە له ھەندىك جىنگادا پىتر وەك كاغەزى تەنك وايە و ھېچى لە جەستەيەكى سروشتى ناچىت. جەمشید بۇئۇوهى پىزىشكە كان بخاتە سەر ئەو بپوايەي نەينىن بۇ سوپا، دەلىت من مەخلوقىتى لەواز و بىچورەم و با ھەمبىشە لهگەل خۆيدا دەمبات. دىكتورە بەعسىيەكان بۇ ئەوەي لە پاست و دروستى قىسەكانى جەمشید دەنلىابن، دەبىينىن بۇ جىڭايەكى تايىيەت و دواي ھەندىك تاقىكىرىدىنەوە بۇيان دەردىكەۋىت كە مامم بونىادىتىكى فيزىيە دىكەي ھەيە كە جياوازە لە بونىادى فيزىيەكى مۇۋە ئاسايانەكان. دۆزىنەوەي ئەو جياوانىيە لە بىرى ئەوەي دەركاى ئازادى لەسەر جەمشید بىكانەوە، بە پېچەوانەوە دەيكانە چەكتىكى سەربازى

قورس که سوپا دهشیت سوودی لیببینیت. و هک ده لین فایله که مامم له چهند سه عاتیکی که مدا له بهر دهست و هزیری به رگریدا ده بیت، که به با یه خیکی بیوینه و سه بیری دو خه که ده کات و بپیارده دات خوی به شه خسی بیبینیت.

دوای که متر له بیست پوچ له دابه زینی نیمه له باران توک، جه مشید خان پوچ پوچ له گه ل و هزیری به رگری ولا تدا داده نیشیت. دیاره گه ر بهاتایه و له باران توک فالچیه ک پیش بینی و های بچ بکرد باینایه که جه مشید دواه دو هفتاه تر له گه ل و هزیردا کوده بیته و، هر سیکمان له بهر قافا ده خنکاین و له پینکه نیندا ده مردین. به لام و هک دواتر جه مشید بچی کیزینه و، کاتیک پزیشکه کان له توانای فرینی نه و دل نیاده بن، دواه دانیشتنیکی داخراو و نهینی له نیوان خویاندا بیر له وه ده که نه وه که مامم سوودی له و فیوکه جه نگیانه زیاتره که له دوزمن و ننابن و له کاتی خویاندا ناگهن و کاری سیخور پی ته اویان بچ ناکریت، له بئرنه وه هر زو فایله که بچ لای و هزیری به رگری به رزد که نه وه داواده کن لیکولینه وهی تاییه تی له سه ر توانا کانی جه مشید خان بچ سوپا بکریت.

وهزیر دواه نه وهی له با گیکی هیمندا چاوی به فرینی مامم ده که ویت، پیشوازی بیه کی تاییه تی لیده کات و پیتیده لینیت که نه و ده توانیت سوودی کی گوره به هیزه کانی ولا ته که بگه نینیت. مامم جگه له وهی خوی خوشحال نیشان بندات چاری تری نیه، چونکه دل نیاییه هر هله کی بچوک دهشیت کوتایی به زیانی بهینیت. بچ نه وهی هیچ گومانیک دروست نه کات، ده م و دهست دواهی جلی سه ریازی ده کات و به ده نگی به رز ده لینیت، بچ خزمه تی خاکی و هتن هیچ که متر خامی بک نانویتم. وهزیر فه رمانده دات که خواردن و خزمه تی تاییه تی بخرینه به رده است

جهمشید و شهو له خوشترین نوتیله‌کانی پایته‌ختدا شوینی بُو
بگیریت، دواجاریش بهره‌وهی خوداحافیزی لیبکات، پرسیاری
ئوهی لىدەکات که چ ئاره‌زوویه کی تایبەتی ھەیه تا دەولەت
بُوی جىبەجىبکات. جەمشید لەویادا جگە له من و سمایلی مامم
ھېچى دى به بىردا نايەت، داوا له وەزىر دەکات ئىتمە بىبىن به
ياوهرى و لهگەلىدا بېقىن بُو گۇپەپانى شەپ، بەھانەشى ئوهەي
كەسى دى وەك من و سمايىل ناتوانىت لەنگەرى ئو له ئاسماندا
پابگىرت. بەوجۇرە من و سمايىل گەرچى هيستا كاتى سەربازىمان
نەھاتىبوو، له تەمنى شازىدە سالىبىيەو بۇويىنە ياوەرى پەسمى
جهمشید و پۈومان له بەرە ترسناكەکانى جەنگ كرد.

سالانىتىكى زقد من بىرم لهو كرددەوە، ئاخۇ جەمشید خان لەسەر
ھەق بۇو بەوجۇرە ئىتمە لەگەل خویدا بىبات بُو جەنگ و لهو
ئاڭىستانەمان بىالىتتىت. بەلام ئۆكەت کە يەكەمجار جەمشىدم
لە يەكتىك لە پادگانە سەربازىبىه ھەر گەورەکانى نزىك بەغداوھ
بىنېبىوھ بىرم لهو پرسىارە نەكىرددەكەم». ئو له سەر
گۇوتىم «واي مامە گىيان چەند بېرتدەكەم». ئو له سەر
قەرەۋىلەيەكى بەرز دانىشتىبوو، كە ئىمەمى بىنى ھەستا و گۇوتى
«سەيرمەكەن بىرازا ئازىزەکانىم ، ئىيان چۆن دەمەتتىت و
دەمبات... ھەر بەپاستى بۇوم بە پۇوشى دەم با... ھەر
باپاستى». نۇرجارى دىش له پەھوتوى ئو زىيانە سەختەدا
جەمشيد بەو چەشىنە دەست بەرۈزىدەکاتەوە و ئو پىستەيە
دۇوبارەدەکاتەوە. دەبىت بلېم ئو ھەمېشە خۆى بەسەمبولى
مۇۋىقىك دەبىنى كە ئىيان يارى پىدەکات.

كە گەيشتىنە ئو پادگانە، بُو پۇئىدى دواتر ئۇورىتىكى تايپەتىشيان
دا بە من و سمايىل. ئۇورەكەمان تابلەتى سادە و سەرەتايى بۇو،
من و سمايىل يەكى قەرەۋىلەيەك و دۈلەپىك و مىزىتىكى بچوكمان

ھەبوو. لەوئى جەمشىدیان بە «کورده بالدارەك» بانگدەكرد... بۆ ھەفتەيەك لەو پادگانه ماینەوە تا بە بەرچاوى پسپۆرەكانى وەزارەتەوە مەشقىكەين، بەيانىان با لە كۆئى بايە، ئىئمەيان سوار جىپپىكى سەربازى دەكىد و دەيانبردىن بۆ ئەۋىز. جەمشىد خان ھەميشە غەمبار لە ماشىتەكەدا دادەنىشت و دەيكۈوت «كۈپىنا تەماشىكەن، بە چ دەردىك چۈپىن، حالمان بە چى گېيشت ... وامان لىيەتىووه ئىئمە بىدواي بادا دەگەپتىن». ھەر لەو دەمەوە نقد بە پىزىتكى گەورەوە ئىئمە بە عەرەبەكان دەناساند، من نەبىت مامم و سمايل ھەر دۇوكىيان عەرەبىيەكى باشىان دەزانى، بەلام من نە ئەوسا و نە ئىستاش جەڭ لە ھەندىك وشە ھىچى دى لەو زمانە فيرنەبۈوم. ھەر كە دەگەپتىنە جىئى رەشەبا و گەرداو دەبايە لە بەرچاوى ھەندىك ئەفسەرى پسپۆر كە لە راستىدا كەسمان نەماندەزانى لە چىدا پسپۇن، جەمشىد لە ناسماندا بەردىن. لەو مەشقانەدا پەتى ئىجگار ئىجگار درېزمان بەكاردەھىتا كە لەسەر دوو بىكەرى گەورە و لە زىلىتكى سەريارىدا لەگەلەماندا دەگەپان. دەستخىستنى پەتى وادرىز لە بارانقۇك بۆ ئىئمە خەيال بۇو، بەلام لە مەشقەكانى دەرزيپووه. فېرىنەكانى خان ھەمووى لە چۆلەوانىدا بۇو، نەبا ھەوالى ئەم چەكە نەھىننې دىزەبکات و دۇزمۇن پىتى بىزانتىت. پسپۆرەكان لەگەل ئىتمەدا پىر لەسەر ئەوە كارىاندەكىد تېتىگەن ئاخۇر تا چەند دەتوانىن جەمشىد خان وەها لە ھەوادا بىجولىتىن بىكانە خالىتكى دىاريىكراو كە پىچەوانە ئاراستەمى با بىت. دەبۇو تەكىنلىكىك گەشە پىتىدەين بىتوانىت با بە ھەر ئاراپاستىيەك بىرىدى، ئىئمە لەخوارەوە وەها بىجولىتىن بىكانە ئەو خالە تايىھەتى پسپۆرەكان دايىان دەنا و دەياننۇيىست بىيگەننى. لەو قۇنانەدا من و سمايلي مامە ئەدىيىم تېتىگەپتىن كە كارى ئىئمە لە خوارەوە ھەم

سخت و هم پرمترسیش دهبیت، چونکه هندیجار ناچاردهبین
بونه‌وهی جهمشید بگهیننه سر شوینیکی دیاریکراو، بهدهوری
هیزه‌کانی دوزمندا پیچبکه‌ینه‌وه و بچینه پشت هیله‌کانیانه‌وه و
جهمشید لهویوه به هادا هله‌دین. پسپوره‌کان چهند پژویک
نهوهیان فیزی مام کرد چون نامنیکی بچوکی لاسکی له
ناسمانه‌وه بتو پهیوه‌ندیکردن به زهوبیه‌وه بهکاریه‌تیت، چون
لهسر زموی و لهسر چهند تاوه‌ریکی خه‌یالی موداکان
حیسابیکات، چون له ناسمانه‌وه بتوانیت به وردی شوینیک
لهسر نهخشه بدوزیته‌وه، چون دوریبینی شهوبین بهکاریه‌تیت.
دیاره مامه جهمشیدم پیاویکی زیره‌ک بیو، هامو نه شنانه‌ی
بهخیراییه‌کی بیتوینه و هرده‌گرت، بهلام هامو پلان و تهکنیک و
فیربیونه‌کانیش خالی نهبوون له گرفت و مهترسی گهوره. له‌گه‌ل
نهوهشدا من دلنجیابوم نهفسره عره‌به‌کان به پاستی
دهیانویست جهمشید بخنه دوخیکی نهوقوه، هم بتوانیت
کاریکات، هم بگاهه جینگای خوی و هم به‌سلامه‌تیش
بگه‌پتنه‌وه.

له ده‌مه‌دا و هزیری به‌رگری خوی به نامه‌یه‌کی نقد نهینی
سه‌رکرده‌ی هامو فیله‌قه‌کانی له چیزکی مام ناگادارکرده‌وه،
گرنگی مام بتو سوپا به‌جوریک بیو، دهبوو ته‌نیا له ساتی
هیرش و له دوخی نقد گرنگ و نه‌نگانه‌دا بیخنه‌کار. هر
تیشیکیش نیمه و جهمشید خان تییدا به‌شداریبووینایه راسته‌وخر
سه‌رکرده‌ی گوردانه گوره‌کان خویان سره‌په‌رشتیانده‌کرد و
ده‌بايه دواتریش ته‌واو به نهینی بمیتنيته‌وه. له‌دواي هفتاهی
یه‌که‌مه‌وه ژیانی نیمه گورپرا. شوینکیان نقد دره‌نگ سوار
ماشینیکی سه‌ربازیی وه‌ک قه‌فهزیان کردن و بهره‌و باشوروی
ولات بردیانین... نه شوه ده‌مه‌وبه‌یان گه‌یشتنیه جینگایه‌کی

نهناسراو، له دوورهوه گویمان له دهنگی توپخانه‌ی عیراق و نیران بمو شیتانه له یهکتريان دهدا، به دهنگی توپه‌کاندا زانیمان بهرهو بهره‌کانی جه‌نگمان ده‌بئن. له بیانیه‌کی نزودا ئه‌فسه‌ریکی پله بالا پیشوازیکردن و گووتی سه‌ر فه‌بله‌ق چاوه‌پیمانده‌کات. سه‌رفه‌بله‌ق پیاویکی خپلانه‌ی کورته بمو ده‌موجاوی ناگری لیده‌باری، سمیلیکی شوپ و ئه‌ستوره‌هه‌ممو ده‌می دایوشیبوو، قاچی له‌سه‌ر قاج دانابوو و نووی پؤستاله‌کانی که له چرمى قاوه‌بیی ئه‌سل بون کردیبووه ئیمه، به‌رده‌وام به کلکی کورباچنکی کورت و ناخشدار و وەک جوله‌یکی خۆنەویست ده‌یکیشا به لیوانی پؤستاله‌کیدا. بیئن‌وەی بومان پیبکه‌بیت يان بلىت نەم غەربیانه خزمەتی سوپا ده‌کەن، به دهنگیکی گپ و بیتسۆز بۆ جەمشیدی پوونکرده‌وە کە گومان. هەیه سبەی شەو ھېزە‌کانی نیران میرشیکەن، به‌لام نەو ھېزە‌ی له حوكى پشکنینى ئەواندایه کم و بچکلە‌یه، بۆیه دەيانه‌ویت دلنىابن ئایا له پشتەوەپا نیرانانیه‌کان چیيان شاردۇتەوە و چەشنى گوردانه‌کانیان چۆنە. نەو گووتی، نەوەی، له پىگاي پشکنینى فېۋەكە‌کانیانوو پېيان گەيشتۇرە بونن نېيە، چونکە نیرانانیه‌کان به بىڏ جوله ناكەن و بىنە و تەدارەکى خۆيان بەشەو دەخەن. ئامير راي وابوو کە دەبىت له و بۇوەوە زانیارى تەواویان چىنگ بکەویت تا له‌سەر نەوە ناخشە دابنین و شىۋە و پىزىبەستى ھىلە‌کانی خۆيان ديارىيکەن. بەپىنى قسىي ئەو دەببۇ ئەمشەو لەگەل كەوتىنى تارىكىدا، جەمشيد ئاماذه‌بىت بۆ فپىن. بەپىنى زانیارىيە‌کان با له باشۇورى خۆرئاواه بهرهو باکورى خۆرەلات دەجولأا، دەببۇ ئېمە به خۆمان و زىلى بەکرە‌کان و گروپتىكى لاسلىكىيەوە کە بۆچەند سەعاتىنک مامە جەمشيديان فيرى شفرە‌يەکى تايىھەت كرد، چەند كيلۆمەترىكى دى بهرهو باشۇور بېرىن تا با بتوانىت مامم بەجۆرىك بېغۇننىت

بگاته سه ره جيگايه ده برو له نه خشنه که دا هيزه کاني نيراني
 ليوه دياربيت. شو بهرهو باشوره روئيشتین و له واده هي
 دياريکراودا من و سمایل په ته کانمان له قهدي جه مشيد نالاند.
 نهوشوه له تاريکيدا هستمکرد جه مشيد ده گري، باوهشم
 پنداکرد و گووم «مامه گيان، چبيته و بوجي ده گري؟».
 جه مشيد بيشهوهی بهيليت نه فسدهه عهده به کان فرميسکه کاني
 بيبن گووتی «نيتر به هوي منهوه خلکيکي نقد ده گورزين...»
 به هوي منهوه مندالي نقد هتييو ده بيت و دايکاننکي دوره که
 من نايانتاسم جگهريان ده سووتت. من بقذيك له بقذان
 نه موسيستوه له شهپدا به شداريم». سمایل گووتی «مامه تو
 ياساي به عسييه کان ده زانيت، چوکترين هله ياخود که مترين
 سوسه هي خيانهت واده کات هر سينکمان تيرباران بکان، له بهرنده ووه
 بفره و بير له هيج مکه روه». سمایل له ودها له سر هقه برو،
 هر بيچيشکيکي کي ترى جه مشيد، بين سن و دورو من و سمایلی
 ده گهيانده به رده می تېپنکي تيرباران که له هموو فهيله قه کاندا
 بو خلکانی ترسنځ و خائين دانرابون. جه مشيد باوهشی به
 سمایلدا کرد و گووتی «من ټينسانیکم خودا بهوه حوكمی دائم
 بير له هيج نه که موه... به لام نا سمایل گيان، له ماوهی
 پابوردوودا نه متوانی له پشكنته زانستييه کانمدا سه بارهت به
 نهسل و فهسلی مرؤف نقد بړومه پېشني، هوکه شی نه وه برو که
 من نينګلېزني نازانم... ناخ نه ګر نينګلېزني کي ته اوام برانبيايه،
 وه ک نه وهی نينګلېزه کان ده یازان، ژيانم هموو ده ګورا و
 ده بروم به مامؤستا له زانکو. به لام هسته کم له نېستاوه
 نه رکيکي نوئيم بو نوسراوه، لا یه نيكه م ده بيت نيترا ياداشته کانی
 خوم بنوسمه ووه، به لکو نه وه کانی داهاتوو، نه وانه هي له عتراق و
 نيراندا دوايی ګوردنه بن جاريکي تر شه پنه کان، ببن به دورو
 ميلهت يه کتريان خوشبویت، چونکه ده زانم من له ئاسمانه ووه له

ھەر كەس زىاتر خراپى ئەم شەپە دەبىئىم». لە ساتىدا قىسى و تىئىبىنى مامە جەمشىدەم دەستەوەستان و سەرسامىكىرمۇ، چونكە بىۋەنلىقى داھاتتو نەوهەيان سەلماند كە جەمشىد خان لە ھەر مەرىقىتىكى دېكەي ئەم سەرزەمىتە زىاتر وەحشەتى ئەو جەنگە دەبىئىت.

ئەو شەوه لە كاتى دىيارىكراودا كاتىك با بەرھەو باکورى خۇرھەلات ھەللىكىرد، من و سمايل، جەمشىد خانمان بەرھەو ناسمان بەردا. باي باشۇرۇ وەها خىرابۇ لە چەند ساتىكى كەمدا ئەو وەك كۈلارەيەكى پەش لە ناسماندا ونبۇ. لە شەوانى پېشۇرۇ و لە كاتى مەشقىدا مامە ھەندىك لايىت و تىشكى چكۈلانەي دادەگىرسان تا ئىتىمە بتوانىن شويىنى دىيارىبىكەين، بەلام ئەمشەو وەها پېتكەوتىن تەنبا بە شفرە و كۆد و زەمارە و لە پېڭاى ئەو مايكۆفونە چكۈلانەي سەر كلاؤھ پەشەكەيەوە قىسى لەگەل خوارەوەدا بىكەت... من دلىنيابۇوم كە با جەمشىدى ماممى بە ئاپاستەي دروست بىردو، بەلام شەو وەها تارىك و جله كانى ئەو بەجۇرىك رەش بۇون، تاكە شىتىك لە جەمشىددە ھەستم پېتىدەكەد قورسايى و جولە و بىزىئى ئەو پەتە بۇو كە با بە خىرایى لە بەكەرەكان ئازادىدەكەد و مامە لەگەللىدا بەرھەو باکورى دەفرى.

ئىتىر لە شەوانى دوور و درېتى جەنگىا، لە سەرمائى زىستانەي بىبابانەكان و لەگەرمائى كوشىنەي ھاويندا واي لىتىت ئەو پەته تاكە پەيوەندى و تاكە كەنالى گواستنەوەي نەبىزى جەمشىد خانە بۇ ئىتىمە، كە جەكە لە خۆى ھېچ كەس نازانىت چى دەبىئىت و ھەست بەچى دەكەت. لە پېڭاى ئەو پەتەوە دەمانزانى جەمشىد خان بە ئاسماننۇو ماوە و ئەويش ھەر لە پېڭاى ئەوهە دەيزانى كە ئىتىمە لە سەر زەۋى چاوه بۇانىدەكەين.

کاری نه و شهومان له روی سهربازییه و به سارکه و تینکی بیتینه دوایی هات، مامم له باکوره وه پا تهواوی نه و خاله نهینی و مؤلکه شاردراوانه‌ی نیزانییه کانی نوزییه و که دهبوو له په لاماری سبهیدا بیخنه کار، نه و شوه لهدهمه و بهيانه و به دریازایی روزیش توبخانه کانی عیراق و فرۆکه جهنجییه کانی سوپا نه و شوینه نهینیانه بیان کوتا که مامه جهمشیدم دهستنیشانیکرديبورون. نه وه وايکرد پلانی نیزانییه کان له و قولله وه ماوهیه کی دریز دوابکه ویت. سترفه‌یلهق به ده‌سکه وته کانی وه ما خوشحال بیو دووجار باوهشی به جهمشیددا کرد و گووتی «نیشتیمان قه‌زارباری تؤیه». له‌تیوه نه‌فسانه کورده بالداره که به هه‌موو سوپادا بلاؤبووه وه ... راستییه که تا ده‌میکی دره‌نگ نیزانییه کان هر به‌یه‌کیک له درق و خورافه‌ته باو و بلاؤه کانی ناو جهنجیان ده‌زانی.

له هفتة و مانگانی داهاتوودا نئمه له‌گه‌ل جهمشید خانی مامدا هه‌موو به‌ره کانی جه‌نگ له باشوروه و بز باکوره که‌پاین. به پیچه‌وانه‌ی سهرباز و نه‌فسره ناساییه کانه وه هتا پقدیکیش چیبه پشومان نه‌بوو. به‌رده‌وام له پاسیکی بچوکدا که خرابووه خزمتی هر سینکمانه وه له نیوان فه‌یلهق و فه‌رمانده‌یی تیپ و بنکه‌ی گوردانه کاندا ده‌هاتین و ده‌چووین، هه‌موو نه‌رکه کانمان له پیشی پیش‌هه‌وی به‌ره‌کان و له ناگراویتیرین جیگاکانی جه‌نگدا بیو، نه وه له پقدیکیشدا که تای په‌لامار و هیستربای شه‌ر تاده‌هات تینیان ده‌سنه‌ند، گولله توبه‌کان و موشهک هاویزه قورسه‌کان له هه‌موو به‌ره‌کاندا زه‌ویان داخده‌کرد و نائسمانیان که‌تیبه‌رده‌دا. نئمه له و ماوهیه‌دا ده‌بیانجار که‌وتینه ناو توبه‌باران و په‌لاماری نه‌مبه‌ره و بره‌وه. کم شه و هه‌بوو جهمشید خان نه‌فریت ... ته‌نیا له و شه‌وانه‌دا که با سرته‌ی نه‌ده‌کرد و هه‌وا

هیچی ندهد بزواند، بومان هببو پشووبدهین. لهو ماوهیدا جهمشید خان به راستی ده بیویست کیشی خوی به رزیکاته و وای لیبیت چیتر نه فریت، بهلکو سوپا دهست به رداری بیت و ده رفه تیکمان بق هلیکه ویت پایکهین. بهلام نه نورخوری و نه خواردنی به رده وامی شیرینی هیچیان له کیشی مامم نه گپری که ناشکرا ده ببو بق نه بهد و هک که سیکی بیکیش له سه زه وی بشی. من له نقد برگه که مهترسیداری نه جنگه دا لوهه ده ترسام ئیرانیه کان جاریک له جاران جه مشید بدوزنه و له ناسماندا بیکوئن، نورجار به مامم ده گووت که نیدی به سه با واژه بینیت و جاریک چاو بنو قیینیت و له هه وادا خوی به ردات و لینگه پریت با بق کوئی ده بات بیبات، بهلکو ناسمان به زهی پیدابیته و بق سه زه مینیکی تر هلیگرت و لهم دوو مهمله که ته خوینینه نازادی بیکات، بهلام نه کاری و ههای نه ده کرد، چونکه دلتنیابو گهار به عسیه کان به پاری و ها بزانن دواتر من و سمايل تیربارانده کهن.

نیمه و مامه جه مشیدم له نزدیه شه په گرنگه کاندا پولمان هه ببو، که سوپا کانی عیراق په لاماری خوره مشه هریان دا مامه جه مشیدم شه و پژو به ناسمانه و ببو. بهلئی له همندی ویستگه که گرنگی شه پدا که پتویست ببو ده ستوبرد بزلنین هیزی دوزمن له کویدایه و چون ده جولیت، ده بایه جه مشید خان به پژویش بفریت. پسپویه کانی سوپا همندیک جلی تاییه تیان بق مامم دهسته برکرد، که په نگیان له گهله هه مه تو نه جیاوازه کانی ره نگی ناسماندا ده گونجا و په تی و ههایان بق هیناین، ناوی و پوون بون و له هه وادا نه ده بینران. جه مشید هرجاریک له ناسمان داده بزی یاداشته کانی خوی به کوردی له ده فتھریکی تاییه تدا ده نوسی. نه له ناسمانه و چهندین شاری ویرانکاروی

ئیرانی بىنى، له سەرەوەر پا دەيان ھزار لاشى تىكەللىرى سوپاكان كەوتىنە بەردىمى، بەچاوى خۇرى نەو دېنده يەتىيە بىنى كە عىراققىيە كان دەيانلىواند... له سەرەوەر پا كوشتنى ھزاران دىلى تەماشاڭىد، كۆچە بە كۆچە لەگەل سووتانى خورە مىشەھردا لەۋى بۇو، بەسەر كەلگە سووتاوه كانى نۇرتى عەباداندا فرى. لهو ھەموو جەنگەدا، كە چەندىن جار خومپارە و تۆپى ئىرانييە كان لە نزىكمانىوھ نالەيىرىد، جەك لەۋەھى جارىك سمايل بە كەمى زامداربۇو، ئىتمە هيچمان لى نەھات. نۇرەسى سەيربىو لەلام، نەو ساردى و كەمتەرخەمى و بىتبايەخىبى بۇو كە ھەر سىكمان پەۋانى جەنگمان پىن بىردى سەر... ئىتمە وەك تىمىك كە ئىشىنىكى تەكىنلىكى بىكات، وەك سىن كەنكارى كەپۈك كە بەسەر وەحدەكاندا بۇ چاكرىنى ئامىرىك يان زىنپۇشىك يان ئامىرىنىكى مىكانىكى بگەپىت خۇمان پىشاندەدا، ماھى دىرىز لە هىچ جىڭگايەك و لاي ھىچ تىپېك و لەكىن ھىچ فرماندە يەك نەدەماينەوە. ھىشتا لە جىڭگايەكى بەرەكانى جەنگدا ئىشمان تەواو نەدەبۇو، لە جىڭگايەكى دىبىوھ بانگىاندە كەرىدىن. شەپ بە جۆرىك بىتپىشۇو و سۇنۇرى ھەردوو ولاتەكەش بە جۆرىك دىرىز بۇو كۆتايى نەدەھات، ھىچ خالىك لە سەر نەو سۇنۇرە نەبۇو يەكتىك لە دوو سوپاکە ھەول نەدات لەۋىوھ دزە بىكات بۇ سەر زەھى ئەويدىكە يان. ئىتمە بۆئەھى بتوانىن بەردىوام بىن ھەموو ھەست و بىركرىدە بۇوە كەمان لە خۇماندا كوشتبۇو. ھەندىجار بە جۆرىك ماندۇودە بۇوين، من و سمايل لە كاتى فېيىنى جەمشيدا لە خوارەوە خۇمان لىدە كەوت... بەلام لەگەل تىپەپىنى كاتدا پەتكەكى ئىتىوان ئىتمە و جەمشيد لەۋە كەنالىكى راستەقىنەي گواستتە وەي مردوو بىت و بوبۇو بە كەنالىكى راستەقىنەي گواستتە وەي ھەست و ترس و خواستە كانىش، گەر ئىتمە لە خوارەوە بخەوتباينىيە جەمشيد بە سروشتى گىتنى پەتكەدا دەيزانى و

له سره وه را تونديده کرد و ته کاني به خوي دهدا تا به ناكا ده هاتينه وه، گار جه مشيديش له ناسماندا بخه و تبایه نیمه هه ستمان پيشه کرد و وها گوري سه که مان پاده کتیشا، نه و که زور حجزی له خوي ناسمان ببو، به ناكا ده هاتنه وه. به دترین ساته وه خت نه و کاتانه ببو که جه مشيد له سره وه و نیمه ش له سه رزوي پيکوه خومان ليده که وت. له کاتانه دا زوريه ي جار دهنگی ته قينة وه يه ک يان موشه کيک يان ده سترېتېك به ناكا ده هيتنا ينجه وه، به لام گار بده کاني جهنگ نارامبا يه نيدی بيترس و براستي ده خوتين، زوره ي جار خونه کانمان بي خه تار و بېن کيشه ي گوره ته واوده بعون. به لام جاريک تا پوژ بعوه وه، که سمان نه نیمه و نه جه مشيد به ناكا ده هاتين، نيدی له بدر پوشنابي پوژدا نيراني يه کان مame جه مشيديان به ناسمانه وه بېنی. نه و خوي يه که مجار له بالاوه به ناكا ده هاتنه وه و توند نیمه رات کاند و به خيرابي يه کي شيتانه دامانگرته خواره وه. خوي به چاوي خوي سه دان سهرياز و ده ره جه داري نيرانی بېنېبو که له خواره وه سهريان به ره و ناسمان به رزک دوت وه و به ده بانگي نه لا هونه کبه ره و سلاوي ليده کن و ته كبير ليده دهن. له به هر هويه ک بيت، نه و گوردانه نيراني يه به هله له جه مشيد خاني مامم تېنگې يشتبوون.

له و چهند ساله ي جه نگدا سمايل ته واو خوي فيتري نينگلizinى كرد، هردو فرهنه نگي گهوره ي «مهوريد» و «كتيمېتىردىج» سى نينگلizinى له بارگوه بۇ بارگ له بارگرد، زور شو له گه رمه ي توپباران و له ناو ناگرى موشه ک وەشاندنى هردو سوپاکه دا، سمايل بيتناگا له هەمو ناو مەترسىبيه گورانى ئابلۇقە ي زيانى ده دايىن، سهرى بە سه ره نه و فرهنه نگى گهورانه دا شۇرۇدە كرده وه و وشى نينگلizinى له بارگرد. هەتا له شەوانى ئاسا يىشدا، كاتىك

جهمشید خان به نهرکنی سهربازی سه‌ردنه‌کوت و خۆی
ده بەخشی بە با، ئەو له نزیک بەکرەكانه‌وه پەتەکەی جهمشیدی
له دەستى دەنالاند و بەدەستەکەی دى يەکتىك لە فەرەنگەكانى
دەگرت و دەيخويىندەوه ... هەر لەو سالاندا فېرى خويىندەوهى
بۇمانى نىنگلىزىش بۇو، ھەندىك شەو له پاسەكىدا سەربوردى
جىن نايەر يان لۇرد جىم ياخود مارتىن نىدىنى بۇ دەگىپايىنه‌وه.
من لهو چەند ساللەدا هيچ نەكىد، تەنبا و تەنبا سەيرى ناسمان
دەكىد و بەجۇرىك لە جۇرەكان لە پۇناكى و تارىكىدا بەدواى
جهمشید خاندا دەگەپام، هەتا كاتىك ئەو له زەۋى و له تەنپىشت
خۆمەوه دەوهستا، هەر نابەخۆ سەرم بۇ بەرزىيى بىلندىدەكردەوه
و لەدووى شتىكى نادىيار كە نەمدەزانى چىيە، وېل بۇوم ...
ئىستا دواى ئەو ھەمو ساللە دەتوانم بەدىلىيەوه بلىيم
باوه‌رناكەم ھىچ ئادەم مىزادىكى دى لەسەر زەۋى بە ئەندازەسى من
سەرى بۇ ناسمان بەرزىكىرىتەوه و لهو بۇشاپىيە بەرين و
بىستۇورەمى پوانىيېت. جهمشید زۆرچار كە منى بەو حالە
دەبىنى دەيگۈوت «سەيركە ... برازاي ئەزىز، سەيرى ھىچى بکە،
تا دەتوانىت لهو بۇشاپىيە و بەتالىيە بپوان»، چونكە ئەو
بەتالىيەى كە مامى بەدبەختى خۆت ھەرددەم مەلەتى تىادەكتا،
ئاۋىتىنەيەكى راستەقينە پوجى ژيانمانە». جهمشید خان خۆى
وەك شىت ياداشتەكانى جەنگى دەنسى كە پىتىبابۇ دواى
تەوابۇونى شەپ، سمايل وەريدەگىرىتە سەر نىنگلىزى و
بنكىيەكى چاپ و پەخش دەدۇزىنەوه و چاپىدەكەن. ئەوهى
بلامەره سەيرىبۇو، ئەوه بۇو كە جهمشید لەسەرتاي نوسىنى
ياداشتە پۇزىانەكانى خویدا ھەميشه بەوه دەستى پىتەكىد «من
جهمشید خان كوبى حىسام خان كوبى زولفەقار خان كوبى
ئەمين خانم، كە نەسلم دەچىتەوه سەر مير و شاھانى زەند، لە
پۇزى «ئەوهندەي ئەوهندەدا» لە ناسمانەوه ئەم شتانەى

خواره وەم بىنى...». جەمشيد هەتا لەو پۇزىانەشدا كە فېنى نەبوو و تەنبا چىرۇكى زىننەگى ناسايىي نىئەمى لە سەر زەۋى دەگىترايەوە، ھەر بەو چەشىنە دەستى پىنەكىد. وەك چۈن من تۇوشى ئەو دەردەبۈبۈوم كە لە زەۋىيەوە سەپىرى ناسمان بىكم، ئەويش بە پىچەوانەوە تۇوشى ئەو دەردە بۈبۈو لە ناسمانەوە پا شتەكانى سەر زەمین بىيىنت. ئەو ھەموو شتىكى ھەر لە سەرەوەرە دەبىنى... هەتا ئىگەر لە خوارىشىوە بايە.

ياداشتەكانى مامە جەمشيدم بۇ من گەلىك بەئىشىبۇون، گەرجى لەو چەند سالەدا ئىتمە ھەموو پۇوه تارىك و بىزە حەمەكەى شەپمان بىتىبۇو، بە ناو سەنگەرى پېلاشەو و مەيدانى پې مىن و كىتلەكەى پې لە جەستەيەنەلەلا و گۇندى پۇخاۋ و شارانى سووتاودا پۇيىشىبۇون، بەلام گىپانەوە كانى جەمشيد وەها كارىگەربىيون، منى دەگىريان. جەمشيد لە ياداشتەكاندا بەوردى وەسفى تابۇرى دىلەكان و سەرنگونىي گوردانەكان و سووتانى پۇوهك و قامىشەلان و باغمەكانى خورماى كردىبۇو. لە ياداشتەكانىدا ھەميشە نىكارىتكى گشتى ھەبۇو، يان وەك سمايل دەيكۈوت «دىيمەنەتكى پانوراماىي» دەكتىشا. ھەر كات سمايل وەھاى بە مامە دەگۈوت، ئەو پىنەكەنى و دەيكۈوت «من شتەكان بەوجۇرە دەبىنم كە خودا دەيانبىنەت».

جەمشيد لە ياداشتەكانىدا لە سەر ترسەكانى خۆشى نقد دەوهستا. سامانناكتىرىن و پې مەترسىتىرىن سات لە فېنىكانى جەمشىيدىدا بە تەنبا ساتەكانى خەو نەبۇون، بەلكو ئەو چەشىنە ساتانەبۇو كە لە ناكاۋ با دەوهستا و بىن ھىچ پىشەكىيەك و خاوبۇونەوەيەكى كاۋەخۇ لەپر ھەوا لە شوپىنى خۆى مەنگ دەبۇو، ئىدى وەك ھەموو شتىكى كتوبىر مەربىت، سروھىيەكى بچوکىش چىيە نەدەما و جەمشيد خان وەك بالىنەيەكى كۈنداو

له ناسمانه‌وه پا به رده بوروه، نهوده نه ساتانه‌بورو که به ساتی خه‌وتنی با ناومانده‌نا. لهو کاتانه‌دا مهترسی نهوده هه بورو مامه جه‌مشیدم پاسته‌ورپاست بکه‌ویته خواره‌وه بق ناو نیرانیبه‌کان، جارینک له جاران وه‌هاماں لیتی‌سرهات و جه‌مشید له به‌زایی‌وه به‌ربووه‌وه و هه‌ولی کیشکردنی نیمه نهوده‌نده‌ی پینکرا له‌وه بی‌پاریزنت بکه‌ویته ناوه‌پاستی توردوگای نهوانه‌وه ... نه شهوده مامم که‌وتنه به‌رده‌می هیزه‌کان و من له تاریکیدا دوای په‌تکه‌ی که‌ماری که‌وتتم و پاش سه‌عاتنیک گه‌پان به بربنداری و بی‌هوشی له نزیک نیرانیبه‌کانه‌وه دوزیمه‌وه، ته‌نیا خوشبختیمان له‌وه‌دابوو نه‌که‌وتبووه ناو کیلگه‌کانی مین و نه‌ودیو تله‌بنده‌کان و نزیک خاله‌کانی پاسکردن‌وه. نه‌وه شهوده من بی‌هوش هه‌لمگرت و هینامه‌وه بق نیشته‌جیئی خۆمان و له‌گه‌ل نه‌فسه‌ری یاوه‌ردا، فرانمان بق به‌ره‌کانی دواه‌ی جه‌نگ. ده‌بیت بلیم که له هه‌موو سوبادا ته‌نیا دوو پزیشک هه‌بیون بی‌یان هه‌بیو ته‌ماشای مامم بکه‌ن و بی‌پشکن، چونکه ده‌زگای هه‌والگری سه‌ریانی ده‌بیویست چیزکی جه‌مشید خان و نه‌فسانه‌ی کورده بالداره‌که تا ده‌کریت به نهیتی و وهک یارییک له نیوان هه‌قیقت و خه‌بالدا بمنیتته‌وه ... دوای نهوده جه‌مشید خان ماوه‌یک له بی‌مارستان که‌وت، به‌وه‌دا توانای پزیشکه عیراقیبه‌کان سنوره‌داریبوو، ناچار دوو گه‌وره دکتوری پوسی هاتنه‌سه‌ری. مامم له که‌وتنه خواره‌وه‌دا سه‌ری نه‌زیه‌تی بینی بیو. پزیشکه پوسه‌کان له حاله‌تی نهوده سه‌رسامبیون، پینشت‌تر جۆره که‌ستکی وه‌ها بیکیشیان نه‌بینبیو که ده‌یانگووت هزکه‌ی ده‌گه‌پریت‌وه بق پوکانه‌وهی کتوپری هه‌ندیک تورگانی زیاد. وهک نهوده جه‌سته‌ی جه‌مشید ریان به که‌مترين تورگان و که‌مترين وزه و ساده‌ترین نامیری هه‌ناسه و هه‌رسه‌وه تاقیبکاته‌وه. که سعایل چیزکی پاسته‌قینه‌ی مامه جه‌مشیدی بق پوسه‌کان گیزایه‌وه،

دوو پروفیسۆرەکە سەريان لەقاند و گوتیان «جەستەی جەمشید خان لە زیندان وەک کەشتىيەك بۇوه كە خەرىكە نوقدەبىت، چۈن كەشتىيەوان لە ساتى مەترسىدا ناچارە ھەموو بارى زىادى خۆى فېپىدات، تا سووكىر سەر ئاوىكەۋىت، جەستەي ئويش لە ساتى مەترسىدا بارە زىادەكەي خۆى فېپىداوه و تەنبا بەشى ئەوهى بىزى و ھەناسەبدات، ئورگانى سەرەتايى و گرنگى مېشىتتەوه».

جەمشید دواي كەوتىنە خوارەوهى سىن ھفتە بىتھۆش بۇو دىكتورە پوسەكان شەو و پىزى بەسەرىيەوه بۇون، دەيانگكۈت ئەو بىتھۆشىيە دوورودىرېزە پىتىيەتە تا لەشى بتوانىت پىشۇو بىدات. لەو ماوهى بىمارىيەدا بۇ يەكەمچار مۆلەتمان لە سوپا وەركىت و باپېرەم حىسام خان و بابىم سەرفرازخان و مامم ئەدىب خان لەسەردانى يەكەمدا هاتن بۇ لامان. ئەو ماوه دوورودىرېزە ئىتىمە تەنبا لە پىگای نامەوه ئەوانمان لەو ئاگاداردەكردەوه كە ماوين و ئىشوكارى سوپا پىگەنادات مۆلەت وەرىگىن و بەجۇزىك لە جەنگەوه ئالاۋىن دەرفەتى خەوتنيشمان نىيە. تەنبا سەرفرازى باوكم باوهې بە نامەكان كردىبوو. دواي تىپەپىنى شەش مانگ بەسەر ونبۇون و بىتەوالىماندا، ھەر يەك لە حىسام خان و ئەدىب خان گەيشتىبۇنە ئەو بىواھى كە ئىتىمە كۈذاۋىن و ئەو باشتە پرسەيەكى دەستەجەمعى بۇ ھەر سېكمان دابىنن و ئەو نامانە لە چاوىھەستى دۆستىك زىاتر هيچى دى نىن كە دەيەۋىت ھەوالى مردىنەكەمان بشارىتتەوه. كە حىسام خان ئىتىمە بىنى وەختە بۇو نەمانناسىتتەوه، من و سمايل ھەردووكەمان گەرەبوبۇوين و سەرما و گەرمە پىتىتى ھەلقرچاندېبۇوين و خۆل و تەپوتۇزى شەو سىمىاى كۆچەرېيەكى عەرەبى دابۇويىنى كە لە بىباباندا وندەبىت. دەمەنچە من لەكەل جەمشید خاندا چۈرمە

سپاوه تهمه‌نم شازده سال بیو، نیستا گهیشتبوومه هژده، سمیانیکی هستوروم دانابیو، چاویلکه‌یه کی پهشم دهکرده چاوم و نو نو سهیری ناسعانم دهکرد. حیسام خانی باپیره‌ش له جاران زیاتر پیربیوویو، که نیمه‌ی له بیمارستان بینی باوه‌شی پیاکردن و دهستیکرد به گریان. پیشتر که س حیسام خانی نه بینیبوو بگری ... نو یه که‌مجاری بیو له هه‌موو ژیانیدا به ناشکرا فرمیسک له چاری بیته‌خواری. سه‌رفراز خانی باوکم منی توند به خویه‌وه گوشی و گووتی که دلخوشه کورپنیکی وها نازا و دلسوزنی هه‌یه. نو شوه نیمه موله‌تمان ورگرت و له‌گله باپیره و باوکم و نه‌دیب خاندا بۆ هفتیه‌ک چووین بۆ پایته‌خت، له پژئی دواشدا هه‌موو ژنانی خیزانه‌که له باکوره‌وه هاتن و دوای نو ونبونه دریزه بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، من و سمايل خیزانی خۆمان بینییه‌وه.

دوای سن هفته بیهۆشی جهمشید نیواره‌یه ک چاویکرده‌وه و هیمن له‌گله‌ماندا کوته قسه، سرهتا من هه‌ستم به کورپانیکی قول و خیرا نه‌کرد، به‌لام دوایی ده‌که‌وت وه ک چقن جهمشید له دوای کوتنه خواره‌وهی یه‌که‌می نووه‌یه که بیرچووه‌وه که کومؤنیست بیوه، نه‌مجاره‌ش نوسینه‌وهی یاداشته‌کانی له یادکرد و هرگیز باسی نه‌کرده‌وه. دواتریش که ده‌فتنه‌کانی ده‌بینی، وه ک پینکاری کاستنکی دیکه‌بن به چاویکی نامۆ سه‌یریده‌کردن و زهرده‌خنه‌یه‌کی تاییه‌تی ده‌گرت. نیدی کالتنه‌ی به هه‌موو نو نوسینانه ده‌هات، که له‌ده‌میکی دیدا به‌ویه‌پری دلگه‌رمییه‌وه نوسیبیوونی.

دوای دوو مانگ دابران له شه‌پ، پژئیک تیپیک له ده‌زگای هه‌والگرییه‌وه هاتن و به مامه جه‌مشیدیان گووت ده‌بیت خۆی تاقیبکانه‌وه و ببینیت ناخو ده‌توانیت دوبیاره بفریت... نو

شەوه نىمەيان بەرەو جىڭاپەكى باڭىر بىردى و وەك جاران پەتمان لە جەمشىد خان بەستى و بەرەو ئاسمان ھەلماندا، جەمشىد بە پاستى چىتى لەو فېنەئ خۆى بىننىيەوە، وەك ئەوه بۇو تازە بىقىت و يەكەمچار بىت با لەگەل خۆيدا بىبات... لە دواى ئەو شەوهە نىدى ئىشى ئاسايى ئىمە لە مىلى پىشەۋە ئەرەكانى جەنگدا دەستى پىتكىردهو. گەپانوھمان بۇ بەرەكان هاوشانى گەرمبۈرن و تاوسەندىنلىكى گەورە ئەپەپ بۇو ئىراننىيەكانى ئەمجارە بە تەكتىكى نوى و مىتىدى تازە ئەنگەوە پەلامارى ئەو ھەرىم و شارانەيان دايەوە كە پىشتر سوبای عىراق گرتىبوونى. دواى چەند تەكاننىكى گەورە، لە يەكىك لە ھەفتە ئەفسانەيىەكانى جەنگدا شارى خورەمەرىان گرتەوە. ئىمە و جەمشىد خان بە خەستى لە شەپەكاندا بەشداربۈرۈن، ھېرىشى ئىراننىيەكان وەها گەورە و فەرەلايەن و بەھېزبۈرۈ، زانىارىيەكانى مامم سوودىنلىكى ئەوتقىيان نېبۈرۈ، سوبای عىراق لە زۇرىبەي بەرەكانوھ كەوتىنە شکان و پاشەكشە. دەرەنچامى شىكست و تىكشىكانەكان لەسەر مىزقۇرى لات و لەسەر سوبَا كوشىنەبۇو، سەرۆك بەدەستى خۆى دەيان ئەفسەرى گەورە ئىریارانكىرد. ئىمەش لە پىزى ئەوانەدا بۈرۈن كە دراين بە دادگاپەكى سەربازى، بەلام ھەر زۇر دەستىنلىكى بالا كە گىرنىكى جەمشىد خانى دەزانى تۆمەتكانى لەسەر لابىد و داوابى لە ئىمەش كە دەلسۆزانە لە كارى خۆماندا بەردىھامىبىن.

دواى سى مانگ لە گەپانوھمان بۇ شەپ پۇداۋىك كۆتايى بە زيانى پىيکەۋەيى ئىمە هيئنا.

شەۋىپك لە ھەرىمى واسىت، دەبۇو كارىنلىكى نەپىنى لە ناو خاڭى ئىراندا جىبەجىتىكەين، فەرمان وابۇ بە كۆمەكى دە كۆماندقى تايىبەت چەند كىلۆمەترىك بچىنە ئەو ديو ھىلى بەرگرى

دۇزمەنەوە. ئىئمە خەبرمان لەوە نېبوو كە ئىرانييەكان ئاكادارى
ھاتنى ئىئمن، چاوى خەبرگەر و چاودىئەكانى دىكەيان بىنى بۇ،
بەجۆرىك لە جۆرەكان، ئىئمە و كۆماندۇكانى دىكەيان بىنى بۇ،
بەلام لىكەپابون تا دەگەينە جىڭاي خۆمان. ئىئمە بەخەيالىكى
بىباڭ و نەترس لە شوتىنى مەباستدا جەمشيد خانمان بەست و
پەتمان پاكتىشا و مامم بە كاوهخۇ لە ناسماندا بەرزىبۇوهە.
نۇدىنەبۇو كە جەمشيد كېيشتىبۇو بەزايى خوى كە ئىرانييەكان
ئىمەيان دايە بەر ھاونە و دەستپەز. من و سمايل لەسەرەتادا
خۆمان بە زەوبىيەكەوە نۇوسان، بەلام يەككىك لە كۆماندۇكان كە
بە ئەبۇ ئەبۈب بانگىياندەكىد، پەتەكەى لەدەست سەندىن و پەلى
ھەردووكمانى گرت و ھاوارى بەسەردا كەدىن كە لەكەل نۇدا
بکەۋىنە تىلان، من و سمايل و ئەبۇ ئەبۈب تا ماوهىيەك ھەر
تىلماندا، ئىرانييەكان بىرچان دەستپەزيان دەكىد و بەھستى
ھاوهەنیان دەتقاند، من بىنیم يەككىك لە ھاوهەنەكان بەر بەكەر
گەورەكە كەوت و ئەو پەتە پەچە كە جەمشيدى بە زەوبىيەوە
گىزىدەدا... لە ناو تەقە و ئاگىباران و تىلدانى سەرم بەرزىكەدەوە
بۇ ناسمان و لە تارىكىدا جەمشيدم نېبىنى.... دلىنيابۇوم كە با
جەمشيد بە ئارپاستەي خۆرەلات و بەرەو ئەوبىرى سەنور
دەفرىنتىت، لە نزىكەوە سېيەرى ئىرانييەكانىشىم بەرچاوكەوت كە
بەدەم تەقەوە لە ئۇتومبىلەكەمان نزىكەبۇونوھە. ئەبۇ ئەبۈب
بىتەوەي لە ژيانى خوى بىرسىت، لە تارىكىدا ھەستا و پالى بە
من و سمايلەوە نا بۇ ناو دۈلىكى بچوک و خۇشى بە پاكردن بە
دواماندا ھات و پېيىگۈوتىن لەكەللىدا راپكەين... ھەمو شەو ئىئمە
لەكەل ئەبۇ ئەبۈبدى رامانكىد... من راپدەكىد و سەيرى ناسمان
دەكىد، راپدەكىد و سەيرى ناسمان دەكىد... بەلام جەكە لە
ئەستىرە كە بە غەمگىنى دەدرەوشانەوە، چاوم بە تارمايى
جەمشيد خان نەكەوت.

نهو شهوه تهنجا من و سمايل و نهبو نهيب گهرباينهوه، با
جهمشيدى لهگەل خويدا بەرهو بەرى نېزان برد، هەر تو
كۆماندۇكەي ديش كۈزدان... نەوه ترازيتلىن شەھى زيانى
سەربازىمان بۇو.

لەدەستدانى جەمشيد خان لە كىدارىتكى وا ھەلە و بىتحىسابدا،
وايكىد چەند نەفسەرىتكى گورە پۆستەكانيان لەدەستبەن و
پايەى سەربازيان دابەزىت. لەو شەھەوه تا دوو سال زياتى،
ھەممو ھەوالىتكى جەمشيد خان لە ئىمە بېا... نەوه گورە ترازىن
گۈزىتكى بۇو من و سمايل تا ئەو كات لە زيانماندا بەرمانبىكەۋىت.
دواى ونبۇنى جەمشيد، من و سمايل ھەر يەك بە جىا بەرهو
ھەرىتىكى گوازراينهوه و دەبايە ئىدى ھەر كەس بە تەنجا لە
سوبادا زيان بىباتەسەر. دواى ونبۇنى جەمشيد خان، من
ئارەزۇويەكى نەوتقۇم نەبۇو ھەممو زيانم بە سمايلەو بىبەستىرەم،
ھەستمەكىد نەويش خۆشىيەكى وەھاى بە من ئايىت بىبەۋىت لە
ھەممو كون و كەلىتىكى زەویدا لەگەلمدا بىت. جە لەو
لىتكىرازان و جودايمان بەدەست خۆمان نەبۇو، نەوه خواتى
سوبابۇو كە ئىدى ھۆيەكى نەدەبىنى من و ئەو پىتكەۋىن.
پۇزىتكى لە فەرماندە ھەوالىكىرىيەو بانگىانكىرم و بە فەرمانىتكى
منيان بەرهو بىبابانەكانى باشۇرۇ گواستەوە، بۇ پۆستىتكى بچوڭ
لە خالىتكى دورىدەستى سەر سەنورى عەرەبستانى سعودىدا، كە
دەشىت بە سەد سال جارىتكى كەسىنگىلىك پىتى تىنەكەۋىت. سمايلىش
لە ناوجە شاخاوېيەكان و لە نزىكى سىدەكانەو بۇو بە سەرباز.
ئىوارەيەك من و سمايل باوهشمان بېيەكدا كەد و وەك دوو برا
جىابۇينەوە و تا ماوهەيەكى نەندىز يەكدىمان نەبىنېيەوە.

من لە سەر سەنور جە لەوهى تەماشاي ئاسمان بىكم، هېچ
ئىشىتكى دىكەم نەبۇو. پېتىج سەرباز لەو بىنکە دۇورەدا

دانرا بوبین، هر هفت‌یه‌ی یه‌کیمان مؤله‌تی و هرده‌گرت و ده‌گه‌پایه‌وه بو مالئی. من به پژو و به شهو سه‌یری ناسمانم ده‌کرد و چاوه‌پوانبوم با له جی‌کایه‌کی دونیاوه جه‌مشید خان به‌ره و ئەم بیابانه بھیننیت. نقدجار چاوم پیشکه‌پیشکه‌ی ده‌کرد و تارمایی ئوم له هوادا ده‌بینی، به‌لام همیشه توند هۇشم به بەر خۆمدا ده‌ھینایوه و دەمگووت «جوان بپوانه کابرا... جوان بپوانه»، ئاو کات وەممە کانم دەپوینه‌وه و ناسمان به بەرینی و بەتالی وەک همیشه بىدەنگ بەرامبەرم دەمایوه. له مؤله‌تی يەکەماندا من بەر له سمایل گېشتمەوه باکور و هەوالى لە دەستدانی مامە جه‌مشیدم به ناو خزماندا بلاکرده‌وه. ئەوکات‌ئى من هەوالەکم برد، هەستمکرد جه‌مشید خان خۆی بە جۆریک له جۆره‌کان له ياده‌وھرى نقدیه‌ی خەلک و ناسیاوه‌کانماندا مردبوو.

من دوای شەش مانگ لهو بیابانه وەپزبوم و بۆ هەتاھەتايە سەربازىم بەجىھىشت و هەلھاتم. بۇئەوهى نەكەۋە دەست ئەو تىپه تايىھتىانەش كە بەدوای سەربازانى هەلھاتوودا دەگەپان، سەركەوتىمەوه بۆ چىاكان و چۈرمەوه بۆ بارانتوك.

كە ئىرانىيەکان جه‌مشید خانيان گرت، نەيانكوشت. «جه‌مشید خانىتىکى مردبوو سوودى بۇ ئىران چىيە؟» سەرەنگ پورياوه‌رى وائى بە مامە گووتىبوو. ئىرانىيەکان هەمان يارىيان بە مامە جه‌مشیدم كرد كە عىراقىيەکان كردىيان، نەوهەك هەر ئەوه، بەلكو نقدجار جلى نىمامەتىشيان لهبەر دەکرد و لەسەر ھېزەکانى خۆيان بەزىاندەكردەوه و له ناو سەرباز و بەسىج و پاسداراندا دەيانكىرده هەلا و دەيانگووت «پەزەندگان... پەزەندگان... بپوان، ئەوه پۇچيانەتى ئىمام حوسەين، لەسەرەوه پە دەمانپارىزىت». دياره ئىرانىيەکان لهو دەترسان له پىنىڭي بادا

جەمشید خان لە ئاسماندا گرتى پەتكەى كەمەرى بکاتەوه، تا
باپەش پۇوهو خۆرئاوا و بە ئاپاستى عىراق بىغىپتىتەوه،
لەبەرئەوه پەت و قوقلى تايىھتىيان لېيەست. مامە جەمشيدم بە
سەرەنگ پورياوهرى گۈوتىوو «جەنگ لە ھەر بەرەيەكەوه بىت
بۇ من ھەر جەنگە و ھەر كوشتنى مۇۋە بۇ براى خۆى، لە
بەرئەوه كارى وەها ناكىم و ھەق نىيە لە شتى وەها بىرسن».
ئىرانييەكان گۈتىيان بەقسەكانى خان نەدابۇو، بەلام لوتفيان
نواندېبوو و لەسەر داواكارى خۆى دوو يارىدەدەرى ھەمىشەيىان
خىستىبووه خزمەتىيەوه، كە ناويان «غولام رەزا تاهىرى» و
«حوسەينعلى فەسىحى» بۇو، كە دوو گەنجى خۆشپۇو دەبن،
ھەردووكىيان عەرەبى بەباشى دەزانن و كاريان بەسەرىك
قايمىكىدىنى پەتكان و بەسەرىكى دى وانەدادانى فارسى و
پۇونكىرىدىنەوهى خەتى ئىمامە بۇ جەمشيد. ئۇ دوو گەنچە جەك
لە يادگارى شىرىن و خۇش لاي مامم ھىچى دى جىتناھىلىن،
ھىچيان شەپخواز و فانەتىك نىن، بەلكو وەك من و سمايل
وەهان، دوو قوتابى تەمەن لە لەنگە و لۇ سوپايدا
نەبىت لە ھېچ شوينىتىكى دىكەى دۇنيادا جىڭكايىان نابىتەوه.
لەكەل تىپەپىنى كات و بە تىكەلبۇونى بەردەوام لەكەل يەكدا،
نەوان زىاتر دەبىنە دۆستى جەمشيد و ئۇيىش زىاتر بپوايان
پىتەكات. نەوان بە مامم دەلىن لۇ پۇزىاندا كە ئۇ جلى
ئىمامەت دەپۇشتىت و وەك سىتەرى حوسەين يان ئىمامى
عەسکەرى بەسەر سوپايدا دەفپىت، ئۇوه گەنجانى مەزەبدار
وەها جۇش دەدات، نىدى بە عەشقى كەربەلاوه خۇيان بە
كىلەكەكانى مىندا دەدەن و باكىيان بە مردن نامىتتىت. گەرچى
نىشەكەى مامم لاي ئىرانييەكان كەمىك سادەتلىپۇو، ئۇوهى
جلەتكى مەزەبى بپۇشتىت و خۆى وەك بۆچىانەتى يەكتىك لە
ئىمامە كەرەكان پىشانبدات، خۇشتىر و بىكىشەتلىپۇو لە

وهزیفه‌کانی له سوپای عیراقدا، بهلام لهکله نهودشدا مامم به چاوی خوی دهیبینی کاره سووک و ئاسانه‌کهی نه، چى بهسەر نه و هەموو كوره گەنجه‌دا دېتىت، كە هيتندهى نه و له ئاسماندا دەبىن، دەگەنە يەقىنىيکى مەزھبى پەها و ترسیان له مردن نامېننەت. دواجار دوو ياوەره پۇخوشە ئىرانىيەكە، پلاتىكى مەحکم بۇ مامم دادەننەن تا ھەلبىت و بگەپىتهوه بۇ كوردستان. بهلام مامه جەمشىدم تا جەنگى فارى له ئاسمانه‌وه نېبىنى، بېپارى ھەلھاتنى تەواوهتى نەدا. نه و له جەنگەدا تىكەلّبۈون و بەسەرىيەكدا كەوتى لاشەي دەيان ھزار سەربازى بىنېبۇو، كە نىدى بەجۇرىك سووتابۇون و تۆپ و خومپاره بەشىوه يەك ھەلاھەلايىرىدۇون كەس نەيدەتوانى لەيەكىان جىاباكتاوه. دېمەنەکانى جەنگى فارى له پېش چاوی جەمشىد وەها ترسناك دەبن، شەۋىتك بە دوو ياوەره كەي دەلىت كە ئىتر نايەوتىت چىتە تەماشاي نەم شەپەبکات و دەيەوتىت ھەلبىت و بگەپىتهوه بۇ باکور. له شەۋىتكى بادار و له كونجىتكا كە گىزەن نىد دەيگىرتىوه، دوو گەنجه ئىرانىيەكە دوای نهودى ھەندىتك پاره و نەدرىسى پىويستى ئاو ئىران دەدەن جەمشىد. خان تا لەسەفرى گەرانەوهيدا نەگىرىت و بىڭۈمەك نەمىننەتىوه، بە پەتىكى بارىك و بىزامن مامم دەبەستتەوه و بەرەو بەرزايىيەكى نىد دوور له ئاسماندا بەرىدەدەن. لەۋى له كەشكەشانى فەلەكدا كە جەمشىد ھەستەكەت گۈزمى با نىد بەھىزە و دەتوانىت بۇ دوور ھەلېگىرىت، پەت دەپچېتىت و با بەخىرايىيەكى شىتانە پۇوه قۇولالىي خاكتىكى غەریب دەيغېتىت و سەدان كىلۆمەتر دوور له جەنگ له باغيتىكى مىوهى نزىكى ئەسفەماندا دايىدەگىرتىوه بۇ زەمين.

جهشارهکانی بارانوک

جهمشید خان به سه فریزکی دریز و پیچاوبیچ، که چهنده ها شاری تیکوت و چهندین هفتنهشی پیچوو، گهیشه تووه سه رستنور و نیوه پژیک له گهآل ولاغداریکی نیزانی و به سه ر هیسترنیکی له پهوه خوی کرده و به بارانوکدا. کاتیک جهمشید خان گه رایوه، جگه له من و چهند سه ریازنیکی هلهاتوو که سی دی له بارانوک نه ده زیا. گوندکه له حیساباتی دهوله تدا به چوّل له قله مدرا بیوو، هر کات کوپتهره عیزانیکه کانیش بس ریدا ده پرین به جو زیک خاپوو و بیزیان بیوو سه رنجی پانده کیشان. نیمه به پوژ خومان له ده رکه وتن ده پاراست و گهر هستمان به مهترسی بکرایه ده چووین بتو چیا نزیکه کان و له ناو دره خت و نه شکه ووت و برده لانه کاندا خومان قایم ده کرد. من له وئی برده وام دور بینیکم به دهسته وه بیو ناسمان به دوای جه مشید خاندا ده گه پرام. نه او ماوهیه له هر شوینیک بوویتتم به رده وام به دوای مامدا سه بیری ناسمان ده کرد، به لام جگه له دوکه ای فیزکه جه نگیکه کان و کوپته ر و هنديک پوله بالنده دی بینتگا هیچی تر له ناسماندا نه ده بینرا. که یه که مجار به سر هیستره که وه بینیم به تانیکه کی نه ستوری له خویوه پیچابو و توند قاچی به که مری هیستره که وه به ستبیو نه با بابیبات، په نگی له جاران په پیوت و چاوانی خه وتنو و نه خوش دیار بیوون. سره تا که منی له نزیک مزگوته کونه کهی بارانوکه وه بینی، وایده زانی من تارما بیکم و له ناو و پتنه و خهیاله ماندووه کانیکه وه هاتو ومه ته ده رئ. تا دهستی له ده موچاو و

جهسته و دوروپینه که دهستم نهدا باوهپی به واقعیته تی من نکرد. سهفری نهینی و دریزی به نیراندا تواو ماندویکردوو، بینهوهی هیچ قسیمه که بکات، و هک لهسر هیستره که بینهوش بوبیت چوانی لیکنا و بهلادا هات. من پهنه کانی قاچیم کرده و به و هک مندالیک هلهکم به خوی و بهنانیه که یهوده دامگرت و به باوهش تا زوره که خوم هلمگرت و لهوئ سوبایه کی یابانی بچوکم هایبوو، بقم داگیرساند و خواردنم بق دروستکرد. له دهمه و نیواره دا یهکه مجار بهنه واوی چاویکرده و گوتویی «سالار خان، له نیران و امده زانی تو مردویت». نهوده یهکه مین جاری بمو له ژیانیدا پیمبلایت «سالار خان». نهوده له جهمشیددا سهیریبوو نهوه بمو، دواهه مین کهونه خواره وهی بهشی هرهندی یاده وه ریبه کانی سرهه تای جهنگی له یادا سپیبووه وه. که چیزی کی دواهه مین و دوروپیریزترین فریبی خوی به ناسمانی باشووری نیراندا بق باسکردم، نیدی تواو دلنجیابووم که جهمشید هرجاریک له ناسمان بهره بینهوه، له و کهونه خواره وهیدا شتیک له یاده وه ریبه کانی ونده کات و گپاننیکی نوی به سه رکارکت هریدا دیت.

دوای نهو بربونه وه گوردیهی له دهروپه بری نهسفه هان، جهمشید هم له ناسمان و هم له با ده ترسا.

من لهو ماوهیدا شهوان کاتیک له گل سهربازه هلهاتووه کانی دیکه دا ناگریکمان دهکرده و داده نیشتین، نقد باسی جهمشیدخانم بق نه کردن. بهشی هره نقدیان باوهپیان به چیزی کانی من نه ده کرد... که خویان جهمشید خانیان له ناو نهو نویته گدرمه دا بینی، سهربازه له تهنه کی و باریکی نهو پیاوه سورپما که نیستا نهیده ویرا خوی بداته دهه با و تهنه لاه پهنجرهی بچوکی نهو خانووه گلینه وه تماشای ناسمانی

دەکرد. ترسى جەمشید خان لە ئاسمان لە چەند ھەفتى يەكەمدا ترسىتى بىيىتە و گورەبۇو... من لەو ماۋەيدا نامەم بۇ باپىرەم نارد و ھەوالى گەرانەوهى جەمشید و بارى تەندرۇستى ئەم بە درېشى بۇ نوسى. دىبارە بە ھۆى شەپ و گورەبۇونى ناوجە حەرامەكان و كۆمەلگۈزىيە گورەكانى بەعسەوە پەيوهندى ئەو شاخ و دەۋەرانە ئىئىمە لەگەل شاردا ھېدى هېتى بە تەواوى دەپچىرا. لە پاينى سالى 1988 دا تەنبا من و مامە جەمشید و سىن سەربازى ھەلھاتۇرى دىكە لە بارانقى ماپۇوين، تادەھات ھەلومەرجى ژيانىشمان سەختىر دەبۇو. من دەنلىبابۇوم لە چەند مانگى داھاتۇودا گۈزەرەنمان دەكەوتىنەتىسى و تۇوشى كەمى بىزىقى و كورتى زەخىرە دىيىن، خۆم چىتەر ئامادەنەبۇوم بىگەپىمەو بۇ سەربازى و جەمشید خانىش ھەركات باسى گەرانەوهى ناو سوپام لەكەلدا دەكىد، تۇوشى بارىكى پۇچى سەخت و گۈزبۇونىنى ئەتەتى جەستە و لەرزىكى كەپپەر دەھات. لە دەممەدا مامم لەو دەترسا بىكەوتىنە دۆخىتكى ئەوتقۇه ناچارىبىكەن بىقىت و بپواتەوە بۇ ئاسمان.

من چاوهپوانى شتى نقد خراپىم لە داھاتۇر دەكىد، لە نەشكەوتە نزىكەكانى دەرۈوبىر چەند بىنگەكى نەھىتى و تايىبەتىم بۇ ساتە سەختەكان خۆشكىد، تا گەر شتى كەپپەر پويدا لېمان نەقۇميت. شەوانە كە ھەمو دەخەوتىن، من جەمشىدم دادەپۇشى و دەردەچۈرم بۇ ناو كىڭىكە و باغانلى گۈننە نزىكەكانى دەرۈوبىر كە پېتىڭا بە ھۆى جەنگەوە چۈلبۇوبۇون، لەۋى ئەممەو بەيانان بەر لەوەي بولىتىل بەرەو پۇناكى تەواو وەرگەرتىت، تا ھېزم تىتدا بايە گۈزى و تىزم كۆدە كەرەوە و ھەنجىز و قۆخم لە داران دەچنى، ھەر شتىكىشىم چىنگ بىكەوتبايە بەسەبەتى گورە دەمكواستەوە و لەبەرەوە دەكەوتىم

وشکردنوهی میوه بۆ زستانی داهاتوو. نۆرجار غیره‌تم ده‌دایه
بەر خۆم و بەرهو گوندەکانی خوارتیش داده‌بەزیم که
سەرتاپایان بەنۆر بە خەلکی چۆلکراپوون و پوخطابوون، لهوئ لە
ناو داروپەردووی مالەکاندا بربج و شەکر و چام دەدۇزىبەوە و
دەمانان بە گۈلەدا و لە چەند جىگاکى جىاواز جىاوازدا و
بەچۈرىك لە شى و پىسى بە دورىن ھەلمىدەگىتن. من سى
مانگ پىتر خەريکى زەخىرەخستن بۇوم، چونكە دلىبابۇم گەلەك
تەنبا لەو چىايانە دەمېننەوە.

لە كۆتاپى تىرىپىنى دووهمى سالى 1988 دا جىكە لە من و
مامە جەمشىدم، تەنبا كورپىكى دى لە بارانقى ماپوو كە ناوى
ئەرسەلان شامىل بۇو، ئەۋىش لەبەر نەوهى نۆر كىشىسى لەگەل
باوكىدا ھەبۇو نەيدەتوانى بگەپىتەوە بۆ شار. ئەرسەلان كورپىكى
مندالكارى دەستەوەستان بۇو كە خۇيىنداكىزىكى زىزەكى مەكتەب
بۇو، بەلام خراپى باوكى وايكىرىبۇو لە شار ھەلبىت و لەم
شاخانەدا خۆى قايمىكەت. پىزىك دامنما و تۆخى خۆمانم بەوردى
بۆ پۇونكرىدەوە، پىتمىكوت دورىن بىيە لە زستان يان لە بەهاردا
سەربازەکانى دەولەت بىتىن ئەم نزىكانە و دەبىت ئىتىمە ھەم
بتوانىن خۆمان بشارىنەوە و ھەم زەخىرەئەواومان ھەبىت
بۆنەوەئى بەرگەبگىن، چونكە ئىتەر پىتىناچىت تا ماوهەيەكى درىزى
كەس بتوانىت بە فەرياد ئىمەبگات. بۆم پۇونكرىدەوە كە من لەبەر
مامە جەمشىدم نەدەتوانىم بگەپىتەوە بۆ شارەکانى عىراق و
نەدەشتowanم بچم بۆ ئىران، چونكە ئەو لەدەست ھەردوولا قاچاغە
و كەس نازانىت گەر بکەۋىتىت دەستىيان چارەنوسى چى دەبىت و
چى بەسىرىت. دوا ئامۇزىڭارىشم ئەوهبۇو پىتىبلەم گەر دەيەۋىت
تۇوشى ناخۆشى گەورە نەبىت باشتىرە بچىت بۆ ئىران، چونكە
زىيان لەم شاخانەدا سەختە و زستانىتكى درىزىشمان لەبەر دەمدايە

که سهرهتای دیاره و کزتابی دیار نبیه. گهچی من نقدم بتو
ئرسهلان گوت، نهو نهیبیست و هر وای به باش زانی له گهله
ئیمهدا بمنیتیهوه. نهو کورپیک ببو نزد له نادیار ده ترسا و له
توانای مانهوهی خوی به تنها به گومان ببو.

کاتیک لهوه دلنجیابوم که ئرسهلان له گهله من و جه مشید
خاندا ده میتیتیهوه، چهند شهوبیک دوو قولی بهرهو ناو گونده
پوخاوه کان دابه زین و له ناو ویرانه و خه راباته کانیدا هندیک
لیفه و پیشنه فی کون به لام که لکدارمان کوزکردهوه و له چهند
نه شکه و تیکی جیاوازدا قاییمانکردن. نهو ماوهیه جه مشید خان
رزد بیده نگ و بیکه یف ببو، به ئاستم قسیده کرد و به
زه حمه تیش شتی بە یادا ده هاتهوه، چهند جاریک که باسی
سمایلم له گهله کرد به چاوه ماندوو و خه والوه کانیهیهوه
سه بیریده کردم و ده یگوت «سمایلم کتیه؟». من ده مزانی مام
پیویستی به هه اوی پاک و جوله و دلنجیابی ههیه. پیویک خوش
بايه و ترسمان نه بايه هه لمده گرت و ده مخسته بەر خور، یان من
و ئرسهلان له خۆمان ده بست و به ناو دارستان و گوئ چم و
هندیک روه زی پاکژدا ده مانگیپا، به لکو له شی شتیک له توانا
سروشتییه کانی خوی و هریگیتیهوه. ئیستا ترسه کهی له با
بیسنور ببو، گهر سروهیه کیش بھاتبایه، وها ده بترساند
ده که وته هاوارکردن و سامیکی واش له قریشکه بیدا ببو،
ناچاریده کردن زوو بیبهینه وه ژووئی. له پیوانی بادا نه بیده ویرا له
په نجه ره شوه سهیری ده ره وه بکات، لورهی با له ژوویشه وه
ترسیکی قولی ده نایه دلیبیهوه. سامیکی ده رونی ناناسایی و
خورافیانه شی تیدا سهوزبوبو بیو که هر یه ک له ده ولته تی عیراق
و ئیران به کوماندزی تایبیت و هیزی گوره به دوای نهودا
ده گه رین.

زستانی نه و سال گلهیک سه‌ختبوو، به‌لام من هیتى هیتى
جهمشید خانم راهیتنا ترسى له با و ئاسمان كەتر بىت، گەرچى
ھېشتا نقد له ھەورە بروسکە دەترسا، به‌لام فيرمىرىدەوە
ھەندىجار له باراندا بىتى دەرى و لەگەلماندا بپوات. نىتمە له
ناوه‌پاستى پايىزەوە تەواو له دونيا داپراين، من ھەندىجار
جهمشید خانم بۇ نەرسەلان جىدەھىشت و سەركىشانە
دەپقىشتم، نقد خولىام بۇو پادىيىبىك پەيدابكەم و لەۋىيە گۈئى
له دەنگىياسى دونيا بىكرين، تا تىبىكەين چى لە دەرەوەى نەم
پەناگا كىيوبىھى نىتمە دەگۈزەرىت. دوو جار له ناو داروپەردۇودا
پادىوم دۆزىبىھى و به‌لام هيچيان باترىييان نەبۇو. ھەندىك شەو
تىنیم دەدایە خۆم و بۇ دوور دەكادوتىم پى، بەلگۇ لە جىنگايدەكدا
بىگەم ناو ئاوه‌دانى، دەموىست تىبىكەم تا كۆئ نەم دەۋەرە
چۈلکراوه و زيانى ئاسايى لە كۆيىھ دەست پىنده‌كەت. نىتمە له
ۋىزانەكانى بارانقىكەوە بە تىرىھى پىتر له پەنجا كىلۆمەتر
جىنگايدەكى ئاوه‌دانيمان لىيە نزىك نەبۇو، چەكدارەكانى دەولەت
لە ھەموو شوينىك بۇون، بەعسىبىيەكان ھەولىتكى گەورەيان دەدا
خەلکى جووتىار له چىاكان دوورىخەنەوە. من بە دوورىيىنەكەم
سەيرىمەكىد و دەمبىنى سەربىازە عەرەبەكان، خەلکى گوندە
پوخاوه‌كانيان ناچارەكىد لە تەختانى و زەۋى دەشتدا شوينى
نىشته‌جيى تازە بۇ خۆيان دروستىكەن. ھەموو ھەولى من
بۇنەوە بۇو ھەولىتكى بۇ باوكم يان حىسام خان بنىتىم تا بىزانى
نىتمە زىندۇوبىن و ھېشتا له دەۋىوبىرى بارانقىكدا ماوين.
دلىنىابۇوم گەر نەو ھەوالەيان پىتىگات شىتىك لە كۆمەك و
دەرمان و خواردىنمان پىنده‌گەيتىن. به‌لام لە ھەموو دابەزىنەكانمدا
پىتىوارىتكى ئاسايىم نەبىنى بپواي وام بىدانى ھەوالى وەھاى پىتىدا
بنىتىم. من چەند سەرەپق بۇوم، ھېننەش وریا و دەپارىز بۇوم،

دهمزانی هر هله‌یه‌کی بچوک دهبتته مایه‌ی گرن و تیاچونمان.

له‌گه‌ل داکردنی به فری زستاندا تیگه‌یشم ههوله‌کامن بیمایه‌ن و چاکتره توانای خوم بُو خوباراستن و خزمتی جه‌مشید خان ته‌خانبکه‌م. لهو ده‌مدادا جه‌نگ به‌تہ‌واوی و هستابوو و سه‌ربازه عیراقیبیه‌کانیش لهو ناوانه‌دا بیترس ده‌هاتن و ده‌چوون، ههندیجار به دووربین ده‌مانبینی مه‌فره‌زه‌ی بچوک بچوک سوپا گه‌شتیکی کورتیان به کیلکه‌کانی به‌ردنه‌معاندا ده‌کرد، که به‌فریش ده‌باری نه‌فسه‌ریکی بیتاقه‌ت له‌گه‌ل ههندیک سه‌ربازدا بُو پاوه‌کردنی که‌رویشک یان پیوی له حه‌شاره‌کانی بارانوک نزیکه‌بوونه‌وه. جارجار دووربینه‌کم ده‌دایه ده‌ست مام و ده‌مگووت «مامه ته‌ماشابکه ... ته‌ماشای نهو سه‌ربازانه بکه له به‌فردا پاوه‌که‌رویشک ده‌کنن». جه‌مشید خان نهیده‌ویرا له دووربینیشدا ته‌ماشای سه‌ربازه عره‌به‌کان بکات. نهو سه‌ردنه‌مه ژیانی نهو پپیوو له ترس، هینده‌ی ههولمه‌دا ترسی له شتیک بپه‌وینمه‌وه، سامی شتیکی دی ده‌چووه دلییه‌وه. ههندیجار له ناویش ده‌ترسا و نهیده‌ویست خوی بشوات، ماوه‌یه‌ک نهیده‌ویرا به‌سهر به‌فریشدا بروات و ده‌بایه زور له‌گه‌لیدا ماندووبیم تا نهو ترسه‌ی له دلدا لابه‌م، ههندی شه‌و له خوی ههله‌ستانم و گوئی له دهنگی نادیار ده‌بیو که بونیان نییه، پلنگی خیالی ده‌بینی په‌لامارمان ده‌دهن، ماری دریز که ته‌نیا له خیالی نهودا به سه‌قحفه‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون، ههموو شه‌ویکیش بهو زستانه بهر له‌وهی بخه‌ویت ده‌بایه من ناو پیتخته‌که‌ی بپشکنم تا دل‌نیابت دوپوشکی تندانییه.

نه‌رسه‌لان و مامه جه‌مشیدم ههموو زستانیان له یاریکردنی ده‌مینه‌دا برده‌سهر، نهوه تاکه شتیک بیو ده‌بیتوانی دلی

هاردوکیان خوشبکات و وریا بیانه‌تایته‌وه. جهمشید به‌جوریکی مندانه دهیویست به‌رده‌وام بیباته‌وه، بهوهدا من یاریزانیکی گهوره نهبووم، ئاسان له منی دهبرده‌وه... بهلام نهیده‌توانی ودها ئاسان ئرسه‌لان بکریت که نهوش بش دل حمزی له‌بردنه‌وهبوو. ئرسه‌لان به‌هقی سهربازه هەلھاتووه کانی دیکه‌وه که هەمو شەوگاری خۆیان به دۆمینه پاییکرددبوو، باش نهینیبکانی گەمەکه فیربوبیوو. نهو شەوانەی جهمشید له ئرسه‌لانی دهبرده‌وه باشتىر دەخوت و کەمتريش منی خەبەردەکرده‌وه، له‌بەرنەوه واماڭدەکرد ئرسه‌لان بەر له خە دەستىك به جهمشید خان بىرقىتىت تا من بتوانم بىڭرفت بخۇم.

ئهو زەخیرەيە بۇ زستانم خستبوو به باشى به‌شىكىدىن، بەتاپىت ئرسه‌لان و مامە جهمشیدم نقد كەمخېرىيۇن. له بەهارى داھاتوودا ئهو ھەرىتىمى نىئە بۇبۇو به ھەرىتىكى چۈل، ئهو چەند سهربازە لەسەر ھەندىك قۇوتى دوورىش سەنگەريان بەستبۇو، لەۋى ئەمان و دەولەت بەرهو خوار پاشەكشە پېتىرىنى. من لەسەرەتاي بەهاردا جارىكى تر بەرهو خوار دابەزىم و دەمە و نىئوارەيەكى درەنگ جورئەتم دايە خۆم و خۆمکرد بە يەكتىك لە تۈردوگا تازەكاندا كە دەولەت دروستىكىرىبۇون و له يەكتىك لە دوکانە كان ھەندىك سابۇون و بىرچەن و چام كېيى، هېتىدە نا كە دوکاندارە كە گومانم لېتكات، خۆم وا نىشاندا كە كىتەكارىكى شاريم و لەتتاواوكىدىن مائىتكادا دەستبەكارم. لە ماوهەيدا سىت جار بەو چەشىن دابەزىم و شتم كېيى. ئهو زەخیرەيە بەو چەشىن كۆمکرەدە لەپال چوالە و كۈنگىيائى وەك كوزەلە و بەتىلە و تۆلەكە و پىزقە و پىتشۇكدا تىرىكىدىن و كېشە خواردىنمەن نەما... خۆشتىرين كاتىشمان

دهمیک بوو که قاچکی هەلتۆقیوی گورهی بندارانمان دەتوزییەوە و لەگەل جەمشیددا دەمانبرئاند.

لە بەهاردا جگە لەدەنگی بروسکە کە بىتەندازە جەمشید خانى دەترسان گرفتىكى نقد گورهەمان نەبۇو، نقد پۇذ ئۆم بە باوهش ھەلەدەگرت و بەرەو بالا سەردەكەوتىم و لەسەر تۆپكى چياكانى دەرىوبەرى باراتق مام بە خۆمەوە دەبەستوھە و سەيرى سروشىمان دەكىد، ھولىمەددا بە كارى دىمەنى سەۋىز و سىحرابى ئەو جىنگە بەرزانە جەمشید بخەمەوە سەر ھەواي فېپىن، بەلام گەرچى جەمشيد ئىستا ئەو ترسە مەزن و بىتسنۇورەمى جارانى لە ئاسمان نەمابۇو، لەگەل ئەوهەشا ھىشتا نەيدەۋىرا بېرىپت. پۇزىك کە ھەوا بېسىتە و بىشەمال بۇو، بىئاگاى خۆى پەتى نىۋانمان ترازاڭد تا بېبىن چەند دەۋىرىت لە شۇيىتى وابرۇدا بە تەنبا بۇھەستىت، كە جەمشيد ئەوهى بىنى وەك كەرويىشكىك بىبەن بۇ سەربىپىن زىيەكاندى، پەنگى بەجۈرييکىش سېپى بۇ خەرىكىبوو لە ھۆش خۆى بچىت، من خىرا توند پەتكەم گرتەوە و لە كەمەرى خۆم گىرىدا... بەلام ئەو پۇداوە تا ماوهىك بپوای جەمشيد خانى بە من لەقىكىد و تا ھەفتەيەك بە دەنگى بەرز تۆمەتى ئەوهى دەدايە پالىم كە دەمەويت بىكۈزم، دەگریا و خۆى وەك بىتكەسىكى بەدبەخت دەخستەپۇو کە لەم سەر زەمينەدا كەسى نىيە. دەستى بەرزىدەكردەوە بۇ ئاسمان و دەيگۈوت «ئىستا بشگەپىمەوە بۇ لاي حىسام خانى باوکم، تەسلىمى دەولەتم دەكتەوە... خودايە بۇ كەسىكى ئىفلەج و كەساسى وەك من لەم سەر زەوبىيە جىڭام نابىتەوە، بۇ ... بۇ دلسۈزۈكىم نىيە؟». من ئەو قىسانى مام نقد بىرىندارىدەكىدم، بەتايىھەت من بەشى ھەرە نۇرى پۇذانى گەنجى خۆم لەگەل ئەودا بىرىبۇوە سەر و دەمزانى كەر من نەبىم

هیچ ناده‌میزادیکی تر ناتوانیت لهو تیبگات و بیپاریزیت. راسته من سالی یه‌که‌م هه‌مو شتیکم له بعرخانتری سه‌رفراز خانی باوکم ده‌کرد، به‌لام دواتر جه‌مشید خانم خوشویست و بو خوی و له‌به‌ر خوی له‌گله‌لیدا بوم. به‌لام مامم هاواییده‌کرد و ده‌یکروت نه‌بیت من سوپاسی نه‌بو بکم، گهر نه‌بو نه‌بايه، من وهک سه‌ربازیکی ناسایی نیستا یان گوپیشم نه‌مابوو یاخود لای نیترانییه‌کان دیل بوم... مامم به‌دریزایی هفت‌یه‌کی به‌رده‌وام لهو قسانه‌ی پنده‌گوونم و له نانی ده‌ستی نه‌ده‌خواردم و له‌گله‌ل‌مدا نه‌ده‌هاته ده‌ری.

پقدیک، له کاتیکدا له به‌یانیبه‌وه خه‌ریکی چیلکه کزکردن‌وه و ناگرکردن‌وه بوم، که گه‌رامه‌وه بو کونجه‌که‌ی خۆمان مامم وهک هه‌میشە تانه‌بارانی کردم، نه‌بو قسه توندانه وه‌ها نازاری دام، به بینده‌نگی چوومه سه‌بردینک و ده‌ستمکرد به گریان. نه‌رسه‌لان که له‌سره‌تاوه ناگای له هه‌مو شتیک بوم، گله‌لیک دلی به من سووتا و بینته‌وهی گوئ له نکای من بکریت، چووه نووری بو لای جه‌مشید خان «که به‌تایبیه‌که‌ی له خوی‌وه نالاندبوو و خه‌ریکی میوز خواردن بوم» و پیتیگووت «تو که‌ستیکی خوپه‌رستیت، سالار خان هه‌مو زیانی خوی بو خزمتی تو ته‌رخانکردوه، جگه له باشه‌ی تو هیچ شتیکی ترى له خه‌بالدا نییه، به‌لام تو هفت‌یه‌که بیتچان دلشکاری ده‌که‌یت و له ناههق تانه‌ی تیده‌گریت، نیتر بسه من له‌مپ بهدواوه دومینه له‌گله‌ل تودا ناکم». نه‌بو قسه توندانه‌ی نه‌رسه‌لان مامی گوپی و که‌میک هوشی هینایه‌وه سه‌ر و به سارديبه‌که‌وه که نیشانه‌ی شهرمنیکی قوول بوم داوای لیبوردنی لیکردم.

له هاویندا پقدیکی گرم، دوو گنج له‌وانه‌ی له سالانی پابوردوو و له کاتی هله‌هاتندا خویان له بارانک حه‌شاردابوم، دیسانه‌وه

دەركەوتىدۇ و خەبەرى نەوهەيان بۇ ھېتىانىن كە سەدام حوسەين دووبارە لە باشۇورەوە خۆى لە جەنگىكى دىيەوە ئالاندۇو، نەوان بەر لەوهى بگەنە باراتقۇك، غەمى خۆراكىان خواردبوو، كەسىتكى نزىكىيان كە ھەم كارى بۇ نەوان و كارى بۇ دەولەتىش دەكىد، لە بىنەيەكى دىاريکراودا مانگانە زەخىرەي بۇ دەخستن و ئىتمە بە شەو دەچۈۋىن دەماندا بە كۆلماندا و بەرەو حەشارەكان سەرماندەخىست. من پۇزىك پۇخسەتم لەو دوو گانجە خواست و لە بنكەي ناوبراؤدا كە دۆستە دللىسوزەكەيان ئازوقە ئىتىادەخىست، نامەيەكم بە ناونىشانەوە بۇ حىسام خانى باپىرەم نوسى و ھەوالى خۆمانم لە ماوهىدا بۇ بەيانىكىد و بىنەوەي نارى جىنگاكەمان ئاشكرا دىاريپىكەم، ئىتمەكەياند كە ئىتمە ھەميشه ھەر لە باراتقىكىن و لە چىايانەدا دىلىن. شەۋىتكى دى كە چۈرىنەوە بۇ ھېتىانى زەخىرە و سەرخىستنى ئەو پىداويسەتىانە ئەرى ئەنۋىنە دەكرا، بىنیم نامەكە براوه، نايشارەمەوە، نەوه زۇز شادىكىرمۇ دەلم كەوتە لىدان بۇ ئەو پۇزەي كەسىتكى دۆست دەردەكەۋىت و دېت بە هانامانەوە و ھېچ نەبىت كەمېك پارە و دەرمانمان بۇ دەھېتىت.

دوو مانگ دوای نەوه پۇزىك بە دووربىنەكەي دەستمەوە لەسەر بەرىتىك، لە بەر باى ساردى سەرەتاي پايزىزاندا دانىشتىبۇوم كە لە دوورەوەپا پىباوارىكىم بىنى بە يەكىك لە تولەپى چەپەك و عاسىيەكاندا بەرەو باراتقۇك تەكان دەدا، گەنجىكى بارىك و ماندوو بە چاوىلەكەيەكى گەورە و كۆلەپشتىكى قورسەوە كە پىندەچۇو لە ژىرىدا بىنالىنىت، ھېشىتا ماوهىكى ماپۇو بگاتە لىوانى وېرانەكانى باراتقۇك كە من ناسىيمەوە، سمايىلى ئەدىب خان بۇو كە بەپىن لە قاچاغەپتىيەكەوە بەرەو لاي ئىتمە دەھات... نەوه لاي من وەك دابەزىنى سوپايدىك لە فريشته وەها بۇو.

سمايىل لە ماوهىيەدا بۇبۇو بە گەنجىكى دەمۇچاو بارىكى چاولىكە لە چاو، بە سەئىلىكى نۇر تەنك و نىڭايى كەسىنلىكى خۆشباوهەرەوە كە بە ھەموو گفتىك و چىرىزكىك باوهەرەكەت. لە و ماوه درېزەدا چەندە ھەولىي دابۇو، باوكى نەيەيشتىبو لە سوپاي سەدام حوسەين ھەلبىت. ئەدib خان تا بلېنى باوكىكى بىنەھەم و بەجەبر بۇو، كەسىك بۇو نەيدەويسىت مەنداھەكانى گرفتى بۇ دروستىكەن، لەسەر ئەو نىمانەش دەزىيا كە دەسەلاتى سەدام حوسەين نەبەدىيە و ھەر ھەولىكى بەرگىركىدن بە شىكىت دوايى دىت، ئەو نەگەرجى وەك ھەر كوردىكى دىكە رقى لە دىكتاتور بۇو، بەلام پاي وابۇو كە چاكتەر خەلکى لەگەلەيدا بېقىن و ململانلىقى لەگەلەدا نەكەن، تا كەمتر بەمانە بىدەنە خويىنپىزى و وېرانكارىيەكانى. ئەمچارە سمايىل دواي ئەوهى نامەكەى منى خويىندىبۇوەوە، بېپارىدابۇو بىنەوهى گۈيىداتە قىسى ئەدib خان، خۆى بىگەتىتە بارانلىك و بىگەپىتەوە بۇ لاي ئىتمە. دىمعەنى پېشىن و كىيوبانى من و جەمشيد، سمايىلى سەرسامىكىد، تا نىڭايى خۆمان لە چاوى ئەوهە نەبىنى نەمانزانى لە ماوه درېزەدا چۈن بۇونىتە كەسانى شىۋە درېنە و بۇخسار كىۋى. سمايىل نەيدەزانى ئەو سال و نىوهى دوايمان لە چ ترس و دەرىسىزىيەكى كەورەدا بىردىتەسەر. كەر سەختى و قايىمى خەشارگەكانى بارانلىك نەبایە ئىتمە لە مىزبۇو تىياچو بۇبۇين.

ھانتى سمايىل دۆستىكى و ھاوياپىكى كەورەي بۇمن زىندىو كىرىدەوە، سمايىل جەكە لە كۆمەلېتكىتىبى نىنگلىزى، پارەيەكى باش و ھەندىك دەرمانى گىرنگ و پادىيەكى نوى و پاتىرى نىدى لەگەل خۆيدا ھىتابۇو كە دەيكۈوت تا قىامەت بەشمەنەكەت.

ئەو چەند مانگەي دواتر، تادەھات دەولەتى عىزراق لە باشۇرەوە پىتە لە نەگەرى جەنگەوە دەئلا، لە بەرئەوە پەند دواي پەند دەستى

له‌سهر ناوچه شاخاوییه کانی باکور شلت و لاوازتر دهبوو. هیدی هیدی له ناوچانه‌ی نیمه‌دا تاکه سه‌ریازی پاکرد و ده‌گارپان. ده‌رکه‌وتنه‌وه که دووباره له ترسی شه‌پ بُو په‌نگایه‌ک ده‌گارپان. نقدیبونی پاکرد وه کان هم مایه‌ی خوشحالی بُو، چونکه هاوده‌می بُو نیمه دروسته‌کرد، هم مایه‌ی دریای و دوودلیش بُو، چونکه سه‌رنجی ده‌وله‌تی پتر به‌ره و نه چیایانه پاده‌کیشان. به‌لام جه‌مشید خان هر لیه‌کم پقذه‌وه کزبونه‌وه دووباره‌ی هه‌رسیکمانی له باران توک به نیشانه‌یه‌کی شوم و ناماژه‌یه‌کی گواره بُو سوری خراب و نه‌به‌دی به‌دبه‌ختیه‌کان له‌گله‌مدا. من وام دانابوو که بینینی سماایل تینیک به جه‌مشید ببه‌خشیت‌وه، به‌لام دوای هاتنی سماایلیش هیچ نیشانه‌یه‌ک له جه‌مشید ده‌رنه‌که‌وتنه‌وه که بیه‌ویت بفیت و جارینکی دی جیهان له ناسمانه‌وه بینینیت. من و سماایل نقدیه‌ی کاته‌که‌مان به باسکردنی یادی دیرین و سه‌ربودی پقذانی شه‌پ و گتپانه‌وه‌ی چیروکه کونه‌کانی مندالی ده‌برده‌سهر. پیموایه له‌سه‌رده‌مه‌وه جه‌مشید ده‌رگای دونبای خوی له نیمه داختت و نیتر تا ماوه‌یه‌کی دریز نه‌یکرده‌وه ... زور کم قسیه‌ی له‌گله‌لدا ده‌کردين، وهک غریبیه‌یه‌ک له‌گله‌ماندا ده‌ژیا و وهک غریبیه‌یه‌ک سه‌یریده‌کردين. به‌لام له‌گله‌ل نه و نیگار و په‌فتاره‌شدا جه‌مشید خان لای نیمه هه‌میشه هر نه و پیاوه‌بُوو که ده‌بايه له باو و له دونبای و له خوی بیپاریزین، بیته‌وه‌ی گوییده‌ینه هه‌ست و هه‌لؤیسته سه‌یره‌کانی. نه و چهند مانگه‌ی دواتر گله‌ک خیترا تیپه‌پین ... هه‌موو چاوه‌پوانی شه‌پی نویمان ده‌کرد، سماایل گویی له هه‌واله‌کان ده‌گرت و بُوی و هرده‌گتپاینه سه‌ر کوردی. هه‌موو جارینک ده‌یکووت «دیکتاتور حه‌وت پوحی هه‌بیت» یه‌کیکیان ده‌رناکات، تازه ته‌واو هه‌موو دونبای دژی سه‌دام حوسه‌ین هه‌ستاوه، نه‌مریکیه‌کان، نینگلیزه‌کان، ههتا نه‌لهمان و

یابانییه کانیش... مامه ... مامه جهمشید نمه دوا سالی
دیکتاتوره، پیکنه و دلخوش به».

گه رانه وه بز شار

جهمشید خان رای وابوو که دیکتاتوره کان وهک قهقنهس وان،
نامن، بهلکو بز چند ساتیک دهبنه خوله میش و دواتر له
خاشاکی خویاندا هلهده ستنهوه. ثو ترسهی جهمشید خان
وایکرد نیمه. تهنيا دوای شهش مانگ له نازادبوونی ههمو
شاره کانی باکور له دهست سهدام حوسهین بگهربینه وه بز ناو
خلهک و ناوه دانی. جهمشید باوه پی وههابوو سهدام حوسهین و
سیبهره کانی له جههنه میشه وه بیت دهگهربینه وه بزنه وهی
تلله مان لیبکنه وه، بهلام دواجار گوشاری نقدی حیسام خانی
باوکی دلنجیابی پیبه خشی و هینایه وه بز شار.

گه رانه وه مان بز مآل بینه نگ و هینم تیبه پی. وهک لهویدا
پهیوه ندی نیمه و مام کوتایی هاتبیت، له بهرده رگای مالی
حیسام خان خود احافیزیه کی گدرمی لیکردن و ثو هستهی به
من و سمايل به خشی که چیتر نایه ویت ها و کاری بین. هر له
پذی یه که میشه وه گه رایه وه بز ثوره کهی خوی له قاتی
سه ره وهی مالی با پیره که زیاد له دوازده سال بزو جیهیه شتبوو.
ثیدی وهک سالانی نزو له نیمهی حرام کرده وه له ده رگای ثو
ثوره نزیک بینه وه، ثو تهنيا جارهی من به دریبه وه و له کاتی
خویتنی نهودا نیکایه کم له ثوره کهی گرت، همان شیواز و
دیکری هببوو که لههوبهار بزی دا پشتبوو، جگه له وینه کانی
مارکس و نه نگلز که چیدی به دیواره کانه وه نه مابوون، شته کانی
دی ههمو وهک خویان بعون. که رانیکی سهیر که له شار به سه ر

مامە جەمشیدم هات ئەو مەیل و ئازەزۇوه سەیرەئى بۇو بۆ تىكەلبۇون لەگەل خانماندا. جەزىتىك كە لە میوانخانە گەورەكەي باپپىرەدا لە دەستىك جلى كوردى و بە مشكىيەكى گەورەوە بىنىم، پېيىگۈوتىم، ئەو لە سىيازىدە سالى راپوردوودا ھەموو ژيانى بە ھەموو چىركە شاد و ترسناكە كانىيەوە لە ناو پىاواندا بىردىتە سەر، ئىستا كاتى ئۇوه هاتۇوه ئاپاستەيەكى نۇئى بىدات بە زىندهكى و كاتى خۆزى بۆ گۈيگىرن لە ژنان تەرخانبىكتە، كە تاكە مەخلوقاتى دونيان ئەو دەھىنن پىاوا كاتيان لەگەلدا بىاتەسەر.

ئۇوهى جىتىگاي باوهەنبوو ئۇوهيدە كە جەمشيد خان سىحرىتكە درەوشانەوەيدەكى وەها گەورەى لاي ژنان ھەبۇو ئىتمەي پىاوانى ساغ و سەلىم بە خەونىش نايگەينى. من كە سەرەتاي ھەرزەكارىم خانمبازىكى لىتوھشاوه بۇوم و بەبىن زەھەمەتىكى نزد دەمتوانى پىتگا بۆ دلى كچان بىقۇزمەوە، ئىستا دوايى داپرانى، نۇدمەن لە ژيانى شار و كىتىوی بۇونى دۇرۇودرىتىم لە چىاكاندا، تەواوى ئەو ھونەرەم لە يادکىرىبۇو. ئەو ھەولە كەمانى دوايى كەپانەوەم بۆ دەستخستنى خانمان دەمدا، بە دۆخى كۆمىدى و تىكەوتنى ثابەجى و ھەلۋىستى حەبابەر تەواودەبۇون. بەرابر بەو ناكامىيە بەردەوامانەي من، ئۇورەكەي جەمشيد خان بەردەوام پېپۇو لە خانمانى جۇداوجۇر، نىدى لە كىرڭانى خزم و دراوسىيە بىگەرە تا چەندىن خاننى نەناس كە بەجۇرىتكە جۇرەكان بە ھۆى خوشك و پور و خالقىزا و نامۇزا كەمانەوە جەمشيد خانيان دەناسى. ئەو ھەموو كچە ناسياوه كانى دەرووبەرى خۇمانى بەكاردەھيتىنا تا لە پىتگاي ئۇوانەوە بىگات بە كىچى تر، من ىام وابۇو، كە سەركەوتىنەكانى جەمشيد خان لە داگىركرىنى مەملەكتى ژندى، دەگەپىتەوە بۆ تەكتىكە ورد و مەكرىبازىيە گەورەكانى، بەلام سمايل دەيكۈوت كە لاۋازى و

بیچورمی خان و نو دیمه‌نه که ساسه‌ی هر لسه‌ره تاوه
دهیبه‌خشیت واده‌کات ژنان بپوایه‌کی نقی پیکن و سوز و
بهزه‌یی گوره‌یان بهرام‌بری هه‌بیت. به‌لام جگه لوانه‌ش من
هامیشه جوهر دره‌وشانه‌وهیکی نهیتی و شیوه ناسکیه‌کی
دل‌رفیتم له جه‌مشیددا ده‌مبینی که بق چاوی نیمه‌ی پیاو بینینی
نه‌سته ببو، به‌لام ژنان به تیبینیه‌تیز و نیگا ورده‌کاره‌که‌یان
ده‌یانتوانی بیبین و خوشیانوبیت. من هر وختیک
بچوپی‌اما‌یه‌ته مالی باپیره ده‌مبینی که ثوره‌که‌ی جه‌مشید له
نافره‌ت جمه‌ی دیت، که پیکرا پیده‌که‌نین و جگه‌یان ده‌کیشا
و به‌دنگی به‌رز قسه‌یانده‌کرد. هه‌ندیک جار مهراق ده‌یگرم و له
گوشیه‌که‌دا ده‌وه‌ستام و ده‌مبینی که کچانی نقد ناسک و نه‌ناس
که نه‌مده‌زانی له کویوه دین و چون جه‌مشید ده‌ناسن له
ثوره‌که‌ی ده‌هاتنه‌ده‌رئی ... کچان له هه‌مو چیزه‌یه‌ک، لوانه‌ی
که به پانتولی ته‌سک و نه‌نوره‌ی کورته‌وه هاتوچوچده‌کهن، تا
کیزانی حیجاب به‌سهر. دواتریش سه‌رم سورما که داپیره‌وه
پیکروتم جه‌مشید خوی کردوته مامؤستا و له ثوره‌که‌ی خویدا
له قاتی سه‌ره‌وه وانه‌ی تایبه‌تی عره‌بی ده‌لیته‌وه. سه‌یر
له‌وه‌دابوو، من دوای پرس و گه‌پانیکی ورد بوم ده‌رکه‌وت نو
قوتابیه‌که‌چانه‌ی وانه‌ی عره‌بی لای مامم ده‌خوینن به‌جزیتکی
به‌رچاو له ماده‌یه‌دا چوونه‌ته پیشنه که جیگای باوه‌ر نیبه.

«تیکه‌لیبونی به‌رده‌وام له‌گل نافره‌تدا، هیز ده‌به‌خشیتنه پیاو»
سالانیک دوای نووه له چه‌نگه‌لیکی گوره‌ی نزیک ده‌ریا و له‌ناو
غوباری خاکیکی دود و غربیدا وای پیکروتم. جه‌مشید له
ماوه‌یه‌دا که خوی له دونیای پیاوان داپیربورو و وک جبهانیکی
نمزم و نویتر سه‌یریده‌کرد، بیویو به که‌ستکی به‌منز برلزنیک به
سمایلی گوتبوو «گوره‌ترین هیزیک پیاوان له مهمله‌که‌ته
مه‌لعونه‌دا بیگنهن، نووه‌یه له ژنان نه‌ترسن» مه‌مدد له

ماوهیدا به سه رنگ داشت که خویدا سره کانی و تبوو، که مکم مکم
له بروزانیکدا که هوا تهواو بیجوله بیو دههاته ده ریشه و له
به رده رگا یان له بالکونی سره وهی مالی با پیره مدا ده وهستا.
له ماوهیدا چهند جاریک به کومه کی دوو کچی پورمان که به
دوو پهت وک نیمه له کمه رهه دهیان بهست له هندیک
سیرانی خیزانی و چونه ده رهه دهسته جه معیشدا ده رکه و.
تا نه وکات له شاردا که س به بریللوی چیزیکی فرینی جه مشید
خانی نه ده زانی ... هر له ده مهدا جه مشید فیری گه پانی ناو
شار و پیاسه ای نیوارانی شه قامه دریزه کان و گه شتی بناری
چیا کان بیو، هله بت نه مانه هه مویی له نوتومبیلدا، چونکه
جورئی تی نه گه یشتبوو نه رهی تهواو به ناشکرا به خوی و
په ته کانی بیوه له ناو خلکا ده ریکه ویت. نه وکات با پیرم
نوتومبیلیکی بیو کریبوو که شو قیره کهی «خه زال خان» سی
خشکی سمابل بیو، نزدیکی نیواران خه زال که تازه مؤلمتی
شو قیری و هر گرتبوو، مامه جه مشیدی ده خسته پیشنه و پزی
کچی ده خسته دواوه و به هه مو شاردا ده گه پان. من له کاتی
گه پانی نیواراندا له گل هندیک هارپی کوندا چهند جاریک
پیکه و تی ماشینه کهی جه مشید خانم کرد که هه میشه خوی به
قنجی له پیشنه داده نیشت و سیری شه قامه جه نجال و
شسته پره کانی شاری ده کرد.

جه مشید خان له یه کنی له نیوارانه دا سافینازی سدیق پاشای
بینی و عاشقی بیو.

جه مشید که به شیوه سره پهه تیکه ل به دونیای خانمانی
شار بیو، له نیهانی دلدا نومیدی بهوه بیو، عه شقیکی گهوره
بدوزیته و. گه رچی قوتا بخانه کهی خان پریبوو له کیزی ناسک، له

خزمانی دهربوبه‌ری خوشماندا کچی جوان و قهشنه‌گ گله‌تک
نقدیوون، که‌چی با دلی نه‌وی بُو یه‌کیکی دیکه برد.
ثیواره‌یه‌ک خزآلی نه‌دیب خان بُو کرپنی کیلویه‌ک دوندرمه له
به‌ر دوکانیکی به‌ناوبانگی دوندرمه‌سازیدا ماشینه‌که‌ی
دهوه‌ستینیت. خزآل له به‌ر دوکانه‌که‌دا کونه ماوریه‌کی خوی
ده‌بینیت که ناوی سافیناز خانه ... به‌ده‌ستوری کچان یه‌کتری
ماچده‌کهن و دوای گله‌بی رثانه له یه‌کتر، خزآل پیشیاری نه‌و
بُو سافیناز ده‌کات که بیگه‌بینیت بُو ماله‌وه، چونکه ماشینی
پیتیه و جگه له مامه جه‌مشیدیش که‌سی دی له‌گه‌لدا نییه. نه‌و
سه‌رکه‌وتنه‌ی سافیناز بُو ناو ماشینه‌که، زیانی جه‌مشید
ده‌گوریت و ده‌موده‌ست له‌ویادا عاشق ده‌بیت، عه‌شقیکی و‌ها،
وهک با نیمه‌ش له‌گه‌آل خوییدا ده‌بات.

گهر سافیناز نه‌بايه، دل‌نیابووم مامه جه‌مشیدم جاریکی دی
بیری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بفریت. به‌لام عشق وا له مروف ده‌کات
همو توانا نه‌تینیه‌کانی خوی ده‌ریخات و چ هیزیکی هه‌یه بُو
سه‌رسامکردنی مه‌حبویه بیخاته‌کار.

دو شهو دوای نه‌وه مامه جه‌مشیدم، خزآل بانگده‌کاته
ژووه‌که‌ی خویوه و پینیده‌لیت «تازه عاشق بووم، وک
گه‌مزه‌یه‌ک.. نا وکو گه‌مزه‌یه‌ک. باشترين عاشقی دونیاش
که‌ستیکه وک گه‌مزه عاشق بیت». جه‌مشید به وردی دوخی
بیتخوی و حه‌یرانی خوی بُو خزآلی مامه نه‌دیب باسدہ‌کات و
ده‌لیت که نیستا جگه له بینین و دانیشن و نانخواردن له‌گه‌آل
سافینازدا هیچی دیکه‌ی ناویت و خه‌یالی تر له‌سه‌ریدا نییه.
خزآل گه‌چی نه‌وه بُو جه‌مشید خان بیوندہ‌کاته‌وه که نه‌م
خانمه کچیکی و‌ها نییه جیگاکی بپروا بیت و پیشتر چپرۆک و
حیکایتی نقدی له دوايه و ناوبانگی رثانی تایه‌فهی سدیق پاشا

به گشتنی باش نبیه و هر زو زو که تینیکی گوره له یه کنکیان ده قهومیت. به لام جه مشید خان گوئی خوی ده گریت و ده لیت «وه که مژه عاشق بون، یعنی گوئی نه گرتن له هامو خراپه کانی مه حبوبه». جه مشید خان، خهزالی مامه نه دیب ده خانه ژیر گوشاریکی نزده و به شیوازه دیرینه کای خوی ده گری و ده لیت «سهیری مامه به ده بخته که بکه، هامو زیانی گنجیم له جه نگدا برده سار. سهیری داماوم بکه، بزانه که سی تر له م دونیا یهدا وه ک تو مامی وا که ساسی هه یه ... نیستا کاتی نه وه هاتووه، نه گبه تترین پیاوی دونیا، سووکترین پیاوی دونیا که میک بحه سیته وه، خیزانیک دروستکات، له وانه شه له داهاتوودا مندالم بیت که وه ک خوم با له گهله خویدا به هامو لایه کدا بیانبات، پیمبانی خاچ ناتویت نام مامه به ده بخته خوت له مالی خوی و له گهله خیزانی خویدا ناسووده بیت و دواجار پوزیک به بهخته و مری بیبینیت؟».

نه و قسانه وا له خهزال ده کات دلی بۆ مامه جه مشید بسووتیت و کۆمه کی پیپکات.

بۆ پۇزى دواپی خهزال داوه تینیکی گهوره بۆ سافیناز ده کات، که ته اوی مه سره فی داوه ته که له سەر حیسابی جه مشید خان ده بیت. سفره کهی جه مشید خان پرپە بیت له خوشترين ناو خواردنانه که له بەناویانگترین چیشتخانه کانی شاردا دروستدە کران، له ناودارترین کەبابخانه کەباب و لای ناسراویترین جگەرچى جگەر دەھینزیت. لای لیزانترین چیشتکەریشاده خواردنی جۆراوجۆر بە منجهل تا مالی نه دیب خان قەتارە دەبستن و بە کۆمه کی ناشپەزیکی نیزانیش که نوی هاتوتە شار، چەند تەرزە چیشتیکی تامدار و بە دیکر لە سەر سفره پیزدە گریت. خانمی سافیناز هر چاوی بە سفره که

دهکه‌ویت تیده‌گات ئامه داوه‌تیکی ناسایی هارپیک نیبه،
بەلکو بەيانکردنی خوش‌ویستی و سفره‌ی ده‌خستنی نیازنیکی
نیرانه‌یه، بەوه‌دا میزه گوره‌کاش جگه له جه‌مشید خان و
خه‌زال کسی ترى لەسر نیبه، سافیناز که له خویندنه‌وهی
عه‌قلی پیاودا داماو و ده‌سته‌وستان نیبه، پاسته‌وپاست له هه‌موو
شتنیک تیده‌گات و پیده‌چیت هر لەویشدا پلانی داهاتووی خۆی
دارشتبیت.

ئەو پۇزه جه‌مشید خان تا ئىواره له‌گەل سافینازدا ده‌بات‌سەر،
خواردن دېت و خواند دەپوات، قاپه شیرینى دېت و قاپه
شیرینى لاده‌بریت، جه‌مشیدیش بەردەواام قسە‌دەگات و باسى
ژیانی خۆی دەگات، بىئن‌وهی پاسته‌خۆ باس لوه بکات کە
ده‌توانیت بفریت. سافیناز کە هەم بەسفره و هەم بە قسە‌کانى
جه‌مشید خان و هەم بە ناوی تايیفه و خیلی ئىتمە سەرسامە،
له‌گەل مامدا دەیکاتە سوحبەت و پىكەنین، بە قسە دانیشتەنکە
درېزدەگات‌ووه، بە قاقا جه‌مشیدخان دەخروشىتىت و
گارمیدەگات، هر کە تامى خواردنیکىش دەگات دەکه‌ویته
وەسفىتكى نۇرى سفره‌کە، بە جۈزىك ناپاسته‌خۆ بىبىتە وەسفى
زەوقى بلند و میواندارى میرانه‌ی جه‌مشید خان. لە ئىواره‌دا کە
سافیناز دەبىت هەستىت و بپوات، جه‌مشید لە كرده‌يەكى
چاوه‌پوان نەکراو و پاسته‌خۆی عاشقانه‌دا دەستى سافیناز
دەگرتىت و تکاي لىدەگات لەم هەفتەيەدا هەر شەۋىتكە با بۇو،
سەعات يەكى شەو كە خەلک هەموو دەخون بچىتە سەربىان و
چاوه‌پوانبکات، چونكە شتىك دەبىنتىت و دەبىستىت كە پىشتر
نەبىينىو، بەلام نابىت لېنى تېك بچىت، هەر شەۋىتكە كە با
بۇو... هەر شەۋىتكە كە با بۇو.

هر ئو پۆژه مامه جەمشیدم ناردييەوه بەدوای من و سمايلدا و گووتى دەبىت خۆمان ئاماذهېكىن و پەت بکپىن، چونكە نيازىتى دووباره لەم شەواندە باقىت. من و سمايل كە گۈيمان لەو هەوالە سەيرەبۇو، سەيرى يەكتىرمان كرد و بە دوودلىيەكى زۆرەوه ملمان بۇ داخوازىيەكى دا. دەبىت بلىتىم جەمشيد خان لەو كەسانەبۇو كە شەرمى نەدەكرد لە كاتى پىيوىستى خۆيدا بىنرىت بەدوماندا و كارمان پىتەسپىتىت، گەر كارىشى نەبايە فەراموشمانبىكەت و نادىدە بمانگىت.

بۇ پۇڭى دوايى من و سمايل بە هەمان جوش و خروشى جارانەوه بۇ خزمەتى جەمشيد، چووين بۇ بازار و هەر چەشىنە پەتىك لاي فروشىاران دەستتەكەوت كريمان و شەو درەنگ لە حەوشە گەورەكەي مائى باپىرە حىسامدا دەستمانكىرەوه بە تاقىكىردىنەوه. ئۆركەت زىياد لە سىئى سال بۇ جەمشيد نەفېبۇو. من وامدەزانى سەرەتا بۇي سەخت دەبىت و ماوهەيەكى دەۋىت تا دەتوانىت بىترىس لە هەوادا بەرىبت، بەلام ئو بەبۇچۇنى من پىنگەنى و گووتى «خۆشەويىستى دەتوانىت ھەمو پىاوىنگ بکاتە بالدار و بىفېرىتتىت». ئو شەوه كەرجى با زۆر بەھىز نەبۇو، بەلام كىشى خان بە چەشىنگ سووك بۇو، من ھەستم بە سەنگى ئو نەدەكرد، وەها ئاسان لەزەرى ھەستا من واي بۆچۈم نەوهى ئىمە ھەلمنگرتووه تەنبا قورسايى پۆجىتى. دواي ھەندىك لەنگەرگىتن و ئاپاستەكردن، خان دابەزى و ئىمە دانا و چىرۇكى سافىيەنارى لە نوکەوه بۇ گىزايىنەوه و گووتى هەر كاتىك ھەوا جولَا و با ھەللىكىد دەبىت بە جۆرىك ھەلمەن لە بەزايىيەكى گونجاودا بگەمە سەر سەربانى مائى سەدىق پاشا تا لە ئاسمانەوه خۆشەويىستى خۆم بۇ سافىيەنار بەيانبىكەم.

بۇ پۇشى دولىي من و سمايل گەشتىكى ئەندازەبى گەورەمان بە دەورى مالى سدىق پاشادا كرد تا گونجاوترين شوين بدقىزىنەوە و باشترين جىتكا ديارىبىكىن كە بشىت له مەلدىاندا جەمشيد خان ھەم نە تقد بەرزىيت دەنكى بە سافيناز ئەگات و ھەم نە تقد ئىزمىت خۆى بىدات له تەلى كارهبا و ستارەئى مالان و ئارىتى ئەلەفزيزىنەكان. ديارە ئەزمۇنى درېزمان لە سوپا سوودىكى گەورەئى پىتگەياندىن و دواجار سەرىيانى باغچەيەكى ساوايانمان دۆزىيەوە كە له پىتشەوە تەنبا دوو سەد مەترىك لە مالى سافينازەوە دووربۇو، ئىدى ئەو جىتكايمان كرده شوينى فەرىن و نىشتنەوەي جەمشيد خان.

دواي دوو پۇز لەو نىوهپۇزىك بایكى بەھىز ھەللىكىد. جەمشيد خان ھەر چاوى بە با كەوت و بىنى چۈن داران بەيەكدا دەدات و جىل لە تەنافان دەفرىنتىت و تەنورە ھەلدىداتەوە و جامانە دەخاتە خوارى، دلخۇشىبىكى گەورە گرتى و پەفتارى لەگەل ئىتمەدا كۆپدرا. ئىتمە دوو پۇزىيۇ لەسەر خواتى ئەو لە سالۇنەكەي مالى بابىرەدا پالماندا بۇرۇو و چاوهپوانى بامان دەكىد ھەلبكاس، ئەو پۇزە كە باپەشتىكى بەھىز ھات، جەمشيد زۇ زۇ لە پەنجەرەوە سەيرىدەكىد و دەيكۈوت دەبىت بۇ كارى ئەمشەو ئامادەبىن. ئەو سەرەتا دەيويست لە كاتى فېپىدا قاتىك جلى بىنجى لە بەرىكەت و بۇينباخ بېبىستىت و پىللوى سې لە پىتىكاس. من و سمايل ئەوجارە بىددۈدىلى بۇمان بۇونكىرەوە كە جىڭ لە رەش ھەر پەنگىكى تر بېۋشىت، ئەگەرى ناشكارابۇن و بىنېنى لەلاين خەلکىيەوە تقدىرە و دەشىت شتىكىش بىتە پىشى، جارىكى دى ئەتوانىت بەسەر مالى سدىق پاشادا بېرىتتەوە. كەر ئەو ئەگەرە نەبایە جەمشيد لوانە نەبۇو ناسان كۆئى لە ئىتمە بىگرىت. كە شەو داهات جەمشيد يەك بە يەك

چرکه کانی ده‌زمارد، که کاتژمیر گهیشته دوازده نیمه به خۆمان و پهته کانمانه و سوار ماشینه که بووین و له ماوهیه کی کورتا
گهیشینه بەردەم باغی ساوايانه که. له خوشبختی نیمەدا
شهویکی تاريک بwoo، وەک هەمیشە تەواوى کارهباي شار بپایوو،
که نیمه چووینه ناوەوە جگه له دەنگی با دەنگیکی دى نەبwoo.
من يەکەم کەس به کۆمەکی پەیزەیه کی بچوک گهیشتمە
سەربانی جېڭاکە و به پەت جەمشید خانم پاکىشايە سەرىئ و
دواى منىش سمايل سەركەوت، دواتر من گاپامەوە و هەمۇو
پهته کانم داگرت و بەپىئى ئەو نەخشەيە پەتىمانبوو جەمشید
خانمان به ئاسماندا ھەلدا و وەها لەنگەرمان بۇ دىيارىكىد له
سەعات يەکى تەواودا به بەرزايىھە کى گونجاو لەسەر مالى سەيق
پاشا بwoo. جەمشید لهو باوهەردا نەبwoo تواناي نیمه بۇ
ئاراستە كىرىن و لەنگەرگىرى ھىشتا وەک سەردەمى سوپا ھەر
بەھىزىيەت، بەلام ئەو شەوە بۇي دەركەوت کە نیمه ئەو ھونرائە
چۈتە خويىمان و له مىرىدمىندا لىيەوە لەگەلماندایە و بۇمان له
بىروناڭىرىت. سافىنائزىش له سەعات يەكدا دەچىتە سەربان و له
سەر بەزىرىن ستارەي مالى خۇيان دەوهستىت، جەمشید خان
لەسەرەوە را دەبىينىت کە به پله کاندا سەردەكەۋىت و سەيرى ناو
تارىكى سەربانە کە دەكتات. ئەوهى كىزەکە حىسابى بۇ نەكىرىدۇ
ئەوهى جەمشید خان لە ئاسمانه و قسى لەگەلدا بکات.
جەمشيد کە فيلىزان و خاونە مەكرىبوو، ماوهیه کە ھەر
لەسەرەوە را سەيرى سافىنائز دەكتات، بىنەوهى هيچ بلىت... كە
ھىدى ھىدى خەريکە گۈزىمى پەشەباکە خانم وەزىزەكتات و
وادەكتات بەرەو خوار دابەزىت، له ساتىكدا خەريکە بجولىت و
بچىتەوە سەر پله کان ھاوارى لىتەكتات و دەلىت «چىيە» سافىنائز
خان پىتە چىت پەشەبا تۆى بىزار كەدبىت و بەتەويت زۇو بېرىتە
خوارى». سافىنائز سەرەتا دەتوقىت و نازانىت دەنگەکە له

کویوه دیت، پاش توزیک هستده‌کات سه‌چاوه‌ی دهنگه‌که ناسمانه و بهترسه‌وه سه‌ریبه‌زده‌کاته‌وه و ده‌بینیت تارماهیه‌کی پهش به‌سهر سه‌ریبه‌وه ده‌فریت، وخته‌بیت بقیرنیت. جه‌مشید خان پتیده‌لیت «نا سافیناز هاوار مه‌که»، من جه‌مشید خانم ... بیکیشترین پیاری دونیام، که‌ستکم ههوا ده‌توانیت وهک ده‌زوویه‌ک بمهیئت و بمبات، ده‌مه‌ویت له‌مسه‌ره‌وه خوش‌ویستی خومت پیبلیم، بۆ نه‌وه‌ی تو یه‌کم زنی سه‌ر زه‌مین بیت که پیاویک له ناسمانه‌وه خوش‌ویستی خۆی بۆ به‌یانده‌کات و لیزه‌وه له‌م به‌رزاپیه‌وه، له‌م تاریکیه‌وه، له ناو نئم په‌شەبایه‌دا داوات لیده‌کم شووم پیبكه‌یت و وهک هاوسر قه‌بولمکه‌یت». سافیناز خان که هه‌م ترقیوه و هه‌م پیکه‌نیشی بهم پیاره ته‌نک و باریکه‌ی ناو ههوا دیت که به هۆی جله په‌شەکانیه‌وه به نه‌ستم له نژلمه‌تی شهودا ده‌بینریت، داوا له خان ده‌کات له ناسمان دابازیت و پیکه‌کوه قس‌بکان، به‌لام ناو له ناو تاریکیه‌وه ده‌لیت «خوش‌ویسترین که‌سی جه‌مشید خان، وهک ده‌بینیت نه‌مشه‌و با زور به‌هیزه و من به دوو پهت به زه‌ویه‌وه به‌ستراوم، دابه‌زینم پیتویستی به ته‌دیبر و بیرکردن‌وه هه‌یه، گه‌ر وانه‌بیت ده‌شیت با له‌گه‌آل خویدا بعبات و هه‌رگیز نه‌مبینیته‌وه».

نه‌و شاهو من و سمايل چهند سه‌عاتیک له‌بهر بادا ماینه‌وه، بهر له‌وهی تاریکی بپه‌ویته‌وه و له بانگی به‌یانی نزیکبینه‌وه، جه‌مشید ناماره‌ی داینن و نئمه کیشامانه‌وه.

له شهوده بۆ ماوه‌ی سئ مانگ و تا گه‌یشتنیه پقۇی زه‌ماوه‌ندی جه‌مشید، له هه‌موو شه‌ویکی بادا من و سمايل، نه‌ومان بەره‌و ناسمان بەرزده‌کرده‌وه و به په‌تیکی سی‌هه‌م و تایبیت که خۆی له هه‌واوه بۆ خوارى پاھیلیدەکرد، سافیناز پایدەکیشا و له هه‌وره‌بانه‌که‌ی مالی سدیق پاشادا پیکه‌کوه

داده‌نیشتن و باسی خوش‌ویستی و زیان و پاشه‌پژیان دهکرد. همیشه‌ش من و سمايل له سه‌ریانی باچه‌ی ساوايانه‌که‌دا به‌سه‌بره‌وه له بدر سه‌رما ونه‌وزمان دهدا و نازاری چاوه‌پوانیبیه‌کی دریzman دهکشا، که له راستیدا چاوه‌پوانی زیانیک برو که نیمه تیا نه‌دهزیان و جه‌مشید خان تیا دهزیا.

دلداریبیه‌که‌ی جه‌مشید خان نقد قورس له‌سر هه‌موoman ته‌وابوو، زیانه‌کانی نهم خوش‌ویستیبیه هه‌ر نه‌وه نه‌بوو که من و سمايل به‌رده‌وام هه‌لامه‌تمان هه‌بوو و به‌دریزاپیه نه‌او وه‌زه ده‌پژمین و ده‌کزکین و فلؤاوتمان ده‌خوارد، به‌لکو به‌ره‌وه نه‌وه گاشه‌یکرد که جه‌مشید خان، حیسام خان بخاته سر که‌لکه‌لئی دابه‌شکردنیکی پیشوه‌ختی میرات تا خانی بچوک بتوانیت ئاسان زیانیکی نه‌فسانه‌بی بۆ سافیناز دایینبات. سه‌فره ناسمانیبیه‌کانی شه‌و، جه‌مشیدیان گورپیبووی بۆ پیاویکی ده‌ستبلاؤ که له هه‌موو فرینیکدا گیرفانه‌کانی پرده‌کرد له گواره و نه‌نگوستیله، بازنگ له کاری زه‌په‌نگه‌رانی هیندوستان، لیره‌ی نه‌سل که له زیپی کونی سرده‌می عوسمانی بون. له سی مانگ‌دا سافیناز به نه‌ندازه‌ی ده بیوکی دیکه ته‌نیا دیاری شه‌وانه‌ی بوهات که کاره‌می بیسنوودی جه‌مشید خان له ناسمانه‌وه به‌سه‌ریدا ده‌باراند. ناشکرا خانمه‌که هه‌موو چه‌که زیانه‌کانی خۆی به‌جۆریک به‌کارده‌هیتنا نقدترین سامان و گرانترین دیاری له جه‌مشید خان بکیشیتەوه. من که بینینی نه‌او حاله په‌ریشانیکرده‌بووم، دووجار چوومه خزمەتی باپیره‌م و پیم پاگکیاند نه‌م خوش‌ویستیبیه زیانی جه‌مشید خان ویزاندەکات و هه‌رجیبیه‌کی له دابه‌شکردنی میرات وه‌رگرتتووه، له ماوه‌بیه‌کی که‌مدا له ده‌ستیده‌چیت و مالویران له هه‌موو نه‌م یاریبیه دیتە‌دەرئ. به‌لام باپیره حیسام گووتى که جه‌مشید گورپیکی

تایبەتی و بدبخته و لم شستانه‌دا هیچی له‌گه‌لدا ناکریت و
کەس ناتوانیت له خواسته‌کانی خۆی بیگنیتەوە . باپیرم له‌وەدا
له‌سەر هەق بۇو، جەمشید چى بویستبایه ئوهى دەکرد . ئىتر
سامان و مالى خۆی بیمانا له‌بەپیئى خانمدا تەخشان و پەخشان
کرد . ئەو چەند ھفتىيەش كە كەوتە پېش خوارىتنى و
زەماوهندەوە جەمشید چەند جارىك داوهى گرانبەھاى بۇ
سافيناز و خوشکەكانى و پورەكانى و هەتا ھارپى دوروھە كانىشى
دەکرد، ھەر له‌سەر داواي خانمیش قوتباخانە زمانەكەي
داخست و ھەموو ئەو كچ و ژنانى لەدەورى بۇن تەراندىنى،
نەبا دلى ئەوى لىزوير بىت .

جەمشید له دابەشكىدى مولڭدا، چوار خانوو، باپىرىھ حىسام و
دۇو پارچە زەۋى و بېپارەيەكى نۇرى بەركەوت، كە له پاستىدا
لەو مولڭانە نۇرتىريون كە بەر سەرفرازخانى بايم كەوتىن . ھەر
له‌سەرەتاوه بۇنەوهى بتوانىت بەرده‌وام دىيارى گرانبەھا بۇ
سافيناز بىرىت و داوهتە ئەفسانەيەكانى بسازىتىت يەكتىك له
خانوو گەورەكانى فرۇشت . ئەوه بۇو بەپارە نۇرەي لەو
خانوو دەستىكەوت كەوتە خەرجىرىنى خېرا و دروستكىدىنى
بۇنىي گەورە گەورە . له‌سەر ھەمان پىتم و ئازار
شەكراو خوارىدەوەكەي جەمشید و سافيناز ئەفسانەيى بۇو،
ھەزاران خەلک بانگىران، شەقام و كۈلان و سەريانى مالەكانى
دەروپەريش بە سەدەدا كورسى و مىز راپىزىنارانەوە ... سەن پەند
تەواوى پاقلاوه‌خانەكان كاريان بۇ مامم كرد، بۇقۇيک تەواوى
میوهى بازىپمان بۇ ئامەنگەكە قۇرغىكىد و دەيان چايچىمان
بەكىنگەت و ژمارەيەكى نادىپارىش ئاوكىپ و چاگىتىمان دانا تا له
ھەموو لايەكەورە خزمەتى میوانەكان بىكەن . بەشى ھەر نۇرى
كاروبارى پىخختىن كەوتەوە سەر ملى من و سمايل، كە دەبایه

ھەفتەيەك بىپشۇو بە پۇز و شەو خەرىكى پىخختنى پىداويسىتىيەكان و ئامادەكردىنيان بىن. جەمشىد خان لە دەمەدا بە پۇز دەخوت و ئىواران دوشىنى ساردى دەكەد و چاڭتە و پانقۇلىكى خۆلەمىشى كالى لەبرەكەد و پېش و سەمتىلى دەتاشى و بە نىگاى يەكىنکەوە قەدەر خۆشىپەختى بۇ نوسىبىت، لەگەل خەزالى مامدا لە ماشىتەكەدا توند خۆى دەبەستەوە و تا شەو درەنگ پىاسەيدەكەد... ئەو ماوهىيە جەمشىد خان بەپاستى خۆش دەزىيا.

دەبىت بلېم وەختىك كە داواكاران چوبىون بۇ خوانىتىنى سافىنار، تا شۇو بە جەمشىد خان بىكەت، ئەو داوى پىتر لە سى كىلىق ئالىتونى كرد. مام بىتەوەي بىرىكاتەوە، تەواوى ئەو پارە كاشەي لە ميرات وەرىكىرتىبو داي بە زېپ و جىازى و مۆبىلى مال، يەكىن لە هەرە خانووه خۆشەكانى باپىرەمى پازاندەوە و بۇ زىانى داھاتۇ ئامادەيىكەد. جەمشىد لە پازاندەوەي مالەكەدا زەۋىتىكى جوانى بەكارخىست و ناردى لە نۇر جىنگاى دوورەوە دېكۈر و توحەفياتى بۇ ھات، شىتىك كە سەرەنجى منى پاكىشا ژمارەيەك لە تابلوى عاشقە فېرىۋەكانى شاگال بۇو كە جەمشىد خان بە ئەندازەيەكى تايىھەت لە ھەموو جىنگاىكى مالەكەدا ھەلىواسى بۇون. سمايل سەپىرى لىتەھات كە ئاخۇ جەمشىد خان نەمۈرە تابلو قەشەنگانەي لە كۆئى دېبىت و چۈن پىنگاى كەوتىتىتە سەر شاگال. دواتر زانيمان، يەكىن لە قوتابىيە كچەكانى كە چىرۇكى عەشقە بالدارەكەي ماممى بىستىبوو، كىتىپەكى تايىھەت بە تابلوكانى شاگالى پېشىكەش بە خانى عاشق كەدبىو. لە راستىدا خانمى سافىنار لە ژنانە نەبىو كە لە شاگال و ماناي عاشقە فېرىۋەكانى ئەو تىتىگات، بە پىچەوانەوە ئەو لەسەر تەرزى ئەو نەغەمە زېپەرسەتى نۇر لە كچانى شارى

له سه‌ر گوشبوویوون، خه‌بالیده‌کرد و دونبای ده‌بینی. مه‌کرى سافیناز بـوهـوه نـوهـستـا كـه نـقـدرـتـرـين دـيـارـى و نـزـيـرـ لـه جـهـمشـيدـ خـانـ بـسـتـيـنـيـتـ، بـلـكـو جـهـمشـيدـ بـوـئـوـهـى خـوـشـهـويـسـتـى و وـهـفـايـ خـوـى پـتـرـ پـيـشـانـبـدـاتـ خـانـوـى دـوـوهـمـيشـى لـهـسـهـرـ خـانـ نـوسـىـ. شـتـهـكـهـ وـهـهـابـوـوـ كـهـ سـافـينـازـ لـهـهـرـدهـمـ جـهـمشـيدـاـ دـهـسـتـيـكـرـدـبـوـوـهـ كـريـانـ وـكـوـوتـبـوـوـ تـوـ پـيـاوـيـكـىـ دـهـشـيـتـ پـقـزـيـكـ باـ بـتـفـرـيـنـيـتـ وـ لـهـ كـيـسـ منـ بـچـيـتـ، چـونـ لـهـ پـاشـهـپـقـنـىـ خـوـمـ دـلـنـيـاـبـمـ، چـونـ بـزانـ نـهـمـ شـوـوهـ نـابـيـتـهـ مـايـهـىـ بـهـدـبـهـ خـتـىـ بـوـمـ، تـوـ كـهـ مـولـكـيـكـىـ پـاسـتـقـيـنـهـ بـهـ نـاـوـمـهـوـ نـهـنـوـسـيـتـ، گـهـرـ پـقـزـيـكـ باـ تـقـىـ بـرـدـ، بـراـكـانـتـ بـهـ كـرـاسـىـ بـهـرـىـ خـوـمـهـوـ دـهـمـكـهـهـ دـهـرـىـ وـ نـابـمـ بـهـ خـاـوهـنـىـ شـتـيـكـهـ كـهـ پـاـشـهـپـقـذـمـ زـامـنـبـكـاتـ.

قسـهـکـانـيـ سـافـينـازـ بـوـ جـهـمشـيدـ وـهـاـ كـارـيـگـرـ بـوـونـ، هـرـ هـمانـ پـقـذـ بـرـيـارـىـ دـاـ يـهـكـيـكـ لـهـ دـوـ خـانـوـهـكـىـ خـوـىـ بـخـاتـهـ سـهـرـ سـافـينـازـ.

دوـيـ زـهـماـوـهـنـدـ كـهـ جـهـمشـيدـ خـانـ وـ سـافـينـازـ لـهـ مـانـگـىـ هـنـگـوـيـنـىـ گـهـرـانـهـوـ، بـهـيـانـيـيـكـ منـ وـ سـمـاـيـلـ چـوـوـيـنـ بـوـ بـخـيـرـهـاتـنـهـوـهـيـانـ، جـهـمشـيدـ خـانـ وـ خـانـمـانـ بـيـنـىـ لـهـ سـهـرـ مـيـزـيـكـىـ گـورـهـ لـهـ حـوـشـهـكـهـداـ وـ لـهـ بـهـرـهـتـاوـىـ بـهـيـانـىـ بـهـرـچـايـانـ دـهـخـوارـدـ...ـ هـرـ نـهـوـ بـهـيـانـيـيـهـ بـيـنـيـمانـ جـهـمشـيدـ خـانـ پـتـيـكـ لـهـ كـهـمـرـيـاـيـهـتـىـ وـ سـهـرـىـ دـوـوهـمـىـ پـهـتـهـكـهـ بـهـ دـارـيـكـوـهـ لـهـ نـاـوـهـپـاـسـتـىـ حـوـشـهـكـهـداـ بـهـسـتـرـاوـهـتـوـهـ ...ـ نـيـمـ هـارـگـيزـ جـهـمشـيدـ خـانـمـانـ بـهـ هـيـعـ شـتـيـكـهـوـ نـهـدـهـبـهـسـتـهـوـ، چـونـكـهـ خـرـىـ دـهـيـگـوـتـ منـ سـهـگـ نـيـمـ بـهـ درـهـخـتـ وـ عـهـمـودـ وـ شـتـهـكـانـىـ دـيـيـهـوـ بـمـبـهـسـتـهـوـ.ـ بـلـامـ دـوـاتـرـ بـهـسـتـرـتوـهـ وـ بـهـسـهـعـاتـ بـهـجـيـهـيـشـتـوـهـ، بـيـثـهـوـهـىـ جـهـمشـيدـ جـارـيـكـيـشـ چـيـيـهـ دـهـنـگـ بـهـرـزـيـكـاتـهـوـ.ـ هـرـ لـوـ بـهـيـانـيـيـهـداـ كـهـ نـيـمـهـ

دهرکه و تین، پاش توزنک سافیناز بیوی له نیمه گزکرد و به توندی ده ریکردن و گوتی خوی لەمولا هەموو کاروباریتکی خان ده بات بەرپیوه و نیتر پیویستیان به نیمه نیبیه. سەرهەتا پاموابو کە خان ئەمە قەبۇل ناکات، بەلام جەمشید لە پۆیتىکى ئاورىشمى سۈوردا بىباڭ درېزەی بە بەرچاپىھەکەی خۇيدا و جەکە لە خەندەيەکى كالغامانە ھىچى دى پىشان نەداین، كە نەك خەندەی شەرم، بەلكو خەندەی گەمزەبى بۇو... من ئەو بەيانىيە تىنگەيشتم كە مامم تازە تىياچووه.

ئەو ماوهىيە كە جەمشید لە كوشكەكەي خۇيدا و لە ناو تابلوى عاشقە فريپەكانى شاكالىدا لەگەل سافينازدا دەزىيا ھەوالى لە ھەمومان بىرا، هەتا باپىرە حيسامىش بە خۆى پەفتارى نابەجىنى زەنكەيەوە هاتوجۇرى نەدەكردن. نىدى سافيناز خۆى ھەموو شتىكى لە زيانى ئەودا دىيارىدەكرد، جەمشید خان تەنبا ئەو كاتانەش دەفرى كە سافيناز داواى لىنەدەكرد و ئەو ماوهىيەش لە ناسماندا دەممايەوە كە ئەو بۇي دىيارىدەكرد. سافيناز كارى گەياندە ئەوهى خەزالى ھاپىشى دەركەد و نىدى خۆى ئەو ماشىتنى لىنەدەخوبى كە جەمشید وەك ھەمىشە لە پېشەوە دادەنىشت و وەك گەمزەيەك تەماشاي دونيای دەكرد. پاش ھەشت مانگ لە شووکردن پۇزىك سافيناز كوبىتكى گەنج دەھېنىت و دەلىت لە نىستا بەدواوه ئەم كورپە لەنگەر بۇ تۆ دەگرىت و ئەو تۆ دەباتە ئاسمان و داتنەگرىت. تا ئەوكات جەمشید ھەر كاتىك بەقىبايە سافيناز و خوشكەكانى و سدىق پاشاي باوکيان پەتكەيان بۇ دەگرت، خۇشى و كامەرانىيەكى مندالانەشيان لەۋەدا دەبىنى زاوابىيەكى وەها بالىداريان ھەيە كە وەك كولارە دەتوانن ھەلىيەدەن. خوشكەكانى بە سافينازيان دەگۈوت كە تۆ خۆشىبەختلىرىن ژى دۇنيايت، چونكە ھىچ ژىنگى

نیبه له دلهوه نهخوازیت میردیکی وههای ههیبت، بتوانیت جار
جار وهک کولاره هلیبدات. من که چیزکی نهو کوپهه بیست و
ناوهکیم دوزیبیوه، دوای پشکنینیکی ورد بوم ده رکهوت نهو
گمنجه کاس نیبه له « نیحسان بایه زید» زیاتر که چهندین
ساله له زیرهوه دوستی سافینازه و بهلام له بهر دهستکرتی
ناتوانیت بیتهپیشی و دواای خانم بکات. بیهیج دوودلیبیک و
بیتهوهی گوییده مه عاقیبیه تی شتکان بیهانیبیک چووم بق مائی
جهمشید خان و ههمو شتیکم پنگووت و گوروت، نهو کوپهه که
شهوان لهنگرت بق دهگریت، دوستیکی دیرینی خانمه و نهو
بیتهوهی به خوی بزانیت بوته قوریانی پیلاننیکی گورد و ههقه
به هوش خویدا بیتهوه و لهوه زیاتر پولی میردیکی هالخه لهتاو
قهبوول نهکات. جهمشید خان به جوئیکی چاوه پوان نهکراو
لیتموپه بیو و له مائی خوی ده ریکردم و گوروتی، من هیچ نیم
جگه له دروزنیک که دهه مویت بهختهوری و خوشبهختی
پیاویکی نهخوش و بهدبخت تیکشکتینم، چونکه ژیاننیکی
ناسوسودهی دوزیوه تاوه و خوشویستیبیه کی گورد ده زی. گروتی
من هر له سرهه تاوه نیازم بهدبختکردنی نهوه و ههمو ههولیک
دهدهم و له هیچ دهست ناگیچه موهه گار بزانم بهدبختی
جهمشیدی تیدایه، پلانم ههیه که بیکوژم و گر واپروات هیچ
چاریکی نیبه جگه لهوه لای پولیس شکاتم لیبکات. من
دهمزانی مامم نهوجزه قوئانگانهی کویری و هیچنابینی
تلووشدیت، نهوهش بهشیکه له ده رهنجامه کانی نهو دوخره
فیزیکیبیهی وادهکات جهمشید دونیا له کوشیه کی دووره وه
بیهینیت و له زقد شتی سهر زهوي تینهکات. له گانل نهوه شدا
مهوله کانی من بق بزگارکردنی جهمشید خان بهرد و امبون و
هر یاک له باوکم و نه دیب خانیشم خسته سهر نهو بروایه که
جهمشید هر بہрастی له مهترسیدایه، بهلام ههولی ههولیک له

سەرفراز خان و نەدیب خانیش بىئەنجام مایەوە. دواى حەوت مانگ لەو پۇژەسى کە جەمشید منى بە ھاوار ھاوار لە مالى خۆى دەرگىد، دواى نەوهى ماۋەيەك وازم لەوە ھېتىا غەمى بخۆم... وەك چاوهپوان بۇوم، بەيانىيەكى تۆفان و سەرما سافىيناز خان بەگىريان خۆى كرد بە مالى باپىرەمدا و گۈوتى کە جەمشید خان شەو با ھەلیگىرتۇوھە و ھېچ كەس نازانىت بەرەو كۆئى فەراندوتى.

ئەو چىرۇككە خانى سافىيناز گىپايەوە وابۇو کە جەمشید لەو شەوه تووش و باراناۋىيەدا خواتىتى ھەبۇو بفرېت، ھەرچەند ئەو و ئىحسان بایەزىد ويسەرەپانە پېڭىرى لىتكەن و پىتىانگۈوتۇوھە کە تۆف و سەرمایە، بەلام نەو گۈتى بە تکا و ھاوارى ئەوان نەداوه و لەسەر فەرین سۈرۈپۇوھە، كاتىكىش گەيشتۇتە كەشكەشانى فەلەك پەتكەنە پېچراوه و لە ھەوادا بەرپۇوھە و با بىرىدىتى. ھەمان ئەو چىرۇككە بۇو کە من چاوهپوان بۇوم سافىيناز دروستىپكەت و دروستىشىكىد. لە شەۋىيەكى باراناۋى و گەرددەلولىدا سافىيناز جەمشید خانى ناچاركىردى بۇو بفرېت و خۆى و عەشيقەكەن لە خوارەوە تا توانىبۇييان بەرەو بالا ھەللىاندابۇو، بۇ جىڭىكەن کە با بىتوانىت نقد دۈور ھەلېبىرىت و نەگەپتەنە. دواى ئەو شەوه جەمشید خان تا سالىتىك زىاتر ھەوالى بىرە، كەپان و سۈراغە بەرددەۋامەكانى ئىتەمە لە شار و شارقەكە و گوندەكانى دەرۈپەردا سۈرۈ دەبۇو. ئەمچارە ھەممۇ دەلىنىابۇون کە جەمشید خان مەرددە، بەلام من ھەستمەكىد و دەمنانى کە جەمشید لە جىڭىكەندا كەوتتۇتە خوارى و ئىستىتا لە شويىتىكدا دەزى کە لىزەوە دۈورە و گەپانەوە ئاسان نىيە.

لە سالەدا بەو وەكالەتەي پېشىت سافىيناز بە مامى مۇركىردى بۇو خانۇویەكى بچوک نېبىت کە باپىرمەرجى لەسەر دانابۇو،

نقدیه‌ی مولکه‌کانی ماممی فروشت و لهگه‌ل نیحسان بایه‌زیددا به‌پاره‌یه‌کی نقده‌وه به‌ره و دهره‌وهی ولات هله‌هان. نیستا خوی و میرده‌که‌ی چهندین ساله له خورناؤای کنه‌دا ده‌ژین و سین مندالیان هئیه و نه بالدار و نه بن بال دهستی پیایاندا ناگات.

له مواده‌یدا حیسام خان و مامم چهند جاریک که‌وتنه سهر نه و خولیایه‌ی پرسه بق جهمشید دابنین، به‌لام من هه‌مووجاریک ده‌موه‌ستاندن و ده‌مگووت جهمشید زیندووه و هینده ثابت نیشان و هه‌والیکمان له‌وهه پتده‌گات. دوای زیاتر له سالیک، پیزتک کیزتکی لواز و په‌نگ په‌پیو هات بق مالی نیته و تکای له من کرد له‌گله‌لیدا برم، چونکه پاسپارده‌یه که‌هیه ده‌بیت و هریگرم... له نیوه‌پیه‌کی گرمی هاویندا دوای سفه‌ریکی دریز به تاکسیه‌کی کن گه‌بشنیه به‌ر مالیکی داپخاو له ناحبیه‌یه‌کی ده‌ره‌وهی شار، له‌وه و لای خیزانیکی هه‌زار و له ناو پیخه‌فیکی شردا، جهمشید خانم له‌سهره‌مرگدا بینیه‌وه... پیاویکی لواز که جکه له هاوار بق خودا هیچی دیکه‌ی نده‌گووت.

جهمشید خان و خودا

به‌شی نقدی پوداوه‌کانی نه و ساله‌ی که تیندا جهمشید بیسه‌روشوین بتو به نهینی مانه‌وه، دواتریش چهند هه‌ولمدا چیزکه راسته‌قینه‌که‌ی بزانم، هه‌وله‌کانم نه‌گه‌بشنیه جینکایه‌ک و هیچم ته‌واو بق ساغ نه‌کرایه‌وه. نه و زانیاریانه‌ی من کزمکردن‌وه ناماژه به‌وه دهدن، نه و شه‌وهی جهمشید تیا ونده‌بینت و با

له‌گه‌ل خویدا دهیبات، گوزمی به‌هیزی ندیان پووهو باکوره هه‌لیده‌گریت و له چیا دوروه‌کان، له نزیک بنکه‌یه‌کی گه‌ریلاکانی پارتی کریکارانی کوردستان «په‌که‌که» وه دهیدات به‌زه‌ویدا. ده‌مه‌وبه‌یاننیکی سارد و ته‌پ دوو کیژه گه‌ریلا نیوه‌مردوو ده‌یدوزنه‌وه، پیاویکی بینکیش که هه‌تا ناوی خوشی له‌بیرنه‌ماوه و ته‌نیا شتیک له یادیتی نه‌وهی که ده‌توانیت بفریت و ده‌شزانیت ناوه‌که‌ی به وشه‌ی خان کوتایدیت. چونکه ناوی ته‌واوی خوی نازانیت گه‌ریلاکان به مه‌زلوم خان ناویده‌نین و لای خویان گلیده‌ده‌نه‌وه. گه‌ریلاکان به هیوای نه‌وهی یاده‌وه‌ری بگه‌پیته‌وه شوینی خوی، ماوه‌یه‌کی دریز ده‌رمانیده‌کهن و ده‌یخه‌نه بار خزمه‌تیکی تاییه‌تی، به‌لام هه‌وله‌کانیان بیتسود ده‌بیت. کاتیک ده‌بینن مه‌زلوم هر به‌راستی ده‌توانیت بفریت له جه‌نگه خویناویه‌کانی خویاندا له‌گه‌ل سوبای تورک و جاشه کورده‌کاندا به‌کاریده‌هیتن. نیدی خانی مام وای لیدیت وه‌ک وه‌لاتپه‌روه‌ریتکی پاسته‌قینه ناوی ده‌بروات و هر وه‌ک کوردیکی توندره‌ویش ببرده‌کاته‌وه، هه‌تا ده‌لین دووجرد ناوای نویی بۆ سروودی نه‌ی په‌قیب داناوه که نه‌ودهم هیدی خه‌ریکبوو ده‌بوروه سروودی نه‌ت‌وایه‌تی نیمه و له هر چوارپارچه‌که‌دا ده‌گووترایه‌وه. جه‌مشید پتر له سالیک له‌گه‌ل گه‌ریلاکاندا ده‌میتیت‌وه، به‌سه‌ریاندا ده‌فریت، پاسه‌وانیی بنکه نه‌ت‌نیبیه‌کانیان ده‌کات، چاوه‌دیزی نه‌و پیکا دوروانه ده‌کات که ده‌شیت دوژمنیان لیوه‌بیت، شوینی بوسه‌ی سه‌ریازه تورکه‌کان ده‌ستنیشانده‌کات و پیگای هاتوچقی نه‌وان ده‌دقیت‌وه، تا سالیک زیاتر وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی چالاک کومه‌ک به جه‌نگاوه‌رکانی باکور ده‌کات و بنکه‌کانیان له‌زقد به‌لای گه‌وره ده‌پاریزیت. به‌لام له‌پنذیکی هاویندا شه‌مال خیانه‌تی لیده‌کات و کاتیک جه‌مشید له ناوه‌پاستی ناسماندایه، با ده‌وه‌ستیت و هه‌وا سروه‌ی نایت و

هیزی نهوده‌شی نامینت پوشیک له شوینی خوی هلبگرت،
لهو بؤندهدا خان له کەشكەشانی فەلەکوه بەردەبىتەوە و لهو
قەلادۆشكانی گەردونوه دەكەوتىنە خوارەوە ... نە كەوتىنە
خوارەوەيەی ھەموو كاراكتەرى پېشىنى جەمشيد دەسپىتەوە و
شتىكى دى تىا سەوزدەكەت كە تا نەوكاتە بەو نامق و
نەناسراوبۇوە .

دواى كەوتىنە خوارەوەي جەمشيد، گەريلاكان كە بەراسلى
جەمشيديان خۆشىدە ويست، دەيگۈزىنەوە بۇ خەستەخانە يەكى
بچوکى ناو نەشكەوتىكان، لهۇيدا كېزىك لەو كېزىانە لە
قوتابخانە عەرەبىيەكەي جەمشيددا وانى خويىندوھ و دواتر بۇوە
بە گەريلە، دەيناسىتەوە و دەزانىت ئەم مەزلۇم خانە لە
جەمشيد خانى مامۇستاي عەرەبى بەولالوھ كەسى تىر نىيە كە
ياادەوەری خوی لەدەستداوە. بەلام ھەموو لهو سەرسامن كە
مامم دواى بەربۇونەوەي جىگە لە ناوى خودا ھېچى دىكە
نالىتەوە، تەنبا شتىك دەيكلەت سەر بۇ ئاسمان بەرزىدەكەتەوە و
پەنجە بۇ سەرەوە بلندىدەكەت و وەك لائىك شتىكى مەترسىدار
ئىشانى خەلک بىدات ، دەلىت «خودا ... خودا ... خودا».

دواى نەوهى گەريلاكان ھەرچىيەكىيان بۇ دەرمانكىرىنى خان له
توانادا بىت دەيکەن، بۇزىتكىيان ناو كىژە پادەسپىتىن ئەم پىارە
نەخۆشە كە چىتەر مانوھە لەو كىوانە سوودى بۇ كوردىستان
نىيە، بىگىرپىتەوە بۇ مالى خوی لە باشدور. نىدى لەسەر كەرىتكى
پىر دەبىيەستنەوە و بەپىنگاڭەكى شاخارى دۈورۈرېزىدا دەينىرنەوە
بۇ دەقەرى خۆمان و لە مالى چالاڭەوانىتكى خۆيان دايىدەنئىن. كە
من گەيشتمە سەر جەمشيد ئەو لەو مالەدا و لە ناو ئەو پىتخەفە
شەپەدا بۇو. من نىقد سوپاسى ئەو كىژە گەريلايەم كرد كە لە
باڭووھەۋەپا و بە ناو ئەو ھەموو مەترسىيەدا ماممى ھېتىابۇو.

دوای تیپه پینی پتر له دوو سال جاریکی تر به دهستی خوم
جهمشیدم هلگرت و خستمه ناو ماشینیک و هیتاموه بتو
ثووده کهی خۆی له قاتی سرهوهی کوشکه دیرینه کهی حیسام
خان.

جهمشید تهنيا دواي هفتە يەك منى ناسىيەوه، من لىئم پرسى
«مامەگىيان، من كىم... چۈن من ناناسىيەوه؟». ئەو گۇوتى
«تۇ سالار خانى كوبى سەرفراز خانى كوبى حیسام خانى».
ئەو وەلامە به پەلەيەك دلى خۆشكىرمەممو مائى باپېرىھم لە
خۆشىدا لەدەورى پىچەفە كەي جەمشيد كۆكىدەوه، بەلام
جهمشيد ئەو پۇژە لە من زىاتر كەسى دىكەي نەناسىيەوه، هەتا
حیسام خان چەند ھولىدا بەلام مامم بە عىنادىيەكى كەورەوه
دەيگووت «كەلتەكتون تۇ كىتىت؟ من لە ئىيىنما تۇم نەدىيە».
مانگىك زىاترى ويست تا خان كەوتەوه سەر دۆخى سروشتى
خۆى و ھەمومانى ناسىيەوه، بەلام جە لە كەلکەلەي خودا
ھىچى دى لەسەردا نەبۇو، ئەوهى لە بىرىيۇ لەكەل سوپايى
توركىيادا شەپىكىدەوه، بەلام نەيدەزانى چۈن و لەبرچى، لەيەك
شت دلىبابو ئەويش ئەوهبۇو لە دوا فېپىنيدا خوداي بىنىيەو.

دواي مانگ و نيوىك ئىوارە يەك من و سمايلى بانگىكىد و گۇوتى
كە دەبىت دووبارە بېرىت، چونكە دلىنایا جارىكى دىكە خودا
دەبىنېت. من مامم ئاگاداركىدەوه و گۇوتى جەمشيد خان
ئىسلامىيەكان ئىستا بەھىنن، ئەوان ئەمچۇرە قسانە بە كوفر
حىسابدەكەن، بىنېنى خودا لە قودرەتى ئادەمیزادا نىيە،
ئىدىعاي لەمچۇرە دەشىت عاقىبەتى خرابى بۇ تۇ ھەبىت.
جهمشيد گۇوتى «خودا مۆللت لە كەس وەرنانگىت تا خۆى
پېشانى عەبدەكانى خۆى بىدات، كەن چۈزانىت خودا چى دەكەت و
چى ناكات، ئەوانىي وادەلەن دەبىت شەرم لە خۇيان بىكەن».

جهمشید خان ئەمجاره سروشىتىكى دەرىۋىشناسا و زاهىدى
وەرگرتىبوو، ھېچ شتىتكى لەو پىاوه نەدەچوو كە سەردەمەنگى
ماركسى و سەردەمەنگ سەربىاز و دەمەنگى دىش خانمباز بۇو،
ئىستا بە جىدىيەتىكى بىيۆنەوە دەبۈست لە خودا تىپگات.
تاڭە شتىك كە لە خەيالىدا بۇو ئەوه بۇو نىقدىرىن پەت بىكپىن،
گۇوتى «تابەرۇزتر بېرپەم، ئەگەرى بىينىنى خودا نىقدىرە». پۇزىتىك
من و سمايىل بىردىمانە دەرەوهى شار و دەمەنچىوارەپەكى درەنگ
لە دەشتىكى چۆلدا ناردىمانەوە بۇ ئاسمان، جەمشید خان دواى
چەند سەعاتىك چاوهپوانى ئاماژە ئايىت دايگىرىن و گۇوتى كە
بەداخوه ھېچ شتىكى نەبىينىو، بەلام دلىنایە دەبىبىنت. نزىكى
مانگىكى تەھاوا لەو دەشتەدا چادرمان ھەلدا و چاوهپوانى
ئەوهمان كەر جەمشيد بە گىڭىز و مەستىيەكى بىيۆنەوە، بە نورىكى
چوارەمدا جەمشيد بە گىڭىز و بۇناكىيەكى گورەوە لە دلىدا دابىزى و
گۇوتى «بىينىم، خودام بىنى، نورىكى خالايس بۇو كە جە لە
نور ھېچى دى لىن ئاكەنچىۋەوە». گۇوتى كە خودا پىيىگۇتووە
«من كېشى تۆم وەها سووک كردو تا وەك موعجيزەپەك
پىشانى موسىلمانانى بىدەيت و بىبىن خودا ئىرادە ئەلسەر
ھەرجىيەك بىت دەيکات، بېرۇ و بە ئىمانداران بلىنى كە تۆ يەزدانى
گەورەت بىينىو و پىيىگۇتوویت بېرە تا خەلک بەچاوى خۆيان
توانا و گەورەبى خالىق بىبىن». من قىسەكانى جەمشيد بەپەكىك
لەو توبەتە جىاوازانە و پىتە تىكەيشتم كە مامم ھەندىتىجار لە
ھەوادا تۇوشى دەھات. دلىنابۇروم بە ھۆى ئەو ھەمۇو ناخۆشى و
كارەساتە ئەجەمشيد لەسەر زەھى ئىيادەزى، ئىستا كە دەفرىت
سەر بۇ ئەوسەرى گەردون بەرزىدەكتەوە و دەپەۋىت بىزگاركەرنىك
و فريادەسىك لە ئاسماندا بىدۇزىتەوە. جەمشيد بەم دونياپىننېيە
نويىيە ئىمەي تۇوشى دەرەسەرىيەكى گورە دەكىرد، تا

نهوکات باوه‌پری بهوه نهبوو ناشکرا بفریت و خوی وهک
مهخلوقیتکی بالدار نیشانی خهـلک بداد، بهـلام ثیستا خوی وهک
موعجیزهـیکی نیلاهی دهـبینی و دهـبیست لهـشی خوی و با
بردنی وهکو کـرهـستـهـیـکـ بـقـ بهـمـیـزـکـرـدـنـ نـیـمانـ بهـکـارـبـهـتـنـیـتـ.
نهـوـهـ هـمـ لـایـ منـ وـ هـمـ لـایـ سـمـایـلـیـشـ کـارـیـکـ نـادـروـسـتـ بـوـوـ.

کـهـ گـهـرـاـینـهـوـ بـقـ شـارـ، جـهـمـشـیدـ هـیـدـیـ پـیـشـیـکـیـ درـیـزـیـ
هـیـشـتـهـوـ وـ بـهـرـمـالـیـکـیـ گـهـوـهـیـ کـرـیـ وـ دـهـسـتـیـکـرـدـ بـهـ نـوـیـزـکـرـدـنـ.
گـهـرـاـینـهـوـهـیـ جـهـمـشـیدـ بـلـوـایـ خـودـاـ، لـهـ خـیـزانـهـ کـهـ مـانـداـ
دهـنـگـانـهـوـهـیـکـیـ باـشـیـ هـمـبـوـوـ، سـهـرـفـراـزـ خـانـیـ باـوـکـ وـ مـامـهـ
ئـهـدـیـبـیـمـ دـوـوـ کـهـسـیـ دـیـنـیـ بـوـونـ، نـهـمـ مـهـیـلـهـ تـازـهـیـهـیـ جـهـمـشـیدـ زـوـرـ
دـلـیـخـوـشـکـرـدـنـ وـ بـهـدـنـگـیـ بـهـرـزـ کـهـوـتـهـ سـتـایـشـکـرـدـنـیـ جـهـمـشـیدـ وـ
بـاسـکـرـدـنـ تـوـانـاـکـانـیـ بـقـ پـهـیـوـهـنـدـیـکـرـدـنـ بـهـ نـاسـمـانـهـوـ. گـهـرـچـیـ منـ
لـهـسـهـرـهـ تـاوـهـ هـمـوـوـیـاـنـ لـهـ تـرـسـنـاـکـیـ قـسـکـانـیـ نـهـوـ نـاـگـاـدـارـکـرـدـهـوـهـ
وـ گـوـوتـ نـهـوـهـیـ مـامـ دـهـیـلـیـتـ دـهـشـیـتـ بـهـلـایـ گـهـوـهـیـ بـهـسـهـرـداـ
بـهـتـنـیـتـ، بـهـلامـ کـهـسـ گـوـتـیـ لـنـ نـهـگـرـتـ. لـهـ بـقـدـانـیـ دـوـاتـرـداـ
جـهـمـشـیدـ نـیـمـهـشـیـ نـاـچـارـکـرـدـ سـهـرـوـبـهـرـمـالـ هـلـگـرـینـ وـ هـرـجـارـهـ وـ
لـهـ مـزـگـهـوـتـیـکـاـ لـهـ گـلـیـداـ بـرـؤـینـ بـقـ نـوـیـزـ. نـهـوـکـاتـ جـهـمـشـیدـ
چـیـرـوـکـیـ سـاـفـیـنـاـزـیـ تـوـاـوـ لـهـ يـادـکـرـدـبـوـوـ، بـهـلامـ هـنـدـیـکـ خـهـلـکـ
هـیـشـتـاـ چـیـرـوـکـهـ کـهـیـانـ هـمـرـ لـهـ يـادـبـوـوـ، هـمـتاـ کـهـسـانـیـکـیـ بـیـرـهـوـشـتـ وـ
بـیـوـیـزـدانـ «کـهـ لـهـ شـارـهـیـ نـیـمـهـدـاـ لـهـ ژـمـارـهـ نـایـنـ»ـ بـهـدـنـگـیـ
بـهـرـزـ تـانـهـیـ نـهـوـهـیـانـ لـیـدـهـداـ وـ دـهـیـانـکـوـوتـ «تـوـ مـیـرـدـیـکـیـ
خـهـلـهـتـاوـیـتـ کـهـ دـوـسـتـیـ ژـنـهـکـهـیـ خـوـتـ لـهـ مـالـیـ خـوـتـداـ
پـاـگـرـتـوـهـ». جـهـمـشـیدـ زـرـجـارـ تـیـنـهـدـهـ گـهـیـشـتـ خـهـلـکـ دـهـلـیـنـ چـیـ وـ
چـ جـوـرـهـ تـانـهـیـکـیـ تـیـنـهـگـنـ. مـنـ وـ سـمـایـلـ چـهـنـدـ جـارـیـکـ لـهـ
نـوـکـوـهـ رـیـانـیـ پـیـشـیـنـهـیـ خـوـیـمـانـ لـهـکـلـ سـاـفـیـنـاـزـداـ بـقـ گـیـرـایـهـوـهـ،
تـاـ کـمـ کـمـ هـنـدـیـکـ پـارـچـهـ وـ وـیـنـهـیـ هـاـتـهـوـ بـهـرـچـاـوـ. هـلـهـاـنـیـ

سافیناز و دوسته‌که‌ی، جهمشیدی نقد خوی مگینکرد. به‌لام وادیارنه‌بوو که مامم بۆ حالی خوی خەفتبار بیت، به‌لکو پیشچوو بۆ پالهوانی چېرۆکیک یان چاره‌نوسى کاراکتری سریالیکی تەلەفزیونی یان مەر غەربییەک غەم بخوات، هەرجاریک لە حیکایەتکردنی چېرۆکی سافیناز دەبۇینەوە، ئۇ و بەخەفتەوە دەستى دەخستە ئىئر چەنگەی و دەیکوت «واي جەمشید خان، واي جەمشید خانى بەستەزمان چىت بەسر هات... واي داماو، واي داماو چىت ليقەوما»، به‌لام لەوە نەدەچوو خەفت بۆ خوی دەخوات.

من و سمايل بۆ ماوهەيەكى كورت هيئامانە سەر ئۇ و بپوايەي سەرهەتا وەك ئىمامداریک خوی بناسيتىت و لە فريندىدا نقد پەلە نەکات. لە ماوهەي مانگىيىكدا بە خۆمان و بەرمالە كاممانەوە چەندىن مزگەوتىمان تاقىكىدەوە، تادواجار لە مزگەوتى «دۇو گومەز» كە پۇۋانى ھەينى پۇلىك دەرويىش دەپۈانە ناوهپاستى گۆرەپانە گورەكەي و دەيانكىدە زىكىر و تەھليلە و زىك وەشاندىن گىرسايىنەوە. دىمەنى دەرويىشەكان مامە جەمشیدى سەرسامىكىدە و گۇوتى لىرەدا و لەگەل ئەم پۇلە دەرويىشەدا دەستىدەكەين بە پەيامى خۆمان. كە مەلايى مزگەوتەكە چېرۆکى جەمشیدى بىست نقد دلى خوش بۇو، نقد هانى ماممى دا لە گۆرەپانى گورەي مزگەوتەكەدا ئۇ توانان گورەيە خوی كە خودا پىتىپەخشىيوه نىشانىيدات تا ئەوانەي گومانيان لە قورەتى ئىلاھىيە، باوهپەيىن. ھفتىيەك دواتر كە دەرويىشەكان لە ئامەنگى زىكىر بۇونەوە، مەلايى مزگەوتەكە داواي لە خەلک كرد نەپېن لە بەرنەوەي موعجىزەيەكى خودايى گورە ھەيە دەبىت بىبىن. ئۇ پۇۋە من و سمايل وەك همیشه لە ناوهپاستى مەيدانى زىكەكەدا پەتمان پاكيشا و لە ناو ھاوارى نەلامونەكەر

و سەلاؤاتداندا جەمشیدمان بەرزکردهوه، هەر جەمشید لە زھۆى ترازا و بەرزبۇوهوه، ئىمانداران كردیانه باڭگەلدان و تەھلىلەكىن. جەمشید لەسەرەوه بە كورتى چىرۇكى ژيانى خۆى بۇ حەشاماتە حەپساؤوهكە گىزپايەوه و دواتر باسى ئەوهى كرد كە پۇزىك لە كەشكاشانى فەلەكدا خوداي بىنیوه و پىتىكۈوتۈوه خۆت بۇ موسىلمانان دەربىخە و پىيابانلىنى كە خودا فەرمانى پىداویت خەلک بۇ ئىمان باڭكېشت بەكىتەوه. سەرسامى موسىلمانان و بپوايان بە توانا و كەراماتى جەمشید بەئەندازەيەك بەھىزبۇو، ھەندىتكىيان باوهپىيان بە ھەموو قىسىمەكى خان دەھىتنا و وەك جۆره وەلى و خوداناسىتكە سەپەرياندەكىد كە لەم سەرەدم و زەمانەدا بىيۆتىھېبىت. ئىدى لەو پۇزەوه جەمشید ھەموو ھەينىيەك لە ھەواي مزگۇوتى دوو گومەزدا دەفرپى و باسى چاپىتىكەوتىنەكانى نىوان خۆى و خوداي دەكىرد.

ئەوهى لەسەرتاوه سەرەنجى من و سمايىلى پاكىشا ئەوه بۇو كە جەمشيد ھەموو پېتىجىشەممەيەك دىدارىتى داخراو و درېزى لەكەل مەلايى مزگۇوتەكەدا دەكىرد كە ئاۋى «مەلا قاسمى گولشىرمان» بۇو، مەلا لەوانەبۇو كە دەيگۈوت لەم سەرەدمەدا كە كوفر بالادىستە و لە ھەموو جىهاندا حۆكم و حاكمىيەتى گىرتۇتە دەست، هەر ھۆيەك ئىمان بەھىزبەكتەن بەكارىيەتىن. بەلام ئەوهى لە مەلا قاسىمدا سەپەريبۇو بۇچۇونە خەياللىيەكانى بۇو دەربارەي خودا و بەھەشت و دۆزەخ كە راستەوخۇ و ناراستەوخۇ دەيختىنە سەرى زارى جەمشىدى مامىشىم. مەلا بەھەشتى وەك شارىزكە وېتىناھەكىد كە شەقامەكانى جوانى، كارەبا تىيىدا ناكۈزۈتەوه، ئاۋ تىيىدا نابېرىت، شەتكان تىيىدا ھەزازىن، لە ھەموو سەر سوچىكىدا پاقلاوهخانەيەكى خۆپايى بەرددەوام كراوهەتەوه، ژنان جل لەبەر ناكەن و بەبىئ ئەوهى حەبى مەنعنيش

بخون مندانیان نایبیت و سیاسه‌تیشی تیدا نییه. واته شاریک برو
له هه‌موو شتیکیدا پیچه‌وانه‌ی شاری نیمه.

جهمشید هه‌موو هه‌ینییه‌ک، دوای نویزی جه‌ماعه‌ت ده‌چووه
سه‌رئ و له ناسماناهه گووتاریکی سه‌باره‌ت به دیداره‌کانی
له‌گه‌ل باری ته‌عالادا ده‌خوینده‌وه، له‌ویوه مهلا قاسم چ
چیرۆکیکی بودانایه نه‌وهی ده‌گیپایه‌وه. له چیرۆکه‌کانیدا باسی
نه‌وهی ده‌کرد چون چووه بق مهله‌کوت و پله‌پله له‌گه‌ل
فریشته‌کاندا، به پیواقه پوناک و نوسینگه ناکوتا و پنگا
دریزه‌کانیدا نیپه‌پیوه، چون فریشته داویه‌ته دهست فریشته و
چون چهند جاریک له پنگا نزهه‌کانی ناو عرش و له نیوان
نیداره نالّقزه‌کانی ناسماندا و بنبووه. من و سمایل تاکه که‌سیک
بوبین ده‌مانزانی جه‌مشید شتی وه‌های نه‌بینیوه و نه‌و چیرۆکانه
ته‌نیا خه‌یالاتی مهلا قاسمن و نه‌و هه‌ندیک دروی خوی ده‌خاته
سهر و ده‌یانگیپیته‌وه. جه‌مشید هر هه‌فتیه‌یی باسی شتیکی
ده‌کرد و له‌سه‌فهره مهله‌کوتیه‌کانیدا هر جاره‌ی وه‌سفی
هه‌ریمیک و فریشته‌یه‌کی بوده‌هیتاينه‌وه. روزه‌جار مامم له هه‌وادا
ده‌ستیده‌کرد به گریان و ده‌یکوت «خوزگه»، خوزگه له‌و
سهدارانه‌دا نیوه‌ی نیماندارم له‌گه‌لدا ببوایه... تا به چاوی
خوستان پنک و پینکی نیشی خودا و جوانی عه‌رش و باق و بربیکی
زیپ و زمپودی مهله‌کوت ببینن». جه‌مشید ناو به ناو وه‌سفیکی
ترسناک به‌لام شاعیریانه‌ی نزهه‌خی بق گویکرانی مزگه‌وتی دورو
گومه‌ز ده‌کرد، که ده‌گه‌یشته وه‌سفی نازاری خودانه‌ناسان له
دوزه‌خدا، شته‌کانی وها کاریگه‌ر و به‌جزش ده‌هونییه‌وه، خه‌لک
له‌گه‌ل نه‌ودا به‌کول ده‌گریان و ناگری نیمان له دلیاندا کلپه‌ی
ده‌سه‌ند. تا ده‌هاتیش ژماره‌ی گویکرانی مامم نقدتر و نقدتر
ده‌بوون، به‌جوریک حوشی مزگه‌وته‌که نه‌یده‌کیشا و کللانه‌کانی

ته‌نیشتی مزگه‌وتکه‌ش نهیده‌گرتن. دواتر سمابلی مامم گووتی نه و چیزه‌کانه‌ی جه‌مشید له هه‌وای مزگه‌وتی دوو گومه‌زدا ده‌یگیزیتنه‌وه تیکه‌له‌یه کی گه‌وره‌ن له چیزه‌که‌کانی فیرجیل و رسالت الغفرانی نه‌بوعه‌لای معه‌دری و کومیدیای خودانی دانتی، که ناشکرا ملا قاسم شتیک له فهنتازیاکانی خوی بق زیادکردوه و خستوتیتیه سه‌ر زاری مامم. جه‌مشید هه‌میشه‌ش به‌وه کوتایی به گووتاره دینبیه‌کانی ده‌هیننا و ده‌یگروت «عه‌بدی بچوکتان جه‌مشید خانی کورپی حیسام خان»، له کوتایی گه‌شته‌که‌یدا له ناسمان چاوی به باری ته‌عالا که‌وت‌وه، زاتی موباره‌ک و موقه‌ده‌سیان پیگایان به عه‌بدی داماوى خویان دا کورت به دیداریان شاد ببیت و گووتی به نوممه‌تی نیسلام بلن که ده‌بیت په‌چاوی نه‌م شتانه‌بکن: «...». نینجا جه‌مشید ده‌ستیده‌کرد به گووتنه‌وهی نه و ناموزگاریانه‌ی که به‌شی هه‌ره نقدیان په‌یوه‌ندیان به بیرکردنوه و ته‌فسیره‌کانی ملا قاسم بق دینوه هه‌بوو، وهک نه‌وهی موسلمانان سه‌یری سه‌تلایت نه‌کهن، زنه‌کانیان فیئی شوقيئی نه‌بیت، شت به گران نه‌فرؤشن، کچه‌کانیان نه‌بن به پولیسی هاتوچو و ژماره‌یه‌کی نقدی دیش لهم داواکاریه نابه‌جن و سه‌یرانه. جاریک جه‌مشید خان له هه‌وادا لیستیکی دریزی له گیرفانی ده‌هیننا و گووتی که باری ته‌عالا حرامیکردوه پیاوان نه‌م شتانه بکپن: جلی ژیره‌وهی زنان، حه‌بی پیگرتن له سکپری، که‌ره‌سته‌ی ئارایشت، کامیرای فیدیو، هه‌روه‌ها حرامیکردوه زنان بیتناگاداری میرد و که‌سوکاریان موعامله‌لەی سه‌فر له‌گەل قاچاخچیدا بکهن، بچن بق لای خه‌باتی پیاو، سالئونی قزپین بکنه‌وه، خه‌بار بکپن، یان به ته‌نیا سوار تاکسی ببن. نه‌وهی سه‌یربوو نه‌وه‌بوو، قسے‌کانی جه‌مشید که هه‌میشه ملا قاسم خوی به گووتاریکی ئاگرین دژ به کافران و عاره‌قخوان کوتایی پتیده‌هیننا، کاریگه‌ریبه‌کی

گورهی لسهر خله‌کی نیماندار هه ببو که حرف به حرف
قسه‌کانی ثه‌ویان جیبه‌جیده‌کرد. جاریکیان کار گه‌بیشته ثه‌وهی
جهمشید له ناسمانه‌وه دوو لیستی جیاوازی بوق عه‌تر خوینده‌وه،
یه‌کنیکیان ثه‌و عه‌ترانه‌ی که ده‌بیت خله‌کی به‌کارینه‌هیتن چونکه
بونه‌کیان بوق نیمان خراپه، ثه‌وی دیان ثه‌و عه‌ترانه‌ی که
پتویسته موسلمانان له خویانی بدنهن چونکه نیمان
به‌هیزه‌کهن. دواتر ده‌رکهوت ثه‌و مسلمه‌یه په‌یوه‌ندی به
به‌رتیلی بازدگانیکه‌وه بوق ملا هه ببووه، تا بازپی خوی گرمبات
و خیری عه‌ترفرؤشه‌کانی دی بشکنیت.

ئاگادارییه‌کانی من بوق جهمشید سوودیکیان نه ببو، من ده‌شمزانی
ئه‌مجوره و تارانه تا نه بدد برده‌وام نابن، به‌لام له پاستیدا
جهمشید له‌زه‌تیکی زقدی له و پقله ده‌بینی که ده‌یگیپا، هه میشه
پیشه دریزه‌که‌ی به شانه داده‌هیتنا و جبهه‌کی په‌شی له خویه‌وه
ده‌پیچاو و زوریه‌ی کات له ثوره‌که‌ی خویدا خه‌ریکی
خه‌تمکردنی قورئان ببو. ناویانگی له ناو خیزان و ده‌رودراوسن و
خله‌کی بازپدا تا دههات باشت ده‌ببو. هر پرسیاریکمان
لیبکردبایه به ئایه‌تیکی قورئان وه‌لامیده‌دایه‌وه، هه‌ندیک بوق
ئیمه‌ی ده‌برده‌وه بوق پنده‌شته‌کانی ده‌ره‌وهی شار و به پت تا
که‌شکه‌شانی ناسمان به‌مانده‌دا، به‌جوریک به راستی له چاوان
ونده‌ببو، که دواتر دامانده‌گرت‌وه دیسان له‌رزی نیمانداریکی
له‌خوی ده‌هیتنا و ده‌یگووت له حزوری باری ته‌عالادا ببووه. من
ده‌مزانی جهمشید ئیستا به‌پاستی ئیمانی به خودا هه‌یه،
ده‌مزانی له کاتی به‌رزیوونه‌وه‌دا بوق بالا تووشی هه‌ندیک نوختی
تاپیه‌تی ده‌رونی ده‌بیت که جیاوازه له و دوچه ده‌رونیبیانه‌ی که
ئیمه دانیشتوانی هه‌میشه‌یی زه‌وی تووشی دیین. به‌لام دلنياش
بوم جهمشید که‌وتوته زیر کاریگه‌ری بپواکانی ملا قاسم‌وه که

پتیگووتتووه گەر دۇنیا بەمجۆرە بۇ مۇسلمانان وىتابكەيت، نۇوتى دەكەونە سەر پىتى ئىممان. گەرچى سەيركىدىنى من و سمايىل بۇ ئىممان بەجۆرىتىكى تىريوو، بەلام دەبۇو لەكاتى نويزى جەماعەتدا ھەميشە لە ملاولايەوە نويزىكەين و سەرىتكى پەتكانى كەمەرىشى ھەرددەم لە دەستىماندا بىت. دەركوتنەكانى خانى بالىدار لە مىزگەوتەكەدا ھېز و تىنى نەوهشى دايىھ كە جار جار بە خۇمان و پايەلمانلۇو لە ناو بازار و قەيسارىيەكاندا بجولىيەن. گۇوتارە ئاسمانىيەكانى مامى تا دەھات زىاتر خەلگى بەرەو مىزگەوتى دوو گومەز رادەكتىشا، بەلام دۈزمەنلىنى خانىش تادەھات نۇرتىزدەبۇون و زىاتر دەنگىيان بەرزىدەكردەوە. ژمارەيەك لە مەلاكان و لەوانەي لەكەل ھېزە ئىسلامىيەكاندا كارىياندەكرد، خانىان وەك سىحرىباز و بىدۇھەچىيەك سەيردەكرد كە مۇسلمانان لە پىڭايى جىهادى راستەقىنە لادەدات. واي لىتەت لە ھەندىتىك مىزگەوتى دىيەوە كەونتە باسى كافر و سىحرىبازىتىكى لادەر كە بانگەشەي ئۇرۇ دەكەت دەفرىت و لە مەلەكوت چاوى بە بارى تەعالا دەكەۋىت، ھەموو مەلاكان لەسەر ئۇرۇ كۆبۇن كە خودايى كەورە تەنبا زۇر بە كەمى و لە ھەندىتىك بۇنەدا و لە ژىرى مەلۇمەرجى زۇر تايىھتىدا چاوى بە پىغەمبەر و پەوانەكراوانى خۇرى كەوتۇوه، ئىستا نەم جەمشىدە ئەملى چ كافرستانىتىكە تا ئىدىعاي ئا لەم چەشىنە بىكتا.

من ھەولىتىكى زۇرمدا كە جەمشىد خان بىتىمە سەر ئۇرۇ پايەي وازبەتىت و ماوهەيەك بۇ گۈپىنى ھەوا و خاوكىرىدەوەي مەيدى بچىنە بارانتۇك و خۇمان بە گەپان و تەماشاي سروشتەوە خەرىيکبەكەين، بەلام كارى وەها لەكەل جەمشىدا ئەستەمبۇو. جەمشىد خان باوهەپى واپسو تا مردن بانگەشەي ئىممان دەكەت و پەيامېتىكى خودايى پېتىيە كە دەبىت بىكەتىت.

ئىدى پۇزىكىان ئوه پوپيدا كە هەر دەبايە پوپىدايە. يەكتىك
لەوانەي كە ماتبۈن بۇ كۆيىكتىن لە وتارەكانى جەمشىد لە¹
خوارەوە هاوارى لىنىكىد «ھېنى تو جەمشىد خان، گۆپىگە... تو
كابرا، خۆت چىت و جورمت چېبىه تا خوداي گەورە بابايىكى
كۆنە كافرى وەك تو بىبىنتىت... شەرم لەم درقىيانە ناكىيت.
ئوهى تو دەيلەيت كوفره، تا نەماتووم و بە شاق
دامنگىرتۇويت، خۆت وەك پىياو لەو پەته وەرەخوارى و واز لەم
سيحر و شەعوەزەكارىيە بېھىنە». جەمشىد لە ھەوادا
وەلامىدایەوە «ھېنى كابراى بىتعەقل، بۇ لە تو وايە خوداي گەورە
خۆى پىشانى عەبدى خۆى نادات. دوانەوە ئوهى من لە بارى
تەعالام بىستووه و ئوهى من لەزارى ئوهى كىتىراومەتەوە لەگەل
ھەمو كتىبە ئاسمانىيەكەندا كۆك و گونجاوە. گەر دەتەۋىت من
بە درق بخېتەوە وەرە سەرەوە و لەكەلمدا بفرە. گەر تو باوهەپت
بە موعجىزە ئىلاھى نىبىء، ئەى كابراى كەمەز تو باوهەپت بە
چېبىه. دە باباي بىتىشك گەر دەتوانىت، پەتىك لە خۆت
بېبىستە و سەركەوە بۇلام ... بىزانە لەگەل خۆمدا تا عەرسى
عەزىمت دەبەم يان نا». ئەو بۇزە شەپە قىسىمەكى درىز لە
نیوان جەمشىد و ئەو كابرايەدا پوپيدا كە سەرەتاي ئەو پەوتە
چەوتە بۇ كە جەمشىدى تېڭىوت.

پۇزان و ھەفتەكانى دواتر بە كۆملەل نامەي ھەپەشەمان بۇ
دەھات، ھەندىك خەلکى نەناس لە بەرەبەيانىتكى نۇودا كاتىيەك
مەلا قاسمى گولشىران لە نویزى بەيانى دەگەپايەوە پەلامارياندا
و كەمىك زامداريانكىد، ھەندىك لە گروپە دىننې توندىۋە كان
جەمشىد خانيان بە كەسىتكى وەك موسەيلەمى درقىن
دەشوبەاند و فەتواى تەكفيريان بۇ دەركىد. تا دواجار لە پۇزىكى
ھەينىدا كە جەمشىد تازە لە ھەوادا خەرىكىبوو سەرى قىسى

داده مهزراند، دوو چهکدار له ناکاو بازیاندایه ناوه راستی مهیدانی زیکره که و یه کیکیان که وتنه تهقهکردن به ناسماندا و نهوری دیان دهست پیژیکی به ئاراسته من و سمایل تهقاند، هردووکمان پهته که جه مشید خانمان لهدست بەربوو و بەلادا که وتن، له تهنيشتمانه وه کوبیکی گانج و پیاویکی پیر پېتکران. دوو چهکداره که هر بدهم تهقهوه درپیان به حشاماته که دا و لده رگای سره کی مزگه وته که وه بۆی ده رچون.

شته کان به چه شنیک خیزابوون و دهنگی دهست پیژه کان بە جۆریک له گزپه پانی گهوره دا دهنگیاندایه وه من تا دواي هلهاتنى دوو چهکداره که ش هر ساکابووم و نه مده زانى چى پوویداوه. كه سەرم بەرزکرده وه بینیم خوین له ئاسمان دیته خوارى. با ئو پۇزه نزد بەھیز نبۇو، جه مشید كه لهدستى ئىئمه بەربوو، هر له ئاستى خۆى كەمیك بەلاي چەپدا جولاو و گومەزى مزگه وته که گرتىيە وه، له ويدا بە زامدارى، بەلام كەمیك بە کاوه خۆ هەوا دايگىتە خوارە وه. من و سمايل جه مشید خانى زامدارمان گرتە وه و بىنیمان گوللە يەك شانى چەپى پېتکاوه و خويتىكى كەميشى لە بەردە بوات كه بۇ لەشى ئو نزد و بۇ مان و نه مانىشى گرنگ بۇو.

جه مشیدمان لەگەل برينداره کانى ديدا برد بۇ بىمارستان. ئو فىشە كەه جه مشیدى پېتکابوو، وەك ئوهى كاغەزىك بېرىت له شانىيە وه ده رچوو بۇو. دكتورە کان دۇخى جه مشیديان به ترسناك حىساب نەكىد، بەلام كەرجى زامە كەشى كوشىنە بۇو، كەچى تا چوار پۇزه هوشى نەھاتە و سەر خۆى. له ئىتوارە ئىچوارە مەين پۇزدا كە چاوبىركىدە وه يەكەمین كەس كە لە سەر سەرى بۇو من بۇوم. بەلاۋازى دەستى خستە ناو دەستم و بە دەنگىكى نزم و نىگاى پیاوىكى تادار لېپروانىم و گۇوتى «سالار

خان، جانتاکانمان گۆكەرەوه، ده بیت تازووه ... تازووه نەم
ولاتە گورو جىبەتلىن». تا لە بىمارستان دەرچوو، نۇھە تەنى
پستىيەك بىو بەردەۋام دووبىارەيدە كىردىوه.

ئەو گوللانە كارىكىانكىرد، بۇ ھەتامەتايە خوداشى لە بىرىچىتەوه.

سەفەرەكانى جەمشید خان

جەمشید لەو ساتەوهى كە ھۆشى هاتبۇوه بەر خۆى يەك خەيال
ھەممو ژيانى داگىركىدبوو، كە بېرىن و لەم ولاتە دووبىكە وىنەوه.
جارىكىان خۆى بە منى گووت «مۇزف» كە لە بەرزايىيە سەرىي
ئەم نىشتىمانە دەكتات، بىتىڭاڭاي خۆى كۆملەتكە وىنە لە پۆھىدا
گەنجىنە دەبىت، كە لە كات و ساتى خۆيدا مانايىيە كى نۇوتۇيان
نېيە ... بەلام دواتر ئەو وىنانە مۇزف بەرەو شتىك پادەكتىشىن كە
خۆشى چاوهپوانى نەكردۇوه». ھەفتىيەك دواى دەرچوونى لە
خەستەخانە، دوا شتىك كە مابۇوي خانووېيە كى چكۈلانەبوو،
ئەوهى فرۇشت و بېپارەكەي تەدارەكى سەفرى ئامادەكىد و
جلى نوپىي بۇ خۆى و من و سمايىل كېرى و گۇوتى «كاتى ئۇھ
هاتتۇوه بېرىن و لە ولاتىكى دى شانسى خۇمان تاقىبىكەينەوه».
سمايىل كە باوهپى نەدەكىد، لە دەستىپىز و گوللە بارانەي
مىزگەوتەكەدا سەلامەت گىيانى دەركردۇوه، ئىستىتا نقد لەو دەترسا
دووبىارە تۇوشى پوداۋىكى ترى وا كوشىنە بېيتىوه، لە بەرنەوه
پاى وابۇو، لىنگەپىن ئەمجارە خانى مامم كەسانىتىكى تر وەك
ياوهر و ھاودەم بىدقۇرتىوه ... ئەو گۇوتى دەنگىتكە لە قۇوللايى
دلىدا پىتىدەلىت دواى خولىيائى ئەم سەفرەي ئەو نەكۈيت،

چونکه واههستده کات توشی به لایه کی گوره ده بیت. سمايل نه کات بونه وهی پیش لهو پیشینیه بگریت له گل نیمه دا نه هات و بپاریدا له نیشتمان بمیتنه وه. من به پیچه وانه وه، نقد حمزده کرد نهم ولاته به جیبه هیلم و برقم، جکه له وه نه و هممو ساله برد وام له غمی جه مشید خاندا بو بیوم و نیستا نه مده ویست هروا ناسان دهسته رداری بیم. سمايل به هۆی نوقمبونی له جیهانی خویندنه وه و نوسیندا ده بیویست ببیته پقذنامه نوس، به مامعی گوت که ناتوانیت لهم ولاته ده رجیت و هار له سنورد چوو به دیودا له وانه وه نه خوشیه کی نه زانراو یان پوداویکی ترسناک بیکوژیت. نه و سالانه دوایی سمايل ته واو له زمانی شینگلیزیدا قولل بو بیوم، نه گهر سه رقالی نقدی نه باشه له گل جه مشید خاندا که نزو نزو هممو کاروباریکی لیده پچران، حه زیده کرد له گل پیکخراویکی بیانیدا کاریکات و زینهیتیت. من به راورد بهو کسیکی بیهیوا و بیناناج بیوم، نه ونده دی ده مويست کات ببه مساه هیچی دیم مه بست نه بیو... هینده دی پقذه کامن نیده په راند نه ونده نه ده زیام. وه ک شتیک له قو ولایی پوچمدا بپارمدا بیو زیانی خوم بق مام ته رخانیکم. به لام گرچی من هممو زیانی خوم بهو به خشیبوو، نه منی ته نیا وه ک رایه لگریک ده بینی که ده بیت هم و نه و پهه بکرم و بیورته له خزمه تیدابم. دواجار خوم وه ک نه و کویلانه ده هات پیشچاو که له بنی کاشتیه کونه کاندا همیشه سولیان لیده دا و کسیش نیده بینین. هه ستمده کرد ده برویه رم منیان وه ک مرؤف بیرچوت وه و ته نیا وه ک رایه لگری خان ده میبن و جکه لهو پئله، ناتوانن له هیچ بد رگ و نیشیکی تردا بمخنه پیشچاوی خویان. هه تا سه رفراز خانی باوکم، به دریزایی نه و هممو ساله جکه له وهی جار جار نامؤزگاریده کردم ئاگام له مامم بیت، یه کجاريش باسی زیان و پاشه پقذه خومی له گلدا

نه کردم. نه و پژوهی بپارمدا له گهال جه مشید خاندا بر قم بق
دهره‌وهی ولات، که سوکارم هر وک نه و یاوه‌ره نه زه‌لیبه
ته ماشایانده کردم که ده بیت جه مشید خان به زه‌وبیوه بنووسینم،
نه و شهوده‌ش که بوبه‌یانی سه‌فرمانده کرد، هه مورو په بیتا په بیتا
هاتن و گووتیان که ده بیت ٹاگام له مامم بیت. به‌یانی که به‌ره و
سنوری تورکیا و به ناپاسته‌ی زاخو سوار پاسنیکی
کوسته‌ربوین، نه من و نه نه مانده‌زانی ده چین بق کوئ و
نیازی چیمان هه‌یه، هردووکمان ده مانویست بچینه نه دیو
سنوری ولات و لهوئ دووباره بیریکه‌ینه‌وه. جه مشید گووتی
«تا له سنوری نه م ولاته‌دا بین ناتوانین بیریکه‌نه‌وه، هه‌واکه‌ی
به عه‌قل ناکه‌ویت، دل‌نیام له و دیو سنور نیله‌مامی زیاترمان بق
دیت». له پاسه‌که‌دا جه مشید خان باسی نقد شتی بق کردم،
به‌لام له هر شت زیاتر ده‌یگووت حازده‌کات سره‌وهت و
سامانیکی نقد کوبکاته‌وه و خوش بئی و نه و هه مورو پژوهه
تالانه‌ی راپوردو له بیریکات. جه مشید له و کاته‌وهی له
مزگه‌وته‌که‌دا به بینداری هات‌خواری، هر کات باسی خودام
بقد کرد و چیرۆکی سه‌فره‌کانی مه‌له‌کوتی خویم بق
ده‌گیزپایه‌وه، زه‌رده‌خنه‌یه‌کی ئالۆزی ده‌گرت و سه‌یریکی ده‌کردم
و باوه‌ری نه‌ده‌کرد. نیستا جه مشید جگه له باسی ژیانی
خوشگوزه‌ران و سه‌فاکردن، خه‌یالی دیکه‌ی نه‌بوو.

من دل‌نیابووم نه و پاره‌یهی پیمانه له هیچ جیگایه‌کی دونیادا
به‌شی ژیانیکی خوش ناکات، به‌لام جه مشید ده‌یگووت نیمه
کارده‌که‌ین و سامانیکی نقد به‌یه‌کوه ده‌نین و دووباره هه مورو
نه و خانو و مولکانه ده‌کپنه‌وه که له‌ده‌ستمانداوه و نه‌وهی له
ته‌من ماومانه بق که‌یف و راپواردن به‌کاریده‌هینین. به‌لام من به
پاستی نه‌مدله‌زانی مامم له ولاتیکی غریبه‌دا ده‌توانیت چ کاریک

بکات و چۆن بىشى، گومانىشىم ھەبوو بتوانىن لەو شار و مىتەپۆزىلە گەورانەدا پەت بىھىستىن و بە ئاسماندا بىغىن. لە زاخۇوه قاچاڭچىيەكەمان بە سى شەو ئاودىيۇ تۈركىيەتىن، من لە ھەموو پىڭاكەدا جەمشىد خانم لە باوهىدا بۇو. كىۋەكانى سەر سئۇور بە شەو سارد و بادارن، ئەو دەبايە خۆرى تۈند بە ملمەوە بنوسىتىنەت تا با نەيىيات، ھەندىچار لە باوهىشىدا دەخەوت و ھەندىچار پادەچلەكى و بەترسىتكەوە دەپېرسى «زەندەرمەكان ئىمەيان نەبىنى؟ ئىمەيان نەبىنى؟». من يەك كولەپشتىم پىبۇو كە دۈلارەكانمان و پەتىك و ھەندىك خورما و زەرفىيە گەورە فستقى تىتابۇو، جەمشىد گىرفاڭەكانى خۆشى پېپەرىدۇو لە فستق و لەبەرەوە دەيخارىد. بەرىيەيانىك گەيشتىنە سلىپى و سوار پاسى ئەستەمبول بۇوىن، قاچاڭچىيەكەمان كە كارى كېپىنى بلىتى پاسەكەي بۇ جىئەجىتكەردىن، هىتىنەدى جەمشىدى لە سەر كورسېكەي خۆى دانا، منى بانگىرە خوارى و بە كىمانچىيەكى بۇون گووتى «ئەم مامەت نىز نەن خۆشە، ئەمە لە پىنگاي يېننان دەمەيت و بەرگىي نەو دەردەسەرىيە نازگىرىت، كەر دەتەويت بىبەيتەو بۇ شارى خۆت، من كارئاسانىتىان بۇ دەكەم». من قىسەكانى ئەنۇم بۇ مامە جەمشىد گىپەيەوە، ئەو پېنگەنى و گووتى بە «شۇقىرەكە بلىنى لېخورپىت و جەواب بۇ گرىيەكانىش بىنېرە و بلىنى وا جەمشىد خانى بالىدار ھات ... بابىرىن، با بېرىن نەزەمان نەماوه بگېينە بن سېيەرەكانى ئەكىۋېپۆليس». جەمشىد ئەو قىسانەتى كرد و وەك ھەواي ئەودىيۇ سئۇور گۇپېبىتى، بە فەخرىتەكە كە پېشىتى كەم لە پۇخسارىدا بىنېبۇوم لە پەنچەرەي پاسەكەوە سەيرى دەرەوەتى كرد. لە ئەستەمبول توانايدەكى ترى جەمشىد خانم بىنى كە پېشىتى نەمدەزانى و دەركم پىن نەكىرىدۇو، مامىم زمانىتى ئامازەتى وەھەتى بەكاردەھىتىا ھەموو كەس تىيىدەكەيىشت. من و خان كەسمان

تورکیمان نده‌زانی، تورکه‌کانیش له تورکی بەولاهه زور کەم زمانی تر ده‌زانن، بەلام به هۆی ئەو توانيایی جەمشیده‌وه تووشى كىشىه‌ى گەورە نەبۈوين. من وام به باش ده‌زانى كە زىزد لهو كوردانەی دى دوورنەكەويىته‌وه كە به هەزاران هەزار له باکورى عىزاقۇوه دەپڇانه نەستەمبولوه و بەپىن بەرهە يۈنان دەپقىشتەن و دواتر لە كۆمەلېتىك شاھىنە و بەلەمى شكاودا بەرهە و نېتاليا دەپەپىنه‌وه، ئوان نقدىيەيان لە شوقەی چەپەك و نەپىنيدا دەزىيان كە قاچاغچىيەكانيان لە مآل و شوينى تايىھىدا دەيانگرت. خان پاي وابوو ئىتمە پارەيەكى نۇرتىمان لەوان پىتىھ و باشتە خۆمان بەدوورىگىرىن و لەسەرەتاوه خۆمان وەك «لات و لومپىن دەرنەخەين». من كە هەستم بە كەساسى و دەستەوەستانى دەكىرد، مەچەكى جەمشىدم بە پەتكى قايم بە خۆمەوه بەست و لە شەقامەكانى ئەو مېتىزپۇلە خوراقييەدا ونبۈوين. يەكمەجار لەۋىدا من دەريام بىنى، جەمشىد ھواي كەنار مەستىكىد و دىمەنى بىتسنۇورى ئاو لە نزىكەوه خستىيە سەر دۆخىيەكى سەير و هەر دووكەمان پەنكى شىنى دەريا بۇ خۆى فېاندىنى. بېذى يەكمە تا شەو داھات لە سەر بەردىك لە بېخى دەريادا دانىشتىن و سەيرى بەلەمى ماسىگەرەكانىمان كرد. كە شەو داھات بە جەمشىدم گۈوت بابېرىئەوه ئاو نەستەمبول و شوينىكى خەو پەيدابكەين. بەلام جەمشىد پانى نەبۈو، گۈوتى با بەشەو لە نزىكەوه سەيرى ئاو بکەين، من بەقسەمكىد و هەر دانىشتىن و دانىشتىن... من و ئەو پېتىچ بېذ باوجۇرە لە كەنار دەريادا مائىنەوه و تەنبا سەيرى ئاومان دەكىرد. پېتىچ بېڭ تەنبا ئەو فستق و خورمايەمان خوارد كە لە كۆلەپشتەكەماندا مابۇو. ئىوارەي بېڭى پېتىچەم جەمشىد گۈوتى «واي خوايە ئەمە ج دەردىكە، من لەسەيركەدنى بەحر تىرىنابم... هەستە و بابېرىئىن، من دلىنام كاتىكى نۇرتىرم دەويت بۇئەوهى لەم ئاواه بابېرىئىن، من دلىنام كاتىكى نۇرتىرم دەويت بۇئەوهى لەم ئاواه

تیبگه‌م». دوای پینچ پڏڻه تیمه تویکلی فستقه‌کهی خومان و ناوکی خورماکانمان خسته دهرياوه و چووينه‌وه ناو نهسته مبول. جه‌مشيد له ماوه‌يه‌کي که‌مدا دوو پيرى كرمانجي دزنيوه و تييگه‌ياندن که پيوسيتيمان به ڦوروئك يان ماليکي کري هه‌يه. بینياني دوو كوردي باشورو دلى پاکي كرمانجه‌کانى خوشکربوو، دهيانزانى تیمه له پوليسى تورکي قاچاغين و دهبيت بماننه شويتنيکي نه‌مينه‌وه. نوان كومه‌کيانكردين ڦوروئك له ڙيز خانيکدا په‌يدابکه‌ين که هندئ فروشيار و دهستگيپي هه‌زارى كرمانجي تيدا ده‌زيان، شويته‌که له‌گهـل خـونـهـکـانـىـ جـهـمشـيدـدا دهرياره‌ي ڇـيـانـىـ خـوشـگـوزـهـرانـ وـ وـ كـهـيفـكـرـدنـ تـهـباـ نـبـوـوـ،ـ بهـلامـ وهـ سـهـرهـتاـ شـتـىـ دـيـمانـ چـنـگـ نـهـدـهـکـهـوتـ.ـ كـرـمانـجـهـکـانـ هـهـ نـهـ وـ شـهـوهـ دـوـوـ قـرـهـوـيـلـهـ وـ دـوـوـ دـهـسـتـ نـوـيـنـيـانـ بـوـ پـهـيدـاـ كـرـدـينـ وـ منـ وـ خـانـىـ مـامـ بـوـ ماـوهـىـ شـهـوـ پـقـڻـيـكـ بـيـوـچـانـ خـهـوـتـينـ.

په‌يوه‌نديمان له‌گهـلـ كـرـمانـجـهـ دـهـسـتـگـيـپـهـکـانـ وـ كـريـکـارـهـ هـهـزارـهـکـانـىـ نـاـوـ نـهـسـتـهـمـبـولـداـ خـيـراـ گـهـشـيـكـرـدـ،ـ منـ دـهـمـقـوـانـىـ هـهـندـيـکـ پـقـڻـ بـوـ پـيـاسـهـيـهـکـيـ کـورـتـ جـهـمشـيدـ خـانـيـانـ بـدـهـمـدـهـسـتـ وـ فـيـرـيـ نـهـهـيـانـ بـکـمـ چـوـنـ بـهـ خـوـيـانـهـ وـ بـيـهـسـتـهـ وـ مـامـيـشـ خـوـيـ پـيـنـخـوـشـ بـوـ جـارـجـارـ منـ نـهـبـيـنـيـتـ وـ پـايـهـلـارـيـکـيـ دـيـکـهـيـ هـهـبـيـتـ.ـ كـرـمانـجـهـکـانـ پـيـاسـهـکـرـدـيـانـ لـهـگـهـلـ نـهـمـ پـيـاـوـهـ لـاـواـزـهـداـ کـهـ هـيـچـيـ لـهـ مـهـخـلـوقـيـکـيـ زـيـنـدوـ نـهـدـهـ چـوـ بـهـ نـهـزـمـونـيـکـيـ نوعـ وـ گـهـمـيـکـيـ منـدـاـلـانـ دـهـ زـانـيـ.ـ جـهـمشـيدـ لهـ ماـوهـيـهـکـيـ کـهـمـداـ دـرـوـتـ وـ بـرـادـهـرـيـ تـورـكـ وـ كـرـمانـجـيـ پـهـيدـاـکـرـدـ وـ فـيـرـيـشـبـوـوـ لـهـ پـاـلـ زـمانـيـ نـامـاـزـهـکـهـ خـوـيـداـ،ـ كـوـمـهـلـيـکـ رـسـتـ وـ كـوـزـارـهـيـ کـرـنـگـ بـهـ هـهـرـدوـ زـمانـهـکـهـ بـلـيـتـهـوـ کـهـ بـوـ تـيـپـهـپـانـدـنـيـ ڇـيـانـ لـهـ شـارـيـکـيـ وهـ نـهـسـتـهـمـبـولـداـ كـارـئـاسـانـيـکـيـ گـهـورـهـ بـوـوـ شـوـيـكـيـانـ كـوـپـيـکـيـ كـرـمانـجـ کـهـ نـاوـيـ فـهـيـسـهـلـ بـوـوـ،ـ تـيـمـهـيـ بـرـدـ بـوـ شـهـقـامـيـکـ کـهـ پـرـپـوـوـ

له سوزانی تورک، نافره‌تانیک له جلویه‌رگی و هادا من و
جهمشید پیشتر له خویشا نه‌ماندیبیوو، من له شاری خوم و
لهو جینگایانه‌ی دیدا که له باشوروی عیراق تیازیابووم نهو همو
سوزانیبه جوانه‌م پنکه‌وه و بهیه ک توپه‌ل نه‌بینیبیوو، سوزانیبه
بهسته‌زمانه‌کانی شاره‌که‌ی من به‌جوریکی تر و له ژیر باری ترس
و هله‌لومه‌رجیکی سه‌ختی کاردا ده‌ژیان که جیاواز بwoo له ژیانی
نه سوزانیبه نازاد و بیترس و به‌خته‌وه‌رانه‌ی نه‌سته‌مبلوک که
خوشیان له نیشه‌که‌ی خویان ده‌بینی ... نهوه نهو شوه بwoo که
به‌ته‌واوه‌تی جه‌مشیدی گوپی ... شه‌ونیک بwoo هوا نه‌ده‌جولا و
شه‌مال بین کره خه‌وتبوو. به‌دریزایی نهو همو ساله جه‌مشید
نهو توانایه‌ی تیدا دروستبوو بیوو که بتوانیت هستیکی
پیشوه‌ختی به جوله‌ی هوا و به‌رگاگرتني له‌شی خوی هه‌بیت،
نهو کاتانه‌ی دل‌نیاده‌بیوو هوا خه‌وتوه و ده‌توانیت بیترس و
به‌تنیا بپوات ده‌بیویست زودترین کهیف له جوله‌ی نازادی خوی
و هریگریت. نهو شوه لهو شه‌وانه‌بیوو که ده‌بیویست که‌بیکات و
بژی، گارچی پیشتر نه‌مدیبیوو بخواته‌وه، به‌لام بینیاک یه‌ک
له‌سر یه‌ک شهرابی هله‌لده‌چرچی و هله‌لیده‌دا، که لای من هم
ترسنک و هم بیناوه‌زی بیو، چونکه من بزانم جه‌مشید توانای
له‌شی خوی له‌سر مه‌ی تاقی نه‌کردیبووه. سه‌یریبوو له‌لام که
خان نه‌شوه بینیاک ده‌یخوارده‌وه و که‌چی جگه له هستیکی کی
خوشها کاری دیکه‌ی تئ نه‌ده‌کرد. فهیسل دواجار من و
جه‌مشید خانی برد بیو مالیک پرپیوو له کچی نقد گهنج و جوان و
کووتی نیزه ناوازه‌ترین جینگای نه‌سته‌مبلوک و ده‌توانین له‌گه‌ل چ
کیزیکدا ده‌مانه‌ویت بخوهین، من که ده‌موچاو و نیگای یه‌که‌مین
کیژم بینی، که یه‌که‌مین خه‌نده‌ی ده‌ستکردي نه او که‌وته
به‌رچاوم، بینه‌وه‌ی بزانم بیو، له‌ویندا بپیارمدا تا مردن له هه‌ر
جینگایه‌ک و له هه‌ر شوینیکی دونیادا بم له‌گه‌ل هیچ سوزانیبه‌کی

سهر نه م شستیره بیدا نه خهوم. جهمشید خان نه و شهوه چووه ثوری و تا دمه و بیان نه هاته ده رئ، من له ده رهه وی خانووه که و له سه رهه قامه که وهستام و ته نیا سه بیری پیبوره کامن ده کرد.

نیدی نه و جزره شهوانه له ژیانمدا زقد دووباره ده بنووه، شهوانی چاوه پوانی دوورودریزی له بهردم یانه کانی شه و باپه کان و سه نتله رهه کانی له شفروشیدا، تاکه شتیک له و شهوانه دا فیربیووم جگه رهه کیشان بیو، همیشه پاکه تیکم ده کپی و پالم ده دا به دیواریکه و جگه رم ده کیشا. هر له و شهوانه شدا دیسان نه و خووه دیربینی جاران فیربیوومه که سه بیری ناسمان بکم... سه بیرکردنی ناسمان نیشانه داگه پانی همیشه بی ژیانم بیو بهره و بوش و به تالیبیکی بیسنور، به لام به تالیبیک که به پاستی حزم لیده کرد و کیشهی گوره م له گه لیدا نه بیو.

دوای مانگیک پاره کانهان بهره و کزی ده بیشت، نه وی پیمانبوو جهمشید خان زقدیه لای ژنه له شفروشکان خه جکرد، من پذیک به جه مشیدم گووت کاتی نه وه هاتووه مشوری سه فه ر بخوین و واز له مجوره ژیانه بھیتنین و قاچاچغییک بدوزینه وه بمانبات بق بیونان. خان بیباک ده رهه ق به ترس و دوودلی من گووتی «مهترسه»، من ههموو شتیک جیبه جیده که م». به ودها نه و شهوان تابه یانی ده مایه وه و منیش ده بیو وک پاسهوان له بهر بای ساردي شهودا چاوه پوانی بکه، نقدیه کات که ده گه راینه وه ماله وه، من وها و هرس و نه وها مهست و ماندووبیو تونانی قسکه دنعنان نه بیو، به بق هر دووکمان تا دره نگ ده نوستین، نیوارانیش که هله لدہ ستاین جه مشید هر ده مه زاجیکی خراپی هم بیو، که م قسکه بیده کرد، زقد له بهردم ناوینه ای ده ستشوره که دا ده وه ستا، چهند جاریک پیشی ده تاشی، چهند جاریک ددانی ده شت، بهرد وام تفیده کرد، زونزووش له

پنهنجه‌ره کوه دهستی دهبرده دهربی بئنه‌وهی بزانیت هوا چونه.
کم قسه‌ی لهگه‌آل مندا دهکرد ياخود له راستیدا هر قسه‌ی
له‌گه‌لدا ندهکردم.

شوهنیک له شهوان، له خانه‌یه کی خواردنوه و له شفروشیدا که
مالی مهنسوره هانیمیان پیشه‌گووت، شوینیک بیو به کریستال و
په‌رده‌ی سوور و دیکوری شیوازی عوسمانلى پازابووه، له
پشتیشه‌وه حه‌مامیتکی تورکی گاوره هبیو. مامم له ناو هلم و
هالاوی نه و حه‌مامه‌دا قره‌بیبه‌ری ناسی، ناسینی قره‌بیبه‌ریش
ژیانی نیمه‌ی له بنوه گوبی.

قره‌بیبه‌ر پیاویکی سه‌ریووتاوهی بچکوله بیو که دوستایه‌تیبه‌کی
نزیکی له‌گه‌آل نقده‌ی نه‌فسره به‌زنه‌کانی ناو پولیسی
نه‌سته‌مبولدا هبیو، به نوتمبیلیتکی نقد تازه و گرانبه‌ما
هاتوچقیده‌کرد، په‌بیوه‌ندی به دوو قاچاغچی گوره‌ی کورده‌وه
هه‌بیو یه‌کیکیان مسته‌فا قه‌سابی ناویوو، نه‌ویتریان خوی کورد.
بیو کچی له‌وی به «بورهان نوگیز» بانگیانده‌کرد.
هه‌ردووکیان دوو چه‌قق و هشیتنی درپنده‌بیوون، چه‌نده‌ها مالی
تایبه‌تیان هه‌بیو، به‌وه بمناویانگ بیون نه‌وهی ده‌که‌ویته
دهستیان وهک نه‌وه وايه که‌وتبیته داوی دوو جانه‌وه‌ری
برسیبه‌وه، تا ناو کات چه‌ندین که‌س له‌وانه‌ی ده‌بیو ناودیبوی
یونانیان بکهن له به‌حدرا خنکابیون ياخود که‌وتبوونه‌وه داوی
ژه‌ندرمی تورکیبه‌وه و به‌ره و عیراق په‌وانه‌کراپوونه‌وه.
هه‌ردووکیان باکیان به هیچ نه‌بیو، خالکی ده‌یانگکووت له پینگا
که خالک ده‌په‌پتننه‌وه لاقه‌ی هه‌ندیک له ژنه‌کان ده‌که‌ن، گه‌ر
کچنکیان به‌دل بیت له ماله تایبه‌تیبه‌کانی خویاندا گلبدده‌نه‌وه
و ناهیلن سه‌فریکات، به‌رده‌وام چه‌ند پاسه‌وانیکی گنجیشیان
له‌هدور بیو ده‌یانپاراستن. نیشی قره‌بیبه‌ر نه‌وه‌بیو پاره‌یه‌کی

نقد لە دوو قاچاغچیيە بىستېنىت بۇئۇوهى كاروبىارى ناو ئەستەمبول و سەرسنورىيان بۇ ئاسانبىكات. قەرەبىبەر ئاشكرا لە نىشى ئە جووته كوردە پازى ئەبۇو، كە ناوبانگىيان تادەھات لاي پۆلىسى تۈركى خراب و لەكەدارتر دەبۇو، لەۋەدە ترسا گەر زىاتر كۆمەك بەوان بىكەت خۆشى جارىك لە جاران تىۋەبگەلىت و تىباچىت. بە جەمشىد خانى گۇوتىبو گەر تو خەلک پەيدابكەيت، ھەممۇ ئىشەكە لە قەساب و تۆكىزز دەستېنىتەوە و خۆمان ھەممۇ كارەكە راپدەپەپتىن. ئە پېشىنيارە جەمشىد خانى لە خۆشىدا مەستكىرد، ئەوهتەي ھاتبۇوه ئەستەمبول بۇ گۈزىتىكى وەها دەگەپا و چاوهپى دەرفەتىكى لەو چەشىنە بۇو.

بۇ پىزىدى دوايى من و جەمشىد چۈوين بۇ ھەممۇ ئەو جىڭگايانەي كوردە كان تىيىدا كۆدەبۈونەوە و سى گەنجى بىتىشمان گرت بە كرى تا نەفەرمان بۇ پەيدابكەن. سەرەتا دەمانزانى لەگەل باندى قەساب و تۆكىزز دا تۇوشى گىچەلى گۈرەدەبىن. بەلام قەرەبىبەر، خانى دلىاڭىزدەوە و گۇوتى لەو بارەيەوە خەمى نېبىت و مەراقىيەك لەدل نەگرىت. دواي دوو پىزى لەو پىاوانى تۆكىزز، لە چايخانەيەكى لىوارى دەريادا، چەقىر لە نەفەرىتىك دەدەن لەوانەي خۆى كىشاوهتەوە و دەيدۈت لەگەل نىمەدا بەرەو يۇنان بېۋات. ئەوه بۇ قەرەبىبەر و پۆلىسەكانى ئەستەمبول بەسىبو ھەر دوو باندەكە بېپېچەنەوە و لە ماوهى چوار پۇزىدا، لە پىڭاي زاخۇوه ئاودىيى سەنورىيان بىكەنەوە. شىكتى ئاسانى ئەو دوو باندە بە دەستى جەمشىد خان، ناوبانگىكى خىراي بۇ نېمە پەيداكرد، لە ماوهى ھەفتەيەكدا مامم لە دەفترىكى تايىەتىدا پەنجا ناوى ھەبۇو، كە دەبۇو بەزۇوتىن كات بىيانبىن بۇ يۇنان. من سەرەتا ھەممۇ گەمەكە بە شىتىتى و سەركىشىيەك تىنگەيشتم كە شانسى سەرگەوتىنى ھېچە. بەلام

جهمشید خان گوتنی نیشه‌که گمه‌ی مندانه و بهراورد بهوهی پیشتر له ژیانیدا کربویتی و بینیویتی، ناسانترین کاریکه پنی که‌وتبیته سه‌ری.

پژئیک من و جهمشید چووین و چی نه‌خشنه‌کی تورکیا و یونان له بازاردا ههبوو کریمان، دوای نهوده دوو شه و نه‌چووینه دهرهوه و ورد و درشتی نهو پنگایانه‌مان لیکدایوه که ده‌توانین بیگرنی‌به‌ر. له به‌ریه‌یانی شه‌وی دووه‌مدا جهمشید گوتنی «له دونیادا هیج نیشیک له قاچاغچیتی مرؤف به‌رده‌وام و مسوگه‌رتور نییه، تا مرؤفه‌کان بهم چه‌شنه‌ی نیستا غه‌مگین بن، به‌رده‌وام هه‌ولده‌دهن له ولاتی خویان پابکن. چونکه نهوهی نینسان پنیوایه ده‌توانیت له شوینیکی تر به‌خته‌ور بیت، که‌ریتیبه‌که له باوه ناده‌مه‌وه بۆمان ماوه‌توه». نهو شاهوه جهمشید خان که‌یفی قسیه‌ی ههبوو، گوتنی دوای تیفکرینیکی نقد گهشتوته نهو بپوایه‌ی که شتیک له میژرودا نییه، ناوی ده‌رکدنی ناده‌م له به‌ههشت بیت، نهوهی ههیه و نییه، نهوهیه جه‌نابی «ناده‌م نه‌هندی» له به‌ههشت ههستی به بیزاری کرده و ویستویتی سه‌فریکات، به‌لام بۆکوئ سه‌فریکات، مرؤف له به‌ههشتدا ده‌توانیت هر به چوارده‌وری خویدا بسپورتنه‌وه، واته له‌مسه‌ری باغیکه‌وه بپوات بۆ نه‌وسه‌ر و بگه‌پتنه‌وه. جهمشید دل‌نیابوو ناده‌م دوای له خودا کرده که شوینیکی تری بۆ دروستبکات، شوینیک که سه‌فری بوبکات و پنگای بدانی جار جار له‌وه‌پزی و دووباره بیونه‌وهی نه‌بهدی ناو به‌ههشت ده‌رچیت. به‌لام خودا پنیده‌لیت به یه‌ک مه‌رج به‌قسه‌تده‌کم که تو له دار سیوه بخویت، چونکه نهو سیوه ودها چاوی ده‌کاته‌وه و تامیکی ودها سیحراویشی ههیه گه‌ر ناده‌م بیخوات ناتوانیت به‌ههشت جیبه‌نایت. به‌لام ناده‌م که مه‌خلوقیکی بیمیشکه و حه‌زی له‌وه

نییه فیری زانین و ماریفهت بیت، جه‌مشید خان واته‌نی وهک خویندکاریکی ته‌مه‌لی ئُم دهور و زه‌مانه‌ی نیستامان وايه، سه‌رسه‌ختیده‌کات و میز به داری ماریفه‌تدا ده‌کات و لیتی ناخوات. نیدی خودا ناچارده‌بیت، زیره‌کترین و مهکریازترین یاوه‌ری خۆی که شهیتانه بنتیتە لای نادەم تا وابکات له سیوه‌که بخوات و به‌هشت جینه‌هیلیت، به‌لام نادەم هەر سورده‌بیت له‌سەر دوورکه وتنووه له به‌هشت که به شوینکی ناخوش و بیزیانی تىدەگات. ئیتر کاتیک خودای گهوره دلنىاده‌بیت نادەم له سیوه‌که ناخوات و له به‌هشت غەمگىنه و تۇوشى غەمۆكىيەکى ھەمیشەيى ھاتووه، به ناچارى بپیارده‌دات له‌دەره‌وھى به‌هشت شوینکی ترى بۇ دروستىكات. به‌لام خودا قەت ئەم نەمک به‌حەرامىيە ئادەمی بېرنانچىتەوە و قەتىش له شەيتان نابورىت کە نەيتوانى ئادەم والېكات له دارى ماريفه‌تە بچىزیت. جه‌مشید خان پاي وابوو، نىمە مەگەر بىدەماغىنکى گهوره بىن وابزانىن ئادەم له‌دارى ماريفه‌تى خواردوه، ھەر سەيرکەرنىكى پوكەشى حالى مىۋە ئەندرى بەياندە‌کات كە مىۋە ھەركىز دەمى بۇ مىوهى ئەن دارە نېبرىدوه و ھەمیشە و ھەمیشەش له تارىكىدا ژياوه و هەر له تارىكىشدا دەزى. ئەن دەيكۈوت خوداي مەزن زقد له ئادەم زویر دەبىت کە ھەم نايەويت له به‌شتدا بىزى و ھەم ناشىەويت دەم له مىوهى ماريفه‌ت بىدات و سوره له‌سەر ئوهى تىنە‌گات و به بىمېشىكى بىمېتىتەوە. به‌لام چى بکات، خوداي گهوره چى بکات، ئادەم وەک كىرى خۆى وايه و نايەويت له كىسى بىدات و مەحوبىكات‌وھ، لە‌بەرئەوە وەک باوكىتكى خۆرەلەتى سزاي دەدات، بەوهى رىنى بۆزدەھىتىت. واتە شتىكى بۆدروستىدە‌کات ئادەم دەبەستىتەوە و تا قىامەت دەبىت له ئازارەدا بىزى كە به ھۆى حەواوه ناتوانىت به ئازايى بىت و بچىت و بجولىت.

جهمشید بهوه کوتایی به چیرکهکهی هینا و گروتی «شتنیک نیبه ناوی دوزهخ بیت، زنان دوزهخی نیمن... وەک چون تا ئەبدیش پیاوان دوزهخی ژن و هرواش دەمیننەوه».

له راستیدا مامه جهمشیدم چیرکى ئادەم و حواى بەجۆریک تیکدابۇو، مروف بە ئاستم دەیناسىبىوه، بەلام ئەمجاره بەراورد بە ھەولى پېشىرىو، سەرددەمیک دەيويست بىسىلمىننیت مروف لە توخمى بالىندەيە، باشتىر بىرىكىردىبۇوه. من بىتەوهى زۇر تىبىفکرم دەمزانى ئەم جۆرە تەفسىرەى بۆ چىرۇكى خەلىقەت، دەرەنjamى ئاو دۆخەی خۆيەتى كە ھەردەم لە نىوان باوهشى خانمانى ئەستەمبول و خواستى سەفردا جۆلانىيىدەكىد و كىنگلى دەدا. ھەندىك شەو كە دەچۈوبىن بۆ مالى مەنسۇرە ھانىم ياخود كۆچىك ھانم بە خەفتەتكەوه دەيگۈوت «تاڭە شتېك دەتوانىت من بە زەھىبىوه بىبەستىتەوه، لەشى ئەم كچە تۈركە ناسكانەيە». بەلام تادەھات پۇل و پارەمان بەرەو كىزى دەچۈر و دەبايە ئىشىكەين تا جهمشید خان بتوانىت شەوه پەنگاپەنگە كانى خۆى درىزە پېيدات.

گروپى يەكم كە دەبايە بىيانپەرتىننەوه لە شەست كەس زىاتر بۇون، من دەفتەردارى جهمشید بۇوم، ناوەكان و بېرى پارە دراوهەكانم دەنوسى و شوينى نەفرەكانم دىاريىدەكىد. لەسەرروو سەد هەزار دۆلارمان لە گروپى يەكم كۆكىردهوه، نىدى شوينى نىشتەجىتىپۇنى خۆمان كۆپى و لە ئەپارتمانىكى ناسك و پاك و ئەمېزدا كە دەكەوتە نىوان تەقسىم و تاشقىشلەوه نەۋەمىتىكى كەورەمان كىت. پارەكە بەشى كېپىنى ماشىننېكى كەورەدى داخراوى بارى كىد، كە ھەلبەت قەرەبىبەر خۆى بۆى كېپىن و بېرىكى نەدىشىمان بۆ مايەوه. لە بازاپى ئەستەمبولدا چىمان بۆ سەفر پېتىپەست بۇو لە پەت و جلوپەرگ و لايىتى دەست

ئاماده مانکرد و هر قره بیبی خوشی دوو دوربینی شەوبىنى تازەی لە نەفسەرىيکى تۈرك بۇ كېپىنەوە، كە بەبى نۇر دوربىنانە كارى پلانەكەمان مەحال بۇو.

شەويىكى ھاوين بە ھەموو نەفەرەكانمانەوە بەرە سەنۇور كەوتىنە پىئى، پەتى تواومان كېپىبو، پىنمایى تەواومان دابۇو بە نەفەرەكان. لەسەر سەنۇورى يۈنەن دابەزىن و لە شاخ و جەنگەللىستانىكى گەورەدا، لە خالىكەوە كە زۆر دور نېبۇو لە سەنۇورى بولگارستان دابەزىن. لەسەر سەنۇور ھەموو نەفەرەكان لە ترسا دەلەر زىن و منىش دەلەر زىم. بەلام جەمشىد خان كە جولەي باي زۆر بەدل بۇو بە ھەموومانى گۇوت دەبىت ترسمان نەبىت، چۈنكە نەمە مىسىزگەرلىرىن سەفرىنە كە زىيانماندا كەرىدىتىمان. جەمشىد واي گۇوت و لە ماشىنە كە پەتمان دەرھەيتىنا و خان بە برچاوى نەفەرەكانەوە كە زاريان لەسەرسامىدا داچەقىبىو سەرگەوت بۇ ئاسمان. نەخشەكە وەھابۇو كە من لە بەرزايىكى دىيارىكراوهەوە جەمشىد رابىگەم و مىتىدى بېرۇم. جەمشىد لەسەرەوە بە دوربىنە شەوانەكەي دۇرۇنzik ھەموو پىڭاكانى دەبىنى و هەركەس لەسەر زەۋى بجولابايدەتەوە لە بەرچاوى ون نەدەبۇو. پلاستىكى بىتىنەبۇو، تەنبا شەنلىك كە پىڭايلىدەگىرت نەوەبۇو ئاسان نەبۇو، من ھەم بە پىڭادا بېرۇم و ھەم پەتكەكى جەمشىد لە ھەوادا بىگەم. جىڭ لە وە سەرەتا كۆنترۆلكرىنى پەتكەك بە جۇرىك لە دارودەخت نەگىرىت سەخت بۇو، بەلام سەعات دواي سەعات و بەپىئى پىنمایىكى كانى جەمشىد كە لەسەرەوە دەيدامىن لىزانتر و شارەزاتر دەبۈوم. من و جەمشىد بۇئەوەي ھەمىشە قىسەنەكەين زمانىكى نەپىنى ئامازەمان پەرەپىدا بۇو كە ھەموو فەرمانە پىتىويست و گىنگەكانى لە خۆدەگىرت. ژمارەيەك مۇرۇو و نەلقەمان ھەبۇو كە هەر

به که یان هله‌گری مانایه‌کی تایبه‌تی بون، جهمشید له کاتی پیویستدا گر نه یتوانیبا به جوله‌ی رایله‌که و شیوه‌ی پاوه‌شاندندیا من تیگه‌تینت، مورووه‌کانی ده نارده خواری و من له همو شتیک تیده‌گهیشم و فرمانی پیویستم به گروپه‌که دهدا. من بُو کونتولکردنی گروپه‌که و تا بتوانم ناسان بیان‌جولیتیم، دهنگیکی بهز و کاراکته‌ریکی فرماندارم له خومدا دروستکردیو که بهزیوه له کاتی پیویستدا همووانم ده‌وهستان و ده‌مخستنوه جوله. شهی یه‌که‌مان سه‌ختترین شه و بوب، به‌لام به ناسانی خومان له ژه‌ندرمی سه‌سنور و پولیسه گریکیه‌کان لادا. نه شه و به ناپاسته‌ی بحر بوبه و شاره چووینه زهی گریکستانه‌وه و به ناپاسته‌ی بحر بوبه و شاره گه‌وره‌کان دابه‌زین. نه خشکه‌مان وابوو که به پُذ بخوین و به شه و بربوین، ده‌شبیو له هیچ یهک له نه‌لکسندرپولیس و کوموتینی که دوو گه‌وره‌ترین شاری نزیک بون له نیمه‌وه نه‌وه‌ستین و به خورثاوای نیکسان‌تیدا بوبه و کافلا بربوین، چونکه له و شارانه پولیسی یونانی چاوه‌دیریه‌کی توندی ده‌کرد و له همو غریبیه‌کی ده‌پرسیه‌وه. به‌گشتی چولترین و بیترستین پیگامان ده‌گرت، نه ده‌مانه‌ی پُذ نه‌بیت که خانی بالداری تیا ده‌خه‌وت، به‌گشتی ترسمان نه‌بوب. له و کاتانه‌دا هه‌ولمده‌دا همو گروپه‌که بخون و که‌س خوی ده‌نه‌خات. خان پُذ دوای پُذ شوینی قایمتر و حه‌شاری چاکتری ده‌دوزیه‌وه. به چه‌شنبه‌که هر له سه‌ره‌تاوه همووان تیگه‌یشن گه‌ر به‌قسی نه و بکه‌ین ناسان ده‌گه‌ینه نه‌سینا.

به‌سرکه‌وت‌نیکی بیوینه‌وه یه‌که‌مین گروپمان له تورکیاوه برده ناو یونان... به‌وه جهمشید وهک قاچاغچیه‌کی بالدار ناوی

دەرکرد و بازابمان کەوتە گەورە بۇونىكى وەھاوه لە وىزەى نەدەھاتىن.

دواى دە پىز لە يەكم گەشت من و خان دووبارە گەپايىنەوە بۆ ئەستەمبول، لە گەشتى گەرانوەدا نىز جىڭاى ئاسانتر و پىنگاى سەلامەتترمان دۆزىيەوە. لە ئەستەمبول لە كاتى كۆكىرىنىوەدى گروپى دوومەمدا بەجۆرىك دەولەمەندبۇوبۇوبىن نەماندەزانى چى لە پارەبىكىن، خان بە شەو كە گەنجەكانى كۆچىك هانىم يان مەنسورە هانىمى لە لىرەتى تۈركى ھەلدىكىشا و بەجۆرىكى ئەوتۇر كېف و پابواردىنى دەكىد من لە تەندىرسى دەترسام. بەلام ئەو دۆخە زىاد لە سالىك بەرددەۋام بۇو. نىدجار من و خان تا ئەسىتاش دەچۈوين، خان لوپىش جە لەوهى خەيالى لاي نافرەت و ئىيانى خۆشكۈزەران و كەيفىكىن تا مردىن بۇو، بىرى لە هيچى تر نەدەكرىدەوە. ئەو سالە من و جەمشىد خان پىر لە سى و سىن گروپى گەورەمان پەوانەتى گىريكتىستان كىد، بىئەۋەتى تۈركەكان و يۇنانىيەكان پىتىمان بىزانن يان كەسىتكەمان ھەلەبىت و بىگىرىت. خانى بالىدار بەرددەۋام لەسەرەوە پاسەوانىتى دەكىدىن، بە دىلسۆزىيەكى گەورەوە ھەموو ھەلھاتۇرەكانى دەپاراست، بەرددەۋام ھەموو جۆرە دەرمانىتى بۆ سەفەرەكان ئامادەدەكىد، بايەخىتىكى بىتۈتەتى بە ئىن و مەنداڭ دەدا، گەر ئافرەتمان نىز لەگەل بايە ورپاتەر و لەسەرەخۆتەر دەپۈشىتىن. گەرجى ئەو لە باپ و خانەكانى لەشفرۇشىدا پىباۋىكى شەھەرتىبازىبۇو، دەي�ارىدەوە، دەستىدەبرد، شەپىدەكىد. بەلام لەناو گروپەكاندا بە حورەتەوە مامەلەتى لەگەل ژناندا دەكىد. بە گىشتى ئەخلاقىتىكى بەرزى كاركىدىنى ھېبۇو كە ھېتىدەتى تر ناۋوناوابانگى گەورەكىدېبۇو. گەر يەكىن ونبايە يان ماندوپاپا ھەممۇمانى ناچارى وەستان دەكىد، هېچ كەسىكى تەنبا لە كىتونە بەرەلا

نهده‌کرد، جاری وابو به پژیش ده‌چووه ناسمان تا که‌ستیک
ون و پئی ویلکه‌ر بدوزیته‌وه. هر که‌ستیک تینکه‌ل به گروپه‌کانی
تیمه‌بايه کومه‌لیک پینمایی نوسراوی و هرده‌گرت که ده‌ببو
همموی په‌چاویکات. نوه ناویانگی جه‌مشید خانی له‌ناو
هله‌هاتووه نه‌فغانی و پاکستانی و سریلانکیکانیشدا
به‌رزکربووهوه، که جه‌مشید به‌همان حورمه‌ت و نه‌مانه‌ته‌وه
مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردن. باوه‌پی وابو له و پیگایه‌دا هیچ
جیاوازیبیک له نیوان مرؤفه‌کاندا نامینیت، هه‌زار و ده‌وله‌مند،
شوناس و نه‌ته‌وه، ره‌گه‌ز و دین هممو له کارده‌که‌ون و نه‌وهی
ده‌مینیت‌وه، په‌یوه‌ندی نیوان کومه‌لیک مرؤشی به‌دبخته که
هممو پیکرا به‌رهو نادیار هه‌لدين. هه‌ندیجار که مه‌ستده‌ببو
زیاده‌په‌وهی له نرخی کاره‌که‌ی خویدا ده‌کرد و خوی وک
پیغه‌مبه‌ریک ده‌بینی که نه‌ته‌وهیکی نوئی له زه‌ویبیکوه بق
زه‌ویبیکی دی و له زه‌مانیکه‌وه بق زه‌مانیکی دی ده‌گوازیت‌وه.
هممو جاریک ده‌یکوت «په‌نامه‌نده‌کان نه‌ته‌وهیکی تازهن
له‌سهر زه‌وهی». نه‌وهی من سره‌نجمده‌دا نه و شهیدابونه
گه‌وره‌یه‌ی ببو به ده‌ریا، نزدیجار که له ده‌ریا نزیک ده‌بیوینه
سی مودووی چوارگوش‌هی ده‌نارده خواری که مانای نه‌وه ببو
زیاتر به‌رزیبکه‌مه‌وه و لیکه‌پیتم له‌سهره‌وه سه‌یری ناویکات و
مه‌وای پاکی به‌حر هه‌لمزیت. نقد له‌زه‌تی له‌وه ده‌بینی پیش
کازیوه، ده‌می تاریک و پوون له‌سره‌وه پا تم‌ماشای که‌شتیبه
خه‌والووه‌کان بکات و له بالاؤه به دووربین پاوه‌که‌رانی گوئ ناو و
ماسیگره یونانیبیکان بیینیت.

جاریک سامانه‌که‌مان به‌رهو سه‌رووت له ملیون دوّلار سه‌رکه‌وت،
جه‌مشید هه‌میشه بپیک پاره‌ی نقدی له نایلوونه‌وه ده‌بیچار و له
کتلله‌پشته په‌شکیدا هه‌لیده‌گرت، من نه‌وکات نه‌مدہ‌زانی چون

ھەموو ئەو پارانە ھەلگرین و بىپارىزىن، پۆزىك لە ژىر بەردىكى گەورەي كەنارى مەرمەرەدا پىتر لە سى سەد ھەزار نۇلارم كردى جانتايىھەكىوھ و تا پۆزى پەش شاردەمەوه، بىتھەوي شوينەكەي لاي خان ناشكرايىكەم كە دەترسام بىيات و لە كاتى سەمادا بەسەر كچەكانى مەشىورە خان يان لە مالى مارال ھانىمدا تەخشان و پەخشانى بىكات. من لەو ساللەدا فيرىيوبۇوم، چۈن مەندالىك كۆلارەيەك بەدواي خۆيدا پادەكتىشىت، بېقىم و پەتكەي جەمشىد خان بەردهوام بەدەستمەوه بىت، بەوهدا سەلامەتى ھەموو گۈپەكە لەسەر من وەستابۇو، لە ھەمووان كەمتر دەخەوتىم و لەوانى دى كەمتر پشۇومەدە، هەتا جەمشىد خان كاتىك بىزازىبایي مەترسى دوورە و هيچ شتىك لە دەورمان نىيە لە ئاسماندا لىتىدەخەوت، بەلام من ھەمىشە بىتداربۇوم، ئىدى بىتھەرى دوورۇرىز چاوى لاوازكردم و تادەھات بىنین خراپىتىر دەبۇو. پۇزىكىان نقد لە جەمشىد خان پارامەوه وارىھەنин و بېرىن بۇ ئەورۇپا و لە دەست ماندووېتى بەردهوامى نەم ژيان پېشۈپەدەين. بەلام جەمشىد خان دەيگۈوت لە ماوهى سالىكى دىكەدا دەتوانىن بەشى ئەوهى تا مردن ئىش نەكەين پارە بەيەكەوه بىتىن، ئىدى بۇ بۇھەستىن. بەلام من پۇيىشتىنى بەردهوام قاق و قولى وىرانكىردىبۇوم، دلىنياشبۇوم جارىك پېشەتىك دېتەپېشى بەرى بە ئىمە ناكىرىت و بەجۇرىك لە جۆرەكان ھەموو شتىكىمان لە كىس دەچىت.

دواي سالىك لەكاركردن، دەمەتىك ئىمە گۈپېتىكى گەورەمان تا نەسينا گەياندبۇو، لە نزىكى ئەزمىر، قەرەبىبىرى دۆست و ھاۋپىمان بەدەستى يەك دوو قاچاغچى گەورەي تۈرك كۆئىدا. ھەوالى كوشتنى قەرەبىبىر بۇ ئىمە كارىگەر بۇو، چۈنكە تاكە كەسىتىك بۇو دەيتوانى ھەموو كاروبارى پۆلىسى تۈركىمان بۇ

جیبەجیبیکات. نهمانی قەرەبىبەر مانای لەدەستدانى ھەر پشت و پەنایەك بۇو. من دەمزانى ژمارەبىك لە قاچاقچىبە كوردەكان چاوهپوانى دەرفەتىكى وەھان تا خۆيان بازار بىگەنە دەست و ئىمە بخەنەلاوه. من بە جەمشىدم گوت كە چىتەر نەگەپىئىنەوە بۇ تۈركىيا و لىرەو بەرەو ئىتالىا بېقىن، بەلام جەمشىد سورىيۇو لەسەر ئەوهى خواحافىنى لە كچەكانى مەنسۇرە ھانىم و مالەكانى دى بىكەت و بۇ دواچار لەگەل ھەندىتكىياندا بخەۋىت، گۇوتى «ئەوه دواھەمین يادگارى خۆشى ژيانم دەبىت... تىنەتكەيت، گەر وانەبىت لە ھەر شويىتكى دونيابىم شەوقى يادگارى ئowan دەمكۈزىت... من پىيم نەگۇوتى پىاو يەك جەھەنەمى ھەيدە، ئەۋىش ژنە».

كارىگەربىيەكانى كوشتنى قەرەبىبەر لەسەر بازارپى قاچاقچىتى بەچەشىنەك گەورەبۇو، شەپۇلەكانى ھەر زۇو گەيشتنە سەر ئىمە. باندى قاچاقچىبە كوردەكان پېشىتر لە ترسى قەرەبىبەر نەياندەۋىرا گرفتمان بۇدروستىكەن، بە نەمانى ئەو دەمۇدەست ھەمو پىنگاكانى ھاتوچۇكىنى ئىمەيان بۇ پۇلىس ئاشكىاركىد و خۆيان شويىنى ئىمەيان گىرته‌وە. لەدوا سەفرماندا زۇرنەبۇو كە لە سنورى گرىيەكانوھە تاتىن و پىمان خستە سەر زەمبىنى توركان، توشى بۆسىيەكى مەحكەمى ژەندرم بۇوين. بەقىتىكى بادار بۇو، لە چياوه با بەرەو دەريا تەكان و گۈزمى دەدا، جەمشىد خان ھىشتا بە ئاسمانەوە بۇو كە چواردهورىان گرتىن، بۆسىكەيان وەھا دانابۇو خان لە باکورەوەپا ئاسان نەيدۇزىتەوە، پىتەچۇو واپزانن تاقمىكى نەدىن و لەوە خەبەردارنەبن كە تەنبا من و خانى بالىدارىن لەم پىنگايدەوە دەگەپىئىنەوە. بە كۆمەكى وەركىپىكى كورد بانگىيان لە ئىمەكىد كە چواردهورىان گىراوه و باشتىرە خۆمان بەدەستەوە.

خواستیکم نه مایت بهدوايدا بگه پیم، رهنگه بهدریزایی نه و همو
ساله له نهستی خومدا نه و نومیده دروستکرديت و به ناواتم
خواستیت که بمریت، پهنه نه و تمنیا شیوه تولهی من
بوبیت له خان که نیوهی زیانم وک رایه لگری نه و، وک
کتیلهی نه و له به سه رما و له زولمه تی تاریکیدا برذبووه سه.
همو خالک باوه پیان به چیز که کی من کرد خوم نه بیت.
هموالی خنکانی جه مشید خان له همو جینگایه کدا بلا بیووه وه،
کیزه کانی من سوره هانیم پرسه بان بۆ دانا و هندیک له وانهی
منیان ده ناسی که له پیگا ده یان بینیم سه ره خوشیان لیده کردم.
من له ماوه يهدا شه ویکی نه نگوسته چاو گه پامه وه و نه و سی
سد هزار دلارهی له بن به دریکی که ناری مه پمه په دا
شارذبوومه وه لامگرت و به تاکسیه کی نه فریبر هاتم بۆ
سلوپی، له ویشه و به همو که ژوکیو سنوردا، به تمنیا و به
کتله پشتیکی گوره وه گرامه وه بۆ مال.

جهمشید خان ده سالی پیکی ويست تا بگات وه نیشتمان، من
ده سالی پیک چاوه پوانی نه و بیوم و دلنجابووم جاریکی دی
ده گه پیته وه.

نه شوه که ژه ندرمه کان گه مارقیان داین و خان له هوا دا
به ریوو، با چهندین پؤز هر به ناسماندا ده بیات و دایناتیت،
به سه ره همو یوناندا ده بیکریت، به ره و دوور ده بیات و
ده بیتیت وه، به ره و ده ریا ده بیتیت و ده بیت وه سه خاک،
نه و له هوا ده بوریت وه و دیت وه هوش خوی، ده خه ویت و
ه لدھستیت، خور ده بینیت ه لدھت و خور ده بینیت ناوا ده بیت،
که شتیبیه گوره کان ده بینیت تیتده پین و که شتیبیه بچوکه کان
ده بینیت راوده که ن... همیشه با ده بیات و باده بیات، له
ناسمانه وه پؤخه دووره کانی با کووی نه فریقا ده بینیت،

و هر ده گه پیت و دیت و بُو باکور و لنه گه ریک نادزیت و ه. دوای شهوان و پنداشتنی کی نقد، که نه که س ژماردونی و نه به که سیش ده ژمیرین، شه ویک لمناکاو هوا ده گاته و ادهی پشووی خوی و خان له ناسمان و بُو ناوه راستی ده ریا به رده بیت و ه... به لام جه مشید لهو بخته و هرانه یه که زیر ناو ناکویت، و هک په په کاغه زیک ده که ویته سر ده ریا و ناخنکیت. نه و هی نیستا ده بیزانین ناوه یه که دوو ماسیگری نیتالی له ده ریادا ده دیدوزنه و ه. و هک همیشه جه مشید خان له که و ته خواره و هیدا پابوردووی خوی بیرده چیت و ه، که ماسیگرکان هلیدہ گردن نازانیت چی هینا ویتیه ناو نه م ده ریا گه و هیه، نه و هی له بیره که کورده، که ده توانته بفریت، که پاره یه کی نقد له جانتا که یدایه، به لام نازانیت کتیه و له کویوه هاتووه و بُو که و ته ناوه راستی نه م ده ریاده و ه. له ماسیگرکان داوا ده کات په تی لیببه ستن و برهه ناسمان هلیدہ ن بونه و هی با بیکریت و بُو نیشتمان. جه مشید ده سال لهو بازنیه داده ده ثی، په تی لیده به ستن، ده چیت که شکه شانی فله ک و له ویوه خوی به ره لاده کات، با دهیبات و ده یه نیتیه و ه، له ناکاویش له ساتنی کی خاموشی و خوتنه هه و ادا دوباره له ناسمان به رده بیت و ه. هرجاریکیش که ده که ویته خواری له سر زه مینیک و له جینگایه که و سه رده هینتی، جاریک له مالتا، جاریک له قوبرس، جاریک له کریتیا، جاریک له بُو خه کانی نه بلانیا، جاریک له سنوردی به لكان ... به وشیوه یه ناو هممو نه ته و هکان ده گه پیت، چه نده ها جار یاده و هری خوی له ده ستد دات، ماوهی دریز له شارانی دووردا ده مینیتیه و ه، هرجارهی زمانی نه ته و هیک فیرده بیت، به لام هر ده چیت ناسمان و له ویوه ده که ویته خواره و ه نه وانی یاده چیت و ه، فیر بیبووه و له شوینی تره و ه سه رده هینتی و ده بیت زمانی تازه فیر بیت.

ههمو جارتک دواي ماوهيد ژيان له جينگايه کدا، خوليات فرپن
دهکه پيتهوه سهري و دهه ويئت بگه پيتهوه بق نيشتيمان، بهلام
پياويک نه شوناسي ههيه، نه پاسپورتى ههيه، نه هيزى ههيه،
نه هارپى و هاوده مى ههيه، جگه لهوهى پۇزانى با بچيته سه
شويتنى بەرز و خۆى بدانە دەست كەرداو پىگاي ترى نېيە. باش
هەندىجار دەپيات بق دەريا و هەندىجار دەپەننەتەوه بق سه
زەوي، هېچ كات كەرده لەلۈيکى وەها شىتى تووش نايەت تا
نيشتيمان ھەلىبگىرت... بەوهدا جەمشيد چەندىن جار لەسەر
يەك ياده وەرى سپەراوه تەوه و لەسەرەتاوه دەستى پېتىرىدۇتەوه،
ئىستا نازانىت لە دەسالەدا چۈن ژياوه و لە كوى ژياوه و چى
كردوه و پارەكانى چىيان بەسەر ھاتووه.

دواجار نيوه پۇيەكى گەرمى هاوين، ئاسمان لە باکورى
«لاقارىئون» لە ھەرتىمى «ئەتكا» فەتىددات و پىكاپىكى
مېوه بەر كە بەرەو نەسينا دەگەپيتهوه لەگەل خۆيدا ھەلىدەگرىت
و دەپيات بق بىمارستان. «پياويكى تەنك وەك پەپى سىگار»
وەك خۆى دواتر لە ياداشتە كانىدا دەنسىت، يان
زىادە پەۋىدە كات و دەلىت «پياويك وەك سىلىقۇنىكى شەفاف
كە بەجۇرىك ئاوى و پۇونە شتە كان لە دىوبىيە دىارن» ...
بهلام پىر، ماندور، بىيادە وەرى و بىن هېچ شتىك... مەخلوقىك
مەحکومە بەوهى ھەمو جارىك لە سەرەتاوه دروستىپېتەوه.

لە بىمارستان ئەو كىژە تىمارچىبىي سەرىيەر بىتىدە كات، نەوهى
لىتىدە كات كە كوردى. نەوه تاكە شتىكە ھەركىز لە ياده وەرى
جەمشيد خان ناسپەرىتەوه. كىژە كە لە مالىتكا نىشتە جىتىيە كە
لەسەرىيە و دوو كىيڭارى كورد دەزىن. ئىوارە يەك بە
ماشىتىنە كە خۆى ھەردووكىيان دەھىننەت بۇئەوهى قسە لەگەل
ئەم پياوهدا بىكەن كە كەس لە بىمارستان لە زمانى تىننەگات.

هەردوو کورپەکە دەمودەست جەمشید خان دەناسنەوە، ئۇ و قاچاغچىيە بالدارەيى كە وا بىلارە لە دەريادا خنکابىت. دوو گەنچەكە كە خۆيان گەلىتكە بەقىزازىبارى خان دەزانن، يادىك و ھەستىكى پاكىان بەرامبەرى ھېيە، ھېتىدەي واي لىدىت لە بىمارستان ئازادىتىت، دەيىھەن مالى خۆيان و بېپارادەن ھەموو گۈمىھەكتىكى پىيىكەن.

كەس بەدروستى نازانىت كەن ئۇ و بىرئۆكىيە بۆھات كە خان لە تابۇوتىكدا بىنېرنەوە بۇ نىشتىمان. بەلام پىتىدەچىت جەكە لەو پىتگایە، پىتگایەكى تر ئەبوبىت ئۇم مەخلوقەي پىن بىزگارىكەن، پياويىك كە نەزەرە بە خۆى دەگرىت، نە ئاسمان، نەدەريا. دوو كورپەكە بە ھاۋىپېتىكى خۆياندا كە بەردەۋام لە خۇرىئاواھ ماشىتىنى گرانبەها دەباتەوە بۇ كورستان، جەمشيد رەوانە دەكەنەوە. كەنلىكىدا دەيىنېرنەوە بۇ نىشتىمان. لە خالىكاني پىشكىن كە سەرى تابۇوتەكە ھەلەدەنەوە، لە دېمەنى عاجباتى ئۇم مەخلوقە تەنك و بىچۈرمە سەريان دەسۈرپەت كە وەك مەردوو چاۋى لېكناواھ و جولەي لېۋەنایەت. جەمشيد خان تا ناو شار لە تابۇوتىكدا دەگەپىتەوە. لەو پىتگا درېزەدا تەنبا شىتىك لە ژيانى پابوردووى بىرىيەدەكەۋىتىنەوە، ناوى خۆى و باوكى و ئەدېب خانى بىرايەتى. كە دەگەنە شار، جەمشيد لە بەردەرگائى مالى ئۇ و كورپەدا لە تابۇوتەكەي دادەبەزىت و ھەفتەيەك مىوانى ئۇ و گەنچە دەبىت كە گەلىتك دلسۈزانە دلى پادەگرىت و خزمەتىدەكەت، دواجارىش بە ھەولى خۆى و خىزانەكەي مالى ئەدېب خانى مامم دەدېزىنەوە و دواي ئۇ و ھەموو سالە ھەوالى ھاتنەوەي جەمشيديان پىتىدەدەن.

ههوالله‌که بۆ نهوانی دی وەک بروسکه وەهابوو، چونکه نه و
هەموو ساله پیتکرا باوه‌پیان بەو چیرۆکه‌ی من کردبوو، که
جهمشید لە دەریادا خنکاوه.

نازارئنسه‌کەھی جەمشید خان

دوای دەسال بینیمه‌وە، لە سەر کورسیبیه‌کی گوره دانیشتبورو و
بەتائیبیه‌کی لە خۆیه‌وە پێتچابوو و چېسى دەخوارد و سەبیرى
سریالیتکی مەندالانه‌ی دەکرد و پیتەکەنی. کە منى بینی
هاواریکرد «تو دەناسم، تو دەناسم، تو نوھەيت کە لە بارانقۆك
پیتکه‌وە قاچکمان دەخوارد». من چوومە باردهمی و چۆكم دادا
و دەستیمگرت و بەدلیتکی پېرەوە پیمگرووت «ئاه... مامە
گیان... ئاه... مامە گیان». نقد پیریوبوو، نۇریبەی سەرى
سپى بۇوبۇو، هەوا و سویراوی بەحر دەمۇچاۋیان داغانکىردىبوو،
چاوانى لە جاران بچکۆلەتر و لە پوخسarıيدا نازاریتکی نېتىنى
ھەبۇو کە پیشتر نەمدىبىوو. تا چەند ھفتەيەك جە لەھەی کە
دەیگرووت تو نوھەيت لە بارانقۆك پیتکه‌وە قاچاکمان خواردووھ
ھېچى دى نەدەگۇوت... جە لەھە ھېچى لە ژيانە دوورىدرىزە
بىر نەمابۇو کە پیتکه‌وە بىرمۇمانەتسەر. وەک ھەمۇوجارىتک
بەدەستى خۆم ھەلمىركت و بەپلەکە كاندا سېرکەوتىم و بىردمەوە
بۆ نۇرەكەی خۆى لە قاتى سەرەوە، لەو ساتەدا کە
بەپلەكاكاندا سەرمەخست بۆیەكە مجار لە ژيانمدا ھەستمکرد کە
منىش پیریوبۇم... نقد پیریوبۇم.

ئو دەسالىھى لە جەمشىد خان دۇردىبۇم، لە ئۇورەكەي ئەودا بىردىمىسىر. باپىرم و داپىرەم ئۇورەكەي ئۇوييان دامى و منىش بىتىھەي دەستكارى ھېچ شىتىك بىكم تىازىيام. نۇرىبەي كاتەكان بە تەنهاپۇم. سمايىل ئەۋەكتەن لە پۇزىنامەيەكى ئەملى كارىيەكىد، بەچەند مانگىتكى جارىك شەۋىتكى دەھات بۇلام و چەند سەعاتىك دادەنىشت. بە گشتى نۆخىتكەم بۇ لای ھەمووان شايىستەي بەزەبى بۇو پۇزانە دوو سەعات دەچۈومەدەرى، لە چاپخانەيەكدا چايمىك دەخواردەوە و دەگەپامەوە بۇ مائى، نۇرىبەي كات تەنها سەيرى ئاسمانم دەكىرد و ھېچى تر... لەبر بالكۈنەكەدا كورسىيەكم دادەنا و سەيرى ھەور و ئەستىرەم دەكىرد و چاوهپوانى ئەۋەبۇم بۇزىتكى جەمشىد لە ھەوادا بىبىن، جەنە لە چا و جىڭىرەي بەردىۋام ھېچى تۇم ئەبۇو. چەند جارىك دەستم بە نوسىنى كىتىبىن لەسەر ژيانى ئو كرد، بەلام بۇم ئەدەھاتە حىساب. نۆرجار بۇ پىاسەكىرن و ھەدا گۈپىن دەچۈومەوە بۇ بەرزايىھەكانى بارانقى، لەۋى ئەھفەت لە ئاو سروشتىدا پىاسەمەدەكىد، چەندىن شەو بە ئاو دەرەختەكان و لە كىيەكاندا دەگەپام، ئەو پىاسانەي شەو يارمەتىياندام نۆز لە خەيالاتى رەش لەسەرم دەرىيەكەم. نۆز شەو دەچۈومە جىنگا ھەرە بەرزەكانى بارانقى و لەۋىۋە حەزمەدەكىد بېقىم، دەمۇيىست يەكجار ئەو جۆرە ژيانە بىزىم كە جەمشىد خان تىادەزىيا، شەكان ھەمووى لە بەرزايىھە بىبىن، بەرزايىھەك كە جۆرىتكە لە غۇرۇ و بىتىاڭى بەخىسبىو بەو كە من ئەمبۇو. بىرى ئەو پەت و پايدەلەنم دەكىرد كە مامم پىن بەرزىدەكىدەوە، ھەستىمەكىد بە ونبۇونى خان، منىش ونبۇوم، بە خنكانى ئەو لەدەرىيادا منىش لەنانو پۇچى ژيان و ساردى شەتكە سادە و پۇزانەكاندا خنكاومن. ئەو پايدەلەنە تەنبا ھۆكاري من بۇون بۇ خۆبەستنەوە بە ئاسمان و بە گەردىن و بە شەتكە دۇرەكانەوە. لە دەسالىھىدا چەند جارىك بىرم لە

نهینان کرده‌وه و پهشیمان بومه‌وه، چهند جاریک بیرم له نیشکردن کرده‌وه و پهشیمان بومه‌وه، تهنجا بهو پاره‌یه ده زیام که له تورکیاوه له‌گه‌ل خۆمدا هەلمگرت، به‌لام زیانم وەک زیانی زاهیدیک بیو، نزد کام دەخوارد، نزد کام جلى نویم دەکپی، جگه له جگه‌ره و چا شتیکی گرنگ له زیاندا نه‌بیو. له و سالانه‌دا هەریه‌ک له حیسام خان و نهنه پېرقد کۆچی دوا بیانکرد و من به تهنجا له ماله‌که‌دا مامه‌وه که هەمووان له سار نه‌وه ته‌بابون که هەرگیز نەفرۇشىت و وەک پادگاریکی کۆنی باوان بۆ نه‌وه‌کانی داھاتوو هەلبگىرىت. من سوودىتکی نقدم له و بېياره بىنى و به تهنجا له خانووه گەوره‌یه‌دا مامه‌وه که دوای مردىنى باپپران يان كېپىيەكى كوشىنده يا دەنگى با له ناوه‌وه دەيختىكاند. له و دەساله‌دا من نەمتوانى هېچ بکەم، چونكە له نىھانى خۆمدا چاوه‌پوانى كەپان‌وه‌ى جەمشیدم دەکرد، نەمتوانى نىن بېتىم، چونكە له نىھانى خۆمدا دەمگوت گەر بىمە خاوه‌نى خىزان و خانى لاواز بگەپتىوه، كىن پاسه‌وانى دەکات و دەبىتە پايەلگرى، كەر كار بىۋىزمۇھ چىن دەتوانم ئاكام له جەمشید خان بىت. بەكورتى جەمشید خان هەميشە بەھانەي گەوره‌ى من بۇوه بۇئووه‌ى نەزىم و خۆم لە سەيركىرىنى بۆشى و بەتالى ئاسماندا نوقمبكەم، بىنئووه‌ى ئاسمان وەلامبىدات‌وه و هىچم بىاتق. به‌لام جەمشید خان... جەمشید خان، تهنجا يەك شتى لە بېرىبو نەويش نەوه‌یه له بارانقىك پېككەوه قاچخمان خواردوه... نەوه تهنجا شتىك بیو کە دەيگۈوت و دەيگۈوت‌وه.

چەند مانگىتىكى ويست تا خان بېنگىك له يابه‌وه‌رى گشتى خۆى بەدەسته‌تىنایه‌وه، له مامه‌یه‌دا هېتى دەنگى بە ژۇوره‌کەي خۆى پاھات‌وه و يەكەم شت كردى نەوه‌بیو وەک سەرددەمى گەنچى منى ئاگاداركىرده‌وه کە چىتر بۆم نىبە پېتىخە ناوى. نەو

بریاره م پیخوش بیو، چونکه ناماژه یه ک بیو که خان ده گه پیته وه
دۇخى جارانى خۆى. نەوهى بەلامەوه سەیربیو، نەمغارە
ھەستىگى قۇولى ھەبیو کە يادەوەری خۆى لەدەستداوه و
بەراستى دەبۈيىت مىئۇرى تايىېتى خۆى وەدەستبەننەتەوە.
دواى نەوهى ھىدى قۇناغى بىمارى و ونبۇنى تەواوى
يادەوەری تىپەپاند، پۇزىك لەكەل سمايلدا چۈن بۇ كىتىپخانەي
كىشتى و كۆملەتىك كىتىپى عەرەبى دەربارەرى ھونەرى نوسىنى
ژياننامە وەرگرت و كەوتە خويىندەۋەيان. گۇوتى كە دەبۈيىت
لەپىگاى نوسىنەوە چالە تارىك و سياڭانى ناو يادەوەری خۆى
پىپىقاتەوە. شەۋىك لە منى پرسى تۆ لەو باوهەپەدایت من گار
ژيانى خۆم بنوسىنەوە كىتىپتە دەرچىت كەس بىخويىتەوە.
قسەكەى سەرسامىكىدم، چونكە لە راستىدا جەمشيد خان ھىچى
نەوتى دەربارەرى ژيانى خۆى بېرىنەماپىو، هەتا نەوهەشى
بېرچۈوبۇوه كە پۇزىك لە پۇذان عىراق و نېرمان لە جانگىكى
گەورەدا بۇون و پېتىوابۇو لە كەنجىدا لە ترسى حىسام خانى
باوکى پايىكىدوھ بۇ يارانىك. كە وېنەزە زەماوندە گەورەكەى
خۆى و سافىنائزم پېشاندا، گۇوتى وېنەزە نزد ئافرهت لە
خەياللىدایە، بەلام نەم سافىنائزى نەبىنیوھ كە پىنده چىت يەكىك
بىت لە فىئىل و درۇز نزد و زەبەندەكانى من. كە باسى نەوهەم بۇ
كىد كە ويستوومە كىتىپتە لە سەر ژيانى بنوسى، كەمىك تىپامَا و
گۇوتى «مەموو مەرۆفەتىك لە قۇناغىك لە قۇناغەكانى ژيانىدا
خولىيائى نوسىنى كىتىپتە دەكەوتە سەرى، بەدەگەمن مەرۆفەتىك
مەلەدەكەوتە لە ژيانىدا جازىك بىرى لە نوسىنى كىتىپتە
نەكىد بىتەوە». جەمشيد خان پېتىوابۇ دەتوانىت يادەوەری نەو
دەسالەئى دوايى كە تىيدا ونبۇوه بنوسىتەوە، نەوهە دلى منى نزد
خۆشكىد، لاى من نەو ئارەززۇھە خان نىشانەي بويىپەكى نزد
و ناماھەگىيەكى نەننەتى بىو بۇ بۇيۇپەپۇرۇنەوە خۆى. خان

به دریازایی زیانی هروابوو، همه‌یشه له نیوان نه و په‌پی جورنهت و نه و په‌پی ترسنوتکیدا جولانییده‌کرد. نزیکی دوو مانگ به نهینی خه‌ریکی نوسین بwoo، به لام هرگیز باوه‌پی به خوینده‌واری من نه بwoo، له باوه‌په‌دا نه بwoo من هر بتوانم به ته‌واوه‌تی بخوینمه‌وه بیان بنوسم. دوای مانگیک یاداشته‌کانی خوی له فایلیکی سووردا دا به سعایل... سعایل دوو پژو لسمری دانیشت و دواتر به‌دهه‌نجامیکی نقد نائومیدکه‌ره‌وه هاتوه، خان له سه‌فره‌که‌یدا له بری نه و هی باسی گاشتی پاسته‌قینه‌ی خوی بکات، قسه‌ی له گاشتیک کربیبوو که تینیدا نه و سه‌رداری که‌شتبه‌کی گاوره‌بwoo، دیوی گاوره هاتونه به‌رده‌می، په‌ری ناو فریویانداوه، که‌وتوته دورگه‌یه‌که‌وه هه‌موی خانمانی قه‌شنگ بwoo، له جینگایه‌کدا بwoo به دیلی جانه‌وه‌ریکی گاوره‌ی به‌کچاو... سعایل رای وابوو که جه‌مشید خان له بری سه‌فره پاسته‌قینه‌که‌ی خوی، چیرفکی گاشتی تودیسیقسی به‌تیکه‌لی نوسیوه‌توه که ده‌شیت له جینگایه‌ک له جینگاکانی سه‌فره‌که‌یدا خویندیتیبیه‌وه بیان بارگوئی که‌وتبتت. نه و مایه‌ی نائومیدیبیه‌کی گاوره‌ی من بwoo که ده‌مویست زانیاری نقدتر و وردتر ده‌ریاره‌ی نه و ده‌ساله نادیاره‌ی زیانی جه‌مشید خان کتیکه‌مه‌وه. زوری نه برد پژویک جه‌مشید خان گووتی «نوسینی کتیب له سمر خوت گاوره‌ترین بیمیشکیه، ته‌نیا خه‌لکانی بیمیشک ده‌توانن کتیب له سمر خویان بنومن، کتیب بچو نه وه کراوه مرؤف له پینگایه‌وه خوی له بیریچیتوه نه وه که‌ویته ناو چاله تاریک و داوه نالوژه‌کانی خودی خویه‌وه»... دوای نه و پسته‌یه زوری نه برد، جه‌مشید خان هه‌مو نه و ده‌ستنوسانه‌ی سووتان که ده‌مویست له پینگایه‌وه زیان و یاده‌وه‌ری خوی بدزیتته‌وه. شه‌ویکی په‌شہ‌با پیکه‌وه له داوه‌تیکی مائی مامه نه دیبم ده‌هاتینه‌وه که له ناكاوه بپاریدا چیتر به‌دوای خویدا

نهگهپیت و خۆی بۆ دۆزینەوەی نهیئنی جیهان تەرخانبکات. لە راستیدا من لەسەرەتاوە به هیچ چوریک لەم زاراوەی «نهیئنی جیهان» سەر تىپەپىنى كات زامن بۇو، ھېدى ھېدى لە ماناى ئەو گوزارە ئالقۇز و پېتلىسمەی ئەو تىپىگەم.

خان تادەھات زیاتر و زیاتر لە سمايىل نزىكىدەبۇوهە، ھەر لەسەرەتاى گەرانەوەيەوە سەرسامىيەكى نۇرى بە سمايىل ھەبۇو، ئەوەی کە لە پۇزىنامەيەكدا كاردەكات لای خان وەك ئىشىتكى باڭاو نۇونەبى سەيرىدەكرا. من جارىك گۇوتىم «لای ئىمە كەوچكىتكە لە نوسەرى خراب تىكەل بە كەوچكىتكە لە سىپاسى خراب بکە و جوان پايانوھشىتنە و چەند كەوچكىتكە لە كېراوەي مەلائى خرابىان تىكەللاوبىكە و تۈزىك لەگەل ئاودا بىانخىرە سەر ئاڭىر و بىانكولىتىنە، ئەو پۇزىنامەنوسى عەبارە بىستۇچوارى ولاتى ئىمە لىتەردە چېت». ئەو جەمشىدى نقد تۈرەكىد و گۇوتى من بىشەرەفم و سووكاپىتى بە ئىشىتكى موقىدەس دەكم. من بۇئەوەي پىر تۈرەبىيەكەم گۇوتىم «ئەو كورسىيەي کە ئىمە لەسەرى دادەنىشىن و دارتاشىتكى نەخويىندەوار دروستىكىردو، ھونەرى لە ھەممو ئەو پۇزىنامە زیاتر تىدايە کە لەسەر كورسىيەكە دەخويىننەوە». دىارە وىتنەسازىيەكەم نقد باش ئەبۇو، بەلام جەمشىدى بەشى ئەو تۈرەكىد بلىتىت کە من جەل لە ئازاردانى ئەو و سەرسەختىكىدەن بەرامبەرى كارى دېم نىيە و ئەو قسانە نىشانەي نەخويىندەواربىيەكەم و ئەو دەسالەي كە ئەو لىرە نەبۇوه، من بەتەنبا پىر لە نەزانىدا نوقىبۇوم و باشتىر وايە بچم بۆ شوينىك فيرى سەرەتاكانى خويىندەن و نۇسقىنەم بکەنەوە، چونكە من كاتى خۆى قوتابىيەكى بىبەھەرە و نەزان بۇوم و بەكەلەكەبۇونى سالان لەسەر يەك ئەو كەمە خويىندەواربىيە ھەمبۇوه بىرمچۇتەوە و چاكتەرە لەسەرەتاوە

دەست پېتىكەمەوە. لە راستىدا خان لەو پۇوهەوە كەمىك لەسەر
ھەق بۇو، من گەرچى بەدەست و خەتىكى خراپ دەمۇيىت
كىتىبىكى لەسەر ئەو بنوسم، كەچى لە يادم نەبۇو پۇزىك
كىتىبىكى راستەقىنەم لەسەر بۇ ئۆسەر خويىدىبىتتەوە. خان
دواجار بە پەقى پېتىكۈوتم ئەوكاتە نۆرەي وەك خەلەفاويك
لەسەيركىرىنى ئاسماندا دەبىمەسەر و مىش دەدانە دەمۇقاوم و
جىڭىز دەكتىشىم و چا دەخۇمەوە، چاكتىرە لە فيرىبۇنى شىتىكى
باشدا سەرفىبىكەم. من لە وجۇرە كاتانىدا كە خان بەتوندى
دادەبەزىيە سەرم، پىك بەرامبەرى دەھەستام و بەدەمۇقاويك
كە ھىچ جۆرە تەعبىرىكى دىيارىكراوى لەسەر نەبۇو بەرددەۋام
سەيرمەدەكىد، ئەوە شىتىك بۇ خانى زىاتر پەستتەكىد.

خان چەند پۇزىك لەسەر يەك چوو بۇ لاي سمايىل لە بىنكەي
پۇزىنامەكەيان، دەيگۈوت لەۋى بەتەواوهتى ھەستىدەكەت دونيا
چەند گۇپىرلاوه و خۇرى ق دەود و زەمانىتىكى تازە ھەلھاتتۇرە.
بەوهدا حورەتىكى نۇرى بۇ پۇزىنامەوانى ھەبۇو، ئەيدەھىتىشت من
بىچەمە نۇرى بۇ ناو بېرۇكان و دەيگۈوت «دەترىسم تو
بىتعەقلىيەكى گەورە بىنۇتىت و كارىتكەكەيت ناومان بە خراپى
بچىتە جەريدەكەوە». نىدى ھەممو جار سمايىل خۆى تا ناوهەوە
ياوهرىدەكىد.

پىدەچوو ئىشى پۇزىنامەكە ماممى زۇر سەرسامكىرىدىتت، پاش
چەند سەردانىتىكى لەو چەشىنە بېپارىكى سەيرىدا، ئەوپىش
ناشانسىتىكى نەيىنى و تايىبەتى دابىمەزىتتىت. گۇوتى «ھەم نەيىنى
جيھان دەدقىزىنەوە و ھەم پارەش پەيدا دەكەين». لە دەمدەدا
چەمشىد ھىلائىكى ئىنتەرنېتى پاكىشا بۇ مالەوە، لە ھەممو
پۇزىنامە و گۇفارەكانى ولاتدا كە ژمارەيان لەسەرو ھەزار
بلاڭىراوه دەبۇو بەشدارىكىد، بەجۇرىك بەرددەۋام دەبایه من بچم

له چهند کتبخانه‌یک نه و گوار و پژوهشمانه کوزیکه‌مهوه که پژوانه له لیستیکی دریزدای دهینوسی. له ماوه‌یه‌کی کم و کورتا ته اوی ماله‌کامان بیو به شوینی کله‌که‌بوونی چاپه‌منی جو راوجور که مام کاتی نه بیو تویه‌یان بخوینته‌وه. سره‌لله‌که‌کان، ناو دالانه‌کان، سر سیستمه‌کی خوی، ناو نژلابی جل، نژلابه‌کاتی متبه‌خه که پنکرا پرپیون له پژوهشمه و گوار که نیده‌هیشت هیچ په‌په‌کیان فریبدهم یان جیاواز له و شیوازه و له و شوینه‌ی که خوی دایناون بیانجولیتم یان پیکیانبخه، پیکیابیو پژویک دیت که پیویستی به هموه نه و شتنه ده بیت. له و ماوه‌یدا پژو دوای پژو زیاتر وک خزمه‌تکاریک مامه‌له‌ی له‌گه‌ل مندا ده‌کرد، هستمده‌کرد مه‌یلیکی به‌هیزی تیدا خولقاوه بژنه‌وهی نازارمبدات، پژویی چهند جاریک ته‌والیته‌که‌ی پیپاکده‌کرده‌مهوه، سه‌پاندی به‌سه‌رمدا که به‌رده‌وام بون بدем له خوم و پیش نه‌وهی ده‌ستبدهم له شتکانی نه و ده‌ستم به دیتول بشوم. تاده‌هات په‌یوه‌ندی به سمایل و له‌یلای خال‌لوزامانه‌وه به‌هیزدبه‌بیو که کچی زده‌فر خانی خالم بیو. له‌یلای زده‌فر خان کچیکی زقد جوان بیو له په‌یمانگای پژوهشمانه‌نویسی ده‌یخویند که هموه پنج سال بیو له شاره‌که‌ماندا کرابیوه‌وه، په‌کیک بیو له‌وانه‌ی مبن له کاتی بیرکردن‌وه له زنیه‌تانا بیرم لیده‌کرده‌وه، به‌لام جیاوانی ته‌منمان وها گه‌وره بیو، کاریکیده‌کرد هموه نه و جوره خه‌یالاته به کاریکی گه‌مزانه بزانم، نه‌مه جگه له‌وهی وک بیستبیوم په‌یوه‌ندی به کوپیکی پژوهشمانه‌نویس‌وه هه‌بیو. له‌وانه‌ش به‌دت، سه‌یرکردنی ناسمان پخساری منی زقد گرپی بیو، ده‌منیکی هه‌میشه داچه‌قاو و لوتیکی زلم بق درستبوبیو که جاران نه‌مبیو. جاریک جه‌مشید گووتی «نه‌وهی زقد سه‌یری ناسمان بکات که‌پویی ناها ده‌ناؤسیت». هۆی نه‌وهی گتپایه‌وه بق فشاریکی

ئەتمۆسفىرى كە لە بالاوه لەسەر لووتى مرۆف دروست دەبىت و شىوه يەكى تايىھتى دەداتى، لە كۆتابىدا گوتى «من ناتوانم وشەي ئەتمۆسفىرت بۇ پۈونىكەمەوە، دەبىت خۆت زياتر فيرىپىت و بخويتىتەو». جەمشيد لە ماوهىدە ھەولىدەدا تەفسىرىتكى زانسىتى بۇ ھەمو شىتىك بىزىتەوە. بەتايىت لەبەرەم مندا كە پىتىوابۇو بەجۇرىك بىتەمامۇن ھەرچىيەك بلىت بن ھېچ بىتەوبەرەيەك باوهەرەكەم. ئەو ماوهىدە بە ھېچ جۇرىك لەگەل مندا باسى فېپىنى نەدەكرد. بە شەۋ تادىرنىڭ لە سايت و بلۆگ و پالىتالىك و ئۇورەكانى چاتىرىدىنى ئىنتەرنىتىدا ھەمايمەوە، لەو ماوهىدە كەرتىبۇونىتكى كوشىنە و ترسناكم لە ھەمو كاراكتەرى خاندا بىنى كە پىشىر ھەستم پى نەكىرىدبوو، لەزەتىكى نىدى لەوە دەبىنى كە بەناوى جياواز جياوازەوە لە سايتەكاندا شت بنوسيت. ئەو چونكە وەك خۆى دەيگۈوت منى وەك «گۆيىرەكەيەكى گورەي كۆتىنەگى بىنگۈئى» تەماشادەكرد، نۇدبەي كات كۆمپىيەتارەكەي بەكراوهىي دەھىشتەوە. لەكانى چاتىرىدىدا دەنگى بەرزىدەكردەوە و نوسىنەكانى لەسەر پۈرمەلەكە بى زامنىك بەجيىدەھىشت. شەۋىنک دەستى بۇ كۆمپىيەتەرەكە پاكىشاو بەمنى گۈوت «تاڭە شىتىك كە لە فېپىن سىحرابىتە نەم جىهانەيە». جەمشيد خان لە مالپەرەكاندا چەندىن ناوى خەيالى ھەبۇو، لە ناو ئىتىدا كۆمەلېتكى وېتەنە جياواز جياوازى بۇ خۆى دانابۇو، لە ھەندىك مالپەرەدا بە ناوىك دادەبەزىيە سەر نوسەرەتكە و بە خەيالى خۆى چى تۆمەتىك دىزىپايان بۇي دروستىدەكرد، ھەر خۆى و بە ناوىكى تەرەوە لە مالپەرەتكى دىدا بەرگىيەكى توندى لەو نوسەرە دەكرد و دەيگۈوت «گورەتىرين قەلەمى ئەم سەردەممەمانە» و دادەبەزىيە سەر نوسەرى پىشۇو كە ھەر خۆى بۇو. لە ئۇورەكانى چاتىدا بەچەندىن ناو و بەچەندىن دەنگى جياواز شەرى دەنایەوە، شەۋىنک وەك دىننېتكى و شەۋىنک وەك

چهپیتکی توندرپه و شهونیک وەک ناسیونالیستیکی کوردى توندرپه قسەیدەکرد. شهونیک وەک کەسینک دەدوا کە باوهپى بە توندوتىزبىھ و شهونیک دى بە ناونىكى دى و کاراكتەرنىكى دېبەوە وەک هەلگرى پەيامى لىبورىن و لەيدى تىنگىشتن و بەدەنگىكى هيمن و لەسەرەخۇ قسەیدەکرد. نەوهى سەيربىو ئە ماوهى توانايىكى بەرگەگىتنى نائىسايى تىدا دروستبوبىو، نە شەو دەنوست و نە پۇز پاشۇوی ھەبىو. نۇدبىي بەيانىان لەيلەي زەفر خان دەھات بەدوايدا و بەخۆيەوە گۈرىدەدا و پېتىكەوە دەچۈن بۇ جىنگايدەكى نادىيار، ھەندىجار من سەرسەختىم دەکرد و دەمگۈوت بۇ كۈنى دەچن و چ كارىكتان ھەبىي و من بۇنابەن؟ جەمشىد خان ھەميشە دەيگۈوت كارى ناشانسىكەمان ھەبىي. نە و ماوهى نەوهىك تەنبا جەمشىد بەلکو لەيلەي زەفرخان و سمايلى مامىشىم ھەر وەک خزمەتكارىك پەفتاريان لەگەل دەکردى، نەك ھەر نەوه بەلکو پەتاي پوانىن لە من وەک خزمەتكارىك ھىدىي گوازدايەوە بۇ ھەموو كەسانى تايەفەكەمان، بەجۇرئىك واي ليھات گەر پۇزىك جەمشىد خان كارى بە من نەبايە، يان دەيناردم بۇ مالى زەفرخان، يان مالى ئەدیب خانى مام يان لاي ھەر خزمەتكارىك دى كە نىشى قورسيان ھەبايە... من ھەموو شتىكم بە بىدەنگىيەكى كەورە قەبۇلەدەکرد... ھىدىي ھىدىي دەبۈوم بە كەسینكى قەلەوە كە بە جووتىك چاوى ترساو و كىزىھەوە لە دەركاى مالى خزمەكانمانم دەدا و بەدەنگىتكى گە دەمگۈوت من جەمشىد خان ناردومى، چ كارىكتان ھەبىي تابىكەم. نۇربىيە كات يەكىن دەيىردىم سەرئىشەكە و وەک ماشىتىنەكى كۆككراو تا تەواودەبۈوم كارمەدەکرد، لە ھەر جىنگايدە بۈوممايە نىوهپۇان قاپىك بىنچىان دەخستە بىردىم و بە زەوق و برسىتىيەكى نۇرەوە دەمخوارد. نەو بۇزنانى كە خان لە مال نەدەبۇو، كاتەكەم بە خويىندەوەي ئەو رۇزنامە و كۆفارانە

دهبرده‌سهر که له هموو کونجتکی کوشکه کونکه‌کی حیسام خاندا کله‌که بوبوون، شتیک که سهیرم لیده‌هات ژماره‌ی پیشوماری نه و هزاران هزار نوسهره بwoo که له ناکاو له ولاتی ئیمه‌دا وک میزوله قهتاره‌یان بهستبوو، دهشیانتوانی له‌سهر ههموو شته‌کانی جیهان بنومن له ده‌رپیتی کورتی ئنکتاره‌کانه‌وه بیگره تا سه‌ر گهنده‌لی سه‌رۆک حیزب و په‌رله‌مانتاره‌کان، همرکات له خویندن‌وهی پۇزنانامیه‌کی یان گۇفارىتک ده‌بومووه ده‌بايە خېرا پابکەم و سه‌ر بەزىكەم‌وه و سه‌ری قوولايی بیتسنورى ئاسمان بکەم، تا بتوانم خۆم له کارىگەرى نه و ههموو قسە ھیچانه بته‌کىتىم که تۇوشى ھناسە توندى و ۋانسکىيان دەكرىم. ماوه‌یەک واپىلەتات جەمشید ئىتر شەوان درەنگ ياخود دەمەوبىيان دەهات‌وه. من دلنىابۇوم بە شەو دەفرېت و بۆ سەعاتى درىز لە ئاسماندا دەمېننیت‌وه، چونکە زىز جار له شەوانى باراندا ههموو گيانى دەبۈوه ئاوا و وەک پاسارىيەکى نەخۆش و تەپ دەگەپايدە و بۆ مالى، له شەوانى تەپوتۇز و خۇلبارىنيشدا خۆى و جله‌کانى وەها پىسىدەبۇون، ئاشكابۇو كەوتۇتە ناوا گىزلاۋى بەرۈزىر و چېتىرى خۆل‌وه. سەرەتا تەلەفونىتکى مۆبایلى بۆ خۆى و يەكتىكى دى بۆ من كېپىبوو، بە منى گووت «زىز گىنگە له بەرچاوى خەلک وەک كەسيتىكى مۆدىزىن دەرىكەويت». بەلام هەركات تەلەفونم بکردىبايە و ژمارە‌کەی منى بىدىبايە ھەللى نەدەگرت ... من پۇزىتىكى كەكارىتكىم بە خان ھەبۇو ھېتىندەم تەلەفون بۆ كرد تەواو بىزازمكىد. شەو كە كەپايدە من لە سالئونەكىدا له ناوا گىزەكىزى مېشۇلە و عارەقەی گەرمائى ھاويندا له‌سەر قەنەفەكە خەوتىبۇوم، بەتۈرەبىيەوە ھەلىساندەم و مۆبایلى‌کەي لىسەندەم و گۇرتى «دەزانىت نامە چىبىيە ... دەزانىت ... ئىنسانىيەت له نادەم و حەواوە بىرىكىرىتۇتەوە تا ئەمەي دروستكىردوو، ئىستا كەوتۇتە

دەست بىدەماغىتى وەك تۆ كە نازانىت چۆن بەكارىبەتتىت». ئىنجا تا توانى مۇبايلەكەي كىشا بەدىوارەكەدا و وردوخاشىكىد. بەرلەوەي سەربىكەويت بۇ ثۇورەكەي خۆى گەپايەوە و بە هيمنى كەسىكەوە كە زۆر لە خۆى دەكەت گۈوتى، من مەخلوقىتىكى لەوە يېمىشكتىرم بىتوانم لە تەكتۈزۈيا و ماناي نەم سەردەمە تازانە تىيىگەم كە مەۋھىتى پېيىدا تىيىدەپەپت ... زۆر لەوە يېمىشكتىرم.

من مانەوەي نقدم لە مال و دوورىم لە جەمشىدەوە تەواو بىزاريکىدبووم، بەجۇرىك لە جۇرهەكان بە مەقى خۆم دەزانى بىزانم مامىم چى دەكەت. ئەو بەردىۋام دەيگۈوت «وازم لىتېھىنە، ئىشى ئاشانسەكە، ھەممۇ كاتى گىتۈرم». پاش ماوهېك زانىم كە لە يەكىن لە بىنَا بەرزە تازەكاندا بېرىۋەكىيان گىتۈرۈ و خەرىكى كاركىردىن. پۇزىك بۇيرىمكىد و چۈرم بۇ لای سمايىل و پېمگۈوت «سمايىل تۆ دەزانىت من و تۆ برا و ھاوپى بۇوين، ئىستا تۆ بۇويت بە پۇزىنامەنسىكى ناسراو و من ھىچ نىم ... من قەتىش نابىم بە ھىچ ھەممۇ وەك كۆلکىش و خزمەتكار سەيرمەدەكەن، راستە ئەو زۆر ناخۆشە، بەلام قەبۇولمكىرىدۇ و نقدم بەلاوه گىرنگ نىبى، بەلام سوئىندىت دەدەم بادۇ ھەممۇ سالانەي من و تۆ تىيىدا رايەلگىرى خان بۇوين، مامى ئىستا خەرىكى چىبىه و نىئۆر لە نوسىنگەيدا چى دەكەن؟». سمايىل بە پىچەوانەي عادەتى خۆى، بە پىتكەننەن و بە ھەندىك پىستەي كىشتى و بە كۆمەلېك پۇونكىردنەوەي پىتچاپىچ لەوانەي شتىك نادەن بەدەستەوە رايىكىردىم.

لە ماوهېدا كە خان خەرىكى ئاشانسەكەبۇو، با ھەمبىشە بەجۇرىكى نانائىسىي و قايم ھەلىدەكىد. نقدىبەي بۇز كە مامى

له‌گه‌ل له‌لادا ده‌چونون بق سهرکار، ده‌بوو من به باوهش خان
هـلگرم و بـیـخـهـهـ پـیـشـهـ ماـشـتـهـهـ کـهـ و قـایـشـهـهـ کـهـ بـوـبـهـهـ سـتـهـ

پـیـرـیـکـ لـهـیـلاـ لـهـسـهـرـ مـیـزـهـ گـورـهـهـ کـهـ جـهـمشـیدـ دـوـسـیـیـهـ کـیـ
نـهـسـتـوـرـیـ لـیـبـهـجـیـمـاـ کـهـ پـیـپـیـوـ لـهـ کـاـغـهـزـیـ گـرـنـگـ.
نـهـوـ پـیـذـهـ تـاـ نـیـوـهـرـقـ دـهـمـیـنـکـ لـهـیـلاـ بـقـ بـرـدـنـیـ دـوـسـیـیـهـ کـهـ هـاتـهـوـ،
منـ دـانـیـشـتـمـ وـ یـهـکـیـهـ کـهـ پـهـکـانـیـمـ خـوـیـنـدـهـوـهـ. یـهـکـیـکـ بـوـ لـهـ شـتـهـ سـهـیرـانـهـیـ
لـهـ ژـیـانـمـداـ بـیـنـبـیـوـومـ. فـایـلـیـ دـهـیـانـ چـیـرـکـیـ سـهـیرـ وـ نـهـیـنـیـ وـ
تـرـسـنـاـکـ کـهـ پـیـدـهـچـوـوـ نـاـشـانـسـهـهـ کـهـ جـهـمشـیدـ خـانـ نـیـشـیـانـ لـهـسـهـرـ
بـکـاتـ. چـیـرـکـیـ «سـ. خـالـیـدـ» نـاوـیـکـ کـهـ حـیـزـبـ پـایـسـپـارـدـبـوـوـ
دـهـولـهـمـنـدـیـکـ بـکـوـزـیـتـ، بـیـتـهـوـهـیـ بـهـیـلـیـتـ وـهـکـ کـوـشـتـنـ
دـهـرـبـکـوـیـتـ. چـیـرـکـیـ نـهـرـمـیـنـ خـانـیـکـ کـهـ لـهـ رـیـگـایـ بـرـایـهـ کـیـ
نـهـوـهـ پـارـهـیـهـ کـیـ زـقـدـ رـهـوـانـهـیـ بـانـکـیـکـیـ بـهـلـجـیـکـیـ کـرـابـوـوـ.
چـیـرـکـیـ دـوـوـ سـیـاسـیـ گـورـهـ کـهـ لـهـسـهـرـدـهـمـیـ شـوـپـشـدـاـ کـارـیـ
سـیـخـوـرـپـیـانـ بـقـ بـهـعـسـیـیـهـ کـانـ کـرـدـبـوـوـ وـ فـایـلـهـکـانـیـانـ کـهـ وـتـبـوـوـهـ
دـهـستـ جـهـمشـیدـ خـانـ. دـوـسـیـیـهـیـ نـهـوـ پـارـانـهـیـ کـهـ سـهـرـنـوـسـهـرـیـ
پـیـذـنـامـهـیـهـ کـیـ نـهـهـلـیـ لـهـ ژـیـرـهـوـ لـهـ دـهـزـگـایـهـ کـیـ نـهـیـنـیـ حـیـزـبـیـ
وـهـرـدـهـگـرـتـ بـوـئـهـهـیـ هـنـدـیـکـ نـاوـیـ دـیـارـیـکـارـوـ لـکـهـدـارـیـکـاتـ وـ
تـیـکـیـانـ بـشـکـنـیـتـ. دـوـسـیـیـهـیـ پـهـرـلـهـمـانـتـارـیـکـ کـهـ مـاـشـتـنـیـکـیـ
گـرـانـبـهـهـایـ بـقـ کـچـیـکـیـ قـوـتـابـیـ زـانـکـرـ کـرـبـیـوـوـ کـهـ پـیـدـهـچـوـوـ
پـهـیـوـهـنـدـیـیـهـ کـیـ حـهـرامـیـ لـهـگـلـدـاـ هـهـبـیـتـ، دـوـاجـارـیـشـ دـوـسـیـیـهـیـ هـهـرـ
یـهـکـ لـهـ عـقـیدـ فـتـحـیـ نـهـرـیـمانـ وـ رـهـسـوـلـیـ مـامـ شـایـهـرـ وـ عـهـبـهـ
دـنـیـفـهـرـ کـهـ سـنـ نـهـفـسـهـرـیـ پـوـلـیـسـ بـوـونـ وـ لـهـژـیـهـوـ رـاـ پـارـیـزـهـرـ وـ
پـیـکـخـهـرـ وـ یـشـکـهـرـیـ نـهـوـ تـوـرـانـهـ بـوـونـ کـهـ باـزـگـانـیـ لـهـشـفـرـوـشـیـانـ
دـهـکـردـ. هـلـبـهـتـ چـهـنـدـهـاـ وـرـدـهـ چـیـرـکـ وـ دـوـسـیـیـهـیـ نـالـزـ وـ
نـاتـهـوـاـیـ دـیـکـهـشـ کـهـ منـ تـهـواـوـ نـهـگـهـیـشـمـهـ مـانـایـ
حـیـکـایـتـهـ کـهـیـانـ. کـهـ نـهـوـ فـایـلـهـمـ بـیـنـیـ تـهـواـوـ لـهـ وـهـزـیـفـهـ وـ ئـامـانـجـیـ

ئاشانسەکەی جەمشید خان و وشى «نەھىتى جىهان» لاي نەو تىكەيشتىم.

نقدجار پۇزانى ھېينى كە بىرىقى ئازانسەکە دادەخرا، پىكەوتىدەكرد چەند كەسىتكى نەناسراو دەھاتن بۇ مالىمان و جەمشيد خان لە سالۇنە سەرەكىيەكەي خوارەوهەدا پىتشوانى لىيەدەكردىن. ھەر كات مىوانىتىك بەباتبايە، خان بە منى دەگۈوت بچەسەرىن و خۆم بە پاڭىزىنەوهى ئۇغۇرەكان يان تەوالىتەكان وە سەرقالىبكەم، بەلام ھەمىشە پىكايىھەكم دەدۇزىيەوە بۇنەوهى گۈيىگەرم و بىزام ق باسە. جارىكىيان زىتكى گەنجى تۇر جوان ھات، لەسەرەتاي دانىشتنەكەوە تا كۆتايى ھەركىريا و لە مامم دەپارايىوە كە ئابىروى نەبات، گۇوتى ھەر شىتىكت دەۋىت لەگەل خۇت و خزمەتكارەكتەدا دەيکەم تەنبا ئەو كاغەز و وىتەنام بىدەرەوە، بەلام مامم پىتىگۈوت ئەگەر لە ماوهى ھەفتەيەكدا پەنجا ھەزار دۆلار دانەنیت ھەموو وىتەكان وەك خۆى لە ئىنتەرنېتىدا بىلۇدەكتەوە ... دواى ھەفتەيەك لە دانىشتنە لە لەپەپەي سىئى پۇزانىمەكەي سەمايلى مامىدا ھەوالى خۆسۇوتاندىنى ئەو ژەنم بە وىتەنەو خويىتىدەوە. جارىكى دى بەرپرسىتكى سىياسى ھات كە سەر بە يەكىن كە حىزىز بچوکەكان بۇو وەك شەقشەقە دەلەرنى و دەكەوت بەسەر بىلۇدەكانى خاندا كە ئەو نەھىنیانەي دەربارەي تىۋەگلانى حىزىيەكەي لە فاقاجەچتى تلىاڭدا لەلايەتى بىلۇيان نەكتەوە ... جەمشيد ھەمىشە داواى پارەي خەيالى دەكىرد، دىننابۇوم پارەي خەيالىش كۆدەكتەوە، بەلام ئىستا ھېچ يەك لە پارەكانى نەدەھىنایەوە بۇ مالىن و لە جىنگايىھەكى تىر دوور لە دەستى من و ئاكاى من ھەللىدەگىتن. شەۋىتكى لە شەوان مامم لە مالەوە خەرىكى ناردىنى ھەندىتكى بابەت بۇ بۇ يەكىن كە مالپەپەكان، كە خان لە ژىر نازناتۇرى

«ج. گرمیانی» و تاری ناگرینی بۆ دهنارد و هیرشیده کرده سەر
 هەموو پۆحلە برانی سەر نەم نەستىرە بە و هەمیشەش بە
 ستایشیتکی نۆدى خاوهنى مالپەپەکە كوتايى پىنەھىتىنا و
 دەيگۈوت «تەنیا كوردىكى راستەقىنە بە لەسەر نەم
 نەستىرە بە». لە كاتىكدا من لە سالقۇنەكەدا دانىشتبۇوم و
 لەزەتم لەوە دەبىنى سەيرى نەو بىكەم، يەكىك توند لەدرگائى دا
 و من بە هيمنى هەستانم بىكەمەوە. میوانەكەمان پىاۋىتكى
 بەقەلاقفت بۇو لە كراسىتكى سېپى و پانتولىتكى پەشدا، بىنەوەي
 چاوهپوانى فەرمۇوى من بکات يان لە ناو تارپىتكى مالەكەدا سەرى
 لىپشىۋىت، پىك بەرەو لای جەمشيد خان پۇيىشت و ماممى وەك
 پارچە جلىيەكى پىس لەسەر كورسىيەكە خۆى هەلگرت و هىننابە
 ناوهپاستى ئۇرۇرەكەوە. مامم كە نەيدەزانى ج باسە كەمەتكە
 لىنگەفرتىن و ھاوارىيىكەد و پاش كەمەتكە وەك چاوهپوانى پوداۋى
 دواتر بىت بەدەستىيەوە وەستا. كابرا دواي دەقىقىيەك وەك
 نەوەي بىر لە باشتىرين چارەبکاتەوە، جەمشيدى فېنڈايە سەر
 زەۋىيەكە و دەمانچەيەكى دەرھىتىنا و خستىيە سەر سەرى و
 كوتى «گۆنېگەرە جەمشيد خان، باش گۆنېگەرە... تا سېبەي
 شەو نەم كاتە هەموو نەو وىتنانەمان نەدەيتەوە، مەبەستم
 وىنەكانى عقىد پەسولە... نەم دەمانچەيە لەسەرتدا
 خالىيەكەمەوە... تاسبەي شەو». جەمشيد خان كە تۈزىك
 لالىي خويىناوى بۇوبۇو، دواي نەوەي كابرا پۇيىشت دەستىيىكەد
 بە جىنپىدانى من كە لەم شەوەدا دەرگا لە غەربىيەك دەكەمەوە
 و دەمەۋىت بە كوشتى بەدم و بە مردوپىن بىبىئىم و خۇشحالىم
 بەوەي كە بەوجۇرە سووكاپەتى پېتىكاۋە. من نەو شەوە
 بۆيەكە مجار بېپارمدا بە هيمنى قىسەبکەم. بە خانم گۇوت من
 ناگادارى هەموو شتىكەم، نەو شتانەي نەو دەيگەنات هەموو شتى
 بىتمانا و ترسناكە و تىنناڭەم لەيلاي زەفەر خان و سمايىل چۈن

له گهمه یه کی وانا شیریندا له گهله نهودا تیوه گلانون، پیتمگووت گهه
پاره هی ده ویت، نیمه بهشی نهوده تا چهند سالی تر ناسووده
بژین پاره مان ههیه و ده توانين بچین بق باران توک له ولی خانوویه ک
دروستیکه بین و دور لهم دونیایه، دور لهم هه مو پو ڏنامه
پروپوج و مالپه ره پروپوچانه هی نینته رنیت بژین، وهک جاران
پاک و ناسووده ... گووتم ده توانين سمايل له گهله خوماندا به رین
و پو ڦمانه نینگلیزیه کانی بهینت و له ولی بومان بخوینتیه و
لهم جیهانه پیس و پو خله دوریکه وینه وه. جه مشید هه مو
قسه کانمی وهک بچوونی پو ڦمانسییه کی بیشنه ره ف نازه دکرد و
گووته نه و پنیده لئین «خانی خانانی نینته رنیت»، نهوده شی
دهست به سه ره نه و دونیایه دا بگریت و اته دهستی به سه ره ڦیان و
ناوبانگ و کرامه تی هه مو نینسانه کاندا گرتووه. گووته جاران
نه نیا دیکتاتوره گهوره کانی وهک ستالین و هیتلر و موسولینی
ده یان تواني شتی وابکن، نهوانه سوبا و دهوله و پولیسی
نه تینیان هه بیو، نیستا به سه مالپه پنکت هه بیت بونه وهی
نه و بکهیت، خه یال و عهقلی هه زاران کس به وجوره بجولنیت
که ده ته ویت، نه و که سه یان للا خوش ویستیکه یت که پیت خوش،
وابکهیت پقیان له وه بیت که تر مه بهسته، نه و که سه
به رزیکه یت وه که دوسته و دوئمنه کانت تیک بشکتیت و بق
هه تاهه تایه پیسوایان بکهیت، چونکه نینسان له جو هه ردا
بوونه وه ریکی بیده ماغه و هه رچی له ویدا بلاویکریت وه باوه پری
پیده کات. نینجا که وته وه سفیکی دورو و دریزی تیوره یه کی تازه هی
خوی، ده رباره هی میشکی مرؤف. پای وابیو که میشک تاکه
تورگانی له شی مرؤفه که به پنجه وانه تورگانه کانی تری وهک
دل و سی و په نکریا سه وه پنکه هاتی له مرؤثیکه وه بق یه کنکی تر
ده گوپیت و گشه یه کی ناما ویه کی کردوه، سوریبوو له سه ره
نه وهی عهقل شتیکه ته نیا لای دهسته بزیزیکی نقد نقد بچوک

له سه‌ر ئەم ئەستىزىيە ھەيە و بە شانازىيەكى نۇرده و پىنى
له سه‌ر ئۇرۇ داگرت كە لە داھاتۇرى نۇر دووردا ھەمۇ
ئىنسانەكان لەشيان دەپۈكتەوە و تەنبا عەقلیان گەورەدەبىت و
ئەو پېشەنگى دەركەوتىن و سەرەھلەدانى ئەو نىسلە تازەيە.
گۇوتى لە كاتىكدا ئەو نىزىكە لۇرەي بە ھۆى ئەو تۇپە
گەورەيەوە كە دايىھەزراندۇ شىتىكى گەورە بۆ مىللەت بکات و
دەولەتىكى كوردى سەرىيەخز لەناو ئىنتەرنېتدا دايىھەزرىتىت،
بىناموسىتىكى پۇمانسى وەك من، بېشەرەفيك كەسەر بەم
سەردەمە نىم، دەمەۋىت بىبەمەرە بۆ ناو دۇنياى پېشقلى
بەرغەل و شىاكەي وشكى مانگاكانى لادى. من سوورىيۇم له سه‌ر
ئەوهى، ئەمەي ئەو باسىدەكەت جۆرىكە لە وەحشىيەتى تازە ...
وەحشىيەتىك كە لە وەحشىيەتى ھەمۇ دېكتاتۇرەكانى بېشتر
ناشىرىينتر و كوشىندرەتە، گۇوتىشىم سەردەمېتك دېت كە چۈن
مرۇقايەتى خۆى لە ھېزى فېرۇونە كۆنه كان نازادىكردۇ، خۇشى
لە ھېزى ئەمچىرە فېرۇونانە دەتكىتىت و ھەمۇتان وەك
قەساب و مرۇشكىز و بىۋىزدان دەچنە مېڭۈرەوە. قىسەكانم وەها
توندو كارىگەر بۇون جەمشيد خان گېڭىرت و بېپارىيدا سىن پەند
لە ئۇرىتىكدا دىلمېكەت و نان و ئاوم ئەداتىن و گۇوتى دواتىرىش تا
داواى ليپۈردىن لەم سەردەمە تازانە نەكەم، نايەمەدەرئى.
ھەرچەند ھەولىمدا و گۇوتىم «ئەي سەردەمە تازەكان بىبورىن»
بەلام جەمشيد خان پائى وابىو كە من پۇمانسىيەكى حىزم و ھەر
شىتىك دەيلەيم لە دالەوە تىيە.

ئە ساتەي منى لە ئۇرۇرە كۆنەكەي نەنكىدا دىلكرد ، نەمەزدانى
ئىتەر تا چەند مانگىيەكى تر چاوم بە جەمشيد خان ناكەۋىتەوە .

بەلام وا پىكەوت لە شەرى دواتردا پېشىنىيە دىرىنەكەى سمايل
هاتەدى ... ئەو لە بۇداۋىتكى ترسناڭدا، كە منى بەتەواوتنى لە
دونيادا هەتىوگىد، ژيانى خۆى لەدەستدا.

كۆتاپىيەكانى جەمشىد خان

ئەو ماوهىيە خان خەريکى ئاشانسەكەى بۇو، بەكۆمەكى لەيلا و
سمايلى مامى، دەيان گەشتى شەوانەى بە ئاسماندا ئەنجامدابۇو،
لەيلا چۈوبۇو جىنگاى من و لەپال سمايلدا بۇوبۇو بە پايەلگىرى
دۇوهمى. مامى لە ئاسمانەوە چاوه دىرى جولە و ھاتوچۇرى دەيان
كەسى كردىبۇو؛ لەسەربانەوە دابەزىبۇو ناو نوسىنگەكانىان و
نۇسىپىيەكانى دىزىبۇون، لە پەنچەرەوە وىتنەي ژيانى تايىەتىانى
گرتىبۇو، گۈئى بۇ قسە و تەلەفونىيان پادىراپۇو. لە ماوهىيەكى
كەمدا خەلکانىنى نقد بۇوبۇون بە قوربانى ئەو گەمە كوشىدانەى
ئەو. لەيلا و سمايل وەك خان خەونى ليخستېتىن و كردىتىنى بە
ئامىرى بچوڭ و بېھۋىشى دەستى خۆى، بېھىچ بېرگىردنەوە يەك
ھەموو كارىكىيان بۇ جەمشىد جىپەجىنگىردىبۇو، لە پالىشدا
بەشىكى ئەو پارانەى لە خەلکانى دى وەدەستىھېتىنابۇ
بەخشىبۇوى بەوان. دىارە دواجارىش سەرۋەتە نقد و
نەينىيەكەى بۇ لەيلا زەفرەر خان مایەوە كە بە پىڭايدىكى
نادىياردا پارەكانى بىردى و كەس نەيىبىنېيەوە. كىشىھى ھەرە
كەورەي مامى ئەو كاتە دەستى پېكىرد كە كەوتە ھەرەشەي
ناشكارىكىدىن پەيوهندى پۆلىس بە تىرىپىكى كەورەي بازىگانىكىدىن
بە ژنانى لەشفرۆشەوە كە لە باشۇرى عىراقاوە ھەلدىھاتن.
نەفسەرەكانى پۆلىس كەرەستە و ھىزى ئەوهيان ھەبۇو دواي

لهویدا ده و دهست سمایل ده کوژیت و پهتی خان جاریکی ده
مه ردهیت و با به ناسماندا دهست.

کوشتنی سمايل بۆ من گورزىكى كوشندهبوو، گەرچى لە و چەند
سالەدا چىتەر ھاۋپى نقد نزىكەكەي جاران نېبۈين، بەلام يادم
نېبىه لە زىاتر ھاۋپىتىكى نزىكى دىكەم ھېبۈپېت. لە
پېرسەكەيدا لە ھەمووان زىاتر گريام و دواي نەوهەش ماوهەكى
درىز كەوتىم ناو غەمۆكىيەكى گەورەوە. بۇ نەوهەي لە بازنەي نەو
غەمه گەورەيە دەرچەم، پۇئىتىك دوو كىرىكارم هيئنا و ھەرچى
پۇقۇنامە و كىفارىتكە لە مالەكەدا كەلەكەبۈپۈو خستە پىشى
پېكابىيەك و لەدەرەوهى شار ھەموويانم سووتاند. دوانەوه
مالەكەم سەرلەبەرى بە دېكۈرىيکى نوئى پېتىخستەوە، دیوارەكانم
بۈزۈيە كەردىوە، مۆبىلىيەكى گرانى نقدم كېي. چۈرم لاي فۇتۇگرافىيەك
چەند وىنەيەكى كەنجى خۆم و سمايلم گەورە كرد و لە ھەموو
مالەكەدا ھەلەم اسىن.

نیدی پُرڈانه چهند سه عاتیک ده چوومه کافیتیریای لاس و خه زال
که تازه له نزیک مالی حیسام خانووه کرابووهوه. لهو
کافیتیریا بهدا ده ستمکرد به خوتندنه و به کی راستقینه و بیرارمدا

ئاستى خويىندهوارى خۆم وەها بەزىكەمەوه، بتوانم لە داھاتوودا چىرقۇكى جەمشىد خان بنوسمەوه.

بەلام نەمجارەيان زىرى نەبرد كە خان سەرى ھەلدىايەوه.

لە شەھى كوشتنى سمايدا، با جەمشىد بەرەو خۆرئاوا دەبات و ھەشتا كىلۆمەتر دوور لە شارى ئىتمە لە كىتلەگەيەكى خالىدا دەيخاتە خوارى. كىتلەگەكە مولۇكى بەرپرسىنلىكى كەورەي ولات بۇو. دواتر جەمشىد گوتى «لە ھەر جىڭايەكى دىكەشدا بىكەوت تامايىتە خوارى ھەر وەك يەك بۇو، لەم نىشتىمانەدا مىرۇف لە ھەر جىڭايەكى ناسماناوه بەرىپتەوە ھەر دەكۈيتە ناو مولۇكى مەسىنلىكەوه». بەرپرسەكە نەندامى بېرىقى سىياسى يەكىك لە حىزىبە كەورە كانمان بۇو، ناوى «شاسوار بەگى ھىجرى» بۇو زىاتر ھەر بە بېگى ھىجرى بانگىاندەكرد، ئۇ پىاواه وەها زەنكىن و بەدەسەلات بۇو دەولەتىك بۇو بۇ خۆى. بۇ ھەر شىتىك فەرمانبهرىنىكى ھەبۇو، بەوەدا خۆى فرياندەكەوت سەردانى زەھى و زار و كىتلەك و بېستانەكانى بىكات، يەكىك ھەفتانە بە كامىزايەكى فيديقۇوه بەسەر زەھوبىيەكانىدا دەگەپا و ھەرجارەي لە جىڭايەكەوه دېيمەنى ئۇ مولۇكانەي بۇ دەگرت. نەويش ھەر كاتى ھەبايە دادەنىشت و تەماشايىدەكرد و تىتىپىنى و نامۆزىگارىيەكانى خۆى بە جوتىاران و نەندازىاران و پاسەوانەكان دەدا.

:

ئەوهى ماممى ھەلگىرتەوە كەسىتكە بۇو ناوى «غەفارى فيديق» بۇو، ئۇ لە كاتى وىتەگىتندا، جەمشىد خانى بەبىھۇشى لە كونجىتكى مولۇكەكانى بەگى ھىجريدا دۆزىيەوه.

ھەموو دەيانزانى شاسوار بەگ ياسايەكى ھەبۇو دەقەكەي وەهابۇو «ئەوهى لە مولۇكى مندا بىت... مولۇكى منه». ئەھى

پقد که غهفار، ماممی وک ناسکیکی بچوک و بریندار له بهردهمی شاسوار بهگدا دانا، نو بهجیدیهه که سینکی ورده کارهه، دوای پشکنینیکی نقد و لیوردبوونه وهیه کی پسپورانه نهیوانی شتیک له ماهیهت و مانای نهم مخلوقه سهیره تیگات، که نهگر جلی کوردی له بهردا نهبايه دهیکووت له نهستیرهه کی دیبهوه هاتووه. دوای نیستیکی باش و بیرکردنه وهیه کی ورد به غهفاری کووت «بیبه بولای پزیشکه کان بزانه ده لین چی، گهر پیویستیشی کرد به چیشتکه ره کان بلی با نانی بدمنی. من نیستا کارم ههی و تا نیواره دهست به تال نابم. با ده میک گه رامهوه دکتور دلاور خوی بیت و پاپورتی خویمان بدانی، تا بزانین نهمه چون جانه و هریکه». له نیواره دا جه مشید که مینک هوشی هاتبووهه به رخوی و یه کم پسته له زاری ترازا نووه بیو که نو ده توانیت بفریت و دهیه ویت بفریت. نیواره، دکتور دلاور که سه روزکی نو تیبه پزیشکیه بیو که به رده وام له کل «بگی هیجری» دا ده هاتن و ده چوون، به پاپورتیکی وردهوه چوو بق لای به گ. نو وک همیشه له کل کومه لینک سیاسی دیکه دا له سر میزیکی نقد گهوره و پازاوه نانی ده خوارد، کاتیک دکتور پاپورته کهی خسته بهر دهست، نو به ده ملچه ملچی نانخواردنه و گروتی «هم، دکتور من ده ستم پیسه، نیستا نهوندهم پیبلی نهمه چ جوره مخلوقیکه که توته ناو مولکی منهوه، نیستا بهم دهسته چهورانه وه کاغه زی توم بق ناخویندریتهوه، به لام مرافقه بزانم چهشی نهم جانه و هرمه چیبه». دکتور دوای هندیک قسی کشتی گروتی «بگی هیجری جه نابتان له سر هقون، نهم پیاوه دیاردهه کی پیزیه و ناوازهه که دهشتی وتنی ده گهن بیت، له ببر هویه کی نه زانراو، لهشی ته واوی کیشی خوی و نکردوه و توشی پوکانه وهیه کی گهوره هاتووه». ناماره شی به ودا که نه خوشکه

هیچی نه توی دهرباره‌ی خوی بیرنه‌ماوه، نه وه نه بیت که ناوه‌که‌ی به خان دوایی دیت و ده لیت کده توانیت بفریت. بوو نیواره دواتر حالی مام که‌منک باشتربوو، بهو خواردنه چهورانه‌ی چیشتكه‌رانی به‌گی هیجری دهخواردیان دهدا هیز و تینیتکی نتیگه‌پابوو، که برديانه به‌ردم به‌گی هیجری و لیپرسی تو کیت و ده توانیت چی بکیت، مام کووتی «نازانم من کیم، به‌لام ده توانم بفرم». به‌گی هیجری که یکه‌مجار مامی له ناسماندا بینی وه ختببو له سه‌سامیدا ببوریته‌وه، لهو پازده ساله‌ی پیشودا بو کاروباری خوی و حیزب ته‌واوی دونیا گه‌پابوو، به‌لام عاجباتی وای له هیچ جنگایه‌ک نه‌بینیببوو، نه و شهوه که مام دابه‌زی شاسوار به‌گ یه‌کسر فه‌رمانیدا مام له شوینیتکی قایمدا دیلکهن نه‌با بچیته خه‌بالیه‌وه هله‌لیت، هه‌مان شهوده‌فونی بو ناسنگاریک کرد که قه‌هزیکی گه‌وره‌ی بو درستیکات و په‌تیکی قولداری بو بسازنیت، تا له دوخی فریندا و له که‌شکه‌شانی ناسماندا خوی به‌رنه‌دلت و بروات. هه‌ستده‌که‌م نه وه سره‌تای تیکشکانی پاسته‌قینه‌عی مام و بیزاریوونی بوو له هه‌موو شتیکی نه‌م نیشتمانه. مام هه‌مووجاریک گه‌رجی بپیکی نقی یاده‌وری خوی نه‌دقیاند و به‌جوریکی تر له‌دایکه‌بورووه، به‌لام هه‌میشه هه‌ستیکی قوولی به‌که‌رامه‌تی خوی وه‌ک مرؤف له‌لاده‌ما، نه و له‌قه‌فرزانه ناهه‌ق و زنجیرکردن جه‌مشید خانی نزد بربندارکرد. له شهودی یه‌که‌مه‌وه هه‌ستیکرد که به‌گی هیجری وه‌ک حه‌بیانیتکی ناوازه سه‌یریده‌کات و دویرونزیک له جنسی ناده‌میزاد دایناتیت، نه و له یه‌که شهوده‌وه هه‌ستیکرد شاسوار به‌گ دایناوه تا وه‌ک مه‌یمونیتک بان بابه‌تیکی سه‌سامکردن و که‌یفکردن به‌کاری‌بھیتنت. مام له‌هدا به‌هله‌هدا نه‌چوویوو. جه‌مشید نیدی له کاتی ناساییدا له زیندانیتکی پووتهداء، بن هیچ هه‌لومه‌رجیکی

باشی ژیان دیله‌کرا و شهوانی کهیف و نامه‌نگ، کاتینک به‌گی هیجری و سیاسیبه‌کانی دی کۆدەبۇونەوە، بەگ فەرماننیدەدا و ماممیان لە قەفەزەکەیدا دەھىتىا و پەتیان لە كەمەرى دەبەست و بە ھوادا ھەلىاندەدا. سیاسیبه‌کان و نۇن و مندالیان كەيېنىكى تقدیان بە بىتىنى مامم لە ھوادا دەکرد. فېرىنەکانى جەمشید خان لەناو توپىزى سیاسیبه بالاکاندا بەجۇرىكى گەورە دەنگىدایوه، بە چەشىنېكى مندالى ھەموو سیاسیبه‌کان، كۆپ و كچە بچوکەكانىيان بە تايىبەت داۋەتىدەكran بۇ سەبىرى جەمشید خان و گرتى پەتكەى و راتەكاندى وەك راتەكانى كۈلارەيەكى كاغەز. ھەمیشە شهوانی نامه‌نگ لە ساتى گەيشتنى بەزمەكاندا بە ترۆپك، بەپىوه‌بىرى مىز و پىتكەخارى پرۆگرامەكان کاتينك فېرىنی خانى بالدارى پادەگەياند، دەبۇو بە ھەرا و فيكە و چەپلەپىزىانىكى گەورە. ھەمیشە دوو پاسهوانى چەكدار جەمشىديان لە قەفز دەرددەھىتىا و لە بازىنەيەكى دىيارىكراودا پەتیان لىتىدەبەست و بەرزىاندەكردەوە. ھىدى ھىدى وايلەتەن بەگى هىجرى، بچووبىا بۇ ھەر شوئىنېكى قەفزەكەى جەمشيد خانى لە ماشىنېكى دەبەست و دواى ئەوهى پەرددەيەكى رەشى بەسەردا دەدا، لەگەل خۆيدا دەبىردى... نىدى خان بۇ بە لىبۈكى گەورە ھەموو حوكىدارانى ولات، كەمەكەمە خۆشى لەگەل پۇللى لىبۈك و گالتەجار و مۇقۇنى نزىدا پامات، نىدى بۇئۇوهى غۇم و وەپىزى نېيكۈتىت لەسەرەوە بە نامازە يارى لەگەل مندالاندا دەکرد، وەك لىبۈكەكان دەمۇچاوى پەنگاۋەنگ دەکرد، لەسەرەوەپا شىرىپىنى و چىلىتى هەلددەدا. بەگى هىجرى بەوهوه نۇوهستا لە بۆنەكانى خۆى و خزمانىدا بىخاتەگەپ، دەشىدایە ھاۋى و دۆستان كە لە نامه‌نگ و سەفا بەرددەوامەكانىاندا بۇ شىتىكى نۇئى دەگەپان، دەيدا بە حىزبە ھاۋىپەيمانەكان تا لە كاتى كۆبۈنەوە نائاسابى و كۆنگرەكانىاندا

که بفی پیشکن. جه مشید له ماوهیدا له هممو بونه کاندا به شداری کرد، رن و مندالی سیاسیه کانمان به ناوی «مهیمونه بالداره که» ده بانتناسی، نهندامانی بیرقی سیاسی حیزبیش ناویان نابوو «مهیمونه بارزه فره کی نیشتمان» که وک بهگی هیجری تفسیریده کرد، په بیوه ندیبه کی مه جازی له گل گوزاره هی «هله لوق بارزه فره کانی نیشتمان» دا هببو، که له سالانی زودا باوبوو. پیش ناهمنگه گوره کان بونه وهی بونی نهیت به سونده له قه فره کهیدا ده بانشت، مانگی جاریک سه راشنیکی تایبه تی ده هات و سه ری جه مشید خانی سفرده کرد، چونکه هندیک پایان وابوو به سه ر سفری پتر له بابه تی کهیف ده چیت. به هری ماممه وه ناویانگی بهگی هیجری وک که سینک که شتی سهیر و سه مره هی لاده ستده که ویت به هممو لایکی مه مله که تدا پوشست. هندیک له براده ره کانی خوی نیره بیان پیده برد، هندیک به راستی پیشنبایی نهوده بونه که مام بکنه وه و ویستیان له دهست بهگی ده بیهتن، بهلام بهگ گوتی له قسانه نه ده گرت و قایل نهیو نرخی له سه ر دانیت. خانی مام بادریلایی نه و ماوهیده له قه فره کهی خویدا نازاریکی گوره هی ده چهشت و به بیده نگیبه کی نقد وه سووکایه تی. و لاقرتبیه قورسه کانی هم مووانی له نهسته ده گرت. سه ره تا چهند جاریک به بهگی هیجری گروت که من مرؤم و مهیمون نیم، جاریک له ناهمنگیکی گوره دا که میوانه کان که وتنه نهوده توئیکلی فستق و ناوگی شووتی و دهنکه گیلاسی پذیوی تیپگن، خان له قه فره کهیدا توشی نوخنگی هیستیری هات و که وته هاوارکردن و به دهست و قاج وک مهیمونیکی بربندار سه مایده کرد و نه فره تی به هم مولایه کدا ده نارد، له برقه وه بهگی هیجری هه رکات بیهتایه بونه نمایش، له زگه کی نهستوری له ده می دهدا و نهیده هیئت زاری بجولیتیت. بهلام توره بونه کانی مام

بهوهه نوهستا، له ناهنگی له دایکبوونی کچی به پرسنیکی گورهدا، کاتیک همو تویزی سیاسی مهمله کهت بۆ نیواره یه کی ئەفسانه‌بی کوبو بوبونه و، وختیک جەمشید خانی ده مبەستراویان بۆ ناسمان هەلدا، خانی زامدار و توره که مانوهی دوورودریزی ناو قەفس تىکيشکاندبوو، له ناسماندا نزیزه‌ی پانتوله‌کهی کرده و لە سەرەوەپا میزیکرد بە سەری هەموویاندا... دیاره ئو نیواره یه هەندیک خواردن و جل و بارگی هەندیک سیاسی بە ناویانگ و دەمۇچارى چەند خاننیکی باریزی نیشتمان پیسبۇن، بەلام بۇئەوەی کەس هېچ بە سەر خویدا نەھینیت، هەمو بىدەنگیان لىکردى و لە وىدا كەس هېچى نەگووت. ئو شەوه بەگى هېجرى بە راستى له خانی مامم تۈپەبۇو و خۆى بە حەيزەرانىکى تايىھەت كەوتە گیانى، له و شەوه دەرىپىيەكى ئەسپىستى قولىدارى بۆکەردا تا جەمشید خان نە توانىت له بەرىپىيەوە مىزىكەت. گەرجى ئو شەپەر و سەمەرانە له مەيمونەکەي بەگى هېجرى دەركەوتىن، بەلام نرخى تادەھات دەچووه بالا و خەلکانىکى هاتنەپېشىن بە راستى دەيانویست بىكىپ و بىخەنە سەر مولك و سەرەوەتى خویان. نۇرى نە بىلدە سەرداشىمەلەيەكى سەپەردا بەگى هېجرى خانى بالىدارى لە دەستبۇوه و گۈرپىيەوە بە شتىكى دى. دەمەنگى ھاپەيمانى هەر دوو حىزبە گوره‌کەي ولات سەرکەوتتىكى گوره‌یان له ھەلبىزادىدا بە دەست مەيتا، شەۋى ناهنگ نالا يەكى كوردستانىيان له هەر دوو قاچى جەمشید خان بەست و له گەل فېشەكەشىتە و يارى ناگىرىن و تەقىنەوەي پەوشەنداردا ھەلىاندا بۆ ناسمان، دەلىن ئو شەوه هەمو سەرۆكە گوره‌کانى ولات ھۆئى خانى بالىداريان بىنىيە و كەفيان بە تە ماشاکىرىنى ھاتووه، بەلام ئوھ قىسىيەكە من لىتى دەلىانىم و خانىش بەچاوى خۆى كەسيانى نە بىنىيە... له و شەوهدا كە نەندامانى بىرقى سیاسى

ھەر دوو حىزىيەكە كۆبۈنەتتەوە و دەخۇنەتتەوە و كەيىفەتكەن و مەستن، لە گەرمەي مەستىدا، مەجید ژىران كە وەزىرىيەكى داھاتۇرى كابىنەي ھاوېشە، داوهتى بەگى ھىجرى دەكتەن كە دەستىك كۆنكەن بکەن، نەگەر بەگى ھىجرى دۆپاندى ئەو خانى بالدارى بە تەلارىكى گورە كە لە ناوه راستى شاردا ھېيتى پىتىگۈپىتتەوە، نەگەر بىرىشىيەوە، ئەو پىتىچ دۆنم زەۋى باش و بەبارەكەتى خۆى پىشىكەش بە شاسوار بېگ دەكتەن. نەگەر فشارى ژنەكەي نەبايە بەگى ھىجرى گەھەر وەھەي قەبۇول نەدەكرد، بەلام خانمى خىزانى كە نۇد پقى لە ژنە جوان و لەخۇبایيەكىي مەجید ژىران بۇو، مىردىكەي بانگىركىدە لاوەو گۇوتى دەبىت ئەو گەھەر قەبۇولبىكەيت و بەخۇشتى بىرقۇپىتتىت، چونكە ماوهېيەكى دى كاس سەيرى ئەم مەيمۇنە بالدارە ناكات كە تۆ پەت لە قۇونى دەبەستىت و ھەللىدەدەيت بۆ ئاسمان، بەلام تا قىامەت ئەو قىسرەمان بۆ دەمەتىتتەوە و دەيدەين بە دىيارى بە يەكتىك لە مەددالەكانغان.

بەگى ھىجرى نابەدل، وەك يەكتىك گەنجىتىيەك زىپ بىرقۇپىتتىت، مامىي لە قوماردا دۆپان.

ئەو گەھەر كارىگەرپىيەكى گەورەي لەسەر ژيانى ماممە بۇو، مەجید ژىران خۆى پىاپىنەكى سەير و فەرەھەوا بۇو، زۇو خولىيائى شت دەپەپىيە سەرى و زۇوش دەگۈپا و پەشىمان دەبۇوه وە. نەوشەو كە ماممىيان بە پەت و قەفەز و ئالاڭەي كوردىستانە وە كواستتەوە بۆ مائى ئowan، لە پىتەكە هەستىكىد ھەلەيەكى گەورەي كردۇو. ھەوالىي گۇپىتتەوەي كۆشكەكە بەم مەيمۇنە كەچەلە، ژنەكەي ژىرانى تووشى ھىستىريابىيەكى گەورە كە، خانم كە لە تۈرپەيدا ئاڭرى لىتىدەبۇوه وە، بە شىپەپىيەكى بەرز كە ھەم جەمشىد خان و ھەم پاسەوانەكانى دەوروبەرى مالىش گوپىيان

لیبیو به میرده‌که‌ی گوت «هقه نازناواری ژیران له خۆتبکه‌یتەوە و بۆ شتیکی تر بگەریت له گەل بیتعه‌قلیبەکە تدا بگونجیت ... ئەوه هەمووی پیلانی ژنە پەزاقورسەکەی شاسوار بەگە کە چاوی هەلئاپت من لەو قەسرەدا بژیم ... من نیستا چى لەم مەيمونە مىزىخواکەرەت تو بکەم کە دونيا له تەماشاي وەپزبۇوه».

مەجيد ژیران ماوهیەکی درێز قەفەزەکەی ماممی له بەر هەتاو و باران و سەرمائی شەودا جىھېشت بىئەوهى ئەزىزەتى ئەوه باداتە بەر خۆی شوینىيکى لايق بە مرۆڤى باداتى. ئىزىكى مانگىك جەمشید خان له تارىكى ناو قەفەزەکەيدا دەزىيا، بىئەوهى كەس دەستبەرىت و چادرەکەی سەرىي هەلباتەوە، پۇزانە يەكىك لە خزمەتكارەكان هەندىك نان و ئاۋى كەمى دەدایە و بەوه لە مردن دەگۈزەرا و دەريازى دەبۇو.

دواى مانگىك لەوه. مەجيد ژیران داوهتى ژمارەيەك بەرپۇوه بەرلى گەورەي كۆمپانيا تۈركىيەكان دەكات، كە دوو باغى گەورە و شارىكى يارى و ھەزاران يەكى نىشته جىبۇونىيان لە شارە گەورەكانى ھەرتىمە فيدراللىيەكەماندا بۇنىادنابۇو، لە گەرمەي قىسە و كەيفىرىدىندا، كاتىك تۈركەكان تانەتى ئەوهى لىتىدەدەن كە كورد خاوهتى ھېچ شتىكى تايىتى نىيە، ئا لە ويادا ژيرانى دل بىرىندار جەمشید خانى بىرددەكەويتەوە و بېپارەدەت موعىزىزەيەك پېشانى ئەم تۈركە لۇوت بەرزاڭە بادات كە پېشىت لە ھېچ جىنگاپەكى دونىادا نەياندۇو و ھېچ مىللەتىكى تىرىش جەك لە ئىتمە خاوهتى وەها مەخلوقى عاجباتى نىيە. ئۇ شەوه ياوه رەكانى مەجيد ژیران، خانىكى لاۋاز و نىوه ھۆشىيان بەسەر میوانەكاندا بەرھە ئاسمان بەردا، خانىكى نەخوش كە كەم خۇراكى و دۇرۇي لە ھەۋاي پاڭ خەریكبوو دەبىكۈشت. خان

لای میوانه تورکه کانمان شتیکی نه‌بینراو و سه‌یریبوو، ئەو
بەلیندەرەیان کە دەبۇو نىدارەی شارى يارىيەكە بگىتتە دەست،
دەمودەست خەيالى كېپنەوهى خانى كەوتە سەر، چونكە
دىلىبابۇو ئەوهى دەبىيىت با بهتىكە دەتوانىت لە شارى
يارىيەكەدا دونياى پىن بجۇشىتتىت.

پاش ھەفتەيەك لەو جەمشىد خانيان فرۇشتەوە بە^۱
كۆمپانىيابىكى توركى.

ئەو ماوهىيە نزىبەي تەلەفزىيونەكانى ولات يەك لەسەر يەك
پىپۇرتاژيان لەسەر شارى يارىيەكە دروستىدەكرد و يەك لە دواى
يەك بايەخى ئەو شارەيان بۇ ناونۇناوبانگى ھەرىمەكەمان
باشدەكرد. بۇزىك لەيەكتىك لەو كەنالانەوە من جەمشىد خانم لە
قەفەزەكەيدا بىنېيەوە، دەستىك جلى دەلبى لىبۈكىيان بە پەنگى
ئالاكانى نىشتىمان لە بەركىدبوو و چەپكىك گولى كورەيان
دابۇوه دەست و لە ناو قەفەزەكەدا گولەكانى پادەوهشاند. من لە
تەلەفزىيونەكەي كافىتىيائى لاس و خەزالووه، ئەوم بىنى. خۆى
بۇو جەمشىد خان بۇو، من نەبىت هيچ كەسىنگى دى لەو شىۋو و
پوخسارەدا نېيدەناسىيەوە، ھەر شتىكى دونيام لىتىكچۇوبىا يە ئەوم
لى بىزىنەدەبۇو، ھەر شتىكى دونيام لىتىكچۇوبىا يە ئەوم لەن تىك
نەدەچۇو.

ھەمان شەو سوار ماشىن بۇوم و بەرەو خۇرئاوا پۇيىشتم و دواى
چوار سەعات لە بەر دەرگاى ئەو شارى يارىيە كەورەيدا
وەستام. كە گەيشتم شەو درەنگ و دەرگاكان ھەمۇو
داخراپۇون... شار خەوتىبوو، من بە دلىكى پېپەوە لە بەر
دەرگايدە دانىشتم و گىريام، بەلام پاسەوانەكان وەك سروشىتى
ھەميشەيى خۇيان فەرمانىيان دامن دورىبىكەمەوە و بىرۇم و

سبهی نیواری بگه‌ریمهوه. ههموو شه و وهک شیت بهو شاره‌دا سوپامهوه و سهیری ئاسمانم دهکرد، ده‌مگووت بەلکو بشیت خان له نیوان ئاستیره‌کاندا ببینم. ههشت مانگ بتو خان ونبووبوو، بۆ شه‌وی دوايی چوومه ناو شاري ياربيه‌کوه، له هیچ شوینتیکهوه جىڭايمك ديارنه‌بتو كه سەكتى نمايشى ئو بىت، من ههموو جىڭاكان گەپام و ناسسوارىتكى ئوم نېبىنى، تەنبا له دهی شهودا ببینم به نمايشىكى تايىت خانيان له قەفەزەكەيدا هيتنا. ههمان ئو جله سهيرانى لەبردابوو كه له تەلەفرزىۋىندا بىنى بوم، ههمان چېكە كولى بەدهستوه بتو، هەستمكىد هەست بە كەساسىيەكى قولل دەكت، هەستدەكتات بە زور كراوه بە كالىچاپ. دەستەوەستان بوم و نەمدەزانى چى بىكم ، لەناو لېشاوى ئو سەدان مەندال و گۈورەيدا كە دەيانگووت پياوه بالدارەكە هات، ئو منى نەدەبىنى، به ههموو مىزى خۆم ھاوارمكىد جەمشيد خان، جەمشيد خان، بەلام ئو نېبىست.... سى شو بهو جۇرە پۇيىشتم و دواي قەفەزەكەي كەوتىم، بەلام پاسەوانەكان دەيانىرىد و له جىڭايمك كە دەنكى كەسى نەدەگەيشتى دايىنەتا و لەسەر دوو بەكرەي گۈورە بەرياندەدای ئاسمان. شه‌وی چوارم هیچ هەوا نېبتو لەبرئۇوه جەمشيد خان نېتوانى نمايشبكتات. من ئو شه‌وی ئو بېرۇكەيم بۆھات، كە ئەگەر جىڭايم خان بىزانم دەتوانم لەمجزىرە شەوانەدا كە نمايشى نېيە و ئەوانى دى ههموو له شاري ياربيه‌کەدا سەرقالى ئىشىركەنن، خان پىزگارىكەم. دواي هەفتىيەك چاوه دىرىي بەرده‌وام شوينتەكەيم نىزىيەوه، لەكەرهەنان يەكدا له نىزىك بىنکەي سەرەكى كۆمپانىا تۈركىيەكەوه دەزىيا، شوينتىك ھەر دوو سەدد مەتىيەك لە شاري ياربيه‌کەوه دووربىوو. كۆمپانىاك پاسەوانىتكى پىرى ھەبتو، من دەستىيک جلى سەربازىم كېي و شەۋىيكتان كە ھەوا سروھى نەدەھات، ئەوانى دى ههموو سەرقالى كارى خۇيان

بۇن. من بە جله سەریازیبەکانمەوه چووم بۇ لای پاسەوانەکە و بەدوق گوتىم كە لە ناسايىشەوە راپسېتىدرام بەبىيەنكى چاوه دىرى ناو شەقامەى ئەودىيۇ بىكەم، چونكە سوسىيە هەندىتكى شتى ناسىروشتى كراوه و دەبىت ئاكاداربىن. پاسەوانەكە پېرىيىكى خۆشباوه بۇو، بە شەرمىكەوە دەركاى بۇ كىرىمەوه و من چوومە ئەو ديو بىناكو لە پەنجەرهى كەرەۋانەكەوە خانم لە ناو جىڭاڭاھى خۆزىدا بىنى، وەك مەندالىيىكى نەخۆش خەوتىبوو. بۆئەھى پانەكتات لەمدىيەوە دەركاى كەرەۋانەكەيان لە سەر داخستىبوو. بەو كەرسەستانەي پېتىبوو دەركاڭاڭ شەككەن و چوومە ئۇرۇئى. كە چاوى بە من كەوت حەپسە، وەك جارەكانى تر نابۇو نەمناسىتىدە، يەكسەر گوتىي «سالار خان سەيرىمكە، بىرازا ئازىزەكەم، زىيان چۆن دەمەتىنەت و دەمبات... هەر بەپاستى بۇوم بە پۈوشى دەم با ... من مانگىتكە بەردەۋام خۇنۇت پېتىدەبىنم، لىزىھ پىزگارىبىكە، من بۇوم بە گالتەجار... بۇوم بە سينەماي مەملەكتە، نە ئابىپۇو، نە كەرامەتم نەماوه، هەلەمگە و بالىزە بىرقىن».

من بە چاوى پې فرمىتسكەوە هەلەمگەرت و بىتىھەي بىتوانم ھېچ بلىئىم، ماچمكىد و هيتنامەوه بۇ مالى.

تا مانگىتكە جەمشىد خان شەو و پۇذ تەنبا ئازارەكانى خۆى بۇ باسەدەكرىم، گوتىي هەموو سىياسىيەكان وەك سەگ و مەيمون سەيرىانكىدە، ئىن و مەندالەكانىشيان فيئركردۇه ھەروا تەماشايىكەن. گوتىي تازە ئەو وەك لىبۈكىكە، وەك مەخلۇقىيىكى كالتەجار، وەك مەيمونىكە ناسراوه و ھەرگىز ئاو و كەرامەتى ناجىتەوە جىڭاڭا خۆى. گوتىي هەموو مەندالانى ئەم لاتە منيان لەو قەفەسى سەگەدا بىننۇو، كۆپ و كچى هەموو سىياسىيەكان كە سېبەينى شويىنى باوكىيان دەگىرنەوە و ئەم مەملەكتەيان

بەورەسە بۆ دەمیتىتەوە، ئەم خانە لاواز و بىچورم و سوروکەيان
بىنیوھ، كاتىك دەمۇچاۋى وەك دەمۇچاۋى كالىڭجاپەكان
بۆيەكردۇھ و فېرىوھ. گۇوتى لەو ھەشت مانگەدا بەردىۋام لە
ئاسمان بىرى لە يەك شت كردۇتەوە، خۆكۈشتن... خۆكۈشتن و
ھىچى تر. گۇوتى ھەمو شتەكان پىتىانگۇوتۇرم خۆتىكۈھ،
ھەورەكان، باكان، ئەستىرەكان، ھەمو شىتىك... ھەمو شىتىك.
دلىبابۇ لە ھەر جىڭگايىكى دىيەوە دەرىكەۋىتەوە سىياسىيەكان
دەيگەنەوە و دەيىخەنەوە قەفەزىك و جلى لىبۈكى لەبەردىھەن و
دەيىكىن و دەيەرۇشىن. گۇوتى من تا ئۆكاتە ناسۇودەبۇوم كە
حوكىمانانى ئىرە منيان نەددەناسى، ئىستىتا تا پىردىبىم وازم
لىتەھىن و دەمەنە قەفەزەوە و وەك مەيمۇن يارىم پىتىدەكەن.
پاي وابۇ ژيانى ھېچ ماناپىكى نەماوه و چارەيەكى لەبەردىمدا
نېيە، ئۆزەنەبىت تا مردن لەم ۋۇرەدا بىت ياخود خۆى بکۈزىت.
ھەمو پۇزىك چەند سەعاتىك لە من دەپاپاپىوھ بېكۈزۈم، چونكە
چىتى برگەي ئەم ھەمو سېپىنەوە يەك لە دوای يەكەي
يادەورى ناكىرىت. دەيگۈوت تواناو بويىرى ئۆزەنې دەست بۆ
ژيانى خۆى بەرىت، بەلام من تەنبا بە يەك گوللە لە ھەمو ئەم
زەللىيە گەورەيە ئازادىدەكەم. منىش لەگەللىدا دەگرىيام و
دەمگۈوت نەددەمەويت، نەھىزى ئۆزەم ھەيە كارى وا بىڭم. من
پىنمگۈوت لەبرى خۆكۈشتن بېق... بېق بۆ مەملەكتىكى تر،
بەلکو لەۋى لە ناو مىللەتىكى تىدا سروشىتى ئىنسانى خۆت
بىزىتەوە و ژيانىكى نوى دەست پېپكەيت لەم ژيانە ئىزەت
كەمېك باشتر بىت. سەرەتا پاي وابۇ كە سوودى نېيە، چونكە
ھەر لە ئاسمان بەرىبۈرە ھەمو يادەورى دەسېرىتەوە و
لەوسەرى زەمینىشەوە بىت خۆى لەبىردىكەت و جە لە
نىشتىمان ھىچى ترى لە بىرئامىتىت... من بۇوم ئەو چارە

سی‌حراوییه‌م بۆ دزییه‌وه، من بوم پیمگووت نهی خانی گوره،
 نهی ته‌نها قاره‌مانی پاک و به‌دی هه‌موو ژیانم، له‌شی تو خۆی
 له پارچه کاغه‌زیکی گوره ده‌چیت، من هه‌موو ژیانی خوتت له
 سەر جەسته‌ت بۆ دەنسەمەوه، بۆن‌وهی هەركات له ناسمان
 کەوتیتە خوارى و ياده‌وەرت ناما، نوسینه‌کانی سەر له‌شت
 بخوینیتەوه و هه‌موو شتیکت له‌يادبیت، له‌يادت بیت تو کیتیت و
 له چی پاده‌کەیت، له‌يادت بیت له کوییه هاتووبیت و بۆ نایبت
 بگەپنیتەوه، له يادت بیت کە دەبیت چیبکه‌یت و چ پەنگایه‌ک
 بگریت، چی هەلەیه‌کت کردوه و چی دووباره‌نەکه‌یت‌ووه. من
 پەنگیک چووم و يەکیک لەو تاتوکیشانه هینا بۆ مائىن و هه‌موو
 چیزۆکەکم بۆ گیزایوه، پینکووه له‌سەر له‌شی جەمشید خان
 دانیشتن و وەک نه‌وهی نەو کەتیبیک بیت، دیپر دیپر کەوتینه
 کورتکردن‌وهی ژیانی و به وشە کەوتینه کوتانی نەو له‌شە تەنک
 و لاوازه‌ی. سنگی، پشتنی، زگی، قاچه‌کانی تاده‌گەنه بنی پیی،
 دەسته‌کانی تا دەگەنه نیتو له‌پی. هه‌موویمان بۆ ژماره کرد و من
 هەرجیبیه‌کم دەرباره‌ی ژیانی دەزانی له‌سەر له‌شی بۆم نوسی. ناو
 و ناوینیشانی خۆشىم بۆخسته سەر پشتنی دەستى پاستى تا
 هەمیشە منى له بیر بیت و له هەوالى خۆی ناگادارمباڭات‌وه.
 نەو ناکە چاره‌بۇو جەمشید خان ژیانی خۆی بېرىن‌چیت‌وه و
 نەگەپنیتەوه بۆ نەم ولاته. خۆی بە بېرىكە سەرسامبۇو، نەو
 بەخت‌وەريده‌کرد شتیک ھەبیت ژیانی پاستەقینەی خۆی
 بېرىخات‌وه ... له پابوردوودا چى بۇوه و چى کردوه. كە دواجار
 له بەر ئاۋىتىن‌کەدا وەستا و خۆی بىنى، پینکەنى و گۈوتى
 «ئىستا له له‌وحىتكى نوسراوی دېرىن دەچم، نەوەك له مۇۋەف...
 له‌ەر جىنگايىه‌ک بمگىن سەرەتا ھەولىدەن نەم نوسراوە
 دوورىرېزەی سەر له‌شىم بخوینن‌وه، بەلام خۆشىبەختانه نەم
 زمانى نىمە خۆمان نەبیت ھىچ كەسىكى تر له‌سەر نەم

ئەستىرە يە تىيىنากات». خان دلىبابو بەم لەشە كوتراوه يەوه، تەلىسمى گوره‌تر و نەپىنى ژيانى بىسنوورتر دەبىت.

ئەو شەوه كە بېپاريدا بپوات و نەگەپىتەوه، بە خۆمان و ھەزاران مەتر لە پايەللهو چۈين بۆسەر بەرذىرين لۇتكەى نزىك شار، لەۋى ئەرلەوهى بىرىت باوهشمان بەيەكدا كرد، جەمشید خان لەو سەر ترۆپكەوه سەيرى دونىيى كرد و ھەناسەيەكى ھەلکىشا، من سەيرمكىد و گۈوتىم «جەمشید خان بزان»، من ھەموو ژيانم ئاواتى ئەوەم خواستوھ بتوانم يەكجار .. يەكجار وەك تو بىرەم». پېكەنى و گۈوتى «منىش ھەموو ژيانم ئاواتى ئەوەم خواستوھ زەوبييەك بىرۇزمەوه مرۆف تىيىدا بانەييات». ماوهىيەكى درېش توند نوسانىم بە خۆمەوه، لەدلهوھ دەمۇيىت تا ھەتاھەتايە لەلام بىت، تا ھەتاھەتايە پايەلگىرى بىم، بەلام ھىدى ھىدى ھەردووكمان پېرده بۈوپىن و ژيان دەيىكدىن بە ژىرەوه ... دلىاشبۇوم ئەم نىشتىمانە جىگە لە بەدبەختى ھىچى دېكەي بۆ ئەو پىن نىيە. نەمدەويىت بىگىن و وەك مەيمۇن بىخەنەوە قەھەز، حەزىدە كرد ئازاد بىزى، كەس سووكاپايىتى پىن نەكتا و كەس دەمى نەبەستىت ... بە ھىمنى لە ھەوادا بەرمدا، تۆز تۆز و مەتر مەتر لە زەرى نورمختىوه، تا ئەو زىاتىر سەرددەكەوت من زىاتر تەماشامدەكىد، ئىدى لە جىنگاپايىكدا لە زولەمەتدا ونبۇو، دوا شتى ئەو سلاۋىتى دۈرۈپو كە لە بەرزابىيە ولىيىكىم. منىش لەسەر زەوبييەوه دەستم بۆ بەرزىكىدەوه، بەلام نازانم ئاخىز دوامالاۋايى منى بىنى ياخود نا. كە زۆر بەرذىبۇوه، كە چىتى پەت نەما بەرىدەم، ھەستم بە خۆبەردانى كرد لە ھەوادا، بىئەوهى بىبىنم ھەستمكىد با وەك ھەيشە دەييات و بە ئاراستەيەك دەيرەقىنەت كە من نازانم چىيە و چۆنە و پۇوهو كۆنەيە .

دوو سال تیپه‌بی و من بردده‌وام سه‌یاری ناسمانم ده‌کرد...
هه‌میشه ئو هسته قولله له دلمندا بیو که پۇزىك خان وەك
چۆن با بردی ئاوه‌هاش دەیھىنتىه. ئەجاره له دلله‌و
حەزمەدەکرد نەگەپىتەو، ھەر دووكمان پېرىيۈپىن، ھەم من و ھەم
ئەويش، من ھىدى ھىدى ھەستمەدەکرد وەك جازان ناتوانم
بىمەو بە پايەلگىر ئو، كەمەكەمە نەخۆشىبىكەنى تەمنەن و
پىشت نىشەي بىرده‌وام و تەننیابىي و غەمۆكى بىبىرائىه لە ئاوه‌وە
ۋېرانىياندەکىدم.

دواي دوو سال لە بىندەنگى تواو، پۇزىك يەكتىك لە دەركاى دام
و كىرمەوە، كورپىكى مىرىد مىندالى پازىدە سالان بیو، زەرفىتكى
شىنى بەدەستوەبۇو، شىن وەك ناسمان. گۇوتى باركى ئەم
زەرف و نامەيەي بۇ من نارىدە، كە له جىنگايدەكى تقد دوورەوە
ھەتتاۋىتى. زەرفەكەم كردەوە، نامەيەك و كۆمەلېك و ئىنەي
جەمشىد خانى تىدابۇو. بۇ سانىك موجچىكى سارد و قولل
ھەموو گيانى تەزانىم، سەرپەنجەكانم وەما سارد و سېپىون
زەرفەكەم لەدەست كەوتە خوارى. نامەكە ھەوالى ئەوەم دەداتى
كە دواجار دواي گەشتىكى درىز بە ھەموو ناسىيادا، دواي ئەوەي
با لەم شارەوە بۇ ئو شار و لەم ولاتى غەمگىنەوە بۇ ئو ولاتى
غەمگىن فېرەندۈتى، بەسەر ئەم شەپ و بەسەر ئو سنورى
ناسىندا پەراندۇيىتىبۇو، لەم جەنگەلەوە داۋىتىيە دەست ئو
جەنگەل و لەم ترۆپكى ساردەوە بىرىۋىتى بۇ ئو ترۆپكى
ساردىتى، دواجار لە زەوبىيەكدا گىرساوهتەو كە سەرزەمىنى
خۆيەتى و وەك دوا وېستىگەي ئىيانى تەماشايىدەكان. نوسىيۇتى
لۇئى حەكىمەكان بەسەرپىيەوەن و ھەموو شتىك بەرەو باشى
دەبروات و كېشى ورددە ورددە زىيادىكىردو. دەلىت ئىنانى ئۇۋىت بە
دەلسۇزى خزمەتىدەكەن و خۆشەۋىستى و مېھریان لىتەبارىت.

وهک هوالیکی هره گرنگی دونیاشم پیبلیت نوسیویه‌تی «من چیتر نهو جهمشید خانه نیم که همیشه با لهگه‌ل خویدا دهیبات، نیستا کیشم ورده ورده پر دهیته‌وه و ده بم به که‌سیکی ناسایی». بهو پهپی خوشحالیبه‌وه باسی نهوهی بز نوسیوم که به‌تنه‌نیا ده‌توانیت به‌زه‌ویدا بروات و له با نه‌ترسیت، ده‌لیت چیتر پیویستی به رایه‌ل نیبیه، چیتر هیچ که‌سینکیش به خوییوه سه‌رقاًل ناکات، سوپاسیکی نندی من ده‌کات که هاممو زیانم په‌تگری نهو بوم و له می‌حننه‌تی گهوره گهوره پزگارمکردوه. من ده‌بانجارت نامه‌کم خوینده‌وه و ده‌مزانی خان نیستا یاده‌وه‌ریبه‌کی زیندووی هایه و شته‌کانی له یاده‌چوتده‌وه. نهو له دوا دیپی نامه‌که‌یدا په‌یمانی نهوهم پیده‌دا گر هاممو شتیک جیگیربوو، که ته‌واو دلنيابوو جاريکی دیکه با نایبات، بلیتیکی سه‌فرم بق ده‌کرت و ده‌ینیریت، تا له و لانه دور و له ناو نهو نه‌توانه‌دا که پینی لیده‌گرن ببم به میوانی ... من داده‌نیشم و یهک یهک سه‌یری وینه‌کانی ده‌کم، هیچی له جه‌مشید خانه‌که‌ی جاران ناجیت، به‌لام دلنياشم خویه‌تی، پیاویکی خپیلانه‌ی مایل به‌لای قله‌ویدا، به‌تنه‌نیا له ناو دارستان و باغی پر له گوینی هیندیدا وینه‌ی گرتوه، له سه‌ر ده‌ریای شه‌پژلاوی و توره، له چیشتاخانه‌ی گهوره و له بازاری جه‌نجالدا، له ناو په‌شه‌بای قاییدا که هاممو شتیکی بردوه نهو نه‌بیت. دوا پسته‌ی نامه‌که‌ی ده‌لیت «ده‌توانیت به هامموان بلیت ... به هامموان ... من چیتر که‌سیک نیم با بمبات».

من نامه‌و وینه‌کان هله‌ده‌گرم و ده‌رقمه ده‌رئی ... بایه‌کی شیتانه گفه‌ی دیت، خول وهک بیه‌ویت زینده‌به‌چال‌مانبکات به خهستی ده‌باریت، ههستده‌کم تنه‌نیا شتیک منی بعم زه‌ویبه‌وه ده‌به‌سته‌وه نهو رایه‌لانه بتو که بق جه‌مشید خانم ده‌گرت.

دهمهویت بچمه ناو خولبارین و پهشهباکهوه، سهیری ئاسمان دهکم و هیچ نابینم... بهلام هاست به سووکبوونتکی له ناكاوي خوم دهکم، هاست به لاۋازى و كەمچورمى كتوپى خۆم دهكەم... ئەو هاستەم لادروستىدەبىت كە با دەمبات، توند خۆم بە دەرگاکەوه دەگرم بۇئەوهى ناكەوم... هەستىدەكەم ئەم سەرەتاي ترسىتكى كتوپىر و گۈورەمى منە لە با و ئاسمان... بۇئەوهى با نەمغېرىتىت و چى شىتىك لە يادەوەرىمدا ھەيە نەفەوتىت، بۇ ئەوهى جەمشىد خانم لەبىر نەچىتەوه و لەيەكتىك لە كەوتىنەخوارەوه گۈرەكانى زىياندا ئەو لە خەيالىمدا ون نابىت، بەپەلە دەگەپتەوه ئۇورىت و لەسەر مىزەكەم دادەنىشىم و بېرىاردەدەم بنوسم... با لەدەرەوه وەك دېنەدەيەكى بېرىندار دەنالىتىتىت، من بىتەوهى گۈرى لە ھەپەشكەكانى بىگرم دەنوسىم « لە سەرەتاي سالى 1979 دا كە جەمشىد خان بۇ يەكەمجار كىرا تەمەنى حەفە سال بۇو...»... ئەوه دەنوسىم و دەوهەستىم ... دوودىم لە كېپانەوهى ئەم چىرۇكە كە دەزانىم ئەوانەمى جەمشىد خانىيان بە پاستى نەبىنیوھ نە ھەرگىز باوھىپى پىنەكەن و نە ھەرگىز تىيىدەگەن.

